

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ο΄

Τετάρτη 8 Ιουλίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο και το 15ο Γυμνάσιο Περιστερίου, σελ. 4174

2. Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την έκθεσή της στην αίτηση της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτή, σελ. 4163

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4165, 4168, 4174, 4183, 4184, 4186, 4187, 4193, 4195, 4196, 4197, 4198, 4201, 4202, 4204, 4205, 4206, 4207, 4208, 4209, 4210

4. Αναφορά στο αποτέλεσμα του διεξαχθέντος δημοψηφίσματος και στις διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης, σελ. 4163, 4164, 4166, 4169, 4170, 4172, 4176, 4177, 4179, 4180, 4181, 4182, 4183, 4184, 4185, 4186, 4188, 4189, 4190, 4191, 4192, 4193, 4194, 4195, 4196, 4197, 4198, 4199, 4201, 4202, 4205

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 4201

6. Ανακοινώνεται ότι έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές του «Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή» επί των άρθρων 1, 7, 8 και 10 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και η οποία θα διεξαχθεί την, Πέμπτη 9 Ιουλίου και ώρα 13:00, σελ. 4206

7. Αποχώρηση των Βουλευτών του «Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή», σελ. 4210

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων και αναφορών - ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Ιουλίου 2015, σελ. 4161

2. Ανάγνωση αναφορών και ερωτήσεων, σελ. 4162

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί των άρθρων, των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους - μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος - μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», σελ. 4163 - 4210

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 4202 - 4206
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 4161 - 4173
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 4173 - 4188
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 4188 - 4202, 4206 - 4210

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 4168, 4206, 4207, 4208, 4209, 4210
----------------	---

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,

σελ. 4210

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,

σελ. 4165, 4184, 4196, 4205, 4206, 4207

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,

σελ. 4193, 4195, 4201, 4202

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. ,

σελ. 4210

ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. ,

σελ. 4205

ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. ,

σελ. 4210

ΛΑΓΟΣ Ι. ,

σελ. 4210

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,

σελ. 4206

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,

σελ. 4202, 4204, 4205

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 4165, 4174

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. ,

σελ. 4200, 4210

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,

σελ. 4183, 4186, 4189

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,

σελ. 4210

ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,

σελ. 4207, 4209

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,

σελ. 4186, 4187

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,

σελ. 4202

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,

σελ. 4193, 4196, 4197, 4198, 4200, 4201, 4206, 4207, 4208, 4209, 4210

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 4174, 4207, 4208, 4209, 4210

Β. Επί της αναφοράς στο αποτέλεσμα του διεξαχθέντος δημοψηφίσματος και στις διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης:

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. ,

σελ. 4190

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Σ. ,

σελ. 4191

ΒΑΓΕΝΑ Α. ,

σελ. 4205

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,

σελ. 4180, 4195, 4196

ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. ,

σελ. 4177

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. ,

σελ. 4185, 4186, 4195, 4205

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,

σελ. 4193, 4194, 4195, 4196, 4202

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,

σελ. 4173

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. ,

σελ. 4168

ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. ,

σελ. 4163

ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. ,

σελ. 4197, 4198

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,

σελ. 4205

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,

σελ. 4179

ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. ,

σελ. 4198

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,

σελ. 4179

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. ,

σελ. 4169

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,

σελ. 4182

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,

σελ. 4203

ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ Τ. ,

σελ. 4199

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,

σελ. 4176

ΚΥΡΙΤΣΗ Α. ,

σελ. 4184

ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,

σελ. 4186

ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,

σελ. 4192

ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. ,

σελ. 4172

ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. ,

σελ. 4176

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 4170

ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,

σελ. 4189

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,

σελ. 4181, 4188, 4189

ΣΚΟΥΜΑΣ Α. ,

σελ. 4205

ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. ,

σελ. 4164

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 4201
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 4166
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. , σελ. 4196
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 4183

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 4201
ΤΣΑΝΑΚΑ Α. , σελ. 4201
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 4201

**Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών
και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:**

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 4190
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Σ. , σελ. 4191
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 4178
ΒΑΓΕΝΑ Α. , σελ. 4199, 4201, 4203
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 4180
ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 4173, 4177
ΓΑΛΕΟΣ Γ. , σελ. 4192
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4193, 4194, 4202, 4203
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 4173, 4174
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 4168
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 4163
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 4167
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 4197, 4198
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 4204
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 4179
ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 4198
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 4179
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. , σελ. 4169
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 4182
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 4203
ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ Τ. , σελ. 4199
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 4176
ΚΥΡΙΤΣΗ Α. , σελ. 4184
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 4205
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 4186, 4188
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 4192
ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 4166, 4172
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 4200, 4210
ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. , σελ. 4165, 4166
ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. , σελ. 4176
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 4170
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 4189, 4209
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4188
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. , σελ. 4164
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 4202
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 4173
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 4166
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 4171
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. , σελ. 4196
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 4201
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4174, 4203, 4209
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 4183

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ο'

Τετάρτη 8 Ιουλίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 8 Ιουλίου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Ιουλίου 2015.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 402/30-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα στο Κέντρο Υγείας Καστορείου του Νομού Λακωνίας.

2. Η με αριθμό 387/23-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Ποταμιού κ. Σπυρίδωνος Δανέλλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα των Επαγγελματικών Σχολών Μαθητείας του ΟΑΕΔ.

3. Η με αριθμό 396/30-6-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ελένης Γερασιμίδου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα προβλήματα του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

4. Η με αριθμό 392/29-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κατάργηση της ειδικής επετηρίδας του Υπουργείου Παιδείας για τον διορισμό των πολύτεκνων εκπαιδευτικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 403/30-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μπουκώρου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το επίδομα πετρελαίου θέρμανσης.

2. Η με αριθμό 389/25-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά του Ποταμιού κ. Νικολάου Ορφανού προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναγνώριση του πτυχίου των αποφοίτων των Ανωτέρων Σχολών Δραματικής Τέχνης ως ισότιμου με αυτό των αποφοίτων των ΤΕΙ ή των ΚΑΤΕΕ Δραματικής Τέχνης, προκειμένου να διορίζονται για τη διδασκαλία του μαθήματος θεατρικής αγωγής στα δημοτικά σχολεία.

3. Η με αριθμό 397/30-6-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Λιάνας

Κανέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εκπαιδευτικούς των Πανελλαδικών Εξετάσεων.

4. Η με αριθμό 378/23-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Συρμαλένιου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα από την υποχρεωτική υπαγωγή στον ΟΑΕΕ των ελευθέρων επαγγελματιών ασφαλισμένων στον ΟΓΑ.

5. Η με αριθμό 367/19-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Θεοχάρη (Χάρη) Θεοχάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη θέση της Κυβέρνησης αναφορικά με τις διαπιστώσεις της «Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους».

6. Η με αριθμό 382/23-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας στα ξενοδοχεία.

7. Η με αριθμό 375/22-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το δημοσίευμα περί συνεργασίας της κ. Έλενας Παναρίτη με γνωστή πολυεθνική εταιρεία, ενώ ταυτόχρονα συμμετέχει στη διαπραγματευτική ομάδα της χώρας μας.

8. Η με αριθμό 372/22-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κωνσταντόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταφορά των τριών πανεπιστημιακών τμημάτων του Αγρινίου στην Πάτρα.

9. Η με αριθμό 366/18-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λάρισας του Ποταμιού κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη λειτουργία του Συντονιστικού Κέντρου του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων (ΕΟΜ).

10. Η με αριθμό 383/23-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με το Κέντρο Υγείας του Χάρακα του Δήμου Αρχανών-Αστερουσίων του Νομού Ηρακλείου.

11. Η με αριθμό 368/19-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα «ERASMUS+».

12. Η με αριθμό 328/9-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καθυστέρηση στην ρύθ-

μιση για τα «κόκκινα δάνεια» των αγροτών στην πρώην Αγροτική Τράπεζα.

13. Η με αριθμό 350/15-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Οικονόμου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήξη της μετενέργειας.

14. Η με αριθμό 343/12-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τους Υπουργούς Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την καθυστέρηση στην έκδοση των αναπηρικών συντάξεων.

15. Η με αριθμό 362/16-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επαναπρόσληψη των συμβασιούχων του ΟΑΕΕ.

16. Η με αριθμό 360/16-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων στα

μεταλλεία Κασσάνδρας.

17. Η με αριθμό 318/8-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Μαυραγάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την αμοιβή και ανάληψη καθηκόντων εκκαθαριστή από την Τράπεζα της Ελλάδος για τη "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΥΒΟΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ".

ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 3001/27-5-2015 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ένταξη των πολιτών στα προγράμματα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης με βάση τα εισοδήματα του 2014 ή και του 2015.

2. Η με αριθμό 2689/19-5-2015 ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα των εργαζομένων στη βιομηχανία πλαστικών σωλήνων και εξαρτημάτων «KAPINA ABEE» στη Νέα Σάντα της Περιφερειακής Ενότητας Κυκλίκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί των άρθρων, των τροπολογιών και επί του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους - μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος - μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις».

Πριν δώσω τον λόγο στον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γεώργιο Δημαρά, θέλω να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει την έκθεσή της στην αίτηση της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτή.

Από τον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο ενημερωθήκαμε ότι σήμερα Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κουτσούκος.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Δημαράς για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Καλημέρα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πατρίδα μας, η Ελλάδα περνάει την πιο δύσκολη καμπή μετά την Κατοχή και τον Εμφύλιο Πόλεμο. Με το δημοψήφισμα οι Έλληνες και οι Ελληνίδες εμπιστεύτηκαν τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση. Αυτό που άλλαξε είναι η συνάντηση των πολιτικών Αρχηγών και ο ουσιαστικός διάλογος που έγινε με κατάληξη κοινό πόρισμα και μια κοινή πρόταση. Αυτή η αλλαγή του κλίματος και η συνεννόηση που ξεπερνάει τις ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, είναι μια ελπίδα να μπορούμε να προχωράμε τουλάχιστον σε όσα συμφωνούμε και συμφωνούμε στη σωτηρία της πατρίδας.

Η Ελλάδα είναι παγκόσμιο σύμβολο για την ιστορία, τον πολιτισμό και τα μνημεία της. Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός αποτέλεσε το θεμέλιο του ευρωπαϊκού πολιτισμού, που επηρέασε την εξέλιξη όλης της ανθρωπότητας. Η ιστορία των Ελλήνων συνδέεται με τη Δυτική Ευρώπη. Οι ελληνικές παροικίες άνθισαν στη Βενετία, τη Βιέννη, τη Μολδαβία και αλλού. Η Ελλάδα είναι Ευρώπη και πρέπει να συμμετέχει στις διαδικασίες της οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης. Η Ευρώπη του νεοφιλελευθερισμού δεν μας ικανοποιεί, όπως δεν μας ικανοποιεί και η παγκόσμια νέα τάξη πραγμάτων. Η θέση μας, όμως, είναι στον πυρήνα της και πρέπει όλοι μαζί να την αλλάξουμε.

Για το θέμα που συζητάμε σήμερα, την ιθαγένεια, δεν θα αναφερθώ αναλυτικά στις διατάξεις του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια, γιατί συμφωνώ και πολλοί άλλοι ομιλητές έχουν εξαντλήσει αυτό το ζήτημα. Για την ελληνική κοινωνία ήταν ένα ώριμο αίτημα και κάποιοι έπρεπε να το μιλήσουν να κάνουν το βήμα της υλοποίησής του. Το βήμα που δεν μπορούσαν να κάνουν τα συντηρητικά κόμματα, το έκανε η κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ και έτσι λύνεται μια σειρά από προβλήματα κοινωνικά, οικονομικά και ειδικά με την αναγνώριση δικαιωμάτων σε ανθρώπους που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και αισθάνονται Έλληνες.

Η Δεξιά βλέπει το πρόβλημα της μαζικής μετανάστευσης προσφύγων προς τη χώρα μας και την Ευρώπη, αλλά δεν βλέπει τα αίτια που το προκαλούν. Ποιοι δημιούργησαν τους πολέμους σε Λιβύη, Αίγυπτο, Συρία, Ιράκ, Αφγανιστάν κι αλλού; Ποιοι συμβάλουν στις κλιματικές αλλαγές και τη ρύπανση ποταμών, λιμνών και θαλασσών; Τη μεγάλη λίμνη της Τανζανίας που έτρεφε όλη τη χώρα, οι Ευρωπαίοι αφού την εκμεταλλεύτηκαν, αλλοιώνοντας τη φυσική ισορροπία της, την έκαναν σχεδόν νεκρή λίμνη. Θα θυμόσαστε εκείνο το ντοκιμαντέρ με την εκμετάλλευση της πέρκας και τα αεροπλάνα που έφερναν τα ψάρια στην Ευρώπη.

Ποιοι αρπάζουν, λοιπόν, τους φυσικούς πόρους από τους λαούς της Αφρικής; Κι αν δεν αλλάξει η πολιτική του αναπτυγ-

μένου κόσμου και η ληστρική εκμετάλλευση ανθρώπων και φύσης, εκατοντάδες εκατομμύρια προσφύγων θα έρθουν στην Ευρώπη. Όχι εκατομμύρια, εκατοντάδες εκατομμύρια στις επόμενες δεκαετίες.

Σήμερα ως εκφραστής της πολιτικής οικολογίας, θέλω να τοποθετηθώ στο άρθρο 13 που δεν αναφέρεται στην ιθαγένεια, αλλά στη σύσταση δημόσιας επιχείρησης ενέργειας και επενδύσεων για τον αγωγό ρωσικού αερίου. Γνωρίζω ότι έχει δρομολογηθεί συμφωνία και σ' αυτήν την επιλογή συμφωνούν σχεδόν όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου. Εγώ ως οικολόγος θα πω την άποψη της πολιτικής οικολογίας στην Ελλάδα, των Οικολόγων Πράσινων, αλλά και των Ευρωπαίων Πράσινων. Θα την πω κι ως πέσει χάμω. Μπορεί σαν σπόρος να φυτρώσει.

Είναι πιθανό ότι από το νέο αγωγό φυσικού αερίου από Ρωσία, μέσω Τουρκίας, στην Ελλάδα θα υπάρξουν μακροπρόθεσμα κάποια οικονομικά οφέλη. Πιθανόν! Εάν δούμε, όμως, το θέμα κάπως ευρύτερα με επέκταση στο χρόνο, θα δούμε ότι οι αγωγοί αυτοί είναι αντίθετοι στη γενική έννοια της βιωσιμότητας. Οι σχεδιασμοί αυτοί οδηγούν στην ακόμα μεγαλύτερη εξάρτηση από ορυκτά ή αέρια καύσιμα και είναι αντίθετοι στη γενική πολιτική της αειφορίας.

Εάν δούμε τις επενδύσεις αυτές πώς θα λειτουργήσουν μακροπρόθεσμα, θα εκτιμήσουμε ότι είναι αρνητικές και από άποψη οικολογική, αλλά και από άποψη οικονομική. Μιλάμε για αέρια καύσιμα, όπου για χρόνια τα όποια δημόσια έσοδα θα είναι ήδη δεσμευμένα, έναντι της ίδιας συμμετοχής της χώρας στο αρχικό κεφάλαιο.

Υπάρχει ένα ερώτημα: Έχει γίνει συγκριτική μελέτη για το αν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις στον ενεργειακό σχεδιασμό, όπου δημόσιοι πόροι και δάνεια θα άξιζε περισσότερο να επενδυθούν; Το πιο κρίσιμο ερώτημα έχει να κάνει με το τι είδους παραγωγική ανασυγκρότηση θέλουμε για τη χώρα.

Πλέον δεν είναι μόνο οι οικολόγοι, αλλά σύσσωμοι οι επιστήμονες και οι διεθνείς οργανισμοί που προειδοποιούν πως εάν δεν προχωρήσουμε σε αποφασιστικά βήματα απεξάρτησης από τα ορυκτά, θα αναγκαστούμε να ζήσουμε σε έναν αγνώριστο πλανήτη.

Όχι μόνο ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, αλλά πρόσφατα ακόμη και ο πάπας έχουν εκφράσει ακριβώς αυτή τη θέση. Ταυτόχρονα, τα κόστη καθαρών μορφών ενέργειας πέφτουν ραγδαία. Μόνο την τελευταία δεκαετία το κόστος των φωτοβολταϊκών συστημάτων έχει μειωθεί κατά 90%.

Γιατί να μην προχωρήσουμε στην προικισμένη με ήλιο και άνεμο χώρα μας σε ένα καθαρό, σύγχρονο ενεργειακό μοντέλο που θα προστατεύει τη φύση, το κλίμα και τη δημόσια υγεία και θα δημιουργεί δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας, που θα προσφέρει εισόδημα σε δεκάδες χιλιάδες νοικοκυριά και θα είναι σε βάθος χρόνου σαφώς φθηνότερη επιλογή;

Η συνάντηση των G7 βλέποντας το θέμα μακροοικονομικά και με οικονομικίστικη, προφανώς, λογική και όχι με τη λογική της προστασίας του πλανήτη επεξεργάζεται σχέδια απεξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα. Γιατί επεξεργάζεται τέτοια σχέδια; Γιατί γνωρίζουν ότι τα ορυκτά και αέρια καύσιμα τελειώνουν. Σε μερικές δεκαετίες θα ψάχνουν οι άνθρωποι για πετρέλαιο και φυσικό αέριο σε χαράδρες του πλανήτη ή τα βάθη του Βόρειου Παγωμένου Ωκεανού για να βάλουν στα τρακτέρ και να καλλιεργήσουν τη γη ή τη χημική βιομηχανία.

Το ενεργειακό μοντέλο που οικοδομείται σε αυτή τη λογική, ακόμα και από τη στενά οικονομική άποψη είναι μακροπρόθεσμα καταδικασμένο. Εάν προσθέσουμε τα δεδομένα ότι η χώρα μας έχει λόγω θέσης και κλίματος ιδανικές συνθήκες για ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, νομίζω ότι πρέπει τώρα να αλλάξουμε κατεύθυνση στο ενεργειακό μας σχεδιασμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα πρέπει να προωθήσουμε τεχνολογίες για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, να κατευθύνουμε εκεί τους νέους επιστήμονες και την έρευνα, ώστε να γίνεται κατασκευή ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών, όπως γίνεται σε άλλες χώρες. Θα πρέπει να ενθαρρύνουμε μικρούς και μεσαίους επενδυτές, κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις και ιδιώτες να ασχοληθούν με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Θα περίμενα πρωτοβουλίες για νομοθετήματα και προγράμ-

ματα για τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας, παραδείγματος χάριν, στα κτήρια, τις μεταφορές και στη βιομηχανία. Περιμένουμε ένα νόμο πλαίσιο για τη γενική στρατηγική και το σχεδιασμό της ενεργειακής πολιτικής με ένταση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα.

Ως οικολόγος πολιτικός έχω σοβαρές επιφυλάξεις για το άρθρο 13 του νομοσχεδίου. Διότι πολλοί μιλούν για βιωσιμότητα και αειφορία, αλλά στην πράξη τα βήματα σε αυτήν την κατεύθυνση είναι δειλά και ανεπαρκή. Οι μεγάλες επενδύσεις γίνονται σε μονάδες ορυκτών καυσίμων, παραδείγματος χάριν Πτολεμαΐδα 5 και τώρα στους αγωγούς. Η κατασκευή των αγωγών έχει μεγάλο περιβαλλοντικό κόστος στις περιοχές που περνάει και καταστρέφει παραγωγική γη. Γνωρίζουμε τις αντιδράσεις για τον αγωγό «ΤΑΡ» στη βόρεια Ελλάδα.

Δεν βλέπω, λοιπόν, μέχρι τώρα αλλαγή του ενεργειακού μοντέλου. Ελπίζω, όμως, η Αριστερά μαζί με την Οικολογία ότι θα βρουν σιγά-σιγά τον δρόμο προς τη βιωσιμότητα και την αειφορία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Δημαρά.

Καλείται στο Βήμα η συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ελένη Σταματάκη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαιρετίζουμε από καρδιάς το νομοσχέδιο που δίνει ιθαγένεια στα παιδιά που ζουν στη χώρα μας. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ανεξαρτήτως ιδεολογίας και πολιτικής τοποθέτησης, το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να ψηφίσει με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, καθώς αφορά παιδιά που γεννήθηκαν, σπούδασαν και μεγαλώνουν στην Ελλάδα, παιδιά που έχουν την ελληνική παιδεία και κουλτούρα, που στα σχολεία κάνουν παρέα και παίζουν με τα δικά μας παιδιά, που μιλάμε την ίδια γλώσσα και αισθανόμαστε τον ίδιο τόπο ως τόπο καταγωγής μας.

Πρόκειται για τα παιδιά που είναι και νιώθουν Έλληνες. Εμείς με αυτόν τον τρόπο τα αντιμετωπίζουμε και θεσμικά, αποδίδοντας τους αυτό που δικαιούνται, την ελληνική ιθαγένεια.

Στόχος του Υπουργείου ήταν να φτιάξει έναν νόμο που να αντέχει στον χρόνο και να μπορέσει μετά την ψήφισή του να εφαρμοστεί αμέσως, δίνοντας στα παιδιά αυτά που αγωνιούν την ελληνική ιθαγένεια.

Και είναι τιμή για τη δημοκρατία και για ένα κράτος δικαίου σήμερα η Βουλή να νομοθετήσει για την κοινωνική αποδοχή, την ένταξη και την απόδοση ίσων δικαιωμάτων στα παιδιά αυτά, που ενώ πληρούν όλες τις προϋποθέσεις, στερούνται ένα τόσο σημαντικό στοιχείο της ταυτότητάς τους. Ειδικότερα, τα παιδιά της δεύτερης γενιάς δεν είναι μετανάστες, καθώς γεννήθηκαν στη χώρα μας και δεν ήταν δική τους επιλογή το πού θα γεννηθούν όπως άλλωστε και κανενός από εμάς. Γεννήθηκαν, λοιπόν, εδώ και μεγαλώνουν εδώ, όπως τα παιδιά των Ελλήνων. Και για αυτόν τον λόγο οφείλουμε να τα εντάξουμε στην κοινωνία, καθώς αυτά τα παιδιά εκ των πραγμάτων είναι -αλλά και επιθυμούν να είναι- πολίτες αυτής της χώρας.

Το ελληνικό κράτος και το νομοθετικό σώμα επιλέγει αυτή τη χρονική και ιστορική στιγμή να αποδώσει στα παιδιά την ιθαγένεια, προτάσσοντας και υλοποιώντας βήματα προς την ενότητα του λαού και την κοινωνική συνοχή.

Το νομοσχέδιο περιέχει ρυθμίσεις που προβλέπουν την κτήση της ιθαγένειας προσώπων που είτε είναι ανήλικα είτε έχουν υπαρξει ανήλικα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα: Πρώτον, στα παιδιά δεύτερης γενιάς, που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και ο ένας εκ των δύο γονέων έχει νόμιμη πενταετή παραμονή στη χώρα, έχει κατοχή μόνιμου τίτλου και τα έχουν εγγραφεί οι γονείς τους στην Α' δημοτικού. Έχουμε, δηλαδή, τόσο τον συνδυασμό της βούλησης διαμονής των γονέων στη χώρα όσο και της έμπρακτης απόφασής τους να πάρουν τα παιδιά την ελληνική παιδεία.

Δεύτερον, τα παιδιά που μεγαλώνουν και πάνε στο σχολείο στην Ελλάδα, τη λεγόμενη «μιάμιση γενιά», όπου το παιδί ανεξάρτητα πια από τους γονείς του αποκτά την ελληνική ιθαγένεια ύστερα από τα εννέα χρόνια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή έξι χρόνια στο γυμνάσιο και το λύκειο.

Και, τρίτον, τους αποφοίτους ελληνικού ΤΕΙ και ΑΕΙ, που κα-

τοικούν στην Ελλάδα.

Επομένως, η νόμιμη παραμονή στη χώρα είτε του γονέα του παιδιού είτε του ίδιου του αιτούντα την ιθαγένεια και την ελληνική εκπαίδευση αποτελούν κυρίαρχα κριτήρια, που τεκμηριώνουν τον γνήσιο δεσμό των ανθρώπων αυτών με την ελληνική κοινωνία. Δεν υπήρχε κανένα κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που στην ουσία από το 2011 και οριστικά από το 2013 να μην έχει με νόμο ρυθμίσει τα ζητήματα της ιθαγένειας των παιδιών. Και αυτό το νομοθετικό κενό στο οποίο έπεφταν χιλιάδες παιδιά στην Ελλάδα, δημιουργούσε μια άδικη και άνιση μεταχείριση με ευθύνη των κομμάτων της προηγούμενης συγκυβέρνησης.

Η απόδοση ιθαγένειας θα άρει και θα λύσει πάρα πολλά προβλήματα στο επίπεδο της καθημερινής διαβίωσης των παιδιών αυτών, αλλά και στο επίπεδο της κοινωνικής συνοχής που πρέπει να διασφαλίζεται σε ένα κράτος. Ενδεικτικά, θα αναφέρω ότι η ιθαγένεια είναι εκείνο το μέσο ώστε να παύσουν τα παιδιά να είναι αόρατα, τα βοηθάει ώστε να μην νιώθουν το στίγμα του ξένου, να μη νιώθουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Ακόμα τα υποστηρίζει στη βελτίωση και στην ενθάρρυνση για μια αποτελεσματικότερη ένταξή τους στο ευρύτερο εκπαιδευτικό σύστημα, αντιμετωπίζοντας τα φαινόμενα της σχολικής αποτυχίας, της διαρροής και του αναλφαριθμητισμού, αλλά και τη μετέπειτα πορεία και τη ζωή τους όταν βγουν στην κοινωνία.

Είναι χαρακτηριστικό πως υπάρχουν παιδιά σήμερα που ενώ πληρούν όλες τις προϋποθέσεις, δεν μπορούν να ασκήσουν συγκεκριμένες κατηγορίες επαγγελμάτων, ενώ οι γονείς τους επενδύουν επί πολλά χρόνια στις σπουδές τους και το ελληνικό κράτος προετοιμάζει επιστήμονες, τους οποίους στη συνέχεια δεν μπορεί να αξιοποιήσει.

Οι παρεμβάσεις των φορέων στην κοινοβουλευτική επιτροπή ήταν εύστοχες και συχνά συγκινητικές, καθώς είχαμε τη χαρά να δούμε εκπροσώπους διάφορων μεταναστευτικών οργανώσεων και κοινοτήτων και να ακούσουμε στις αίθουσες του Κοινοβουλίου τις φωνές των ανθρώπων αυτών με τους οποίους μιλώντας την ίδια γλώσσα είχαμε μια κοινή στόχευση, την αναβάθμιση και το βάθεμα της δημοκρατίας και της ισότητας σε αυτή τη χώρα και μάλιστα σε μια εποχή που είναι νωπές οι μνήμες φασιστικών και ρατσιστικών επιθέσεων.

Είναι ανατριχιαστική τα τελευταία χρόνια η έξαρση της βίας και ο σκοταδισμός που σκίασε τη δημοκρατία αυτού του τόπου. Αυτά προήλθαν τόσο από σκόπιμη αδράνεια στη νομοθετική πρωτοβουλία από την προηγούμενη συγκυβέρνηση όσο και από την αναπαραγωγή ενός ξενοφοβικού ρατσιστικού πολιτικού λόγου, μιας ρητορικής που είχε σαν στόχο να υποδείξει εξελαστήρια θύματα και αόρατους εχθρούς για τον αποπροσανατολισμό της κοινωνίας από τις πραγματικές αιτίες και τους υπαίτιους της εξαθλίωσής του.

Όμως, σήμερα που συζητάμε η σελίδα έχει γυρίσει και βρισκόμαστε στο κεφάλαιο της ιστορίας όπου αυτός ο λαός σήκωσε το κεφάλι ψηλά και τίμησε την παράδοσή του στέλνοντας με το ηχηρό του «όχι» ένα σαφές μήνυμα δημοκρατίας, αξιοπρέπειας και ελευθερίας στην Ευρώπη και σ' όλον τον κόσμο.

Ο ελληνικός λαός την εβδομάδα που μας πέρασε τρομοκρατήθηκε, απειλήθηκε, εκβιάστηκε, τη στιγμή που έπρεπε να αφεθεί ανεπηρέαστος στο δημοψήφισμα, που συνιστά ένα από τα σημαντικότερα μέσα άσκησης της δημοκρατίας.

Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στο εξωτερικό, σε αγαστή συνεργασία με τα ιδιωτικά κανάλια, καθώς και οι εκπρόσωποι των θεσμών στο εξωτερικό, με συνεχείς παρεμβάσεις που προσβάλλουν τη δημοκρατία και την ανεξαρτησία του κράτους μας, εξαπέλυσαν έναν απίστευτο πόλεμο παραπληροφωρώντας και τρομοκρατώντας. Όμως, ο λαός μας τηγανίζοντας πολλά βήματα μπροστά από κάθε πρόβλεψη εναντιώθηκε με περηφάνια σε όσους προσπάθησαν να μας κρατήσουν το κεφάλι σκυφτό και υπερασπίστηκε γενναία, κόντρα σε όλες τις απειλές, τη δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο.

Σε αυτή τη χώρα που το φως της δημοκρατίας διέλυσε το σκοτάδι των τελευταίων ετών κανείς άνθρωπος δεν περισσεύει. Αυτή η χώρα σήμερα ανοίγει τις πόρτες στα παιδιά της για ένα αύριο γεμάτο ελπίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ακολουθεί ο κ. Τασούλας, τον οποίο δεν αναγνωρίζω στα

έδρανα.

Έχει γραφτεί για να προταχθεί κάποιος από εσάς, στη Νέα Δημοκρατία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Κωνσταντίνος Μπαργιώτας από το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αν γίνεται, κύριε Πρόεδρε, να κρατήσουμε για λίγο τη σειρά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Να ειδοποιηθεί ο κ. Τασούλας. Κρατιέται η σειρά του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, κύριε Μπαργιώτα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα, κατ' αρχάς. Όπως γνωρίζουμε όλοι, το θέμα είναι η ιθαγένεια και όπως επίσης γνωρίζουμε όλοι το μεγάλο θέμα που όλους μας τρώει είναι η διαπραγματεύση και το μέλλον της χώρας εντός ή εκτός ευρώ.

Μετά από πέντε χρόνια θα χαιρετίσω το γεγονός ότι επιτέλους υπήρξε μια μίνιμουμ έστω συμφωνία όλων των πολιτικών παρατάξεων και ελπίζω να μην ήρθε πολύ αργά και να μην είναι πολύ λίγη. Δεν θα πω τίποτε άλλο. Ξέρω ότι όλοι αγωνιούμε.

Περνώντας στο θέμα μας, θα ήθελα να ξεκινήσω θυμίζοντας σε κάποιους που το έχουν ξεχάσει ότι μιλάμε για έναν λαό μεταναστών, τον δικό μας, για έναν λαό που από την αυγή της ιστορίας του άρχισε να μετοικεί, να μεταναστεύει και να ταξιδεύει, όχι από τον Πυθέα τον Μασσαλιώτη που έφτασε μέχρι την εσχάτη Θούλη, αλλά από πολύ πιο παλιά. Μιλάμε για ένα λαό που στη σημερινή μας ιστορία, στις γενιές μας, μετανάστευσε παντού. Όποιος έχει πάει στο Τορόντο κι έχει δει το Greek Town, με διακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες, εκ των οποίων οι περισσότεροι γεννημένοι εδώ, το ξέρει.

Είμαστε ένας λαός που παράγει πολιτικούς φυγάδες και πρόσφυγες οικονομικούς από την αυγή της αρχαιότητας. Και τα δυο. Δεν ήταν μόνο η Τασκένδη παράδειγμα στην ελληνική ιστορία πολιτικών φυγάδων.

Όποιος γνωρίζει την ιστορία των μετακινήσεων των πληθυσμών, την αρχαία και τη μέση –κυρίως τη δεύτερη, τη μέση- ιστορία του Ελληνισμού και της περιοχής, γνωρίζει ότι τα ιδεολογήματα περί αιμάτος, καθαρότητας της φυλής κ.λπ., είναι έωλα, είναι αστήρικτα, είναι μερικές φορές αστεία, γιατί τα υποστηρίζουν απόγονοι Αρβανιτών, Καπαδοκίων, Τουρκόφωνων, Ελλήνων, όμως, 100% που κανείς ποτέ και καλώς δεν τόλμησε να τους αμφισβητήσει την ελληνικότητα. Γιατί η ελληνικότητα είναι κάτι πιο βαθύ. Δεν είναι και παράδοση του νέου ελληνικού κράτους η μισαλλοδοξία και η ξενοφοβία. Στην πραγματικότητα είναι δημιούργημα της μετεμφυλιοπολεμικής ακροδεξιάς εθνικοφροσύνης.

Αυτό το ξενοφοβικό, αρνητικό με τους ξένους κλίμα δημιουργήθηκε από τους λοχαγούς του Α2, που προέρχονταν από τους ταγμασφαλίτες –για να τα λέμε όλα- στην περίοδο του εμφυλίου, για να δικαιολογήσει την καταδίωξη της κομμουνιστικής υστερίας, με επίθετα «ΕΑΜοβούλγαροι», «πράκτορες» κ.λπ..

Αυτό δεν υπήρχε πριν. Το νεοελληνικό κράτος πριν από αυτό ήταν ένα κράτος ανοιχτό, που απορροφούσε όλους τους ελληνομαθείς των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής, με κριτήριο την ελληνομάθεια και όχι την καταγωγή. Αυτό έκανε και υπάρχουν δεκάδες παραδείγματα προπολεμικά.

Είναι, λοιπόν, αυτοί οι λοχαγοί, που έγιναν συνταγματάρχες και μας έβαλαν «στον γύψο», που παρήγαγαν αυτή την ιδεολογία, που συνάδελφοι, συγγνώμη αλλά δυστυχώς είναι το ίδιο ιδεολογικό και πολιτικό υπόβαθρο στο οποίο πατάτε αυτές τις μέρες με αυτές τις απαράδεκτες διχαστικές λογικές των «γερμανοτσολιάδων», των «πρακτόρων» κ.λπ.. Αρκεί να πάρετε ένα κείμενο της δεκαετίας του 1950, να σβήσετε το «ΕΑΜοβούλγαρος» και να βάλετε το «γερμανοτσολιάς». Είναι η ίδια λογική και η ίδια πολιτική ιδεολογία, δυστυχώς.

Έτσι, όμως, όντας μέτοχοι ενός πολιτισμού τέτοιου και μιας παράδοσης τέτοιας, μιας παράδοσης κοσμοπολιτικής, ο Ελληνισμός υπήρξε πάντα κοσμοπολίτικος. Από την αυγή της ιστορίας του μέχρι σήμερα μεγαλοπύρην, έφτασε εκεί που έφτασε σε όλα τα επίπεδα, εάν θέλετε και το ιμπεριαλιστικό ακόμη, όντας κοσμοπολίτης, όντας συγκριτικός, όντας ένας πολιτισμός που απορροφούσε ιδεολογίες, θρησκείες και ανθρώπους. Το έκανε

σε όλη του την ιστορία και το έκανε καλά. Γι' αυτό έφτασε εδώ που έφτασε.

Όποιος δεν με πιστεύει μπορεί να διαβάσει τον Παπαρρηγόπουλο, όχι τα «ύποπτα» που γράφει η «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» της Ακαδημίας Αθηνών, τα οποία είναι ύποπτα κατά τη γνώμη μου. Φτάνει ο Παπαρρηγόπουλος, ο άνθρωπος που θεμελίωσε τη θεωρία της διαχρονικότητας του Ελληνισμού σε μια γλώσσα τόσο δύσκολη, που έχει μεταφραστεί στη δημοτική. Αξίζει κανείς να το δει.

Θα περίμενε κανείς, με συγγενείς εξ αίματος σε όλα τα έθνη του πλανήτη –γιατί, μη γελιέστε, οι συνέλληνες του Τορόντο είναι πρώτα Καναδοί και μετά Έλληνες, το ίδιο είναι και οι συνέλληνες της Αμερικής και της Μελβούρνης- μεγαλύτερη ελαστικότητα και περισσότερο ρεαλισμό, λιγότερη προκατάληψη και λιγότερη κινδυνολογία.

Παρ' όλα αυτά, αυτό που βλέπουμε είναι ένα σκόπιμο ανακάτεμα της τράπουλας. Δεν συζητάμε για τις ροές μεταναστών ούτε για το μεταναστευτικό πρόβλημα, το οποίο είναι ένα άλλο θέμα. Συζητάμε για ελληνομαθείς, για ανθρώπους που ζουν και εργάζονται εδώ, που συμμετέχουν και στην κρίση μαζί μας και υποφέρουν από αυτή. Συζητάμε για ανθρώπους που έχουν για γλώσσα τους τα ελληνικά, γιατί τα σπούδασαν και γιατί επιθυμούν να είναι κυρίως αυτό: πρώτα Έλληνες και μετά σιδηρίτες άλλο. Όπως είπα και προηγουμένως, κάποιοι θέλουν πρώτα να είναι Αμερικάνοι ή Καναδοί και μετά Έλληνες. Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα, που πρέπει να μάθουμε να το διαβάζουμε και από τις δύο όψεις με τον ίδιο τρόπο.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η σύγχυση είναι εκ του πονηρού. Κρύβει ουσιαστικά αυτό που είπα προηγουμένως, δηλαδή ακραία εθνικοφροσύνη. Κρύβει αυτές τις ιδεολογικές θέσεις μιας ακροδεξιάς, η οποία σημάδεψε το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα στην Ελλάδα. Και δεν νομίζω ότι μπορούμε να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο την εμφυλιοπολεμική ατζέντα. Γιατί περί αυτού πρόκειται, αυτό προσπαθούν να κάνουν, να αναστήσουν την εθνικοφροσύνη.

Δεν πρόκειται, από την άλλη μεριά –και το λέω σε μερικούς συναδέλφους της Συμπολίτευσης- ούτε για χάρη ούτε για ανθρωπισμό ούτε για άλλα δακρύβρεχτα επιπέδου «Άρλεκιν», θα μου επιτρέψετε, που άκουσα τις προηγούμενες μέρες, ούτε καν περί ευγνωμοσύνης απέναντι σε κάποιους ανθρώπους που προσέφεραν στη χώρα. Πρόκειται περί ανάγκης.

Η Ελλάδα έχει ανάγκη τους μετανάστες της, έχει ανάγκη τα χέρια, τα μυαλά και τις πλάτες, που είναι διατεθειμένα να δουλέψουν για την πατρίδα, ασχέτως καταγωγής και ασχέτως προελεύσεως. Χρειαζόμαστε τους πάντες, εάν θέλουμε να βγούμε από την κρίση. Χρειαζόμαστε οποιονδήποτε, όπου και αν έχει γεννηθεί και από όπου έχει ξεκινήσει, εάν θέλουμε να φτιάξουμε μια καινούργια Ελλάδα, εάν θέλουμε, κύριοι εκ δεξιών, να ξαναφτιάξουμε την Ελλάδα που έφτιαξαν οι πρόγονοί μας. Γιατί, όπως είπα και προηγουμένως, την Ελλάδα την έφτιαξαν οι πρόγονοί μας, όντας ανοιχτοί.

Θα συντομεύσω, γιατί θέλω να σχολιάσω και κάποιες τροπολογίες. Θέλω απλώς να πω ότι αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που για μένα είναι λίγο και αυτή είναι η προσωπική μου άποψη. Θα ήθελα κάτι πιο δραστικό, πιο εύκολο, κάτι που να επιτρέπει πιο εύκολη είσοδο στη χώρα, στην ιθαγένεια και στον Ελληνισμό.

Παρ' όλα αυτά νομίζω ότι είναι ένα νομοσχέδιο απολύτως ρεαλιστικό, που απαντά στη συγκυρία, λύνει προβλήματα και ανοίγει ένα μεγάλο παράθυρο ενάντια στην ξενοφοβία και στον ρατσισμό. Και με αυτή τη λογική είναι ένα καλό νομοσχέδιο.

Ελπίζω να μπορέσω στο μέλλον να ψηφίσω ένα ακόμη καλύτερο. Όμως, σε αυτήν τη φάση με πολύ μεγάλη χαρά θα ψηφίσω το συγκεκριμένο.

Θα περάσω, λοιπόν, από αυτά στις τροπολογίες. Από ό,τι ακούω και από ό,τι άκουγα και πριν, η παράδοση δεν διασπάται. Οι τροπολογίες οφείλουν να είναι άσχετες, εκτός χρόνου και να κατατίθενται την τελευταία στιγμή. Το ίδιο έγινε και εδώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνεχίστε κανονικά, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Θα αναφερθώ σε δύο μόνο, οι οποίες έχουν να κάνουν με τα νοσοκομεία και την υγεία και οι

οποίες θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικές, για να περάσουν χωρίς συζήτηση και λάθρα, όπως περνάνε συνήθως.

Η μία είναι η περαίωση των οφειλών των νοσοκομείων, αυτή η συνολική εξόφληση οποιουδήποτε χρέους που έχουν παραγάγει τα νοσοκομεία τα τελευταία δύο χρόνια. Πρόκειται περί παράδοσης, έτσι; Όταν ήταν η Κυβέρνηση στην αντιπολίτευση φώναζε, τώρα φωνάζει η Συμπολίτευση και τα λοιπά. Πρόκειται περί παράδοσης, η οποία τι λέει; Αναγνωρίζω και πληρώνω τα πάντα, χωρίς έλεγχο, είτε είναι νόμιμα είτε δεν είναι, γιατί δεν θα το ψάξω μετά, τα πληρώνω όλα. Δεν ξέρουμε πόσα είναι τα ποσά.

Ο κύριος Υπουργός Υγείας έκανε μια μεγάλη αναφορά χθες. Δεν μας είπε πόση είναι η ταμπακιέρα. Είναι εκατοντάδες εκατομμύρια τα χρωστούμενα, τα οποία καλύπτονται με αυτόν τον τρόπο. Πάντα έτσι καλύπτονταν. Και καλύπτονταν έτσι, γιατί υπάρχει ένα τεράστιο διοικητικό κενό στα νοσοκομεία. Υπάρχει μια παράδοση κακοδιοίκησης –εγκληματική, κατά τη γνώμη μου- η οποία αδυνατεί να διαχειριστεί με διαφάνεια, λογική και ορθολογισμό το πρόβλημα των νοσοκομείων.

Πρέπει να πληρωθούν οι δαπάνες. Τα νοσοκομεία κινδυνεύουν να κλείσουν, γιατί οι προμηθευτές με τη σειρά τους κινδυνεύουν να κλείσουν, έχοντας μπλέξει με ένα δημόσιο-μπαχαχτή, το οποίο δεν πληρώνει για λόγους που το αφορούν.

Έτσι, λοιπόν, επί της αρχής πρέπει να κλείσει, μόνο που κανείς δεν ξέρει, έτσι όπως κατατέθηκε η τροπολογία, ούτε για το τι λεφτά μιλάμε, κανείς δεν θα ελέγξει ποτέ αν μαζί με τα χλωρά θα κοούν και μερικά ξερά, γιατί στην κακοδιοίκηση που επικρατεί κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει το πονηρόν ή το μη νόμιμον, το οποίο έγινε σκοπίμως. Με αυτόν τον τρόπο δικαιώνονται όλα.

Με αυτήν τη διατήρηση αυτής της κάκιστης παράδοσης να πληρώνονται όλα στο τέλος συλλήβδην διατηρείται η αίσθηση της ατιμωρησίας σε όλες τις διοικητικές μηχανές του Υπουργείου Υγείας.

Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Μόνο η Σάμος είναι 6.100.000 ευρώ, η οποία για ιδιαίτερους λόγους είναι χωριστά. Τα άλλα νοσοκομεία είναι ογδόντα τρία, είναι εκατόν είκοσι πέντε ουσιαστικά νοσοκομεία. Μπορείτε να κάνετε έναν απλό υπολογισμό με το μυαλό σας εκθετικό, για να δείτε πόσα είναι.

Επαναλαμβάνω ότι είναι τεράστια τρύπα. Με το πρόσχημα ότι αφορούν τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων δεν έμαθε η Βουλή ποτέ –και δεν θα μάθει μάλλον, αν και το ζητάω επισήμως από το Βήμα- πόσα είναι τα λεφτά. Είναι εκατοντάδες εκατομμύρια.

Είναι απαραίτητη από μία άποψη η τροπολογία. Παρ' όλα αυτά, θα ψηφίσουμε «παρών» για αυτά που είπα. Είναι απαραίτητη, γιατί υπάρχει ένα διοικητικό χάος που δεν έχει να κάνει μόνο με τους διοικητές, οι οποίοι παραδοσιακά είναι κομματικά στελέχη, χωρίς καμμία αξιολόγηση και χωρίς κανέναν έλεγχο. Είναι απαραίτητη, επίσης, γιατί κάτω από τα αυτά τα απαράδεκτα στελέχη υπάρχουν και διοικητικές νοσοκομείων, οι οποίες έχουν τεράστια κενά και τεράστιες αδυναμίες, τις οποίες πολύ λογικά όταν ένας άνθρωπος δεν ξέρει τι του γίνεται, δεν ξέρει και να τις διορθώσει.

Θα τελειώσω μόνο με την επίσης πολύ «δύσκολη» τροπολογία, την επόμενη για τους διοικητές, η οποία επιβεβαιώνει ότι η κατάσταση θα συνεχιστεί και ότι μετά από δύο χρόνια θα ξαναψηφίσουμε τέτοια περαίωση. Ο Υπουργός απολύει όλους τους διοικητές των νοσοκομείων συνοπτικώς με μια τροπολογία που έχει κατατεθεί ξανά ίδια σε αυτήν τη Βουλή από τον κ. Κακλαμάνη το 2004. Δεν είναι αζημίως. Υπάρχει δικαστικό προηγούμενο από την προηγούμενη περίπτωση. Όσοι προσέφυγαν πήραν λεφτά. Ξέρετε πολύ καλά ότι θα γίνει το ίδιο.

Για να «απαλλαγείτε» –εντός εισαγωγικών- από κάποιους, για να διορίσετε στην πραγματικότητα τους δικούς σας χωρίς κριτήρια, χωρίς διαφάνεια, χωρίς καμμία διαδικασία, φορτώνετε εν γνώσει σας, κύριοι συνάδελφοι, το δημόσιο με μερικές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ τώρα, τα οποία θα δώσετε σε ανθρώπους οι οποίοι θα τα διεκδικήσουν και θα τα πάρουν. Δεν υπάρχει αζημίως. Υπάρχει προηγούμενο. Το επαναλαμβάνω.

Σε μια φάση, λοιπόν, της Ελλάδας, όπου τα νοσοκομεία πήραν αντί για 500 εκατομμύρια ευρώ το πρώτο εξάμηνο του χρόνου 90 εκατομμύρια ευρώ, σε μια φάση στην οποία τελειώνουν –λέει ο Τύπος σήμερα- τα ογκολογικά φάρμακα –τελειώνουν, δεν υπάρχουν πλέον!- τα ασθενοφόρα στα κέντρα υγείας είναι ακίνητα, γιατί είναι ανασφάλιστα -300 ευρώ το τρίμηνο, αυτό σημαί-

νει «ανασφάλιστα»- εμείς ασχολούμαστε με το αν θα αλλάξουμε και πού τους διοικητές των νοσοκομείων. Ο κύριος Υπουργός λέει ότι αυτό θα γίνει άμεσα. Μετά από δύο χρόνια θα φέρουμε έναν καλό νόμο και τα λοιπά.

Τίποτα δεν θα φέρει. Μετά από δύο χρόνια θα αλλάξει αυτούς με κάποιους άλλους προφανώς, με τον ίδιο τρόπο, χωρίς αξιολόγηση, χωρίς κανένα κριτήριο, με μόνο κριτήριο τη μετατροπή του «καθεστώτος άλφα» σε «καθεστώς ροζ». Αυτή είναι η αλήθεια.

Είναι μια κίνηση καθεστωτική, είναι μια κίνηση παλαιοκομματική, η οποία θα παραγάγει το ίδιο αποτέλεσμα σαν αυτό της προηγούμενης τροπολογίας: εκατοντάδες εκατομμύρια, τα οποία θα κληθεί η επόμενη Βουλή να ψηφίσει συλλήβδην, χωρίς κριτήρια, χωρίς έλεγχο και χωρίς να ξέρει περί τίνος πρόκειται. Αυτό ακριβώς θα παραχθεί από νοσοκομεία, τα οποία συνειδητά δεν διοικούνται στην πραγματικότητα από ανθρώπους οι οποίοι είναι καλοπροαίρετοι -στο καλό σενάριο, γιατί δεν είναι όλοι καλοπροαίρετοι ούτε τώρα θα είναι.

Αφήστε τον βολонταρισμό της Αριστεράς, ότι αφού θα είναι αριστεροί, θα είναι καλοί. Στατιστικά θα υπάρχουν ίδιοι και χειρότεροι, όπως και πριν από πολλά χρόνια και θα κάνουν τα ίδια.

Γιατί; Γιατί δεν υπάρχει διαφάνεια. Αλλάζει το κράτος αλλάζοντας τους θεσμούς, επιβάλλοντας διαφάνεια, επιβάλλοντας αξιοκρατία. Δεν το αλλάζεις ούτε με την ψυχή σου ούτε με τη θέλησή σου ούτε με την παράδοση της Αριστεράς. Άλλωστε η παράδοση της Αριστεράς σε αυτήν τη χώρα ήταν η εμβάθυνση της δημοκρατίας. Δεν ήταν το κοκούλωμα, όπως γίνεται τώρα. Δεν ήταν οι διορισμοί από το παράθυρο, όπως γίνεται τώρα. Λυπάμαι πραγματικά γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Λυπάμαι πραγματικά –και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πάρα πολύ- γιατί θα καταλήξουμε εκεί που ήμασταν πριν, κάνοντας έναν αιματηρό κύκλο μιας πενταετίας, όχι μόνο στα νοσοκομεία, σε όλη τη χώρα, διορίζοντας ανθρώπους, οι οποίοι στην καλύτερη περίπτωση δεν ξέρουν τη δουλειά, όπως κάναμε και με την παιδεία, επειδή κάτι μου λέει ότι δεν θα δημοσιευθούν βιογραφικά, όπως δεν έχουν δημοσιοποιηθεί και στο παρελθόν.

Εμείς θα δούμε και τα βιογραφικά και τις αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών και των νομαρχιακών επιτροπών του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίες ήδη έδωσαν δείγματα για το πώς γίνονται οι επιλογές και τι...

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Πού έγινε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Στα Τρίκαλα. Ρώτα τον Σάκη να σου πει. Γέμισαν τα blogs. Ξέρει ο Σάκης. Είναι γραμμένα. Δεν τα έχει ψάξει κανείς.

Να μη συνεχίσω, γιατί έχω εξαντλήσει τον χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Μπαργιώτα.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Τασούλας και ακολουθούν ο κ. Ζουράρης, ο κ. Δανέλλης και η κ. Καρακώστα.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, προφανώς συζητούμε το νομοσχέδιο για την τροποποίηση του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγενείας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ησυχία, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Προφανώς, όμως, την ίδια στιγμή η χώρα βρίσκεται μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι και όσο και αν δεν είναι εύκολο, όταν ζεις την Ιστορία, να την αντιλαμβάνεσαι στην πραγματική της διάσταση, εν τούτοις τώρα στα δικά μου μάτια γίνεται αντιληπτή η περίπτωση εκείνου του δυστυχισμένου τελευταίου αυτοκράτορος της Γαλλίας, του Λουδοβίκου του ΙΣΤ' ο οποίος εξετέλεσθη ως «Λουδοβίκος Καπέτος» και ο οποίος ήταν η αποθέωση της αποστασιοποίησης από την πραγματικότητα. Είναι γνωστό ότι την ημέρα της Βασίλης ο Λουδοβίκος ο ΙΣΤ' έγραψε στο ημερολόγιό του: «Κρίμα, αυτή η ημέρα πέρασε άπρακτη. Δεν μπόρεσα να φτιάξω ούτε μια κλειδαριά». Αυτός ο άνθρωπος είχε χόμπι να φτιάχνει κλειδαριές και δεν είχε αντιληφθεί τι συνέβαινε. Αυτό είναι ένα ακραίο παράδειγμα αποστασιοποίησης από την πραγματικότητα.

Και επειδή αυτήν τη στιγμή η πραγματικότητα είναι ιστορική

στον κύβο, στη χώρα μας, θα μου επιτρέψετε -αφού χαρακτηρίσω αυτό το νομοσχέδιο εσφαλμένο, παρά τις τροπολογίες του, και ότι πρέπει προφανώς να προηγηθεί η ενσωμάτωση της απονομής ιθαγένειας- να καταφύγω στην καταθλιπτική πραγματικότητα και να εκφράσω την άποψή μου, όπως μου την υπαγορεύει η καταθλιπτική πραγματικότητα.

Θεωρώ ότι δικαιούται ο ελληνικός λαός και όσοι τον εκφράζουν να επιθυμούν την έξοδο της χώρας από την Ευρώπη και την Ευρωζώνη. Είναι δικαίωμα όσων το πιστεύουν και εάν αυτό γίνει πλειοψηφία, θεωρώ ότι αυτό αποφασίζει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Όμως, εάν αντιπαθώ τις αριστερές ιδέες, περισσότερο από την αντιπάθειά μου προς τις αριστερές ιδέες με διακατέχει αντιπάθεια προς τις μεθόδους της Αριστεράς. Γιατί αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε μπροστά σε μια εξέλιξη τρομακτική για τη χώρα, η οποία γίνεται κάτω από έναν μανδύα δήθεν διαπραγματεύσεως και δήθεν επιθυμίας για συμφωνία.

Βομβαρδίζεται ο καλοπροαίρετος Έλληνας πολίτης επί πεντάμηνο ότι η επιθυμία της Κυβερνήσεως είναι τάχα η παραμονή στην Ευρωζώνη. Και βομβαρδίζεται ότι τάχα υπάρχουν εύκολες λύσεις μέσα στην Ευρωζώνη.

Το δημοψήφισμα, το οποίο ήταν, κατά τη γνώμη μου, ο δεύτερος γύρος της 25^{ης} Ιανουαρίου, επιβεβαίωσε ότι η βιωμένη κακουχία του μνημονίου υπερσχύει των κακών προβλέψεων, γιατί προφανώς το βίωμα είναι ισχυρότερο μιας χειρότερης πρόβλεψης. Αν βάλεis δίπλα το βίωμα και μια χειρότερη πρόβλεψη, προφανώς υπερσχύει το βίωμα. Όλα αυτά τα αντιλαμβάνομαι.

Αυτό που δεν αντιλαμβάνομαι είναι η τακτική του Πρωθυπουργού και της Κυβερνήσεως ενώπιον τέτοιων συνθηκών και ενώπιον τέτοιων αποφάσεως, που την είχαν πάρει από την αρχή, να μη λένε την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Αντιλαμβάνομαι ότι μετά την καταστροφή αντί για παροχές, θα δώσουν στον ελληνικό λαό ενόχους. Αντιλαμβάνομαι ότι αυτό για ένα χρονικό διάστημα θα θρέψει τον ελληνικό λαό, γιατί ο ελληνικός λαός έχει υποφέρει και θα υποφέρει πολύ περισσότερο και οι ένοχοι θα είναι ένας πρόσφορος τρόπος να ικανοποιηθεί το μένος του ελληνικού λαού εκ της αυξήσεως της δυστυχίας του.

Αυτό που δεν αντιλαμβάνομαι και σας καλώ ως ύστατη έκκληση να αντιληφθείτε είναι, όταν το μένος καταφοράς κατά των ενόχων λήξει και κοπάσει και αρχίσουν οι απαιτήσεις για μια καλύτερη ζωή, τι θα πείτε στον ελληνικό λαό.

Προφανώς ο Πρωθυπουργός θα έρθει μεθαύριο καταγγέλλοντας την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν σέβεται τη γνώμηση του ελληνικού λαού και θα ζητήσει, κατά τη γνώμη μου, εκλογές για να διαχειριστεί το ότι οι Ευρωπαίοι μας διώχνουν κι όχι αυτός που προκάλεσε το διώξιμο.

Εκεί θα παιχθούν τα πάντα. Εκεί θα παιχθούν τα πάντα σε επίπεδο γεωπολιτικό και εκεί θα συγκρουστεί όχι ο Τσίπρας με τον Μείμαρκη ή ο Τσίπρας με τον οποιονδήποτε άλλο, εκεί θα συγκρουστεί το βίωμα του μνημονίου με την πρόγνωση της χρεοκοπίας, η οποία θα έχει διαρκέσει έναν μήνα.

Άλλο η πρόγνωση που διαρκεί έναν μήνα και άλλο η πρόγνωση πέντε ημερών. Γιατί επίτηδες προκαλέσατε πρόγνωση μόνο πέντε ημερών, γιατί ξέρατε πολύ καλά ότι πέντε ημέρες για καλοπροαίρετους ανθρώπους μπορεί να είναι και μπλόφα, μπορεί να είναι και τρικ, μπορεί να είναι και κάτι το οποίο έχει να κάνει με μια σκληρότατη διαπραγμάτευση.

Πρόγνωση χρεοκοπίας ενός μηνός είναι βίωμα. Και δυστυχώς θα βάλετε τον ελληνικό λαό να συγκρίνει δύο βιώματα: το σκληρό βίωμα της τελευταίας πενταετίας και την πρόγνωση μιας ολοκληρωτικής και αδιόρθωτης καταστροφής, η οποία έχει σαν παρηγοριά, για ένα διάστημα έξι μηνών, ενός έτους, το χτίσιμο ενόχων και την τιμωρία ενόχων. Η ζωή, όμως, θα συνεχίζεται. Και η ζωή θα απαιτήσει διορθώσεις. Και η ζωή θα απαιτήσει ανάσες.

Ο κ. Τσίπρας είναι πολιτικά κυρίαρχος, γιατί αναβάλλει τη συγκρουσή του με τον μόνο αντίπαλο, με τον οποίο δεν μπορεί να αναμετρηθεί. Ο αντίπαλος με τον οποίο δεν μπορεί να αναμετρηθεί είναι η πραγματικότητα. Αυτό αναβάλλει, τη σύγκρουση με την πραγματικότητα.

Το πεντάμηνο ήταν μια διαρκής αναβολή. Το δημοψήφισμα είναι μια θεσμική αναβολή, μια μετάθεση της πραγματικότητας. Το ότι θα έρθει μεθαύριο και θα καταγγείλει την Ευρώπη είναι μια νέα αναβολή. Οι εκλογές θα είναι μια νέα αναβολή.

Όμως, τι θα συμβεί, όταν όλα αυτά τελειώσουν και η χώρα κεί-ται κάτω και η οίμωγή θα ταιριάζει με την οίμωγή που προκάλεσε η αναγγελία της ήττας των Αθηναίων στους Αιγός Ποταμούς, όταν ήρθε η Πάραλος και το ανακοίνωσε στους Αθηναίους; Γράφει ο Ξενοφών -συγχωρέστε με, θα μιλήσω σε ξένη γλώσσα, στα αρχαία ελληνικά- τα εξής: «Τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορὰ, καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστὺ διήκεν». Η οίμωγή ελέχθη στον Πειραιά και ακούστηκε στην Αθήνα.

Αυτή η οίμωγή θα ακουστεί, όταν τελειώσουν οι αναβολές, όταν τελειώσουν οι ένοχοι και όταν ο λαός θα ζητήσει χωρίς καμιά άλλη αναβολή να του βελτιώσετε τη ζωή του.

Σήμερα απευθύνομαι στους συναδέλφους ως συνάδελφος με άλλη ιδεολογία, με μια ιδεολογία η οποία γκρεμίστηκε την περίοδο της Μεταπολιτεύσεως, γιατί αυτό που συνέβη και αυτό που συμβαίνει στη χώρα σήμερα είναι απότοκο δύο πραγμάτων, της πραγματικής κακουχίας από το μνημόνιο και του ανορθολογισμού.

Ο ανορθολογισμός, που οδηγεί σ' αυτά τα αποτελέσματα, ήταν ο ανορθολογισμός που προετοιμαζόταν όχι πέντε χρόνια, αλλά τριάντα χρόνια. Κακώς ο εισαγγελέας κάνει προκαταρκτική εξέταση για τα κανάλια τα οποία υπερασπίστηκαν το «ναι». Τα κανάλια υπερασπίστηκαν το «όχι» υπερασπιζόμενα επί τριάντα χρόνια τον ανορθολογισμό στα μυαλά και στις ψυχές των Ελλήνων. Όταν τώρα λένε «ναι», ίσως είναι αργά. Αυτό κανείς εισαγγελέας δεν μπορεί να το ερευνήσει. Όμως, έχω το δικαίωμα να το αρθρώσω απ' αυτό το Βήμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο ανορθολογισμός και η κακουχία οδηγούν σε μια επικίνδυνη ατραπώ. Τα βιώματα της προεκλογικής περιόδου θα συγκρουστούν με τα βιώματα του μνημονίου. Η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι. Ελπίζω να νικήσει το προανάκρουσμα της ολικής καταστροφής, αυτή τη μερική καταστροφή η οποία έχει επέλθει τα τελευταία πέντε χρόνια. Και ελπίζω τελικά η όρθια Ελλάδα να σηκώσει πάνω τη γονατισμένη και όχι η γονατισμένη να τραβήξει την όρθια κάτω.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Τασούλα.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Κωνσταντίνο Ζουράρη, Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Ορίστε, κύριε Ζουράρη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΗΣ: Πρόεδρε, τα σέβη μου.

Βουλευτές και Υπουργέ, συνάδελφοι, τα σέβη μου.

Φίλε Τασούλα, το είπες σε σημερινά κινέζικα. Εννοώ την «οίμωγή». Όμως, είχε πάρα πολύ δίκιο, όταν είπες για τη διαφορά ανάμεσα στη μελλοντική κακουχία και τη σημερινή εμπειρία. Πώς το λέει ο δικός μας στα κινέζικα; «Ως εικός...» πάντοτε -το «πάντοτε» είναι δικό μου, δεν είναι του Σκοπιανού, του Θουκυδίδη, γιατί αφού είναι από τη Μακεδονία, Σκοπιανός είναι- ναι, λοιπόν, «οι γαρ άνθρωποι προς α έπασχον την μνήμην εποιούντο».

Συνεχίζω: όσοι ακόμα δεν είναι εντελώς ανελλήνιστοι και αφελληνισμένοι, πρέπει να ψηφίσουν από το άρθρο 1 το γ.ζ.2 και το γ.ζ.3. Υπουργέ μου. Πού θα κάνουμε υπακοή υπερψηφίζοντας το γ.ζ.2 και το γ.ζ.3 του άρθρου 1; Στα εξής δύο ορθώματα του μείζονος ελληνικού και ιλιαδορωμαϊκού πολιτισμού: Ραψωδία σ της Οδύσσειας, στ. 17 και στ. 18, στα οποία κάνει υπακοή το γ.ζ.2 και το γ.ζ.3. Τι λέει ο πολύμητις Οδυσσεύς; «Ουδός δ αμφοτέρους οδε χείσεται», δηλαδή αυτό το κατώφλι εδώ μάς χωρά αμφοτέρους. Και χρησιμοποιεί στο σ 18 της Οδυσσειάς την ίδια λέξη αμετάβλητη, την ίδια λέξη της τραγικότητάς μας, της μεγάλης αυτής Ιλιαδορωμοσύνης, γιατί λέει -γιατί λέει ο πολύμητις Οδυσσεύς ότι κι εσύ χωράς σ' αυτό;- «δοκέεις μοι αλήτης είναι ώσπερ εγώ», δηλαδή μου φαίνεται ότι είσαι αλήτης, όπως κι εγώ. Αλήτης ο Οδυσσεύς, αλήτης ο ξένος.

Το Μεγάλο Σάββατο τι παρακαλούμε; Το άλλο μεγάλο κατόρθωμα, για όσους δεν είναι ακόμη ανελλήνιστοι. Συγγνώμη, είναι ανελλήνιστοι. Τα χάνω λόγω ηλικίας! «Δός μοι τούτον τ ν ξ νον ον ξενίζομαι βλέπων του θανάτου το ξένον». Δος μοι τούτον τον ξένον, ον ομόφυλοι, Νίκο και Αλέξανδρε, ον ομόφυλοι μισούντες θανατούσιν ως ξένον. «Δος μοι τούτον τον ξ νον ον ξενίζομαι βλέπων του θανάτου το ξένον». Η ακολουθία του Μεγάλου Σαββάτου, η Οδύσσεια στο σ 17-σ 18.

Πενήντα χρόνια είμαι δάσκαλος. Μόνον όποιος δεν έχει βάλει το πόδι του σε τάξη –ως δάσκαλος εννοώ– δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει ένα παιδάκι. Γι' αυτό λέω για το γ.ζ.2 και γι' αυτό λέω και για το γ.ζ.3. Τι σημαίνει αυτό; Ένα παιδάκι στον βρεφονηπιακό σταθμό –το οποίο εξαιρείται, κακώς, στον εδώ συνυπολογισμό, κατ' εμέ, αλλά, τέλος πάντων, έπρεπε να υποχωρήσουμε και στους Ελληνάρες– δεν είναι ούτε δεξιό ούτε αριστερό ούτε κεντρώο. Ένα παιδάκι μέσα στο σχολείο, μέσα στην τάξη και ειδικά όταν είναι έξι χρόνων, επτά χρόνων, οκτώ χρόνων, εννιά, δέκα μέχρι δεκαπέντε, που είναι υποχρεωτική η εκπαίδευση, δεν είναι ούτε Κινεζάκι ούτε Αρβανιτάκι ούτε Αμερικανάκι ούτε Γερμανοτσολιάς βεβαίως!

Τι είναι το παιδάκι μέσα στην τάξη; Το παιδάκι είναι ιερό. Και ξαφνικά το στήνεται επί έξι χρόνια ή επί εννέα με το στίγμα της αποβολής, με το ότι είσαι στιγματισμένο, διότι δεν είσαι σαν τα άλλα.

Η τάξη είναι αγκαλιά. Αυτή τη στιγμή εδώ η αγκαλιά είναι ελληνική. Αν παίρναμε ένα παιδάκι εδώ και το πηγαίναμε στην Κίνα, θα ήταν Κινεζάκι. Τίποτα δεν καταλαβαίνουν οι ανελληνιστοι; Το παιδάκι όταν το φέρνεις από την Κίνα, τι ξέρει, όταν δεν έχει άλλη γλώσσα, άλλον τόπο, άλλον χώρο, άλλη αναφορά; Ξέρει τζατζίκι, με πίτα με όλα, ξέρει Ρουβά, με το υπέροχο ελληνικό σύστημα, και αν είναι και λόγοι, θα ξέρει ίσως και Τσιτσάνη –αν είναι λόγοι το παιδί– και επομένως, το παιδάκι, πρώτον, είναι ιερό μέσα στην τάξη, δεύτερον, τι είναι; Ό,τι το κάνει η τάξη.

Επί είκοσι χρόνια στο Παρίσι ήμουν ο σύνδεσμος, ο διαλλακτής, εν πάση περιπτώσει, ανάμεσα στην κοινότητα της Vincennes και του Saint-Denis, όταν πήγε εκεί το Πανεπιστήμιο Παρίσι VIII, επειδή ήμουν ο μόνος βεβαίως –και ως κλαδική των γύφτων, επειδή ήμουν τελείως μαύρος τότε λόγω ηλικίας– αλλοδαπός και με έβαλαν εκεί. Έβλεπα, λοιπόν, το εξής: τέταρτης γενιάς και πέμπτης γενιάς Γαλλάκια, επειδή ακριβώς είχαν το στίγμα της αποικιοκρατίας της Γαλλίας, το έτερον του στίγματος, είχαν αυτό το μίσος σιγά-σιγά.

Αν θέλετε να έχετε παιδάκια μέσα στην τάξη και να τα κάνετε εχθρούς, ο καλύτερος τρόπος είναι επί έξι χρόνια να μην τους λέτε Ελληνάκια. Οι δύο διατάξεις άλλωστε λένε «μόνιμα και νόμιμα», να παραμένουν.

Α, δεν πέρασε ο χρόνος. Τα σέβη μου!

(Χειροκροτήματα)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε συνάδελφε, ο Αχιλλέας έλεγε ότι ο γιος του Ατρέα μού συμπεριφέρεται ως μετανάστη. Αυτό το θεωρούσε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Ζουράρη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Σπύρος Δανέλλης από το Ποτάμι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα ψέματα τελείωσαν. Ο ελληνικός λαός χθες το βράδυ αντιλήφθηκε ότι το δίλημμα πλέον είναι σαφές και μονοδρομικό και μονοδιάστατο: Η ευρώ και Ευρώπη ή δραχμή και τρίτος κόσμος. Παράλληλα, ο ελληνικός λαός εμβρόντητος συνειδητοποίησε ότι ο κύριος Πρωθυπουργός εξακολουθεί και επιμένει να ζει σε έναν παράλληλο δικό του κόσμο, διότι σαν την καλή χαρά βγήκε να δηλώσει ότι όλα βαίνουν καλώς, κατέθεσε εξαιρετικές προτάσεις, ολοκληρωμένες, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν από όλους με τον καλύτερο τρόπο και προχωρούμε στην επίλυση του δράματος και την έξοδο. Το σύνολο των Ευρωπαίων ηγετών, δυστυχώς για εμάς, βρισκόταν όμως σε ένα απολύτως διαφορετικό σύμπαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή συζητάμε όχι μόνο για το παρόν, αλλά και για το μέλλον της χώρας και του ελληνικού λαού, καλούμαστε όλοι να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Ο Πρωθυπουργός σήμερα, την τελευταία στιγμή και όταν έχουμε περάσει αυτό που λένε οι πιλότοι «no return point», έχει δύο επιλογές: Η πρώτη επιλογή είναι να αγνοήσει τις φωνές της ισχυρής μερίδας από το κόμμα του, αξιοποιώντας και την εθνική συνεννόηση και την εθνική συναίνεση που έχει στη διάθεσή του, και επώδυνα, αλλά ρεαλιστικά να οδηγήσει τη χώρα σε ένα βήμα σταθερότητας και από εκεί και πέρα ανάπτυξης ή να ολοκληρώσει αυτήν την ολέθρια πορεία να πέντε αυτών μηνών, όπου συμπλήρωσαν και δραματικά κλιμάκωσαν μια καταστροφική πορεία πολλών δεκαετιών, για να οδηγήσει τη χώρα σε περιπέτειες και σε όλεθρο, γιατί δεν έχει άλλη επιλογή.

Η έξοδος από την ευρωπαϊκή πραγματικότητα –και για πολ-

λούς αυτή η έξοδος είναι ηθελημένη και σχεδιασμένη– οδηγεί μοιραία στη δημιουργία ενός περικλειστού αυταρχικού κράτους, το οποίο βεβαίως θα προκαλεί αυτό που με οδύνη ακούσαμε και χθες από τους Ευρωπαίους ηγέτες, ότι την Κυριακή η σύνοδος των ηγετών των είκοσι οκτώ και όχι των δεκαεννιά της Ευρωζώνης –γιατί αυτό ζητείται πλέον από τη λειτουργία των κανονισμών– καλούνται να αποφασίσουν αυτά τα επώδυνα μέτρα εξόδου της Ελλάδας από την Ένωση και την προετοιμασία –γιατί αυτό είναι στο βάθος– της άμυνας και της θωράκισης των υπολοίπων είκοσι επτά. Με κατασχήνη, λοιπόν, ακούσαμε για την προετοιμασία ανθρωπιστικής βοήθειας για την Ελλάδα.

Έχουμε μπροστά μας και την τελευταία πράξη του δράματος. Ή –και επιθυμώ να θεωρώ ότι είναι ακόμα στο χέρι μας και ελπίζω αυτή να μην είναι μια βολонταριστική προσέγγιση– έχουμε ακόμα το περιθώριο κάποιων ωρών να οδηγηθούμε στην έξοδο του δράματος με έναν τρόπο επώδυνο, αλλά διαχειρίσιμο ή να έχουμε απέναντί μας τις ερινύες, που εκεί πια δεν θέλω να σκέπτομαι τι περιμένει τον ελληνικό λαό.

Τώρα όσον αφορά το νομοσχέδιο, για το οποίο συζητούμε ή θα έπρεπε να συζητούμε, ίσως δεν έχει και ιδιαίτερη σημασία πια δυστυχώς. Γιατί αν βρεθούμε εκτός ευρωπαϊκής πραγματικότητας, τότε λίγη σημασία έχει το να ακολουθούμε και να συμπλέουμε με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Είτε μας αρέσει είτε όχι, δυστυχώς έτσι είναι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αν και τώρα δεν θέλουμε να τη δούμε κατάματα, εξακολουθούμε να είμαστε μέσα στον βολонταρισμό και δέσμοι σε ιδεοληψίες και φαντασιώσεις που θα μας πάνε σε έναν άλλον κόσμο, που θα σώσει την Ελλάδα και την Ευρώπη και θα βρεθούμε αλλού και αλλού.

Σε σχέση, λοιπόν, με το νομοσχέδιο, θέλω να πω ότι ενώ ο ν. 3838/2010 υπήρξε ένας πραγματικά πρωτοποριακός νόμος –και ήταν και από τους πιο προοδευτικούς νόμους μιας πολύ παραγωγικής κοινοβουλευτικής περιόδου–, δυστυχώς δεν είχε καλό τέλος, ενώ μας έλυνε αυτό το μεγάλο πρόβλημα της ενσωμάτωσης του Ευρωπαϊκού Δικαίου στο Εθνικό μας Δίκαιο και της αντιμετώπισης ενός υπαρκτού προβλήματος με πολλές διαστάσεις.

Δυστυχώς, βόλεψε να κρυφτούμε πίσω από τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και ενώ υπήρχαν διαδικασίες, με τις οποίες θα μπορούσε να επανέλθει στη δικαϊκή τάξη το ζήτημα της αντιμετώπισης της ιθαγένειας, έχουμε έρθει σήμερα να συζητάμε τα αυτονόητα και να προσπαθούμε με τρόπους, έστω καθευτερημένους, να κλείσουμε ένα τέτοιο ζήτημα, το οποίο έχει να κάνει και με τον πολιτισμό μας πέρα από όλα τα υπόλοιπα.

Πρέπει επίσης να πούμε ότι έχοντας στοιχειώδη αντίληψη για το τι συμβαίνει σε ευρωπαϊκό επίπεδο σχετικά με την καλπάζουσα γήρανση του πληθυσμού, το ζήτημα της τακτοποίησης του θέματος της ιθαγένειας για τη δεύτερη γενιά των μεταναστών νομίζω ότι είναι κρίσιμο και για την κοινωνική συνοχή των χωρών-μελών της Ένωσης και για την ομαλή συμβίωση, συνύπαρξη και συμπροσπάθεια για την ανάπτυξη.

Καλό θα ήταν, λοιπόν, να κάνουμε μια υπέρβαση και να προσπαθήσουμε να ξεφύγουμε από τη σημερινή συγκυρία, η οποία κυριαρχείται από τις μεγάλες μεταναστευτικές πιέσεις που δεχόμαστε ως χώρα εξαιτίας των πολέμων που ταλανίζουν την ανταρτισμένη γειτονιά μας.

Καλό θα ήταν να συλλογιστούμε τον θετικό ρόλο που έπαιξαν οι μετανάστες για τη χώρα μας, όχι στο μακρινό παρελθόν, αλλά μόλις χθες και να αντιληφθούμε ότι βοηθήσαν πάρα πολύ στο να υπάρξουν οι οικονομικές προϋποθέσεις, έτσι ώστε να επιτύχουμε τους στόχους για να ενταχθεί η χώρα μας στην Ευρωζώνη, τότε που ήταν κοινό μυστικό ότι οι εισφορές των μεταναστών βοηθούσαν στο να κρατηθούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων σε σχετικά υγιή επίπεδα, τότε που ξεχνούσαμε ότι κάποιοι δεν ήταν μετανάστες όταν αποδεικνυόταν πρωταθλητής σε κάποιο άθλημα και πάραυτα έπαυε να μας ενδιαφέρει το χρώμα, η φυλή, η θρησκεία ή το ασυνήθιστο όνομά του.

Έτσι, λοιπόν, περνώντας τη φοβικότητα, ανοίγοντας ευρύτερους ορίζοντες και αφήνοντας την υποκρισία στην άκρη, μπορούμε να δούμε τους λόγους για τους οποίους πρέπει να αντιμετωπίσουμε με διαφορετικό τρόπο το ζήτημα της ιθαγένειας στη δεύτερη γενιά των μεταναστών μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ σε αυτά που ήθελα. Μία φράση

μονάχα θα πω για το άρθρο 13 και τη σύσταση της Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων, σε ένα νομοσχέδιο που δεν έχει απολύτως καμμία σχέση με το θέμα της ενεργειακής πολιτικής.

Πραγματικά δεν αντιλαμβανόμαστε την προχειρότητα και την υποκρισία με την οποία συγκολλάται αυτό το άρθρο στο υπόλοιπο νομοσχέδιο, στο οποίο θα έπρεπε να επιφυλάξουμε και διαφορετική αντιμετώπιση.

Η καταψήφιση του άρθρου 13 από το Ποτάμι είναι δεδομένη από τη στιγμή που χωρίς καμμία ιδιαίτερη διαβούλευση με τους σχετικούς φορείς κυρίως, με τη ΔΕΓΠΑ ή τη ΔΕΣΦΑ, η Κυβέρνηση μέσα σε κατάσταση απόλυτης πιστωτικής ασφυξίας δεσμεύει 1 εκατομμύριο ευρώ για τη δημιουργία μιας ακόμη κρατικής εταιρείας, που δεν ξέρουμε αν τώρα πλέον έχει και νόημα και σκοπό. Αλλά δεν ξέρουμε, πέρα και από τη συνδρομή την επικοινωνιακή που είχε τότε, πριν την επίσκεψη του Πρωθυπουργού και του αρμόδιου Υπουργού στη Μόσχα, αν έχει καμμία σχέση και με το σή-μερα.

Βεβαίως, τα ενεργειακά παιχνίδια που η Ρωσία καταστρώνει, σύμφωνα με τα δικά της εθνικά συμφέροντα, δεν ξέρω αν είναι παιχνίδια τα οποία ενδιαφέρουν κι εμάς. Και ελπίζω ότι και στη στιγμή του σοκ –αν έχουμε συνειδητοποιήσει πού βρισκόμαστε σήμερα- να αντιληφθούν και ο Πρωθυπουργός και κυρίως ο Υπουργός ότι ο κ. Πούτιν δεν έχει καμμία σχέση ούτε με τον Μπρέντινφ ούτε με τους απογόνους του. Μιλάμε για μια άλλη Ρωσία, με την οποία δεν ξέρω τι σχέση μπορεί να έχουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Δανέλλη.

Η κ. Καρακώστα καλείται στο Βήμα και ακολουθούν ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος, ο κ. Αλέξανδρος Χατζηδημητρίου και ο κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης.

Κυρία Καρακώστα, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Καλημέρα σε όλες και όλους τους συναδέλφους.

Έχω να πω βέβαια, ακούγοντας τον Ζουράρη, φίλο από χρόνια, και ακούγοντας και τον Δανέλλη, φίλο από χρόνια, ότι αποκτώ μια σύγχυση για το αν πραγματικά προηγήθηκε ο ελληνικός πολιτισμός του ευρωπαϊκού πολιτισμού και τι πρέπει να ακολουθήσουμε. Εγώ, ως Ελληνίδα, θεωρώ ότι προηγήθηκα ως πολιτισμός σε πολύ μεγάλο επίπεδο, ότι μεταφέραμε τον πολιτισμό μας και δώσαμε και το όνομα στην Ευρώπη. Άρα δεν λέω ότι δεν πρέπει να πάρουμε θετικά τους στοιχεία, αλλά όχι να προηγηθεί ο πολιτισμός των Ευρωπαίων του δικού μας, φίλε Σπύρο Δανέλλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Πραγματικά εγώ έχω αντιληφθεί τον ρόλο του Βουλευτή ως εξής: Ένας Βουλευτής, μια Βουλευτής, οφείλει να ακούσει το πνεύμα, να εκτιμήσει τη στάση, τη δυνατότητα ενός λαού, προκειμένου να προχωρήσει και να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο. Αυτό είναι ένα κομμάτι. Υπάρχει κι άλλος ένας ρόλος ενός Βουλευτή: Να προνοήσει τη σκέψη του ελληνικού λαού και να την πάει παρακάτω.

Η αλήθεια είναι ότι ενώ εγώ πολιτικά βρίσκομαι στη δεύτερη περίπτωση, σε αυτό το νομοσχέδιο δεν είμαστε σε αυτό. Είμαστε στην πρώτη περίπτωση. Ακολουθούμε τον ελληνικό λαό, γιατί; Γιατί σήμερα μεγαλώνουν καλώς ή κακώς ξένα παιδιά δίπλα στα παιδιά μας. Και δεν είναι δυνατόν τα παιδάκια που δεχόμαστε στο σπίτι μας ως φίλους των παιδιών μας να τα θεωρούμε διαφορετικά.

Είναι αλήθεια ότι μόλις βγήκα Βουλευτής η πρώτη επίσκεψη που έγινε στο σπίτι μου πιθανά την ένωσαν με την έννοια του ρουσφετιού, αλλά ακούστε ποιο ήταν το θέμα: Ένα κοριτσάκι δεκαοκτώ ετών, πρώτη μαθήτρια, με 19,3, σε ελληνικό σχολείο του Πειραιά, καταγωγής αλβανικής, γεννημένο εδώ, έκλεινε τα δεκαοκτώ τον Ιούνιο –το ξέρει η κύρια Υπουργός γιατί την ενόχλησα τότε- και ήθελε να δηλώσει στρατιωτικές σχολές.

Και επειδή δεν είχε ιθαγένεια δεν μπόρεσε να δώσει στις στρατιωτικές σχολές. Το θεωρείτε σωστό; Το θεωρείτε δίκαιο;

Παρακολούθησα τη συζήτηση και τη διαβούλευση που έγινε σχετικά με αυτό το νομοσχέδιο και σημείωσα δύο ονόματα, τα οποία ειλικρινά με έκαναν να κλάψω – και είμαι δυνατή γενικώς, δεν κλαίω εύκολα. Θα αναφέρω τον Μιχάλη Αφολαγιάν, ένα παιδί

μαύρο, μελαχρινό, ο οποίος εξήγησε πώς μεγαλώνουν τα παιδιά στην Ελλάδα και τι δυσκολίες βρίσκουν. Αφού εξήγησε όλα την ψυχολογία του, έφθασε και στα δεκαοκτώ του και είπε: «Μετά; Πάλι πρέπει να αποδεξώ», για να δουλέψει, κ.λπ.. Επίσης, η Σαχινάζ Γκουλ, ένα κορίτσι που είχε γεννηθεί και μεγαλώσει εδώ, είπε την εξής εκπληκτική φράση και θέλω να τονίσω ότι ήταν όλα σε άπταιστα ελληνικά, καλύτερα από τα δικά μας: «Ένας άνθρωπος, μέσω της συνεννόησης και του γόνιμου διαλόγου, μπορεί να φθάσει στην αρετή».

Θέλετε κάτι περισσότερο να ακούσουμε από αυτά τα παιδιά, για να καταλάβουμε πόσο αναγκαίο είναι για εμάς να είναι πολίτες μας, να είναι Έλληνες και πόσο ανάγκη έχει η ελληνική κοινωνία να αυξήσει αυτόν τον πληθυσμό, να εντάξει αυτούς τους ανθρώπους μέσα στην κοινωνία μας; Θεωρούμε τους Αμερικανούς ηλίθιους που έφτιαξαν μια ολόκληρη χώρα, δεχόμενοι διαφορετικούς λαούς μέσα τους και εμείς, που θέλουμε να είμαστε πρωτοπόροι και πολιτισμένοι, αντί να τους προκαλούμε να έλθουν εδώ, εδικά αυτά τα παιδιά, να σκεφτόμαστε πότε θα τους δώσουμε ιθαγένεια; Το θεωρώ πραγματικά ντροπή μας να το συζητάμε. Θα ήθελα πραγματικά, μόλις γεννιούνται τα παιδιά στην Ελλάδα να είναι Ελληνάκια και εμείς να φροντίζουμε να τα ωθούμε να θέλουν να γίνουν Έλληνες και να στηρίζουν τη χώρα μας παντού.

Είμαι αρχιτέκτονας. Ειλικρινά, θέλω να πω ένα ευχαριστώ στους Αλβανούς που έχτισαν με πέτρα ξανά στη χώρα μου και οδήγησαν στο να δημιουργηθούν ελληνικά συνεργεία για πέτρα στην Ελλάδα. Δεν θα είχαμε αναστηλώσει τίποτα, αν δεν είχαμε τους Αλβανούς. Αυτά είναι δεδομένα, τα οποία πρέπει να τα ξέ-ρουμε. Δεν θα μιλήσουμε μόνο για τη γεωργία που εκμεταλλευτήκαμε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς ασφάλειες, γιατί δεν είχαμε νομοθετικό πλαίσιο και γιατί δεν έχουμε και το κουράγιο ακόμα να το κάνουμε, να το προωθήσουμε.

Παραδείγματος χάριν, υπήρξε ένας νόμος προωθητικός, όταν ορίσαμε τον πολιτικό γάμο. Προσέξτε, ακόμη και τώρα στην πλειοψηφία τους είναι θρησκευτικοί. Γι' αυτό ήταν προωθητικός αυτός ο νόμος. Ενώ τώρα με τον νόμο, πάμε ακόμα πίσω, γιατί η κοινωνία έχει αποδεχτεί ότι τα ξένα παιδιά που γεννιούνται εδώ, οι «Έλληνες» που γεννιούνται εδώ με γονείς ξένους είναι Έλληνες. Κι εμείς, ένα ελληνικό Κοινοβούλιο δεν έχουμε καταφέρει ακόμη να το συνειδητοποιήσουμε και συζητάμε το θέμα.

Είναι πραγματικά πρόβλημα αν κιάλας σκεφτούμε όσοι έχουν επισκεφτεί τη Συρία, τους Σύριους που υποδεχόμαστε τώρα λόγω πολέμου, ότι αυτοί οι λαοί κράτησαν ελληνικούς ναούς επί αυτός ο νόμος. Ενώ τώρα με τον νόμο, πάμε ακόμα πίσω, γιατί η κοινωνία έχει αποδεχτεί ότι τα ξένα παιδιά που γεννιούνται εδώ, οι «Έλληνες» που γεννιούνται εδώ με γονείς ξένους είναι Έλληνες. Κι εμείς, ένα ελληνικό Κοινοβούλιο δεν έχουμε καταφέρει ακόμη να το συνειδητοποιήσουμε και συζητάμε το θέμα.

Επειδή ο χρόνος τελειώνει, θέλω να απαντήσω και πάλι στον Σπύρο Δανέλλη και να του πω ότι και το τελευταίο κομμάτι της ιδρύσεως αυτής της εταιρείας για την ενέργεια είναι επίσης εξαιρετικό και προωθητικό για την ανάπτυξη αυτής της χώρας.

Και δεν μπορεί να είμαστε δέσμιοι των ευρωπαϊκών αποφάσεων για οποιαδήποτε αναπτυξιακή διαδικασία προχωράμε στη χώρα μας, μόνο και μόνο από τις αποφάσεις των τρίτων. Πρέπει να έχουμε τη δύναμη, να είμαστε μια χώρα ανεξάρτητη, να τολμάμε, λοιπόν, να πηγαίνουμε μπροστά την όποια αναπτυξιακή διαδικασία. Εμείς επιλέγουμε και όχι τρίτοι για εμάς.

Θα ήθελα μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα ήθελα να ξεπεράσω το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνεχίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Άκουσα σήμερα στο ραδιόφωνο την Ευρωβουλευτή κ. Σπυράκη, η οποία τοποθετείται υπέρ της Ελλάδας λέγοντας ότι ο ελληνικός λαός αποφάσισε με το δημοψήφισμα ενάντια στη λιτότητα.

Θέλω να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στους Ευρωβουλευτές αυτού του χώρου: Γιατί δεν έπεισαν τόσο καιρό ότι αυτό το δημοψήφισμα δεν ήταν ενάντια στην Ευρώπη, αλλά ενάντια στη λιτότητα και υπάρχει ακόμα θυμός στην Ευρώπη και στους Ευρωπαίους ηγέτες ότι εμείς δεν θέλουμε την Ευρώπη, ενώ απλά δεν θέλουμε τη λιτότητα; Ας τα σκεφτούν όλα αυτά κι ας πάμε παρακάτω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε την κ. Καρακώστα.

Ζητήσατε τον λόγο, κύριε Δανέλη; Ζητήσατε τον λόγο, κύριε Ζουράρι; Όχι.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος, ακολουθεί ο κ. Αλέξανδρος Χατζηδημητρίου, ο κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης και μετά ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

Ορίστε, κύριε Παπαδόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΣΑΚΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε τα άρθρα ενός σχεδίου νόμου για την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στα παιδιά-μετανάστες δεύτερης γενιάς που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν, εκπαιδεύτηκαν στην Ελλάδα, μετέχουν της ελληνικής παιδείας, αισθάνονται Ελληνικά, που σηκώνουν την ελληνική σημαία στις παρελάσεις, που πηγαίνουν στα γήπεδα και ζητωκραυγάζουν για την Εθνική Ελλάδα, που δεν γνώρισαν άλλη πατρίδα, που δεν ξεχωρίζουν από τους συμπολίτες τους, που πρέπει να τους δοθεί το δικαίωμα να μη θεωρούνται ξένοι στις παρέες τους, ακόμη κι όταν έχουν διαφορετικό χρώμα, που τα θαυμάζουμε ως Ελληνόπουλα όταν γίνονται μπασκετμπολίστες παγκόσμιας φήμης και μετά έχουμε την υποκρισία σε άλλα παιδιά με τα ίδια χαρακτηριστικά να μη δίνουμε το δικαίωμα να θεωρούνται Ελληνόπουλα.

Συζητάμε ακόμα για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την ενσωμάτωση δύο οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την τροποποίηση του Κώδικα Μετανάστευσης και τις άδειες παραμονής, όμως με άρση αδικιών, την οικογενειακή επανένωση και πολλά άλλα. Συζητάμε το σχέδιο νόμου ενός Υπουργείου που διαδέχθηκε μια απλή Διεύθυνση Μετανάστευσης για να υπερασπίσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, προσαρμόζοντας το Ελληνικό Δίκαιο για την ιθαγένεια στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, αλλά και για να υπενθυμίσει στους «προύχοντες», στο «ερατείο» της Ενωμένης Ευρώπης τις υποχρεώσεις τους έναντι του προσφυγικού, του μεταναστευτικού προβλήματος που είναι μείζον ευρωπαϊκό πρόβλημα κι όχι μόνον πρόβλημα της Ιταλίας, της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Μάλτας.

Σ' αυτήν την ιστορική περίοδο, σ' αυτήν τη συγκυρία των μεγάλων ιστορικών αποφάσεων, των μεγάλων διλημάτων, χρειάζομαστε δείγματα γραφής για το ποια είναι η Ευρώπη, για το αν μπορούμε να έχουμε την Ευρώπη του ουμανισμού, της αλληλεγγύης, των δικαιωμάτων, του εργασιακού πολιτισμού, της αναβάθμισης της ποιότητας ζωής όλων των κατοίκων της Γηραιάς Ηπείρου με τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίστηκε η ευρωπαϊκή ιδέα, για να γίνει αξίες της σύγκλισης και για να μην τα ερμηνεύουν όλα κατά το δοκούν οι εκάστοτε «προύχοντες».

Την Κυριακή θα έχουμε τα δείγματα γραφής όλων, τα δείγματα γραφής του Προέδρου της Κομισιόν, ο οποίος την προηγούμενη Δευτέρα σε μια συνέντευξη Τύπου που έδωσε μπροστά σε όλους τους λαούς της Ευρώπης, μίλούσε για τη χώρα του Πλάτωνα που τη θέλει στην πρώτη κατηγορία της Ενωμένης Ευρώπης, που της κάνει προτάσεις, οι οποίες να μην έχουν ούτε περικοπές στις συντάξεις, που δέχεται το δικαίωμα της να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της βιωσιμότητας του χρέους, τού να πάρει μέτρα για να μπορέσει να επιβάλει όλα εκείνα που θα σωσθούν έσοδα, που θα αντιμετωπίσουν μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό σύστημα, στη δημόσια διοίκηση.

Είναι αυτές που έχουμε ανάγκη για να αντιμετωπίσουμε οργανικές ανεπάρκειες, για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά που, κατά τη γνώμη μου, στις μέρες που έρχονται θα τα προτείνει η ελληνική Κυβέρνηση.

Μπροστά σ' αυτή την πρόκληση είμαι απόλυτα βέβαιος ότι η ελληνική αντιπροσωπεία, ο Πρωθυπουργός, όλοι εκείνοι που μετέχουν στην ομάδα διαπραγμάτευσης θα παραδώσουν ένα πολύ συγκεκριμένο κείμενο, το οποίο θα έχει μέτρα, κατευθύνσεις, μεταρρυθμίσεις, αλλαγές, οι οποίες θα αντιμετωπίζουν όλα τα αίτια που οδήγησαν την Ελλάδα στα εκρηκτικά ελλείμματα, σε έναν δανεισμό με τραγικά χαρακτηριστικά, που οδήγησε στη συσσώρευση ενός χρέους με υπερδανεισμό, με πελατειακή λογική, με μίζες για την εθνική άμυνα, οι οποίες δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν, με όλα εκείνα που οδηγούσαν σε υπερτιμολογήσεις, με όλα εκείνα τα οποία οδήγησαν την Ελλάδα των μεγάλων συγκριτικών πλεονεκτημάτων να βρίσκεται σ' αυτή την κατάντια.

Νομίζω ότι μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη ότι η ελληνική

αντιπροσωπεία θα τιμήσει και τη λαϊκή εντολή της 25^{ης} Γενάρη υλοποιώντας κατευθύνσεις που εμπεριέχουν το πρόγραμμα παραγωγικής, διοικητικής, αναπτυξιακής ανασυγκρότησης που υποσχθήκαμε στον ελληνικό λαό, τις δεσμεύσεις της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, την ετυμιογόρια του ελληνικού λαού με το «όχι» του πάνω σε μια συμφωνία με χαρακτηριστικά διαιώνισης των μνημονίων και μόνιμης μετατροπής της Ελλάδας σε αποικία χρέους και των ιστορικών ζητημάτων που είναι μπροστά μας, που είναι μπροστά σ' αυτή την Κυβέρνηση, για τα καθήκοντα που έχει εδώ μπροστά. Γιατί όλοι μας προσλάβαμε τις αλλαγές που έπρεπε να κάνουμε στα μέσα μαζικής επικοινωνίας, διότι οι προύχοντές τους, οι μεγιστάνες τους προκαλούσαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα με τη συμπεριφορά τους, τις αλλαγές που πρέπει να κάνουμε στο διοικητικό σύστημα των νοσοκομείων, τις αλλαγές που οφείλουμε να κάνουμε στο εργασιακό δίκαιο, σε όλα τα μεγάλα ζητήματα στα οποία αναλάβαμε μέχρι τώρα υποχρεώσεις και πρέπει να τις υλοποιήσουμε και που νομίζω ότι αυτές θα πρέπει να είναι οι κατευθύνσεις για το έργο που καλούμαστε να κάνουμε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η ελληνική αντιπροσωπεία θα έρθει εδώ για να μας πει ότι με συνείδηση των ιστορικών της ευθυνών οδηγήθηκε στην υπογραφή ή όχι μιας συμφωνίας, η οποία θα έχει όλα εκείνα τα ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά στα οποία θέλουμε σ' αυτή την ιστορική περίοδο. Εγώ θα ήθελα μ' αυτή τη βεβαιότητα να πω ότι η συμφωνία, αν μας έρθει, όσες διαφωνίες και να έχουμε με επιμέρους διατάξεις, θα έχει όλα αυτά τα οποία θα επιτρέψουν την επανεκκίνηση της οικονομίας, την ανασυγκρότηση της χώρας μας. Γιατί ξέρουμε ότι θα είναι οδυνηρά μέτρα, δεν θα είναι ο έντιμος συμβιβασμός που διεκδικήσαμε, γιατί θέλουν γη και ύδωρ, γιατί θέλουν την υποταγή αυτής της χώρας, αλλά δοκιμάζονται για το τι ακριβώς θα κάνουν.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια, αγαπητέ Πρόεδρε, στο ζήτημα της τροπολογίας για την οποία ο συνάδελφος κ. Μπαργιώτας ρώτησε τι θα κάνουμε με το διοικητικό σύστημα των νοσοκομείων.

Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έχετε ακούσει ποια είναι τα χαρακτηριστικά της πρότασης, την οποία έκανε με τη νομοθετική ρύθμιση, την οποία καταθέτει το Υπουργείο Υγείας.

Οφείλουμε να πούμε πάρα πολύ καθαρά ότι καθυστερήσαμε να αλλάξουμε τις διοικήσεις των νοσοκομείων σε μια περίοδο με εκρηκτικά προβλήματα με τμήματα, κλινικές που κλείνουν, με πολύ χοντροκομμένα ζητήματα ανοιχτά στα νησιά μας, στις υπηρεσίες υγείας σε όλη την Ελλάδα, με προβλήματα στο εφημεριακό τους σύστημα. Οφείλαμε να αλλάξουμε διοικήσεις που υπεργραφον συμβάσεις μνημονιακής αποδοτικότητας. Αυτές τις συμβάσεις υπέγραψαν. Και εμείς οφείλουμε να επιλέξουμε με κριτήρια ενός άλλου συστήματος διοίκησης που θα υπηρετεί την αναστήλωση του δημόσιου συστήματος υγείας, που θα υλοποιεί τις μεγάλες αλλαγές που πρέπει να κάνουμε στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, με δομές στις γειτονιές και με όλα εκείνα που θα αναβαθμίσουν το δημόσιο σύστημα υγείας, που θα επιτρέψουν την ελεύθερη πρόσβαση όλων και των ανασφάλιστων στα δημόσια νοσοκομεία, στις μονάδες του ΠΕΔΥ και ταυτόχρονα στην οικοδόμηση σταδιακά ενός ποιοτικού δημόσιου συστήματος υγείας.

Ταυτόχρονα, αυτές οι διοικήσεις πρέπει να συμβάλουν στο να σταματήσουν τα φαινόμενα διαφθοράς που συνεχίζουν να υπάρχουν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τα «φακελάκια», η διασπάθιση του δημόσιου χρήματος. Πρέπει να κάνουν τη σωστή αξιολόγηση για ιεράρχηση των δαπανών, την εξοικονόμηση πόρων, τη μετάβαση από την ιδιωτικοποίηση και το εργολαβικό σύστημα, που είναι και δαπανηρό, σε δημόσιες δομές και θα έχουν και τη σωστή διοικητική σχέση με το ανθρώπινο δυναμικό και τους νοσηλευόμενους.

Θα καταλήξω με το εξής: Αυτή η διάταξη είναι μεταβατική για δύο χρόνια και μας δεσμεύει για τη σύνταξη ενός σχεδίου νόμου αλλαγής της δομής του συστήματος διοίκησης και των υγειονομικών περιφερειών και των νοσοκομείων με συμμετοχή και της αυτοδιοίκησης, με αξιοκρατικό σύστημα επιλογής στελεχών που έχουν τεκμηριωμένες γνώσεις οργάνωσης και διοίκησης των υπηρεσιών υγείας. Θα κριθούμε και από τα προσόντα των ανθρωπίνων που θα επιλέξουμε και από τη στάση ζωής και συμπεριφοράς τους και ελπίζουμε να τιμήσουν τον τρόπο με τον οποίο θα αξιολογηθούν. Ξέρουμε ότι αυτό το σύστημα διοίκησης είναι ένα μέρος της μεγάλης προσπάθειας, ώστε να αναβαθμίσουμε

το δημόσιο σύστημα υγείας, για να είναι ποιοτικό και αποτελεσματικό αυτή τη δύσκολη περίοδο των μεγάλων αναγκών που έχει ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαδόπουλε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αλέξανδρος Χατζηδημητρίου από το Ποτάμι.

Θα ακολουθήσουν οι συνάδελφοι κ.κ. Μηταφίδης, Δαβάκης και Μπαρμπαρούσης.

Ορίστε, κύριε Χατζηδημητρίου, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθω πάρα πολύ τυχερός. Παρά την τύχη μου, θέλω να κάνω ένα παράπονο: Πραγματικά, οι Βουλευτές αδυνατούμε να εκφράσουμε την άποψη μας με τον τρόπο που λειτουργεί η Ολομέλεια. Αυτό φαντάζομαι ότι εκφράζει όλους τους Βουλευτές. Είναι καλή αυτή η αντιπαράθεση των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, είναι καλή η αντιπαράθεση μεταξύ Υπουργών και πρωτοκλασάτων στελεχών, αλλά οφείλουμε όλοι να σεβόμαστε και τον χρόνο των Βουλευτών, γιατί από τους Βουλευτές ουσιαστικά ψηφίζονται τα νομοσχέδια.

Θεωρώ ότι αυτό το πράγμα θα πρέπει να το διεκδικήσουμε, όχι σαν κόμματα, αλλά σαν Βουλευτές συνολικά, προκειμένου να έχουμε τη θέση μας και τον χρόνο μας για να εκφράσουμε τις απόψεις μας. Εδώ σταματώ.

Συνεχίζω με το νομοσχέδιο. Το άρθρο 13 είναι απλό. Όπως επισημάναμε από την πρώτη στιγμή –και το γνωρίζετε κι εσείς ακόμη καλύτερα, γιατί δώσατε αγώνες για το συγκεκριμένο ζήτημα– το φυσικό αέριο και γενικότερα η διαχείριση της ενέργειας άπτεται ζητημάτων εθνικής κυριαρχίας.

Μία εταιρεία ιδιωτικού δικαίου μπορεί να έχει κύριο μέτοχο το ελληνικό δημόσιο, αλλά έχει ένα επταμελές διοικητικό συμβούλιο που τη διαχειρίζεται για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Πρώτα από όλα, δεν είναι δημοκρατικό να εκβιάζει την όποια επόμενη Κυβέρνηση και να την υποχρεώνει να αποδέχεται ή συνεχώς να συγκρούεται με τις απόψεις ενός διοικητικού συμβουλίου που πιθανόν να διαφέρουν, να είναι αντίθετες από τις απόψεις της Κυβέρνησης, του κράτους και του Υπουργού, ο οποίος ουσιαστικά διαχειρίζεται το 100% του μετοχικού κεφαλαίου της συγκεκριμένης εταιρείας. Δηλαδή, ανάλογα με τις ανάγκες και επειδή η διαχείριση του φυσικού αερίου άπτεται ζητημάτων εθνικής κυριαρχίας πρέπει κάθε φορά να είναι στα χέρια του αρμόδιου Υπουργού και της Κυβέρνησης.

Επομένως είναι λάθος. Δεν θα καθίσω να συζητήσω για το θέμα των επτά καινούργιων κομματικών στελεχών που πιθανόν θα βρουν δουλειά. Θα συζητήσω για την ουσία. Θα μιλήσω και θα επισημάνω και θα καυτηριάζω την ουσία, που έχει να κάνει με τον τρόπο αντιμετώπισης πολιτικά, κάθε φορά του ζητήματος της όποιας διαχείρισης αφορά τη διέλευση αγωγών φυσικού αερίου από τη χώρα. Αυτό θα πρέπει να είναι καθαρά στα χέρια του Υπουργείου και τότε να συζητείται η όποια εταιρεία ή η δημιουργείται η όποια συμμετοχή του κράτους σε όποια εταιρεία.

Όσον αφορά την τροπολογία που αφορά την υγεία, πραγματικά σας δίνω τα συγχαρητήρια μου ως νέος άνθρωπος!

Έχω πάρα πολλούς φίλους οι οποίοι, όταν βγήκατε Κυβέρνηση, έχοντας τα σχετικά πτυχία –έχουν τελειώσει οικονομολόγοι, έχουν τελειώσει διοίκηση επιχειρήσεων κι έχουν κάνει τα μεταπτυχιακά τους πάνω στη διαχείριση νοσοκομειακών μονάδων, μονάδων υγείας– περιμέναν οι άνθρωποι ότι κάτι είναι πιθανό να αλλάξει σε αυτήν τη χώρα. Εσείς τι κάνατε; Και γι' αυτό πραγματικά αξίζετε συγχαρητήρια. Δεν κάνατε αυτό που έκανε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Δεν στήσατε μια επιτροπή αξιολόγησης, μια στημένη επιτροπή αξιολόγησης. Δεν μπήκατε σε αυτήν τη διαδικασία, για να λέτε ψευδεπίγραφα ότι επιλέγετε τους καλύτερους και τους αξιότερους. Έρχεστε ευθέως, με κυνική ειλικρίνεια και λέτε «θα βάλουμε τους δικούς μας, γιατί θα ασκήσουν την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ».

Η υγεία δεν θέλει πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Η υγεία θέλει πολιτική των Ελλήνων και το πρώτο που θα έπρεπε να κάνετε ως αριστερή Κυβέρνηση ήταν να δημιουργήσετε μια αντικειμενικής μορφής αξιολόγηση. Θα έπρεπε τουλάχιστον, ακόμη και του ΣΥΡΙΖΑ να ήταν και της Κυβέρνησης να ήταν, να λέγατε ότι πρέπει να είναι

οικονομολόγοι, ότι θα πρέπει να προέρχονται από τη Διοίκηση Επιχειρήσεων, από τις σχετικές σχολές, και να έχουν το μεταπτυχιακό ή την ειδική γνώση της διαχείρισης των μονάδων υγείας.

Ξέρετε πολύ καλά τι θα γίνει. Μην κρύβεστε πίσω από το δάκτυλό σας. Οι περισσότεροι από σας ήδη έχουν πρόβλημα με τη συγκεκριμένη τροπολογία. Είναι βέβαιο ότι κομματικός στρατός για μια ακόμη φορά θα στηθεί μέσα στα διοικητικά συμβούλια και το μήνυμα που θα δώσετε στα παιδιά που σπουδάζουν και παίρνουν συγκεκριμένες ειδικότητες και ακολουθούν συγκεκριμένους δρόμους είναι «μη σπουδάξετε τζάμπα Διαχείριση Μονάδων Υγείας, μην το κάνετε αυτό το λάθος. Έλα στον ΣΥΡΙΖΑ, έλα στο Ποτάμι, έλα στη Νέα Δημοκρατία και αύριο μεθαύριο μπορεί να έρθει και η δική σου ώρα».

Ερχόμαστε τώρα στο βασικό νομοσχέδιο, που είναι το νομοσχέδιο της ιθαγένειας. Για μια ακόμη φορά, σε αυτές τις πολύ κρίσιμες συνθήκες, καλούμαστε να συζητάμε για ιθαγένεια, ενέργεια, υγεία, ίσως τα σημαντικότερα πράγματα που ταλανίζουν και απασχολούν τον τόπο.

Έχουμε καταλάβει το εξής –και νομίζω ότι το καταλαβαίνετε όλοι-αναφορικά με τα όσα νομοσχέδια κι αν περάσουμε σε αυτό το ύψος και σε αυτήν τη μορφή. Είναι μεν στη σωστή κατεύθυνση, γενναία προσπαθείτε να αγγίξετε το θέμα. Θα συμφωνήσουμε με αυτό.

Διαφωνώ με το άρθρο 1 α'. Θεωρώ ότι παρά τα όσα λέγονται για την ελληνική παιδεία, επειδή γενικότερα έχει γίνει ένας αχταρμάς και αυτή η ελληνική παιδεία, θα πρέπει κάποια αντικειμενικά κριτήρια να οδηγούν στη διαδικασία κτήσης ή μη της ιθαγένειας.

Όπως βλέπετε, ο κόσμος εξελίσσεται. Θα πρέπει να είμαστε βαθιά δημοκράτες και ανθρωπιστές. Δεν πρέπει, όμως, να εξαντλούμε τον ανθρωπισμό και τη δημοκρατία μέσα σε στενά ιδεοληπτικά κριτήρια. Πού θέλω να καταλήξω; Το αντιλαμβάνεστε όλοι ότι οι μετακινήσεις πληθυσμών από δω και πέρα είναι συνεχείς, θα τις βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας. Κανένας δεν θα αλλάξει και πιθανόν από αυτούς τους ανθρώπους κανένας δεν θα πηγαίνει μόνο σε μια χώρα, μπορεί να πηγαίνει σε πέντε χώρες, σε έξι χώρες. Τώρα που η Ελλάδα είναι σε κρίση, πολλοί ήδη έχουν αρχίσει και φεύγουν από τη χώρα.

Επομένως, για να αντιμετωπίσουμε πραγματικά το πρόβλημα ως δημοκράτες και ως ανθρωπιστές, δεν πρέπει να προσηλυτίζουμε κανέναν από ανάγκη. Δηλαδή, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι άλλο πράγμα είναι η πολιτογράφηση και η υπηκοότητα, που πρέπει να έρχεται από την πρώτη στιγμή. Στο πρώτο μετρούμενο που πατάει κάποιος το πόδι του στη χώρα μας θα πρέπει να πολιτογραφείται, να καταγράφεται ως Έλληνας υπήκοος, να του δίνεται η δυνατότητα για έναν χρόνο να ψάξει δουλειά και μετά να βλέπουμε αν θα τον κρατήσουμε ή θα τον διώξουμε. Όμως, αυτός που θα έρθει και θα βρει δουλειά, αυτός που θα έρθει και θα πάρει έναν ΑΦΜ και θα ανοίξει ένα μαγαζί ή το παιδάκι που θα γεννηθεί στη χώρα από την πρώτη στιγμή θα πρέπει να γίνεται Έλληνας υπήκοος, για να μπορούμε να τον ελέγχουμε.

Η ιθαγένεια όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κάτι διαφορετικό. Και δεν μπορούμε να ερχόμαστε κάθε χρόνο, κάθε δυο χρόνια, κάθε φορά που αλλάζει η κυβέρνηση και να συζητάμε για το τι θα γίνει με το ζήτημα της ιθαγένειας.

Το Ποτάμι έκανε κι αυτό μια μεσοβέζικη πρόταση για το άρθρο 1 α' και ζητήσαμε κάτι απλό: Να υπάρχει ένα αντικειμενικό κριτήριο, το αντικειμενικό κριτήριο τουλάχιστον της γνώσης της ελληνικής παιδείας του πρώτου βαθμού, που αν μη τι άλλο καλύπτει –αυτά τα έξι χρόνια καλύπτουν– τη σιγουριά της γνώσης της γλώσσας.

Φανταστείτε τι θα γίνει τώρα. Με το άρθρο 1 α' θα δώσουμε την ιθαγένεια σε παιδιά που απλά γράφτηκαν στην Α' δημοτικού και λόγω οικονομικής κρίσης θα φύγουν σίγουρα οι γονείς τους από τη χώρα, γιατί δεν θα μπορούν να βρουν δουλειά. Οι άνθρωποι αυτοί την υπηκοότητα ήθελαν.

Ξέρετε, όταν το συζητούσαμε στην επιτροπή, ρώτησα όλους τους φορείς μεταναστών: «Εσείς τι θέλετε; Θέλετε να γίνετε Έλληνες ιθαγενείς; Θέλετε αύριο να πάτε να υπηρετήσετε την πατρίδα; Θέλετε να πάτε να υπηρετήσετε στον ελληνικό στρατό; Θέλετε να γίνετε δημόσιοι υπάλληλοι;» Μου είπαν «όχι, θέλουμε να ζούμε με αξιοπρέπεια στη χώρα». Και η αξιοπρέπεια, αν θέλουμε να είναι σωστή, δίνεται από την πρώτη στιγμή που πατάει

κάποιοι το πόδι του σε μια χώρα. Τους κάνουμε αξιοπρεπείς πολιτογραφώντας τους Έλληνες και δίνοντας την ελληνική υπηκοότητα.

Με την ιθαγένεια μπαίνουμε για μια ακόμα φορά σε περιπέτειες εθνικισμού. Είναι εύκολο να ξεχαστεί η δημοκρατία και ο ανθρωπισμός και θα αρχίσουμε να χτυπιόμαστε άνευ ουσίας για κάτι που πρέπει εμείς να πρωτοπορήσουμε και να προσπαθήσουμε να ξεκαθαρίσουμε.

Ξέρετε, υπάρχει η κακή νεοφιλελεύθερη Ευρώπη, η κακή καπιταλιστική Αμερική, ο κακός καπιταλιστικός Καναδάς, η κακή καπιταλιστική Αυστραλία, αλλά τα προβλήματα τα μεταναστευτικά δημιουργούνται μόνο σ' αυτές τις χώρες. Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι ο κόσμος αλλάζει. Δεν πηγαίνει κανένας στην καλή δημοκρατική Κούβα, στην καλή φιλελεύθερη –δεν ξέρω πώς τη χαρακτηρίζουν– ή στην καλή δημοκρατική Βραζιλία και στην καλή προοδευτική Αργεντινή.

Βλέπετε ότι στην Ευρώπη και στην Αμερική, που βρισκόμαστε εμείς γενικότερα ως ευρωπαϊκός και δυτικός πολιτισμός, δημιουργείται το μεγαλύτερο ζήτημα. Γιατί; Διότι για κάποιον λόγο εδώ υπάρχει ανάπτυξη. Είναι αυτό που ρισκάρουμε εμείς τώρα με τον τρόπο της συμπεριφοράς μας. Μην κάνουμε ακόμα ένα λάθος διχαστικό.

Μπορεί αυτήν τη στιγμή να μην μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και να λύσουμε 100% το ζήτημα της ιθαγένειας και της υπηκοότητας. Οφείλουμε, όμως, κύριοι συνάδελφοι, στον Κώδικα Ιθαγένειας που έρχεται –και μ' αυτό τελειώνω και θα ήθελα πραγματικά να έχουμε πάρα πολύ χρόνο για να το συζητήσουμε αυτό– κάποια ζητήματα να τα δούμε πραγματικά και αληθινά και να προσπαθήσουμε να τα αντιμετωπίσουμε μόνιμα και ενωμένα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Χατζηδημητρίου.

Ο αξιότιμος συνάδελφος κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης έχει τον λόγο κι ακολουθούν οι συνάδελφοι κύριοι Δαβάκης, Μπαρμπαρούσης και Γιάννης Κεφαλογιάννης.

Ορίστε, κύριε Μηταφίδη, έχετε τον λόγο.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εξακολουθεί η αντιπολίτευση να είναι χαμένη στη μετάφραση του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος. Επιμένει στην πριν το δημοψήφισμα εποχή. Διότι είναι γνωστό το μήνυμα που έστειλε ο ελληνικός λαός και το κατάλαβαν σ' όλα μήκη και τα πλάτη της γης. Ο Κρούγκμαν λέει ότι οι Έλληνες ψήφισαν «όχι» στη δυστυχία. Είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς; Δείτε και την κοινωνική σύνθεση του «όχι».

Δεν θέλω να το εισπράξετε προσωπικά, αλλά ένας αγρότης είπε: «Οι χορτάτοι ψήφισαν «ναι» και οι πεινασμένοι «όχι».

Θέλω να σας πω ότι αυτό το «τρελοβάπορο» –για να χρησιμοποιήσω μια εκφραση του Ελύτη– αυτό που κινείται ανορθολογικά, που ανεβαίνει πάνω στα βουνά, αποτελεί πηγή έμπνευσης για τα εκατομμύρια –και δεν το λέω για παρηγοριά μας– που βρίσκονται σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα και είναι στην ίδια με εμάς κατάσταση. Διότι δεν υπάρχει μία Ευρώπη. Υπάρχουν δύο «Ευρώπες». Και ποτέ εμείς δεν είπαμε ότι αυτή η Ευρώπη, όπως οικοδομήθηκε, αντιστοιχεί με το όραμά μας, με τους αγώνες και με τις καλύτερες παραδόσεις της. Ότι δεν έγινε το κοινό σπίτι των λαών της Ευρώπης, από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια όπως το ονειρευόταν και το εργατικό κίνημα. Για ποιο πράγμα, λοιπόν, μας κατηγορείτε;

Θέλω να έρθω στο νομοσχέδιο. Είπαμε από την αρχή ότι αυτό που νομοθετούμε δεν αντιστοιχεί σ' αυτό που θα θέλαμε. Είπα και στην αρμόδια επιτροπή, το θύμιζε και χθες ο συνάδελφος Σωκράτης Φάμελλος που αναφέρθηκε στο Σύνταγμα της Τροϊζίνας, ότι αν θέλαμε εμείς να νομοθετήσουμε και ήταν λυμένα τα χέρια μας, κι όχι μ' αυτήν την απαράδεκτη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας που επαναφέρει τη λογική του «δικαίου του αίματος» –θα μιλήσω γι' αυτό– θα αλλάζαμε απλώς την αρχαϊζουσα γλώσσα του πρώτου ελληνικού Συντάγματος του 1822, του «Προσωρινού Πολιτεύματος της Επιδαύρου», που λέει: «Η διοίκησης θέλει φροντίση να εκδώσι προσεχώς νόμον περί πολιτογραφίας των ξένων, όσοι έχουσιν την επιθυμίαν να γίνωσιν Έλληνες». Αυτό λέει. Και θα τελειώναμε και δεν θα μπλέκαμε σε όλο αυτόν τον κυκεώνα.

Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι στα γονίδια της δικής μας Αριστε-

ράς είναι η πολυχρωμία. Για μας η διαφορά είναι πλούτος.

Προηγουμένως η συναδέλφισσα Καρακώστα θύμισε ότι οι Αμερικανοί ονομάζουν την κοινωνία τους –αυτή με το βαρύ ρατσιστικό παρελθόν και παρόν– melting pot, δηλαδή χωνευτήρι, όπου μπορούν να ανακατεύονται οι πιο διαφορετικές κουλτούρες και οι άνθρωποι μέσα απ' αυτήν την πολυχρωμία να αναπτύσσουν τις δυνατότητές τους.

Και θέλω να σας πω, επειδή πολλά χρόνια υπηρέτησα στην εκπαίδευση, ότι έχω γράψει εκατοντάδες απολυτήρια με μόνο στοιχείο το όνομα των παιδιών. Όταν, λοιπόν, έρχόταν η ώρα να συμπληρώσω στο απολυτήριο τον τόπο καταγωγής, πολλές φορές τα παιδιά με κοιτούσαν απορημένα –ιδιαίτερα αυτά που προέρχονταν, δυστυχώς, από τη διαλυμένη πολυεθνική κοινωνία της Σοβιετικής Ένωσης, με όλα τα αρνητικά της, αλλά και με τα προτερήματά της– και πολλά μου απαντούσαν αυθόρμητα «Ελλάδα». Γιατί, όπως λέει και ο λαός, «όπου ζεις εκεί πατρίζεις».

Θα ήθελα να ζητήσω αυτό εδώ τους ετυμολόγους της εθνικής καθαρότητας να μου εξηγήσουν ποιες είναι οι ελληνικές ρίζες μιας σειράς επιθέτων όπως Αλβανός, Αρβανίτης, Γερμανός, Αράπης, Σύρος, Βούλγαρης, Γάλλος, Ρωμαίος, Σικελιώτης, Παρίσης, Ουγγαρέζος, Τσέχος, Βίρβος, Τσιτσάνης καθώς και το δικό μου όνομα;

Θέλω να τους θυμίσω, επίσης, τους «κοιποράπτες» της εθνικής καθαρότητας ότι ένας από τους πρωταγωνιστές της ελληνικής ανεξαρτησίας ο Μάρκος Μπότσαρης δεν μιλούσε καν ελληνικά. Μάλιστα η εύπορη σουλιώτικη φαμίλια του τον έστειλε να μάθει γράμματα στα Επτάνησα και συνέταξε μάλιστα και αλβανοελληνικό λεξικό.

Θα ήθελα απ' αυτήν τη θέση να τιμήσω όλους εκείνους τους συναδέλφους και όλες εκείνες τις συναδέλφισσες εκπαιδευτικούς που χρόνια ολόκληρα έδωσαν τη μάχη –μάλιστα πολλές φορές σύρθηκαν στα αστυνομικά τμήματα– για «διευκόλυνση λαθρομετανάστευσης», παρακαλώ, για να προφυλάξουν μαθητές τους από την απέλαση. Γιατί εκτός από τα μικρά παιδιά είχαμε και παιδιά μεγαλύτερων ηλικιών.

Να τιμήσω όλους εκείνους τους συναδέλφους που έστησαν τα διαπολιτισμικά σχολεία, τα σχολεία για τους Ρομά. Να τιμήσω ένα σχολείο σύμβολο εδώ στην Αθήνα, το 132^ο Δημοτικό Σχολείο που –άκουσον-άκουσον– σύρθηκαν οι δάσκαλοι και η διευθύντριά του στα δικαστήρια, γιατί, παρακαλώ, το πρωί τα παιδιά αντί για το «Πάτερ ημών» απαγγελναν ένα ποίημα του Γιάννη Ρίτσου, που τα έβανε πέρα από θρησκείες και διαφορές ή γιατί είχαν παραχωρήσει μία αίθουσα για να διδάσκουν τη μητρική γλώσσα των μαθητών.

Εάν θέλαμε να νομοθετήσουμε τη δική μας πολιτική, αυτήν θα μπορούσαμε να την επιγράψουμε –όχι για λόγους κοσμοπολιτισμού, αλλά γιατί έτσι υπάρχει η ανθρωπότητα– με έναν τίτλο μόνο: «το σχολείο χωρίς σύνορα».

Θα σας συνιστούσα να διαβάσετε την εξαιρετική ομότιτλη έκδοση που έχει πάρει και το πρώτο βραβείο από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ. Είναι έκδοση καθόλου τυχαία της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, της ΟΛΜΕ. Όπως, επίσης, θα σας συνιστούσα να διαβάσετε και το εξαιρετικό βιβλίο «Για ένα δημοκρατικό σχολείο», που εξέδωσαν οι δάσκαλοι του 132^{ου} Δημοτικού Σχολείου.

Θέλω να κλείσω με κάτι όχι ως Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ αλλά ως εκπρόσωπος του Δήμου Θεσσαλονίκης στο Δίκτυο Μαρτυρικών Χωριών και Πόλεων 1941-1945.

Είχα καταθέσει –εκπρόθεση κρίθηκε– μία τροπολογία-συμπλήρωση στον λεγόμενο «νόμο Καστανίδη», τον ν. 4018/2011, που έδωσε το δικαίωμα, μετά από τόσα χρόνια, στους γόνους των θυμάτων του Ολοκαυτώματος να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, γιατί την είχαν στερηθεί. Δυστυχώς, όπως ξέρετε, ο πανδαμάτωρ χρόνος απαγόρευσε σε πολλούς από αυτούς, γιατί έδινε το δικαίωμα μόνο σε όσους ήταν εν ζωή, να υποβάλουν το σχετικό αίτημα.

Θα ήθελα, κυρία Υπουργέ –δεν ξέρω αν θα το κάνετε αυτό με κάποια υπουργική εγκύκλιο ή στο επόμενο νομοσχέδιο που θα φέρουμε για την ιθαγένεια– να περιλάβετε το εξής και θέλω, σας παρακαλώ πολύ να το προσέξετε. Σας το διαβάζω αυτολεξεί. Είναι αίτημα του Δήμου Θεσσαλονίκης και της ισραηλινής κοινότητας: «Σε πολίτες Ισραήλ καθώς και σε Ισραηλίτες οποιασδήποτε άλλης χώρας που έχουν γεννηθεί έως και την 9^η Μαΐου 1945...» –μέρα συνθηκολόγησης της ναζιστικής Γερμανίας– «...

και εξακολουθούν να βρίσκονται εν ζωή χορηγείται εκ νέου η ελληνική ιθαγένεια, εφόσον είχαν στο παρελθόν την ελληνική ιθαγένεια από τη γέννησή τους και την απώλεσαν καθ' οιονδήποτε τρόπο». Επίσης, «το δικαίωμα αυτό να ισχύει και για τους κατιόντες αυτών που περιγράφονται παραπάνω, ακόμα και αν οι ανιόντες δεν είχαν ανακτήσει την ελληνική ιθαγένεια λόγω θανάτου».

Νομίζω ότι το οφείλουμε στους γόνους των θυμάτων του Ολοκαυτώματος. Θα είναι, βέβαια, και μία αποστομωτική απάντηση σε όσους εξακολουθούν να αρνούνται το απόλυτο έγκλημα εις βάρος της ανθρωπότητας, που ήταν το Ολοκαύτωμα.

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Μηταφίδη.

Με την κατανόηση του κ. Δαβάκη και του κ. Μπαρμπαρούση θα δώσω τον λόγο για ένα λεπτό στον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων για να αναφερθεί σε κάποιες τροπολογίες.

Αφού συμφωνούν οι κύριοι, έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω για δύο βουλευτικές τροπολογίες που είναι της αρμοδιότητάς μου. Η μία έχει γίνει ήδη αποδεκτή από την κυρία Υπουργό και την ευχαριστώ πολύ. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 71 και αφορά ζητήματα ταμείων επικουρικής επαγγελματικής ασφάλισης. Είναι μία τροπολογία που έχει υποβάλει ο συνάδελφος Βουλευτής Γιάννης Σταθάς, επειδή από την εμπειρία της συμμετοχής του στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα -είναι ακόμα ενεργός, είναι Πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Λιβαδειάς- γνωρίζει προφανώς -και το γνωρίζετε πολύ καλά κι εσείς, κύριε Πρόεδρε, από τις άριστες γνώσεις σας για τον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης- ότι στα ταμεία αυτά έχει δημιουργηθεί ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα με τα λεγόμενα «δομημένα ομόλογα» που είχαν αγοράσει την περίοδο 2007-2008.

Όσοι τα είχαν αγοράσει γνωρίζετε ότι έχουν τιμωρηθεί ακόμα και με δέκα και δώδεκα χρόνια φυλακή. Ωστόσο, τα ομόλογα αυτά έχουν παραμείνει στο χαρτοφυλάκιο των ασφαλιστικών ταμείων και αν, κύριε Πρόεδρε, αποτιμηθούν στην τρέχουσα αξία, ξέρετε ότι είναι παλιόχαρτα, είναι μηδέν, που σημαίνει καταστροφή των ασφαλιστικών ταμείων.

Με αυτήν την έννοια ο κ. Σταθάς -και πολύ σωστά- μας προτείνει να τα εντάξουμε στις εξαιρέσεις που υπάρχουν. Ο κανόνας από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είναι τα ομόλογα να αποτιμώνται με βάση την τρέχουσα αξία. Έχει όμως ορισμένες εξαιρέσεις. Μέσα σε αυτές τις εξαιρέσεις προτείνει ο κ. Σταθάς να μπουν και αυτά τα ομόλογα αυτών των συγκεκριμένων ασφαλιστικών ταμείων. Νομίζω ότι είναι μία σωστή λύση. Έχει μιλήσει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Ρωμανιάς και με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και δεν έχουν κάποια αντίρρηση. Είναι μία σωστή λύση.

Απλώς η προϋπόθεση που βάζω, κύριε Πρόεδρε -και θα την βάζατε κι εσείς, αν ήσασταν στη θέση μου- είναι να μην τα «σπάσουν» αυτά τα ομόλογα μέχρι το 2027 που λήγουν, γιατί αν τα σπάσουν πριν, θα πάρουν μηδέν και θα πάνε όχι δέκα και δώδεκα χρόνια φυλακή, όποια διοίκηση το επιδιώξει, αλλά θα πάνε χίλια χρόνια φυλακή, αν οι ασφαλισμένοι τούς στείλουν στον εισαγγελέα. Με την προϋπόθεση ότι δεν «σπάνε» αυτά τα ομόλογα, δεν εξαργωνώνονται, είμαι απόλυτα θετικός και νομίζω ότι βοηθάει πολύ αυτά τα ασφαλιστικά ταμεία η τροπολογία. Άρα κι εγώ ως αρμόδιος Υπουργός την κάνω αποδεκτή και, όπως είπα, ευχαριστώ την Υπουργό.

Δεύτερον, υποβλήθηκε -και γι' αυτό με παρακάλεσε η Υπουργός να έρθω- μία πολύ ενδιαφέρουσα τροπολογία, δικής μου αρμοδιότητας, από πολλούς Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας με πρώτο υπογράφοντα τον κ. Κατσώτη Χρήστο, οι οποίοι προτείνουν να έχουν τη δυνατότητα την τρέχουσα εισφορά -που πληρώνεται, απ' ό,τι ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, κάθε εξάμηνο στον ΟΓΑ και αφορά εισφορές του δεύτερου εξαμήνου του 2014- να την εντάξουν μέσα στη ρύθμιση που έχει γίνει για τις οφειλές σε ασφαλιστικά ταμεία ασφαλισμένων του ΟΓΑ,

αγροτών και κτηνοτρόφων.

Έχω μιλήσει ήδη από το πρωί με τη διοίκηση του ΟΓΑ. Δεν μπορούμε να τη δεχθούμε σήμερα, γιατί θέλει μια επεξεργασία. Όμως, μία κατ' αρχήν δέσμευση που έχω, εφόσον και ο Διοικητής του ΟΓΑ πριν μου εξέφρασε τη σύμφωνη γνώμη του, είναι ότι θα φέρουμε εμείς αυτό το θέμα, αλλά μετά από μια επεξεργασία από τον αρμόδιο φορέα, τη διοίκηση του ΟΓΑ και εφόσον λήξει η τρέχουσα ρύθμιση.

Γιατί, κύριε Πρόεδρε, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι, όταν έχουμε μία ρύθμιση που «τρέχει» και κάποιοι οφειλότες έχουν ρυθμίσει με διαφορετικό τρόπο, δεν είναι σωστό για πολλούς λόγους ενδιάμεσα να κάνεις κάτι διαφορετικό.

Στις 31 Ιουλίου λήγει αυτή η ρύθμιση και μέχρι τότε θα είμαστε έτοιμοι, πιστεύουμε, να ανταποκριθούμε στο περιεχόμενο αυτής της τροπολογίας. Επομένως, για τυπικούς λόγους, επειδή δεν είμαστε ακόμη έτοιμοι και επειδή έχουμε την τρέχουσα ρύθμιση, η τροπολογία δεν γίνεται αποδεκτή. Όμως, επί της ουσίας δεσμευόμαστε ότι θα εργαστούμε στην κατεύθυνση να δώσουμε λύση παρόμοια ή την ίδια που λείει η τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται αυτές τις στιγμές εν μέσω καμίνου. Είμαστε εν μέσω μίας καμίνου, η οποία κανείς δεν ξέρει τι αποτελέσματα θα έχει. Ένα είναι βέβαιο, ότι αυτή η κάμινος θα κάψει τους πάντες, όταν φτάσουμε στο σημείο εκείνο που πλέον θα έχουμε υπερβεί το χείλος του γκρεμού.

Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει την ίδια τακτική, την ίδια πεπαλαιωμένη τακτική του παλαιού, όπως εσείς λέτε, και χρεοκοπημένου πολιτικού καθεστώτος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ)

Ο κ. Βούτσικας πριν από λίγες μέρες είχε μιλήσει για μία νέα αξιακή ηθική στην πολιτική μας ζωή και ο προσφάτως αποχωρήσας κ. Στρατούλης τώρα μόλις κατέθεσε πάλι δύο-τρεις άσχετες και εκπρόθεσμες τροπολογίες σ' αυτήν την Αίθουσα.

Ως φάρσα ακούγονται σε όλους μας τα λόγια της κυρίας Προέδρου, όταν έλεγε -και δεν σας κρύβω ότι πιστεύω ότι τα εννοούσε και τα πίστευε, όταν τα έλεγε- στην εναρκτήρια ομιλία της ότι δεν πρόκειται πλέον σ' αυτήν την Αίθουσα να έρχονται εκπρόθεσμες και άσχετες με τα νομοσχέδια τροπολογίες. Συνεχίζουμε την ίδια πεπαλαιωμένη τακτική.

Είναι λυπηρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και είναι λυπηρό, όταν ο προσφάτως κατελθών συνάδελφος ο κ. Μηταφίδης, όπως και άλλοι αξιότιμοι συνάδελφοι σ' αυτήν την Αίθουσα, έφερε πάλι παραδείγματα διχαστικής έννοιας και στάσεως σ' αυτήν την Αίθουσα.

Και εμείς τους αγαπάμε όλους, κύριε Μηταφίδη, και αυτούς που έχουν έρθει πολλά χρόνια σ' αυτόν τον τόπο, αλλοεθνείς, και αυτούς κυρίως που κατοικούν σ' αυτόν τον τόπο και για τους οποίους κάποια στιγμή πρέπει να μιλάμε.

Μην υποτιμούμε τα αισθήματα του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός δεν περιμένει από εμάς εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, να μιλήσουμε με ευστολαχικά λόγια για τους μετανάστες, γι' αυτούς για τους οποίους σήμερα ρυθμίζονται ζητήματα ιθαγένειας. Ο ελληνικός λαός από μόνος του, τα καλά στοιχεία αυτών των ανθρώπων, που ενδεείς, ταλαιπωρημένοι, ξυπόλητοι ήρθαν σ' αυτόν τον τόπο πριν από είκοσι χρόνια, τα δέχθηκε, τους αγκάλιασε, δουλεύει μαζί τους, τους ενισχύει οικονομικά. Πώς μία χώρα υπό πτώχευση, όπως είναι η χώρα μας, συντηρεί ένα και πλέον εκατομμύρια ξένους; Πώς γίνεται αυτό;

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Όπως στη Μανωλάδα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αμάν πια αυτή η Μανωλάδα!

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Και κάτω στη Λακωνία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρία μου, ακούστε κάτι. Εγώ ξέρω ότι τα διάφορα εθνικιστικά ή ρατσιστικά συνθήματα επιφλοχωρούν σε χώρους που τα κάνουν παντιέρα πολιτική. Την πραγματικότητα πρέπει να δούμε. Η πραγματικότητα είναι ότι σήμερα ο Έλληνας της υπαίθρου και των αστικών κέντρων ζει με αυτούς οι οποίοι μπορούν να ζήσουν σ' αυτόν τον τόπο.

Και θεωρώ θετικό, παρά τις διάφορες ενστάσεις τις οποίες

έχουμε και είναι βάσιμες, τη δυνατότητα ρύθμισης εκ μέρους της Κυβερνήσεως αυτού του ζητήματος.

Το θέμα, όμως, είναι ότι έχουμε να κάνουμε με μια κρατική μηχανή, η οποία έχει αδιαφάνειες, έχει παθογένειες, έχει διαφθορά και θα έπρεπε πρώτα να ρυθμιστούν αυτά τα θέματα.

Είμαι αρκετά χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα, κυρία Υπουργέ, έχουν έρθει αρκετά νομοσχέδια και, δυστυχώς, πολλές φορές ανεμίζουμε αυτά τα νομοσχέδια πάνω στα προβλήματα τα οποία δεν έχουν λυθεί. Νομίζω ότι η κτήση της ελληνικής ιθαγένειας είναι μια έννοια αποτελέσματος σε έναν άνθρωπο, ο οποίος θέλει να ζήσει με αυτήν την ιθαγένεια.

Μην υποτιμούμε, όμως, και τα δικά τους εθνικιστικά αισθήματα, διότι η εθνικτική ταυτότητα ενός Αλβανού, ενός Βούλγαρου, ενός Ρουμάνου, ενός οποιουδήποτε άλλου, πρέπει και αυτήν να την προστατεύουμε, πρέπει και αυτής να της δίνουμε μια έννοια. Διότι πολλοί από αυτούς μπορεί να χρησιμοποιήσουν την ελληνική ιθαγένεια ως σημαία ευκαιρίας για άλλα θέματα. Είναι ζητήματα που πρέπει να μας απασχολούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή είπα ότι σήμερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μιλάει για τη χώρα μας και θεωρώ ότι θα έπρεπε να γίνει δεκτή η ένσταση πολλών πτερυγών σε αυτήν την Αίθουσα να αναβληθεί εχθές η συζήτηση του νομοσχεδίου. Εν πάση περιπτώσει, δεν έγινε δεκτή, δεδομένων των συνθηκών. Μιλούσε πριν από λίγο ο Έλληνας Πρωθυπουργός και εμείς μιλούμε για ζήτημα, όχι ήσσονος σημασίας, αλλά εν πάση περιπτώσει, ένα ζήτημα το οποίο θα έπρεπε να μας απασχολήσει σε άλλο χρόνο.

Ήθελα, λοιπόν, αναφερόμενος στο άγος των τροπολογιών, των ντροπολογιών, όπως λέγονται, να αναφερθώ σε μια χθεσινή παρουσίαση του Αναπληρωτού Υπουργού Υγείας του κ. Ξανθού, σχετικά με τη δια μίας τροπολογίας παύση των υπαρχόντων διοικητών των νοσοκομείων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διαδικασία η οποία επελέγη για τον διορισμό διοικητών νοσοκομείων στην προηγούμενη κυβέρνηση έπασχε, αν θέλετε, παρά την ύπαρξη του ΑΣΕΠ. Παρά την ύπαρξη μιας τυπικής διαδικασίας υπήρχαν θέματα. Πράγματι διορίζονταν άνθρωποι, χωρίς άλλη αξιολογική διαδικασία. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Σας το λέω και εγώ προσωπικά.

Οι περισσότεροι, όμως, εξ αυτών των ανθρώπων ενάμιση χρόνο τώρα έχουν δώσει την ψυχή τους με πολλά προσόντα, με πολλή διάθεση να βοηθήσουν, με όλα αυτά τα οποία συνθέτουν έναν καλό δημόσιο λειτουργό.

Ανέφερε ο κύριος Αναπληρωτής ότι δημιουργούν προβλήματα, ότι είναι, θα έλεγα, κατ'εξοχή καταστάσεων που δεν συνάδουν με την υπηρεσιακή λειτουργία. Υπάρχουν οι σχετικές πειθαρχικές διώξεις για να τους απομακρύνουν. Γιατί αναφέρεται με αυτήν τη διαδικασία και αυτήν την τροπολογία κατά τέτοιο τρόπο; Ας το πει ξεκάθαρα -οι μάσκες να πέσουν για μια ακόμη φορά- «θέλουμε να βάλουμε τα κομματικά μας στελέχη. Θέλουμε να βάλουμε αυτούς που έβαλαν πλάτη στο ΣΥΡΙΖΑ, που κολλούσαν αφίσες», το γνωστό δηλαδή που γινόταν και πριν του παλαιού πολιτικού καθεστώτος, το οποίο το έχετε στείλει στο περιθώριο της ιστορίας.

Όμως, ανεφέρθη σε ποσοστά τρία, δύο, ένα διανομή του προηγούμενου. Να σας πω τώρα τα σημερινά ποσοστά; Πόσοι γενικοί γραμματείς των Ανεξάρτητων Ελλήνων είναι στα Υπουργεία; Πρέπει να τους γνωρίζουν οι κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Το μερίδιο των λαφύρων της εξουσίας συνεχίζεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, αυτή η μεταβατική ρύθμιση ενός εξαγγελιομένου νέου μοντέλου στην υγεία είναι και υποκριτική και απαράδεκτη γι' αυτό που περνάει ο τόπος μας. Η Ελλάδα χάνεται και εμείς διορίζουμε νέους διοικητές νοσοκομείων.

Είπε ο κ. Ξανθός ότι αυτοί οι απερχόμενοι -το αναφέρει και η

τροπολογία- δεν μπορούν να ανταποκριθούν, λόγω αδυναμίας άσκησης -λέει- των καθηκόντων τους.

Είναι φοβερά πράγματα αυτά, κύριε Πρόεδρε! Αυτοί οι άνθρωποι θα προσφύγουν στα δικαστήρια. Θα πληρώσει από την περιουσία του ο κ. Ξανθός τις αποζημιώσεις τις οποίες ζητούν; Ο κ. Ξανθός κάνει και τον εκσυγχρονιστή και τον παλαιοκομματικό, κλείνοντας το μάτι στην κομματική πελατεία. «Εν μέρει εθνικός, εν μέρει χριστιανίζων», όπως λέει και ο Καβάφης.

Αυτά, λοιπόν, πρέπει να τελειώσουν. Είναι αστέιο χθες το βράδυ να συζητούμε για διορισμούς διοικητών νοσοκομείων, όταν δεν ξέρουμε αν σε μία ημέρα θα υπάρχει Ελλάδα. Και αυτά τα διχαστικά, τα οποία λέτε, δεν πρέπει να τα απευθύνετε σε μας, γιατί εμείς την έννοια της πατρίδας την έχουμε ψηλά, πολύ ψηλότερα από το κόμμα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώνετε, γιατί υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που είναι να μιλήσουν. Να σεβαστούμε το δικαίωμα όλων να μιλήσουν στην ώρα τους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Θα έλεγα λοιπόν -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- ότι αυτοί που έχουν το θράσος να κάνουν μάθημα δημοκρατίας και ευταξίας πάνω στα ζητήματα της διοίκησης και όλων αυτών που συνθέτουν το σήμερα πρέπει από μόνοι τους και με το δικό τους προσωπικό παράδειγμα να είναι καθαροί. Και δυστυχώς -λυπούμαι που θα το πω- συνεχίζετε την ίδια πεπατημένη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε κύριε Δαβάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπαρμπαρούσης εκ μέρους του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή.

Κύριε Μπαρμπαρούση, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό; Με συγχωρείτε, κύριε Μπαρμπαρούση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Μισό λεπτό, κυρία Χριστοδουλοπούλου, θα σας δώσω τον λόγο, αφού κάνω μια ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω διτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Καλοκαιρινό Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο και το 15^ο Γυμνάσιο Περιστερίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο και μετά ακολουθεί ο κ. Μπαρμπαρούσης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Παίρνω τον λόγο για ένα λεπτό, για να αναφερθώ σε μία νομοτεχνική επεξεργασία.

Στην παράγραφο 10 της υπ' αριθμόν 172/65 υπουργικής τροπολογίας, που είναι για τη μεταφορά των προσφύγων στα νησιά, διαγράφονται οι λέξεις «οι Περιφέρειες» που είναι στην αρχή της παραγράφου και αντικαθίσταται από τις λέξεις «οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και φορείς αυτών», για να μπορούν όλοι, εκτός από τις Περιφέρειες και οι Δήμοι, να προχωρούν σε τέτοιες μισθώσεις αυτοκινήτων για τη μεταφορά των προσφύγων μέσα στα νησιά.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση η οποία έχει ως εξής:

Νομοτεχνική Επεξεργασία

CC

Συν παρέργον 10 της υπ' αριθμ 172/65 Τροποποίησης
καταργείται στο υπο ειρήσυχον σχέδιο νόμου:

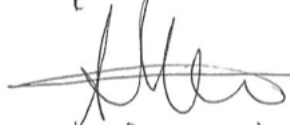
Διοργάνωση οι ίδιες "Οι Περιφέρειες", στην αρχή
της παρεργών κ' ανακατασκευάζονται από τις ίδιες
"Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' κ' Β' βαθμού
κ' γοργία αυτών".

Συν βν υπέρ της ίδιες παρεργών διοργάνωση
οι ίδιες "Οι οικίες Περιφέρειες" κ' ανακατασκευάζονται από
την ίδιη "τους".

Συν έβδωτη υπέρ της ίδιες παρεργών, φέρει την
ίδιη "Προϊστορία" διοργάνωση οι ίδιες "Οι Περιφέρειες"
κ' ανακατασκευάζονται από τις ίδιες "Οι οικίες Οργανισμών
Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ' των γοργίων τους".

Συν όγδωτη υπέρ της ίδιες παρεργών, φέρει την
ίδιη "Οικία", διοργάνωση η ίδιη "Περιφερειακή"
κ' ανακατασκευάζονται από την ίδιη "Οργάνωση".

Η Αντιπρόεδρος Υπουργός Εσωτερικών
κ' Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Αντιπρόεδρος Υπουργός Εσωτερικών
κ' Διοικητικής Ανασυγκρότησης

→)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κύριε Μπαρμπαρούση, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τη διαπραγμάτευση ένας μύθος του Αισώπου που έχει γίνει και τραγούδι λέει: «Όλες οι λύσεις είναι φίνες και ωραίες τότε και μόνο, όταν είναι εφικτές. Μα, αν δεν έχεις κότσια να τις εφαρμόσεις, άστο καλύτερα, καθόλου μην τις λες».

Τελικά, η «πρώτη φορά Αριστερά» μετά τις σκληρές διαπραγματεύσεις με τους θεσμούς και αφού το «όχι» του ελληνικού λαού το μετέτρεψε σε «ναί» και αφού λύσατε όλα τα προβλήματα των Ελλήνων, είπατε να συνεχίσετε και το «λαθρονομοσχέδιο» για την ιθαγένεια. Μη χάσετε! Γιατί είναι επιτακτική ανάγκη να λύσουμε και τα προβλήματα των Πακιστανών, των Αφγανών και των Ζουλού. Άντε, και ο επόμενος Πρόεδρος της Βουλής να είναι ο Σάκα με κανένα κόκκαλο στο κεφάλι!

Πιστή, λοιπόν, στο πατριωτικό της καθήκον η Αριστερά, ό,τι δεν κατάφερε στο παρελθόν, δηλαδή να δώσει τη Μακεδονία στους Σλάβους και στους Βούλγαρους και την Ήπειρο στους Αλβανούς και στον Χότζα, το καταφέρνει σήμερα. Χαρίζει την πατρίδα των Ελλήνων στους Ασιάτες και τους Αφρικανούς.

Βέβαια, γι' αυτό υπεύθυνοι είστε όλοι σας, και εσείς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων που λέτε ότι δεν θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο. Αν είχατε όντως κόκκινες γραμμές, θα φεύγατε από την Κυβέρνηση και θα την ρίχνατε. Απλά πράγματα!

Τι κι αν οι Έλληνες αναγκάζονται να φύγουν στο εξωτερικό, τι κι αν αυτοκτονούν, τι κι αν δεν μπορούν να κάνουν παιδιά, γιατί είναι οικονομικά εξασθενημένοι, η «πρώτη φορά Αριστερά» έχει τη λύση στο τσεπάκι: Θα τους αντικαταστήσετε με Πακιστανούς, Αφγανούς και Νιγηριανούς που στο μέλλον θα είναι και οι μόνοι ψηφοφόροι σας.

Πρόσφατα διάβασα ένα σύνθημα που είχαν γράψει κάποια συντρόφια σας σε έναν τοίχο: «Ζούμε σε έναν πολύ όμορφο τόπο. Το μόνο κακό είναι ότι έχει πολλούς Έλληνες». Αυτός είναι πατριωτισμός σε όλο του το μεγαλείο!

Εγώ πάντως περίμενα να δω πιο προοδευτικά πράγματα σε αυτό το νομοσχέδιο. Μισές δουλειές κάνετε. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε τα σπίτια που θα κατασχεθούν από τους Έλληνες, επειδή δεν θα έχουν να πληρώσουν τον ΕΝΦΙΑ που δεν καταργήσατε, όπως λέγατε, να τα δώσετε σε αυτούς τους άμοιρους για να κάνουν μια νέα αρχή στην πατρίδα των ονείρων τους, στην Disneyland της Ευρώπης!

Επίσης, θα μπορούσατε να χωράφια που θα πάρετε από τους Έλληνες αγρότες να τα δώσετε και αυτά στους νέους «Έλληνες», για να καλλιεργήσουν παπάγιες και άλλα τροπικά φρούτα που είχαν στις πατρίδες τους.

Θα μπορούσατε ακόμα τα αυτοκίνητα που θα κατασχεθούν από τους Έλληνες που δεν έχουν να αποπληρώσουν τα δάνειά τους, να τα δώσετε σε αυτούς, που είναι και πολύτεκνοι και τα χρειάζονται περισσότερο.

Επίσης, μιας και απ' ό,τι φαίνεται το καλοκαίρι αναμένεται να είναι πολύ θερμό, καλό θα ήταν το Υπουργείο σας να μεριμνήσει και γι' αυτό. Βγάλτε ένα μικρό κονδύλι και μοιράστε κανένα αντιηλιακό στην Ομόνοια γι' αυτούς τους κακόμοιρους που λιάζονται.

Τελικά, κύριοι της Αριστεράς, δεν θα μείνετε στην ιστορία ούτε για το σκίσιμο των μνημονίων, γιατί κι εσείς τα σκίσατε όπως και ο Σαμαράς, ούτε και για τίποτε άλλο. Για το μόνο που θα μείνετε στην ιστορία είναι γι' αυτό το καθαρά προδοτικό και επαισχυνο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι χειρότερο από τα μνημόνια και από τις όποιες συμφωνίες κάνετε με τους θεσμούς, όπως συνηθίζετε να τους λέτε τώρα τελευταία.

Αυτό το νομοσχέδιο, πρώτον, αποδεικνύει περίτρανα ότι δεν ισχύει αυτό που μας λέγατε πριν λίγα χρόνια, ότι δηλαδή οι μετανάστες έρχονται εδώ για λίγο καιρό, να βγάλουν λίγα χρήματα και μετά θα γυρίσουν πίσω στις πατρίδες τους. Η αλήθεια είναι ότι έρχονται και εγκαθίστανται εδώ μόνιμα. Και δεύτερον, αποδεικνύει ότι η μετανάστευση δεν έχει να κάνει με την μετακίνηση ενός μικρού αριθμού ανθρώπων, αλλά με τη μετακίνηση ολόκληρων λαών, οι οποίοι είναι αδύνατον να αφομοιωθούν από τις ευ-

ρωπαϊκές χώρες.

Είναι τελείως διαφορετικό να δίνεις την ελληνική υπηκοότητα σε κάποιους μεμονωμένους αλλοδαπούς και άλλο να εγκαθιστάς καινούργιους λαούς με τους Έλληνες. Το Σύνταγμα των Ελλήνων αναφέρει ξεκάθαρα και ρητά ότι πρέπει να νομοθετούμε για το καλό των Ελλήνων και όχι για το καλό όλων των λαών της υπηλίου. Και σας ρωτώ: Πού εξυπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο τους Έλληνες; Είναι αδιανόητο τη στιγμή που Έλληνες ξενιτεύονται, που λιποθυμούν τα παιδιά στο σχολείο από την πείνα και που δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει αύριο, να μαζευόμαστε εμείς εδώ σήμερα, λες και λύσαμε όλα τα άλλα προβλήματα, και να νομοθετούμε για το καλό των ξένων που μπήκαν παράνομα στην πατρίδα μας.

Ήρθαν εδώ, τους παρείχαμε δωρεάν υγεία, κάτι που δεν έχουν οι Έλληνες, τους φροντίσαμε, τους περιποιηθήκαμε, αλλά όχι να τους κάνουμε κι Έλληνες. Αυτό πάει πολύ, πιστεύω. Δεν γίνεται κάποιος που ο πατέρας του, η μάνα του, ο παππούς του, η γιαγιά του και όλο του το σόι είναι από το Πακιστάν, να είναι Έλληνας επειδή γεννήθηκε στην Ελλάδα και επειδή απλά γράφτηκε σε ένα ελληνικό σχολείο.

Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις ανθρώπων που έχουν αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια τα τελευταία χρόνια υπό πιο δύσκολες προϋποθέσεις, που όχι μόνο δεν έχουν αποκτήσει ελληνική συνείδηση, αλλά είναι και εχθρικοί προς την πατρίδα μας. Παραδείγματα έχουμε πολλά. Εδώ έχουμε πρόσφατο παράδειγμα άνθρωποι αλβανικής καταγωγής που υπηρετούν τον Ελληνικό Στρατό να ανεβάζουν στο facebook φωτογραφίες συμβολίζοντας με τα χέρια τους τον αλβανικό αετό. Στο συγκεκριμένο θέμα αναφέρθηκαν κι άλλοι συναγωνιστές μου. Το καταθέτω κι εγώ στα Πρακτικά μήπως και καταλάβετε τη σοβαρότητα της κατάστασης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μπαρμπαρούσης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλήθεια, σε περίπτωση, ω μη γένοιτο, που έχουμε μια σύρραξη με την Αλβανία, μιας και αυτοί ονειρεύονται τη μεγάλη Αλβανία και τα σύνορα μέχρι το Αντίρριο, στο πλευρό ποιων θα πολεμήσουν αυτοί, κύριοι της Αριστεράς και της προόδου και των λοιπών «δημοκρατικών» δυνάμεων;

Ο Ιωάννης Καποδίστριας είχε πει: «Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλεύσει στην καρδιά μας μόνο το αίσθημα το ελληνικό. Ο φιλήκοος των ξένων είναι προδότης». Βέβαια, τι να σας πει εσάς ο Καποδίστριας τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Αυτοί πολέμαγαν ενάντια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κύριε Μανιέ, αφήστε τον κ. Μπαρμπαρούση. Αυτά πιστεύει, αυτά λέει ο άνθρωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Στα αρχαία χρόνια οι βάρβαροι επιτίθεντο στην Ελλάδα μας με καράβια και Στρατό, σήμερα δεν χρειάζεται τίποτα απ' όλα αυτά, γιατί σήμερα εσείς οι ίδιοι φροντίζετε διά μέσου της Βουλής και αυτού του νομοσχεδίου να ανοίξετε την κερκόπορτα για την άλωση της πατρίδας μας.

Εμείς όμως, η Χρυσή Αυγή, οι τελευταίοι πιστοί, οι τελευταίοι υπερασπιστές της Ελλάδας θα είμαστε εδώ και όταν μας δοθεί η ευκαιρία το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα το σκίσουμε κατευθείαν με μια κίνηση, όπως πολύ σωστά έκανε στην τελευταία του ομιλία και ο συναγωνιστής Χρήστος Παππάς. Και μαζί με αυτό το επαίσχυνο νομοσχέδιο θα σκίσουμε και τα μνημόνια και όλα αυτά που λέγατε εσείς ότι θα σκίσετε και τελικά δεν κάνατε τίποτα.

Εμείς με όλες μας τις δυνάμεις θα αγωνιστούμε ώστε η Ελλάδα να είναι μια χώρα η οποία θα κατοικείται από Έλληνες και όχι μια χώρα που κάποτε κατοικούσαν Έλληνες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει ο κ. Τιμολέων Κοψαχειλής, ο οποίος απουσιάζει. Η κ. Άννα Βαγενά επίσης.

Τον λόγο έχει ο κ. Κριτσωτάκης για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο αυτό το οποίο ψηφίζουμε σήμερα. Γιατί, εκτός από τον ανθρωπιστικό του χαρακτήρα, είναι και μια ανάγκη που πρέπει να λυθεί στη χώρα μας, έστω και με αυτόν τον τρόπο. Διότι θα έπρεπε να λυθεί με πολύ διαφορετικό τρόπο και να είναι ακόμα πιο βαθιές οι αλλαγές που θα έπρεπε να ψηφιστούν, να θεσμοθετηθούν και να εφαρμοστούν. Όμως, υπάρχει και η συγκυρία και καταλαβαίνετε τι γίνεται.

Ωστόσο, δεν μπορεί να μην μπει κανείς στον πειρασμό να πει ότι όλα αυτά γίνονται μέσα σε ένα κλίμα που δημιουργούν όλες αυτές οι καταστάσεις που βιώνουμε σήμερα. Δεν θα έλεγα μόνο για το δημοψήφισμα και την επόμενη του μέρα, αλλά θα έλεγα κυρίως ότι τα σαράντα τελευταία χρόνια της Μεταπολίτευσης δημιουργήθηκε το κομμάτι της ελληνικής κρίσης με τον πρωταγωνιστικό ρόλο των κομμάτων του δικομματισμού εκείνης της εποχής, που, αφού έθεσαν το πρόβλημα και το φόρτωσαν στην ελληνική οικονομία και οικονομία, ήρθαν πριν από έξι χρόνια ως οι εμπρηστές που έβαλαν τη φωτιά να παίξουν το ρόλο του πυροσβέστη και να φέρουν τη χώρα εκεί που την έφεραν. Και σήμερα τολμούν με το δημοψήφισμα και ζητώντας το «ναι» να επαναφέρουν αυτές τις πολιτικές, αυτές που κλώτσησε κυριολεκτικά ο ελληνικός λαός στις εκλογές του Ιανουαρίου, από την κλειδαρότρυπα και να ξεγελάσουν τον ελληνικό λαό.

Νομίζω ότι το 61,3% ήταν μια ηχηρή και ισχυρότατη απάντηση. Αλλά βλέπω ότι -σαν να μην πέρασε μια μέρα από την προεκλογική καμπάνια τους για το «ναι»- τα κανάλια επιχειρούν να ακυρώσουν το «όχι» του λαού, είτε διαστρεβλώνοντας το νόημά του είτε μεταστρέφοντάς το πάλι σε «ναι».

Παρουσιάζουν τον κόσμο του «όχι» του 61,3% σαν να μην ήξερε τι ψήφισε και αναμασούν τα λόγια των δανειστών, μεταφράζοντας κατά το δοκούν τη σαφή λαϊκή εντολή που δόθηκε για δεύτερη φορά στην Κυβέρνηση να μην υποχωρήσει στην ακραία και αδιέξοδη, θα πω εγώ, λιτότητα.

Είδαμε σήμερα ολίγον έκπληκτοι τη συζήτηση που γίνεται «εις τας Ευρώπας», όπου ακούσαμε ομιλίες περίπου του στυλ του Άδωνη Γεωργιάδη, σε ένα Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο το οποίο αποφασίζει αλλά οι αποφάσεις του δεν είναι εκτελεστές. Διότι το έλλειμμα της δημοκρατίας στην Ευρώπη είναι μεγάλο και αυτό που βιώνουμε σήμερα και κατά την προηγούμενη διαπραγμάτευση και σε αυτήν που ξεκινά σήμερα με τους δανειστές απέναντι νομίζω ότι μια χαρά εξηγεί το γιατί δεν μπορεί να προχωρήσει η Ευρώπη, γιατί έχει οικονομικό, κοινωνικό και στο τέλος πολιτικό πρόβλημα και γιατί αυτό πρέπει να αλλάξει.

Εάν δεν καταφέρουμε να κάμψουμε την αντίσταση των απέναντι, οι οποίοι δεν θέλουν μια μικρή χώρα αλλά και με Κυβέρνηση Αριστεράς να είναι το παράδειγμα για τους λαούς της Ευρώπης, τότε μας λένε ότι είμαστε σε αδιέξοδο.

Εγώ θα πω ότι δεν έχει εφευρεθεί ακόμα και δεν θα εφευρεθεί ποτέ η γομολάστιχα εκείνη η οποία σβήνει λαούς, έθνη και κράτη από το χάρτι. Και στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Θα βρεθεί, λοιπόν, αυτό που χρειάζεται και αυτό που πρέπει να γίνει. Η Ελλάδα, όχι με εθνικιστικές κορώνες, αλλά με τη δύναμη του λαού της, με αυτά που έχει ως προσόντα αλλά και με τις αδυναμίες της θα προχωρήσει!

Θα ήθελα να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο δυστυχώς η πραγματικότητα και τα γεγονότα των ημερών το υποβαθμίζουν, γιατί θα έπρεπε να έχει άλλη αντιμετώπιση από τα κανάλια, αλλά έχει θαφτεί κυριολεκτικά. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό και αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση παραμένει ευθυγραμμισμένη στις προεκλογικές και προγραμματικές της δεσμεύσεις, παρά τα εμπόδια και τις τρικλοποδιές και από την άλλη πλευρά ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει την πραγματική πολιτική βούληση και την αξιακή συνέπεια να μπορεί να νομοθετεί, ακόμα και σε αυτές τις στιγμές. Δίνει τις κεντρικές μάχες και για κάποια ζητήματα που φαίνεται ότι δεν είναι κεντρικά, αλλά είναι ανθρώπινα. Και πρέπει να κρατήσουμε τον ανθρωπισμό μας και την ανθρωπιά μας, όπως λένε οι απλοί άνθρωποι στην πατρίδα μας, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Εγώ ως Πρόεδρος της Επιτροπής που είδα το νομοσχέδιο θέλω να σας πω ότι το παρακολούθησα ίσως περισσότερο από τον οποιοδήποτε άλλο, έστω και υποχρεωτικά. Αυτό που πρέπει

να πω είναι ότι η συνολική διαδικασία ήταν πολύ διαφορετική από εκείνη με την οποία κάποια κόμματα της Αντιπολίτευσης -για να μην πω το σύνολο της Αντιπολίτευσης- ήθελαν να αντιμετωπίσουν το θέμα πολιτικά.

Ένα πολύ σημαντικό στοιχείο ήταν η διαβούλευση των φορέων στην ειδική συνεδρίαση με τους εξωκοινοβουλευτικούς φορείς και παράγοντες. Εκεί φάνηκε η πραγματικότητα, η αλήθεια και η διάσταση που έχει η κοινωνία από ένα τουλάχιστον κομμάτι του ελληνικού πολιτικού σκηνικού.

Θα πω ότι είναι θέμα πολιτικής βούλησης και δεν είναι θέμα ικανοτήτων. Ικανότατοι άνθρωποι αδυνατούν να καταλάβουν, γιατί δεν θέλουν, το γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι αναγκαίο. Θέλουν να αφήσουν το πρόβλημα να μη λύνεται και να μη μπορέσουμε επιτέλους να αντισταθούμε σε αυτήν την πολιτική που έχει η Ευρώπη, γιατί είναι μερικοί που ισχυρίζονται ότι η Ευρώπη δεν έχει πολιτική για το μεταναστευτικό. Έχει πολιτική, μόνο που αυτή η πολιτική δεν το αντιμετωπίζει. Χρησιμοποιεί τις χώρες που είναι στα σύνορα της Ευρώπης ως αποθήκες ψυχών και κρύβει το πρόβλημα κάτω από το χαλί.

Δυο παρατηρήσεις θα κάνω εδώ. Αυτή η Ευρώπη που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα δεν είναι άλλη μία απόδειξη ότι έχει έλλειμμα δημοκρατίας; Θα πω και ένα δεύτερο: Σε σχέση με ό,τι προχωράει η Ευρώπη, γιατί εδώ στην Ελλάδα υπάρχουν άνθρωποι ευρωπαϊστές -που το γράφουν κιόλας και το έκαναν και με το «ναι», κάνοντας παράλληλα και αίσχη και ενάντια στη δημοκρατία και στη δεοντολογία και χρησιμοποιώντας τα μέσα ενημέρωσης όχι για ενημέρωση, αλλά για παραπλάνηση- που δεν ήρθαν να ταυτιστούν με το ευρωπαϊκό κεκτημένο που είναι πίσω από τα πράγματα, ούτε με αυτό;

Θέλω να σας πω, επίσης, ότι υπάρχουν συγκεκριμένα σημεία του νομοσχεδίου που νομίζω ότι είναι πολύ βασικά.

Εμείς αναγνωρίζουμε δύο βασικούς όρους για τη χορήγηση ιθαγένειας, όχι επιλέγοντάς τους αυθαίρετα ανάμεσα σε άλλους, αλλά με πολιτικά κριτήρια. Αυτοί είναι αφ' ενός η νόμιμη παραμονή στη χώρα είτε του γονέα είτε του ίδιου του αιτούντα, αφ' ετέρου η εκπαιδευτική διαδικασία, ο θεμέλιος λίθος ένταξης ενός οποιουδήποτε παιδιού, ανεξαρτήτως καταγωγής, στην κοινωνία και ως απαρχή δημιουργίας γνήσιων θεσμών και δεσμών με την ίδια την ελληνική κοινωνία.

Αυτοί είναι, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι πολιτικοί όροι χορήγησης της ιθαγένειας, όχι το αν ένα νέο παιδί θα φέρει ολυμπιακό μετάλλιο ή θα αγωνιστεί στο NBA, που είναι για κάποιους τα κριτήρια.

Ας μείνουν με τα κριτήριά τους, αλλά ας ανοίξουν λίγο και τα μάτια τους και ας αφήσουν λίγο την ευαισθησία τους. Όντως μερικοί άνθρωποι δεν έχουν χαρτιά, αλλά εγώ ξέρω από τον ελληνικό λαό που λέει ότι άνθρωπος είναι εκείνος που τον γέννησε μια μάνα, όχι εκείνος που έχει χαρτιά. Και υπάρχουν άνθρωποι που έχουν χαρτιά, αλλά είναι λιγότερο άνθρωποι -και θα τολμήσω να πω- και λιγότερο Έλληνες από κάποιους άλλους.

Όσον αφορά την εργασία, εδώ νομίζω ότι είναι το κριτήριο. Εγώ θα ήθελα η τελευταία λέξη να είναι προς την κυρία Υπουργό.

Κυρία Υπουργέ, προσέξτε ιδιαίτερα, γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι το τέλος. Νομίζω ότι είναι η αρχή. Πρέπει στα επόμενα νομοσχέδια να έχουμε πρόνοιες και νομοθετήσεις τέτοιες που να προσέχουν και την εργασία, διότι δεν είναι μόνο να έχει κανείς τα χαρτιά, είναι και να έχει στη ζωή του τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα εκείνα που, δυστυχώς, δεν έχουν ούτε οι Έλληνες. Πρέπει μαζί οι Έλληνες και οι ξένοι εργαζόμενοι να τα αποκτήσουν.

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Κρισωτάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Γαϊτάνη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο συζητάμε για πολλοστή φορά σε αυτό το Κοινοβούλιο για το αναφαίρετο δικαίωμα των πολιτών να είναι ξεκαθαρή η σχέση τους με το κράτος στο οποίο διαβιώνουν -και στην

προκειμένη περίπτωση, οι πολίτες αυτοί είναι παιδιά- ένα δικαίωμα- αποτέλεσμα μαζικών αγώνων για δημοκρατικές ελευθερίες από τη σύσταση των κρατών, από την ήττα της απόλυτης μοναρχίας και των υπηκόων του βασιλιά στην αστική δημοκρατία με τους πολίτες να προστατεύονται μόνο από το Σύνταγμα, από το 1947 που αποστερήθηκαν την ελληνική ιθαγένεια πενήντα χιλιάδες αντάρτες και αριστεροί ακτιβιστές ως πρόσωπα αντεθνικώς δρώντα, που κατέπεσε το 1985, από το 1955 με το περιβόητο άρθρο 19 –είναι γκαντέμικος αριθμός το 19- με το οποίο εξήντα χιλιάδες μειονοτικοί της Θράκης παύουν να είναι Έλληνες πολίτες και το οποίο καταργείται το 1998 μετά από διεθνή κατακραυγή, από τη Μεταπολίτευση που για πρώτη φορά το 2010 έρχεται ο νόμος Ραγκούση και αποτελεί μια μεταρρυθμιστική τομή σε σχέση με το σκοτεινό παρελθόν.

Ο νόμος αυτός έδινε το δικαίωμα ιθαγένειας σε παιδιά, άνοιγε ο δρόμος για πολιτογράφηση ενηλίκων, έδινε το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι και υποχρέωνε το κράτος να αιτιολογεί τις αρνητικές αποφάσεις του. Η Δεξιά σε όλες της τις εκφάνσεις –το ΛΑΟΣ τότε, η Χρυσή Αυγή μετά και φυσικά πίσω απ' όλους η Νέα Δημοκρατία- αντέδρασε με γενικό ξεσηκωμό και με απόφαση του ΣτΕ το νομοσχέδιο –ένα νομοσχέδιο-ελπίδα για χιλιάδες μετανάστες-κατέπεσε ως αντισυνταγματικό.

Για την ελίτ αυτής της χώρας η ιθαγένεια ήταν πάντα ένα όπλο διαίρεσης και εκμηδένισης των επικίνδυνων εχθρών της και υπό αυτό το πρίσμα πρέπει να βλέπουμε πάντα αυτά τα νομοσχέδια. Ακόμα και ο νόμος Ραγκούση, που τακτοποιούσε ένα κομμάτι ενσωματωμένων μεταναστών, δεν απέβλεπε στη δημοκρατία, αφού και αυτό ήταν ένα νομοσχέδιο διακρίσεων και μόνιμων εξαιρέσεων. Απέβλεπε στην πραγματικότητα στη διεύρυνση της εξουσίας της, σε μια εποχή που χρειαζόταν περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων για να επιβληθούν τα μνημόνια και, δηλαδή δεν αρκούσε η νομοθεσία, επιστρατεύθηκε ο ρατσισμός, ενισχύθηκαν τα φασιστικά μορφώματα, χρειάστηκε η καταστολή της αστυνομίας και σήμερα αναδεικνύεται η ισλαμοφοβία.

Απέναντι στο μπλοκ της μαύρης αντίδρασης είναι τομή η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να επαναφέρει το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, έστω και με χαρακτήρα τροποποιήσεων του προηγούμενου νόμου.

Ξεχνάει, όμως, τα πολιτικά δικαιώματα, παραμένουν οι διακρίσεις και η γραφειοκρατία, κυρία Υπουργέ, επιμένει στην επιτυχή φοίτηση και όχι απλώς στη φοίτηση, ένα μέτρο ταξικό, ένα μέτρο που χτυπάει τα πιο φτωχά παιδιά των μεταναστών, που φοίτησαν, αλλά δεν τα κατάφεραν ή πήραν το δρόμο της δουλειάς για να θρέψουν την οικογένειά τους.

Και όλα αυτά για να μην συγκρουστούμε με τη συντριπτική πλειοψηφία του ΣτΕ. Ποιος, όμως, μας εγγυάται ότι δεν θα εκπέσει πάλι μετά την προσφυγή που έχει ήδη ανακοινωθεί από τη Χρυσή Αυγή, δηλαδή τη Νέα Δημοκρατία για να μην κρυβόμαστε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μόνη εγγύηση για να υπάρξουν όλα αυτά, για να μην εκπέσει, είναι οι μαζικοί αγώνες των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων με τα ταξικά τους αδέρφια, που ήρθαν κυνηγημένα από τους πολέμους και τη φτώχεια που έχει επιβάλλει ο πλούσιος δυτικός κόσμος, η μαζική αντίσταση ενάντια στα μνημόνια, στην πολιτική λιτότητας που η ευρωπαϊκή ελίτ θέλει να επιβάλει σε όλη την Ευρώπη και επίσης η μαζική αντίσταση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό που διαιρεί τους εργαζομένους σε Έλληνες και ξένους και υπονομεύει το μέλλον της Αριστεράς, της μόνης ελπίδας των λαϊκών στρωμάτων.

Η σαρωτική νίκη του «όχι» από τους ανέργους, τους φτωχούς εργαζόμενους και τη νεολαία έδειξε την αποφασιστικότητά τους να στηρίξουν την Κυβέρνηση να υλοποιήσει το πρόγραμμά της, παρά το κλείσιμο των τραπεζών, τον εκφοβισμό για μαζικές απολύσεις, την ασύστολη προπαγάνδα, που μιλούσε για πείνα, έλλειψη στα φάρμακα και στα καύσιμα. Αυτή η μαζική επιμονή του «όχι», ως ρητή εντολή για ρήξη με τη λιτότητα, βρέθηκε αντιμέτωπη με το «ναι» της άρχουσας τάξης και των ανωτέρων μεσοστρωμάτων, αυτούς που κέρδισαν από τα μνημόνια, αυτούς που έχουν συμφέροντα από τα μνημόνια.

Αυτή η στήριξη δεν είναι αμελητέα και δεν πρέπει να την υποτιμήσουμε ούτε και να την απογοητεύσουμε, όπως επίσης και τη

διεθνή αλληλεγγύη, η οποία ήταν μεγάλη.

Μπορούμε να αρχίσουμε με βελτιώσεις από αυτό το νομοσχέδιο. Κανένα παιδί που δεν πέτυχε στο σχολείο, παρά το ότι φοίτησε, να μην αποκλειστεί. Κανένα παιδί που οι γονείς του έχασαν το δικαίωμα νόμιμης παραμονής λόγω ανεργίας, κανένα παιδί που οι γονείς του δεν είχαν ποτέ το δικαίωμα νομιμοποίησης να μην βρεθεί να ζει χωρίς πατρίδα και χωρίς χαρτί. Το «ίσα δικαιώματα για όλους» δεν πρέπει να παραμείνει ένα σύνθημα γιατί τώρα, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι μπορούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Λυκούδης και ο κ. Μεικόπουλος είναι απόντες, οπότε τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου, για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχοντας ζησει οκτώ χρόνια στο εξωτερικό κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σε μια χώρα με ισχυρή παρουσία απόδημου ελληνισμού, έχω αποκτήσει άμεση προσωπική εμπειρία για το ευαίσθητο θέμα της απονομής υπηκοότητας και ιθαγένειας σε αλλογενείς, ποιες ευκαιρίες προσφέρει, αλλά και τι κινδύνους κρύβει.

Υπό το φως, λοιπόν, αυτών των προσωπικών εμπειριών, θέλω να σταθώ στα άρθρα 1 έως 4 του νομοσχεδίου περί ιθαγένειας, που αφορούν την απονομή ιθαγένειας σε μετανάστες δεύτερης γενιάς, σε ανθρώπους δηλαδή που γεννήθηκαν ή βρέθηκαν να ζουν στη χώρα μας, όχι από δική τους επιλογή, αλλά από επιλογή των γονέων τους.

Κατ' αρχάς, το άρθρο 1 έρχεται να αντιμετωπίσει μια υπάρχουσα κατάσταση, την ύπαρξη στη χώρα μας παιδιών που, ενώ δεν είναι ελληνικής καταγωγής, δεν γνωρίζουν άλλη πατρίδα από την Ελλάδα. Από τη στιγμή που έχουμε στη χώρα μας τέτοια παιδιά, έχουμε δύο επιλογές: Μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά αυτά τη δυνατότητα ένταξης και αφομοίωσης στην ελληνική κοινωνία, αν το θέλουν, ή μπορούμε να τους αποκλείσουμε σε κοινωνικά γκέτο μέσα στα όρια της χώρας μας. Η ιστορία και η σύγχρονη διεθνής πείρα δείχνουν ότι από αυτές τις δύο επιλογές η δεύτερη είναι εξαιρετικά επικίνδυνη.

Το να έχεις δίπλα σου μια ομάδα ανθρώπων που νιώθουν ξένοι μέσα στη χώρα σου, χωρίς όμως να νιώθουν δεμένοι με μια άλλη χώρα, στην οποία θα ήθελαν κάποτε να επιστρέψουν, δημιουργεί μακροπρόθεσμα μια πηγή κοινωνικής τριβής που, αν κορυφωθεί, δεν θα βρίσκει διέξοδο εκτόνωσης. Δεν είναι, όμως, το ίδιο πράγμα με τους μετανάστες πρώτης γενιάς.

Άνθρωποι που επέλεξαν ως ενήλικες να έρθουν στη χώρα μας για να εργαστούν διαθέτουν τη δική τους εθνική και πολιτιστική ταυτότητα και συχνά θεωρούν την παραμονή στη χώρα μας προσωρινή. Ζήσαμε στα χρόνια της κρίσης το φαινόμενο της εθελουσίας αποχώρησης νόμιμων μεταναστών, ιδίως από χώρες της Βαλκανικής, που ήρθαν και έφυγαν με βάση τις εξελίξεις της αγοράς εργασίας.

Όταν, όμως, ένα παιδί έχει γεννηθεί εδώ, όταν δεν έχει γνωρίσει άλλη πατρίδα, όταν ξέρει την ελληνική γλώσσα καλύτερα από τη γλώσσα των γονέων του, όταν έχει μάθει να ζει με βάση τις κοινωνικές νόρμες της σημερινής Ελλάδας και συχνά δεν κατανοεί καν τις παραδοσιακές κοινωνικές συμβάσεις της χώρας καταγωγής του, το να θέλουμε να το αντιμετωπίσουμε ως προσωρινό μετανάστη είναι εξωπραγματικό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τίθεται όμως ένα ερώτημα: Ένα τέτοιο παιδί νιώθει Έλληνας ή ξένος; Από την εμπειρία μου στην Αμερική θα σας πω ότι νιώθει Έλληνας, αν η Ελλάδα του το επιτρέψει, ενώ, αν εξαναγκαστεί να γυρίσει στη χώρα καταγωγής των γονιών του ως ενήλικας, εκεί μάλλον θα νιώσει ξένος. Αυτό ισχύει για την πλειοψηφία των ανθρώπων.

Βέβαια, δεν μπορούμε εμείς να νομοθετούμε στατιστικά, οπότε μπαίνουν κριτήρια και μια ασφαλιστική δικλίδα. Το άρθρο 1 θέτει βασικό κριτήριο την ελληνική εκπαίδευση, θεωρώντας ότι αντικειμενικά θα δράσει αφομοιωτικά. Θέτει ακόμα όρο την μακροχρόνια μόνιμη και νόμιμη παραμονή των γονέων στην Ελλάδα, για να μην έχουμε περιστατικά γεννήσεων στη χώρα μας μόνο και μόνο για την απόκτηση ιθαγένειας.

Το άρθρο 3 προσφέρει την ασφαλιστική δικλίδα, αν το παιδί

δεν θέλει την ελληνική ιθαγένεια, να μπορεί να την αποβάλει μόλις ενηλικιωθεί. Άκουσα βέβαια και κάποιες αντιρρήσεις στο νομοσχέδιο του είδους «Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ειδικά εμείς οι Έλληνες, έχοντας μια γραπτή ιστορία σχεδόν τριών χιλιετιών, θα έπρεπε να έχουμε μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και ισχυρότερες αντιστάσεις σε τέτοιες στενόμυαλες θεωρίες. Ας μην ξεχνάμε ότι και ο κοσμοπολιτισμός, που προκαλεί σε ορισμένους εδώ μέσα βδελυγμία, είναι αρχαία ελληνική επινοήση.

Οι Έλληνες δεν φοβόμαστε. Στις χιλιετίες της ιστορίας μας δεν είμαστε ούτε ξενόφοβοι ούτε ξενολάτρες. Αξιολογούμε τους ανθρώπους, αξιολογούμε τους θεσμούς, αξιολογούμε τις καταστάσεις κατά την αξία τους. Την Κυριακή είπαμε ένα περιφημο «όχι» σε ένα ξένο τελεσίγραφο, όχι γιατί οι προτάσεις που περιείχε προέρχονταν από το εξωτερικό, αλλά γιατί είναι καταστροφικές για τη χώρα μας και γιατί δεν δεχόμαστε τελεσίγραφα.

Σήμερα λέμε «ναί» σε μια μετρημένη, εθελοντική και με όρους αφομοίωση παιδιών που γεννήθηκαν και μεγαλώνουν στη χώρα μας, γιατί αυτό εξυπηρετεί τις ανθρωπιστικές μας αξίες, γιατί αυτό εξυπηρετεί τις ευρωπαϊκές μας αρχές, γιατί, τέλος, αυτό συμφέρει τη χώρα μας.

Έτσι, ψηφίζω το νομοσχέδιο «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας κ.λπ.» κατ' άρθρον ως έχει και είμαι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πολύ υπερήφανη που η χώρα μου κρατάει ψηλά τη σημαία των πολιτιστικών της αξιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Αλωνίτου.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραγιαννίδης για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μου έχει μείνει ακατανόητο από χθες το αίτημα συγκεκριμένων Κοινοβουλευτικών Ομάδων να μη γίνει η συζήτηση χθες και σήμερα. Χθες και σήμερα έπρεπε να γίνει αυτή η συζήτηση και αποδεικνύεται από την αναγκαιότητα. Είναι ένα νομοσχέδιο που εφαρμόζεται στο ελάχιστο τις υποχρεώσεις της χώρας μας απέναντι στους μετανάστες, που λύνει ζητήματα τα οποία θα έπρεπε να είχαν λυθεί εδώ και χρόνια, που οδηγεί επιτέλους τα παιδιά της δεύτερης γενιάς στο να ζουν με αξιοπρέπεια και με ίσες ευκαιρίες μέσα στην ελληνική κοινωνία. Μου είναι αδιανόητο γιατί χθες ζητήθηκε να μη γίνει η κουβέντα.

Αυτή η κουβέντα, λοιπόν, θα γίνει και το νομοσχέδιο θα ψηφισθεί και θα λύσουμε και θα επιλύσουμε πολλά προβλήματα με αυτό το νομοσχέδιο. Όμως, πρέπει να μείνουμε στο εξής. Νομίζω -και είναι η εικόνα της δεξιάς Αντιπολίτευσης- ότι οι άνθρωποι αυτοί πικράθηκαν τόσο πολύ που δεν είναι σήμερα ούτε καν στην Αίθουσα της Ολομέλειας. Είναι η εικόνα του πώς αντιλαμβάνονται την πολιτική των επιχειρημάτων τα κόμματα της δεξιάς Αντιπολίτευσης. Είναι απόντες σε όλη τη διάρκεια της κουβέντας παρά μόνο όταν χρειάζεται να μιλήσει κάποιος από τους Βουλευτές, οπότε έρχεται, μιλάει και φεύγει.

Επώθηκαν αυτήν την εβδομάδα που πέρασε μέχρι την Κυριακή τρομακτικά πράγματα που δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε και δεν μπορούμε να κρύψουμε κάτω από το χαλί. Επώθηκε ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οδηγεί τη χώρα σε διχασμό.

Συγχωρήστε με, αλλά διχασμός που παίρνει 61,5% μάλλον δεν είναι διχασμός -και μάλιστα, 61,3% για να μην αδικήσω και το ποσοστό- κόντρα σε μια τρομοκρατία των νενέκων των ιδιωτικών καναλιών, κόντρα σε μια τρομοκρατία των κλειστών τραπεζών. Προφανώς, δεν είναι εθνικός διχασμός. Άλλος διχασμός είναι, κοινωνικός διχασμός. Διότι, όπως και να το κάνουμε, παρά το ότι κάποιοι το αμφισβητούν, σ' αυτήν τη χώρα, αλλά και σε όλη την Ευρώπη υπάρχουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι.

Οι εκμεταλλευόμενοι, λοιπόν, αποφάσισαν την Κυριακή να σταματήσουν τη λιτότητα. Οι εκμεταλλευόμενοι αποφάσισαν την Κυριακή να θέσουν τέλος στην επιβολή μιας άλλης πολιτικής απ' αυτή που οι ίδιοι θέλουν να δημιουργήσουν. Οι εκμεταλλευόμενοι αποφάσισαν ότι την Κυριακή πρέπει επιτέλους να λειτουργήσει η δημοκρατία στην Ευρώπη.

Αν οι κύριοι της δεξιάς Αντιπολίτευσης το βλέπουν ως διχασμό, είναι δικαίωμά τους. Μόνο που ο κόσμος επέλεξε άλλως,

αλλιώς και ο κόσμος επέλεξε με βροντερή φωνή το «αλλιώς», γι' αυτό και σήμερα δεν είναι εδώ να αντιπαρεθεθούν.

Επώθηκε, επίσης, ότι χάνουμε την ευρωπαϊκή μας ταυτότητα. Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο είναι η ευρωπαϊκή μας ταυτότητα, για την οποία δεν έχουν να μας πουν κουβέντα σε αυτό το νομοσχέδιο. Η ευρωπαϊκή μας, λοιπόν, ταυτότητα, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν είδαν τους εκατοντάδες διανοούμενους Ευρωπαίους πολιτικούς, δεν είδαν τις διαδηλώσεις σε όλη την Ευρώπη, δεν είδαν τα κινήματα που αναπτύχθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα. Έμειναν Ευρώπη, στη δική τους Ευρώπη βέβαια, στην Ευρώπη των μισθών των 300 ευρώ, στην Ευρώπη της σκληρής εκμετάλλευσης του κεφαλαίου προς τους εργαζόμενους.

Εμείς αυτήν την Ευρώπη δεν την επιλέξαμε και δεν θα την επιλέξουμε. Αυτή η γραμμή που τραβήχτηκε την Κυριακή δεν μπορεί να αγνοηθεί. Αυτή η γραμμή που τραβήχτηκε την Κυριακή είναι κάτι που ανοίγει νέους δρόμους όχι μόνο για τη χώρα μας. Δεν θέλουμε να σωθεί μόνο η Ελλάδα και οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτή τη χώρα. Θέλουμε να σωθεί συνολικά η Ευρώπη. Η Ευρώπη με τις πολιτικές της λιτότητας δεν θα σωθεί. Θα οδηγηθεί στον ολοκληρωτισμό.

Πριν λίγες στιγμές παρακολουθήσαμε κάτι χυδαίο, όταν ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας μίλησε μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο. Η δεξιά πτέρυγα του Ευρωκοινοβουλίου τόλμησε να διακόψει και να γιουχάρει έναν Πρωθυπουργό μίας ευρωπαϊκής χώρας. Άραγε, αυτό το αποδέχονται οι κύριοι Βουλευτές της δεξιάς Αντιπολίτευσης; Είναι σύμφωνοι μ' αυτές τις πρακτικές;

Αυτοί, λοιπόν, που μέχρι χθες μας έλεγαν αυτά που μας έλεγαν για το δημοψήφισμα, ότι δήθεν ήταν πραξικοπηματικό και αντισυνταγματικό, αλλά παρ' όλα αυτά συμμετείχαν και έχασαν, θα παραδεχθούν το λάθος τους; Θα παραδεχθούν ότι άσκησαν τρομοκρατία ότι το συγκεκριμένο δημοψήφισμα ήταν υπέρ της συμφωνίας και όχι υπέρ της παραμονής στην Ευρωζώνη; Θα παραδεχθούν, επιτέλους, ότι ηττήθηκε η αντίληψη τους ότι εμείς θέλουμε να κάνουμε τη χώρα μας Αλβανία και οι άλλοι θέλουν να μας κάνουν Ευρώπη; Αυτά τα επιχειρήματα ακούσαμε την προηγούμενη εβδομάδα.

Κανένας απ' αυτούς δεν βρίσκει το θάρρος να ζητήσει «συγγνώμη» γι' αυτά που ειπώθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα. Η ηγεσία της ΓΣΕΕ θα παραιτηθεί επιτέλους; Ένα εργατικό κίνημα μπορεί να εκπροσωπηθεί απ' αυτούς τους εργατοπατέρες; Μπορεί ο εργατικός κόσμος να περιμένει τίποτα απ' αυτούς τους εξωγημένους που κατ' επάγγελμα είναι συνδικαλιστές; Όλοι αυτοί, τα επιμελητήρια, οι επιχειρηματικοί φορείς που ήταν υπέρ του «ναί» θέλουν να εφαρμόσουμε ένα μνημόνιο που θα τους φορολογεί με 29% με προκαταβολή 100%; Να έρθουν να το ζητήσουν. Θα μας βγάλουν από τη δύσκολη θέση.

Όσοι επιλέγουν, λοιπόν, αυτό το πράγμα πρέπει να έρθουν και να απολογηθούν και όχι να λείπουν σήμερα απ' αυτήν την κουβέντα. Επιτέλους, όταν ένα δημοψήφισμα βγάζει μία πολύ συγκεκριμένη απόφαση, ουσιαστικά μορφοποιεί τα κοινωνικά αιτήματα τα οποία αυτήν τη στιγμή είναι αδιαπραγμάτευτα. Ούτε στην Ευρώπη ούτε στον κόσμο ολόκληρο μπορεί να ηττηθεί ένας ελληνικός λαός που ζητά να ζήσει με αξιοπρέπεια και μέλλον. Σ' αυτά να έρθουν να απαντήσουν οι κύριοι της δεξιάς Αντιπολίτευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγιαννίδη.

Η κ. Καβαβιάδου δεν είναι εδώ και επόμενη στον κατάλογο είναι η κ. Κανελλοπούλου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρ' ότι η μέρα προσφέρεται, δεν θέλω την ώρα που διεξάγεται η μάχη των μαχών της χώρας να αναλωθώ και να αναλυθώ σε κροκοδείλια δάκρυα για την κατάντια της πατρίδας. Άλλωστε, ανήκω στη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων που δεν ανακάλυψαν τις ουρές των ανθρώπων επ' ευκαιρία του «capital control». Η αλήθεια είναι ότι είχα δει ουρές συνταξιούχων μέσα στις τράπεζες να κλαίει βλέποντας

τις κατ' επανάληψη κοιμήμενες συντάξεις τους. Είχα δει ουρές συμπολιτών που δεν είχαν τα πέντε ευρώ για την είσοδό τους σε νοσοκομεία, ουρές ανέργων στον ΟΑΕΔ, ουρές πεινασμένων στα συσσίτια. Σε αντίθεση με πολλούς εδώ μέσα –που λείπουν, όμως, αυτήν τη στιγμή– δεν ανακάλυψα τους τελευταίους πέντε μήνες την Αμερική. Στην τελική, ανήκω στη συντριπτική πλειοψηφία, σε εκείνο το 61,3% που είπαν «όχι στη λιτότητα» την Κυριακή που πέρασε.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ασχοληθώ μόνο με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, το οποίο δεν αποτελεί μία απλή διεκπεραιωτική πράξη για να εναρμονιστεί το εθνικό με το κοινοτικό δίκαιο. Αποτελεί, δεδομένων των συνθηκών, την απάντηση όλων των προοδευτικών και ριζοσπαστικών δυνάμεων της χώρας σε αντιδραστικές αντιλήψεις που ενώ έρχονται από πολύ παλιά, κάποιοι προσπαθούν με τρόπο άλλοτε εμφανή και άλλοτε αφανή να τις κρατήσουν στο προσκήνιο, κρατώντας παράλληλα το δημόσιο διάλογο δέσμιο παράλογων και εξόχως συντηρητικών απόψεων.

Στη σημερινή συγκυρία, λοιπόν, έρχεται αυτή η Κυβέρνηση, αυτή η συκοφαντημένη Κυβέρνηση, αυτή που έχει πολεμηθεί από ντόπιους και ξένους εχθρούς, έρχεται η Κυβέρνηση της Αριστεράς να προτείνει ένα σχέδιο νόμου που τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή τους βάση και κάνει κάποια βήματα. Ενδεχομένως κάποιοι να τα θεωρήσουν άτολμα και ενδεχομένως να έχουν και κάποια δίκια. Ωστόσο, γίνονται για την επίλυση σημαντικών πτυχών του ζητήματος.

Θέλω ενδεικτικά να θυμίσω ότι με τη Συνθήκη της Βεσφαλίας το 1648, μετά την ήττα του Ναπολέοντα στο Βατερλώ το 1815 γεννήθηκαν στην ευρωπαϊκή ήπειρο κράτη, όπου το λιγότερο κρίσιμο στοιχείο για τη δημιουργία τους ήταν η έννοια της εθνικότητας.

Ας ανατρέξουμε, επίσης, στις Εθνοσυνελεύσεις της Επιδαύρου, της Τροιζήνας και του Άστρους και το πρώτο αναγνωρισμένο ελληνικό κράτος του 1830, όπου εκπρόσωποι του επαναστατημένου έθνους αποφάσισαν ότι Έλληνας εκτός του θρησκευτικού και της εντοπιότητας, είναι όποιος πάλεψε για να δημιουργηθεί αυτό το κράτος. Το ίδιο υποστήριξε και ο αείμνηστος Νίκος Πουλιαντζής, όταν έγραφε ότι το έθνος το φτιάχνει το κράτος.

Για το συγκεκριμένο θέμα, λοιπόν, σε ιδεολογικό επίπεδο κατά καιρούς γράφεται και ακούγεται ότι η ιθαγένεια ούτε αποκτάται ούτε απονέμεται. Απλώς θυμίζουμε, χωρίς ανατριχιαστικές λεπτομέρειες που πολύ πιθανόν να στενοχωρήσουν πολλούς, ότι η χούντα των συνταγματάρχων αφαιρούσε ιθαγένεια από πολλούς αγωνιστές, ενώ αντίθετα η ιθαγένεια έχει απονεμηθεί υστερόβουλα με μόνο κριτήριο πολιτικά οφέλη. Τελικά η ίδια ιστορία απαντά σε ανιστόρητα επιχειρήματα.

Κατά τη γνώμη μας, τα επιχειρήματα που στηρίζονται στο θυμικό και μόνο ή στη διαστρέβλωση της ιστορικής πραγματικότητας και αλήθειας είναι το καταφύγιο εξαιρετικά αδύναμων και εξαιρετικά ακραίων απόψεων.

Η απόφαση για την απόδοση ιθαγένειας με κριτήρια φορτίζεται ακόμα περισσότερο από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις. Οι νεοφιλελεύθερες ευρωπαϊκές ελίτ παραλλάσσουν συστηματικά τις καταστατικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατευθύνουν την αντίληψη για την ταυτότητα του Ευρωπαίου μέσα από πολύ διαστρεβλωμένες οπτικές.

Από την Ευρώπη των ελεύθερα σκεπτόμενων, δραστηριοποιούμενων και μετακινούμενων Ευρωπαίων, έφτασαν να μας λένε ανενδοίαστα ότι Ευρωπαίος είναι όποιος αποδέχεται το ευρώ. Η οικονομία φαίνεται να χαρίζει πια τη δική της ιθαγένεια, τόσο που και οι Έλληνες, ένας λαός που παραδοσιακά στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική, κινδυνεύουν να θεωρηθούν ξένοι μέσα στο ίδιο τους, μέσα στο δικό τους το σπίτι.

Τις τεχνικές λεπτομέρειες του υπό συζήτηση νομοσχεδίου τις έχει επεξεργαστεί το πιο λαμπρό επιστημονικό προσωπικό δυναμικό της χώρας, άνθρωποι με διεθνείς αναφορές, επιστήμονες του 21^{ου} αιώνα, γνώστες των διεθνών τάσεων, μέτοχοι της πιο πρωτοπορίας ελληνικής ιδέας που υπήρξε ποτέ, της οικουμενικότητας.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας καλεί η ίδια η πραγ-

ματικότητα να την κοιτάξουμε κατάματα. Και θέλω να σταθώ μόνο σ' αυτό που έχει να κάνει με τη λεγόμενη «δεύτερη γενιά μεταναστών», τα παιδιά. Δεν αναφερόμαστε σε ένα αφηρημένο θέμα δικαίου ή κανονιστικής πράξης που μπορεί να παραπεμφθεί στο μέλλον. Μιλάμε για χιλιάδες παιδιά που πηγαίνουν στα δικά μας σχολεία, που μεγαλώνουν στα ίδια θρανία με τα Ελληνόπουλα, που φτιάχνουν κοινές παρέες στα προαύλια των σχολείων, που παίζουν τα ίδια παιχνίδια, μετέχουν της ίδιας παιδείας, δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα από την Ελλάδα και που πολλές φορές η ελληνική είναι η μητρική τους γλώσσα. Και «η γλώσσα είναι πατρίδα», όπως λέει στο τελευταίο του βιβλίο ο Βαγγέλης Ραπτόπουλος.

Δεν έχουμε δικαίωμα να στερήσουμε από αυτά τα παιδιά την ελληνική ιθαγένεια, γιατί τάχα η απόκτησή της πρέπει να αποτελεί το επιστέγασμα μιας μακράς πορείας στο χρόνο με τελική επιβράβευση την ιθαγένεια.

Αντίθετα, κατά τη γνώμη μας η απόκτησή της πρέπει και θα αποτελέσει με την υπερψήφιση αυτού του νομοσχεδίου την αναγνώριση μιας υφιστάμενης κατάστασης, ώστε τελικά να υπάρξει μια βιώσιμη μακροϊστορικά λύση του ζητήματος.

Ακούστε. Εμείς επιμένουμε να μένουμε στην Ελλάδα έχοντας το βλέμμα μας στραμμένο σε ολόκληρο τον κόσμο: από την Κούβα, τη Βενεζουέλα και την Βολιβία ως την Ευρώπη του διαφωτισμού, της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης, ως τις «κόκκινες» Μαδρίτη και Βαρκελώνη. Έτσι μάθαμε. Με αυτό το μεγάλο κοινωνικό δώρο θέλουμε να προικίσουμε τα σημερινά Ελληνόπουλα.

Ο εθνικός μας ποιητής, ο οποίος στο ξεκίνημά του μιλούσε και έγραφε πολύ καλύτερα τα ιταλικά απ' ό,τι τα ελληνικά, ο Διονύσιος Σολωμός, σήμερα θα ήταν περήφανος που επιτέλους αυτή η χώρα αντί να ψάχνει την ελληνικότητα στο αίμα, την αποζητά στο λογισμό και στα όνειρα των νέων. Όλων των νέων. Σήμερα η Ελλάδα κοιτάζει την ψυχή και το νου των ανθρώπων της και όχι το χρώμα του προσώπου τους. Γι' αυτό εμείς δεν μπορεί παρά να είμαστε υπερήφανοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Κανελλοπούλου.

Τον λόγο έχει ζητήσει και θα πάρει ο Υπουργός κ. Βούτσης.

Παρακαλώ κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έπαιρνα τον λόγο διότι είχα τοποθετηθεί και στις επιτροπές και εδω στην κατ' αρχήν συζήτηση. Αλλά θεωρώ υποχρέωσή μου να μιλήσω σήμερα μετά τη συνταρακτική παρουσία και ομιλία του Πρωθυπουργού της Ελλάδας στο Ευρωκοινοβούλιο.

Μέσα σε μία συγκυρία άκρως συγκλονιστική, θα έλεγα, αλλά και επικίνδυνη, όπου η ταχύτητα στις αποφάσεις θα παίζει το δικό της ρόλο, βλέπουμε μία εικόνα όπου οι μάσκες πέφτουν: μια νευρική, απειλητική πρόσωπα, τελεσίγραφα, υπονοούμενα απέναντι στη χώρα μας ως αποτέλεσμα που εισέπραξαν οι κατά τα άλλα ρεαλιστές έμπειροι πολιτικοί της Ευρώπης απέναντι στο πολύ μεγάλο ποσοστό που ο ελληνικός λαός με το δημοψήφισμα έδωσε στο «όχι» στη λιτότητα και απέναντι και στην ευρεία συναίνεση που αποτυπώθηκε στη σύσκεψη των Αρχηγών των πολιτικών κομμάτων υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Πρέπει να απαντήσουμε με ψυχραιμία, ψυχραιμία που δεν είχε –και αναφερόμαι πλέον και στο θέμα, για το οποίο σήμερα συζητάμε– ο Αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος στο Ευρωκοινοβούλιο ο κ. Βέμπερ, ο οποίος απηύθυνε την πρόκληση προς τον Πρωθυπουργό ότι τάχατες απειλήσαμε να γεμίσουμε με μετανάστες. Δηλαδή, να ανοίξουμε τη στρόφιγγα από τον ρόλο που μας έχουν αναθέσει των ανθρωποφυλάκων σε αυτό το μέρος της Ευρώπης για να πάνε μετανάστες, εάν συμβεί οτιδήποτε στη χώρα μας σε αυτή τη διένεξη που υπάρχει με τους εταίρους δανειστές.

Αυτή η απειλή δεν μας εκφράζει. Δεν την έχουμε ποτέ αποτυπώσει. Δεν την σκεφτόμαστε, διότι ακριβώς έχουμε πάγιες αξιακές αντιλήψεις και γι' αυτό τον κόσμο που έρχεται μέσα σε συνθήκες κρίσης στη χώρα μας, αλλά και για το σύνολο της Ευ-

ρώπης, όπου θέλουμε να αλλάξει στρατηγική συνολικά η Ευρωπαϊκή Ένωση για το μεταναστευτικό.

Και κοιτάξετε το απίστευτο. Γι' αυτό λέω ότι πέφτουν οι μάσκες. Μέσα στο ίδιο το Ευρωκοινοβούλιο ήταν εκπρόσωποι κρατών – δεν θέλω να αναφερθώ εδώ συγκεκριμένα, όλοι γνωρίζουμε – που αρνήθηκαν την εισήγηση του Επιτρόπου, του κ. Αβραμόπουλου και της Κομισιόν στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής. Αρνήθηκαν να συναινέσουν και να συμμορφωθούν με το ελάχιστο της θετικής στροφής πάνω στο ζήτημα της στρατηγικής για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με το ελάχιστο λέω, διότι γνωρίζετε πώς ήταν για δύο χρόνια για σαράντα μία χιλιάδες απ' αυτούς τους ανθρώπους.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά και τη συμμετοχή κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην όξυνση αυτών των λόγων που τους οδηγούν στο να ζητάνε μία καλύτερη ζωή στην Ευρώπη. Υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι στα παράλια από την Τουρκία μέχρι τη Λιβύη κ.λπ. Αρνήθηκε μία σειρά από χώρες, μικρές και μεγάλες. Γι' αυτές δεν συγκαλείται Σύνοδος των είκοσι οκτώ για να τιμωρηθούν. Αυτές δεν είναι έξω από τις αξίες και την αλληλεγγύη και τα προτάγματα και τον ανθρωπισμό και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Είναι θέματα που μπορούν να λιμνάζουν με τρεις ή με χιλιάδες νεκρούς στη Μεσόγειο μόνο τους πρώτους μήνες.

Γι' αυτούς δεν υπάρχει έλεος, δεν υπάρχει συναινεση, δεν υπάρχει η αίσθηση της δημοκρατικότητας, δεν υπάρχει το απίστευτο επιχείρημα το οποίο επί πέντε μήνες – αν είναι δυνατόν! – κράτη που έχουν μία εξαιρετική θεωρητική, επιστημονική, πολιτική κατάρτιση, ανεξάρτητα του νεοφιλελεύθερου προσανατολισμού των ηγεσιών τους, ως επιχείρημα φέρνουν πάντα στο τραπέζι.

Ποιο είναι αυτό το φοβερό επιχείρημα που το είπαν και σήμερα στον Έλληνα Πρωθυπουργό στο Στρασβούργο; Η δημοκρατία των δεκαοκτώ απέναντι στη δημοκρατία του ενός που τόλμησε να κάνει δημοψήφισμα! Τι ανοησία, Θεέ μου! Ποιος εμπόδισε οποιοδήποτε απ' αυτά τα δεκαοκτώ κράτη και στο παρελθόν που υπήρξαν πολλά δημοψηφίσματα, να εκφράσει την άποψή του;

Πάντοτε, όμως, όποιο κράτος έκανε δημοψήφισμα, είχε απέναντί του αυτές τις ελίτ, είχε απέναντί του αυτό το κατεστημένο, είχε απέναντί του αυτά τα στερεότυπα των επιχειρημάτων. Είναι αδιανόητο από υπεύθυνους πολιτικούς ηγέτες σήμερα στην Ευρώπη να έρχεται το επιχείρημα ότι «εντάξει, οι Έλληνες αποφάσισαν αυτό, ότι δεν θέλουν λιτότητα, δεν θέλουν να πεθαίνουν, δεν θέλουν οι πλούσιοι να συνεχίσουν να γίνονται πλουσιότεροι και να κερδοσκοπούν στην κρίση και θέλουν να υπάρξει αναδιανομή, θέλουν να υπάρξει μία τακτοποίηση του ζητήματος του χρέους και μία αναπτυξιακή προοπτική με μία έντιμη συμφωνία οικονομικά βιώσιμη, αλλά δεν το θέλουν οι άλλοι», διότι τάχα είναι πόροι τους οποίους παίρνουμε από τα άλλα κράτη. Απίστευτο;

Τόλμησε, επίσης, ένας εκ των κυρίων σήμερα στο Ευρωκοινοβούλιο να πει κάτι που είχε πει ο κ. Τόμσεν. Θυμηθείτε, έχω μιλήσει απ' αυτό το Βήμα για την αποκαλυπτική παρουσία του κ. Κορκίδη που κατά τα άλλα δεν είναι της δικής μας ιδεολογικής αντίληψης. Στην επιτροπή εδώ, στη Βουλή, του είχε πει ότι τριακόσια ευρώ είναι ο μισθός για τα Βαλκάνια – αυτή είναι η στρατηγική – όταν έκαναν τις συζητήσεις με την τρόικα, όταν ήταν στα πράγματα η Νέα Δημοκρατία. Τόλμησε και πάλι σήμερα, επανήλθε το επιχείρημα. «Πείτε» – λέει – «στους Βούλγαρους, δίπλα σας, πώς ζούνε. Πώς τολμάτε εσείς να ζητάτε παραπάνω;». Το είπαν μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο.

Αυτή είναι η στρατηγική και είναι η στρατηγική μιας Ευρώπης που οδηγείται σε διαίρεση, σε διχασμούς, σε συγκρούσεις, σε μεγάλες ανισότητες και θα πρέπει να αλλάξει αυτήν τη στρατηγική.

Στο λίγο χρόνο που μένει, σ' αυτές τις μέρες που μένουν, η προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού είναι σ' αυτήν την κατεύθυνση, με ευήκοα ώτα πια, τα οποία υπάρχουν σε περισσότερες κυβερνήσεις, σε περισσότερα κράτη, σε περισσότερους δημοσιολόγους.

Δείτε σήμερα πέραν του Ατλαντικού και μέσα στην Ευρώπη τι έχει γραφτεί ακόμα και για τα χρεοκοπημένα συμβάντα. Είναι ένας συσχετισμός δυνάμεων που μπορεί να μην αλλάζει με τον

τρόπο που θα ήθελε ο ελληνικός λαός, με την ταχύτητα και την ποιότητα που θα θέλαμε, αλλά που αλλάζει με την πρωταγωνιστική παρουσία του «όχι» του ελληνικού λαού, την ευρύτατη συναινεση του ελληνικού λαού για να σταματήσουν τα προγράμματα της λιτότητας και της αφαίμαξης των πόρων και των κοινωνικών ανισοτήτων. Είναι μία μάχη την οποία θα δώσουμε μέχρι τέλους.

Άρα, λοιπόν, να ξέρουμε: Όχι δύο μέτρα και δύο σταθμά. Γι' αυτό το μείζον θέμα που συζητάει σήμερα η Βουλή των Ελλήνων στην Ευρώπη κάνουν πως δεν ακούνε, πως δεν βλέπουν, ενώ θίγονται μεγάλες χώρες εκεί, που περνάει ο λόγος τους και που παρ' όλα αυτά δεν παίρνουν κανένα μέτρο, ούτε καν μιας ευρείας συζήτησης που θα έπαιθε όλες τις χώρες να συμμορφωθούν με όποια νέα στρατηγική σ' αυτό το ζήτημα.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, πραγματικά ο δικός μας ρόλος αυτήν τη στιγμή, η θέλησή μας, δεν είναι να πέσουν εντελώς οι μάσκες για να αποδειχθεί το φοβερό προσωπείο ή να αποδομήσουμε το προσωπείο μιας Ευρώπης που γερνάει και που ταυτόχρονα αποκτά ένα σκοτεινό χρώμα, σε σχέση με τις κοινωνικές διεκδικήσεις των προηγούμενων δεκαετιών.

Ο δικός μας ρόλος ως Κυβέρνηση, έτσι όπως τον αντιλαμβάνομαστε, είναι μέσα από αυτήν τη διεισδυτική, την αναλυτική συζήτηση να φέρουμε στην επιφάνεια αυτά τα στοιχεία, που θα δημιουργήσουν συναινέσεις, εγγύτητες, στοιχεία αλληλεγγύης, συμπτώσεις, συγκλίσεις έτσι ώστε να υπάρξει ένα ουσιαστικό προχώρημα με μια τίμια, μια έντιμη και κοινωνικά αναγνωρίσιμη και με αναπτυξιακή προοπτική συμφωνία.

Αυτήν την πρόκληση κάνουμε απέναντι σε αυτά τα προσωπεία και σε αυτές τις προκλήσεις που απευθύνονται στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης και μετά θα συνεχίσουμε τον κατάλογο των ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αναμφίβολα αυτές τις ημέρες πέφτουν οι μάσκες και εκδηλώνεται πραγματικά αυτό το φρικαλέο πρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού. Και έχει και συνέχεια.

Μια και μιλάμε για το μεταναστευτικό και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγματι, κύριε Βούτση, είναι τρεις ή μισοί χιλιάδες οι νεκροί. Μπορεί να είναι και παραπάνω, τώρα τελευταία. Αλήθεια, το 1999 όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση βομβάρδιζε τη Γιουγκοσλαβία, η οποία τόλμησε να πει «δεν θέλω να περάσουν τα ανατολικά στρατεύματα μέσα από τη χώρα μου» – ανεξάρτητα από την άποψη που μπορεί να έχει κανένας για το καθεστώς που υπήρχε – τότε ποιες κυβερνήσεις ήταν αυτές που βομβάρδιζαν; Δεν ήταν οι κυβερνήσεις αυτών των ακραίων, όπως λέτε, δυνάμεων σήμερα, που επικρατούν; Δεν ήταν και άλλες κυβερνήσεις; Δεν ήταν η Γαλλία του Ζοσπεν; Δεν ήταν η Ιταλία του Ντ' Αλέμα, που απογειώνονταν τα αεροπλάνα και εκτός από βόμβες πετούσαν μέχρι και βόμβες στειρώσεως;

Αυτή ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση πάντα. Δεν ήταν ποτέ διαφορετική. Οι συνθήκες άλλαξαν και εμφανίζεται τώρα πλέον το πρόσωπό της, έτσι φρικαλέο. Ποτέ δεν άλλαξε. Δεν ήταν αυτή που με τη συμμετοχή και της ελληνικής Κυβέρνησης έριξαν τη Λιβύη σε αυτήν την κατάσταση που είναι σήμερα; Δεν ήταν αυτή που στη Συρία στήριξε και έμμεσα χρηματοδότησε, μαζί με άλλες δυνάμεις, ό,τι πιο τυφλό υπάρχει, τους τζιχαντιστές; Δεν ήταν άραγε αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση που με τη συνθήκη του Μάαστριχτ, τσάκισε ό,τι είχε κατακτήσει το εργατικό κίνημα με σκληρούς και αιματηρούς αγώνες όλα τα προηγούμενα χρόνια; Δεν ήταν αυτοί που έφεραν τη Λευκή Βίβλο, που αφάνισε τα εργατικά δικαιώματα και που την έγραψαν Ευρωπαίοι βιομήχανοι; Δεν ήταν αυτοί που έφεραν την Πράσινη Βίβλο, τώρα τελευταία, για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων; Δεν ήταν αυτοί που δεν σεβάστηκαν ποτέ κανένα δημοψήφισμα, εκτός από το δημοψήφισμα για το Ευρω-

σύνταγμα και αυτό γι' άλλους λόγους, που θέλει πολλή συζήτηση; Δεν ήταν αυτοί που υποχρέωναν τους λαούς να ξανακάνουν δημοψηφίσματα, μέχρι να βγάλουν το αποτέλεσμα που ήθελαν;

Αυτή ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν άλλαξε, ούτε και αλλάζει αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι νέες αυταπάτες που μπορεί να καλλιεργούνται περί συσχετισμού των δυνάμεων, κατά τη γνώμη μας εγκλωβίζουν σε λάθος κατεύθυνση το λαό, αντί να τον προετοιμάζουν για σύγκρουση με αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, γιατί δεν είναι τίποτα διαφορετικό.

Λέμε, λοιπόν, ότι αυτό που χρειάζεται να συνειδητοποιήσει η εργατική τάξη και ο λαός μας σε ό,τι αφορά και την Ευρωπαϊκή Ένωση και το απάνθρωπο πρόσωπο του καπιταλισμού που εκδηλώνεται αυτές τις μέρες, είναι ότι χρειάζεται μια ευρύτερη κοινωνική, λαϊκή συμμαχία, να αντιμετωπίσει τη λαίλαπα που έρχεται έτσι κι αλλιώς, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, είτε με συμφωνία είτε με διωξίμο της Ελλάδας, και να ανοίξει δρόμο για να πάρει την πραγματική εξουσία στα χέρια του και να κινηθεί προς άλλη κατεύθυνση.

Τα υπόλοιπα θα τον οδηγήσουν εκεί που τον οδήγησαν μέχρι τώρα.

Δεν θέλω να πω περισσότερα, αλλά προσφέρεται αυτή η στιγμή να σκεφτούμε ψύχραιμα οι εργαζόμενοι και ο λαός για το τι συμβαίνει και κυρίως να σφυρηλατήσει την ταξική του ενότητα. Γιατί αντίπαλοι δεν είναι μόνο κάποιοι κακοί Ευρωπαίοι. Αντίπαλοι είναι αυτοί που έχουν την εξουσία και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Είναι το μεγάλο κεφάλαιο. Κι αν αυτό δεν αλλάξει, ας μην υπάρχει καμμία νέα αυταπάτη ότι μπορεί να αλλάξουν οι συσχετισμοί και να αλλάξει η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έχουμε μάθει πολλά. Ο χρόνος ήταν λίγος, αλλά πολιτικά ήταν τεράστιος. Και έχουν τεράστιες ευθύνες όσοι ακόμα και σήμερα καλλιεργούν αυταπάτες ότι μπορεί με συμφωνίες, με παιξίμο του συσχετισμού των δυνάμεων να φέρουν κάτι καλύτερο. Μόνο ένας δρόμος υπάρχει. Και σ' αυτόν πρέπει να προετοιμαστεί ο λαός για να βαδίσει πάρα πολύ γρήγορα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη.

Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θα ήθελα πρώτα να σχολιάσω ότι τελικά νιώθω ότι είμαστε μεταξύ μας. Εκτός από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και δύο Βουλευτές του ΚΚΕ, η άλλη αντιπολίτευση απουσιάζει ουσιαστικά εντελώς. Ούτε ένας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είναι εδώ. Αλλά δεν πειράζει. Η ελληνική Κυβέρνηση διαπραγματεύεται σκληρά στην πιο κρίσιμη φάση στην οποία έχουμε περιέλθει, αλλά η ελληνική Βουλή συνεχίζει και λειτουργεί, διότι είμαστε κυρίαρχο κράτος και νομοθετούμε. Σήμερα συζητάμε για το εν λόγω νομοσχέδιο για την ιθαγένεια και θα ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να δώσω μια σύντομη απάντηση στο ΚΚΕ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, η ελληνική Κυβέρνηση δεν υπερασπίζεται αυτή την Ευρώπη. Δεν υπερασπίζεται την Ευρώπη του νεοφιλελευθερισμού, την Ευρώπη της λιτότητας. Αυτήν την Ευρώπη θέλουμε να αλλάξουμε, να επανέλθει στις βασικές της αξίες και αρχές, την αλληλεγγύη, τη δημοκρατία η οποία έχει καταρρακωθεί και βέβαια στο κοινωνικό κράτος.

Από την Ελλάδα θα ξεκινήσει αυτή η αλλαγή. Το έχουμε πει έγκαιρα. Κι αν θέλετε, η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που υπάρχει αυτήν τη στιγμή η οποία διαπραγματεύεται για το συμφέρον του ελληνικού λαού, διαπραγματεύεται συγχρόνως και για τα συμφέροντα όλων των λαών της Ευρώπης. Για μια άλλη Ευρώπη, λοιπόν. Αν δεν αλλάξει, θα καταρρεύσει.

Σήμερα θα ήθελα να τοποθετηθώ στο πολύ σοβαρό νομοσχέδιο για την ιθαγένεια αλλά συγκεκριμένα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο άρθρο 13, το οποίο αφορά στη σύσταση της Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων ΑΕ, σκοπός της οποίας, όπως φαίνεται στο εν λόγω άρθρο, είναι επενδύσεις κατασκευής και διαχείρισης αγωγών φυσικού αερίου και άλλων

αναπτυξιακών υποδομών. Παρότι εκτιμώ ότι το συγκεκριμένο άρθρο καλύπτει ένα μεγάλο, σοβαρό αντικείμενο και μπορούσε να περιλαμβάνει πολύ περισσότερα πράγματα, θα ήθελα να θέσω μερικά σοβαρά ζητήματα.

Όπως είναι γνωστό, η μνημονιακή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Υπουργούς τον κ. Παπακωνσταντίνου και τον κ. Μανιάτη, τυφλωμένη από τις πολιτικές ιδεοληψίες της, φρόντισε σε ασαφή συνεργασία με το μετέπειτα κυβερνητικό της εταίρο, τη Νέα Δημοκρατία, να απεμπολήσει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και να κατεδαφίσει την υπάρχουσα νομοθεσία. Έτσι, με το νόμο 4001/2011, με τον οποίο τροποποίησε τον προϋπάρχοντα νόμο 2289/1995, κατάφερε να μειώσει τη φορολογία πετρελαϊκών εταιρειών από 40% σε 25% και το κυριότερο απέκλεισε τη συμμετοχή του δημοσίου σε επενδύσεις ερευνών εξορύξεων και ενεργειακών αγωγών.

Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται με τη μνημονιακή συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ, η οποία πιστή σ' αυτές τις νεοφιλελεύθερες επιλογές, προώθησε το ξεπούλημα, ακόμα και τη συμμετοχή του δημοσίου στις ενεργειακές εταιρείες.

Τα παραδείγματα είναι πολλά. Είναι μακρύς ο κατάλογος: ΔΕΗ, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ και ακόμα και ΕΛΠΕ.

Στην απέλπιδα, λοιπόν, προσπάθειά της να στήσει η προηγούμενη κυβέρνηση ψευδεπίγραφα success stories και προσέγκυση επενδυτών, υπέγραψε και τη συμφωνία για τον αγωγό TAP, μια συμφωνία που δεν αφήνει κανένα ουσιαστικό όφελος στη χώρα μας, αλλά δεν θα επεκταθώ σε αυτό.

Το κενό, όμως, που άφησαν οι μνημονιακές νομοθεσίες και οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες έρχεται να καλύψει η σύσταση της Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων στο άρθρο 13 του εν λόγω νομοσχεδίου. Μια τέτοια εταιρεία, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, θα μπορεί να συμμετέχει σαν εκπρόσωπος του δημοσίου στην κατασκευή αγωγών φυσικού αερίου, αλλά και στη διαχείρισή τους.

Όπως είναι κατανοητό, τα οφέλη από τέτοιες δικαιопραξίες θα είναι πολλά. Κατά τη διάρκεια της κατασκευής τα οφέλη θα προέρχονται κυρίως από τη συμμετοχή ελληνικών εταιρειών στο στάδιο κατασκευής του αγωγού, άμεσα, με τη χρησιμοποίηση ελληνικού εργατικού κι επιστημονικού δυναμικού και με προφανή στόχο τη μείωσης της ανεργίας. Η προμήθεια μάλιστα προϊόντων που κατασκευάζονται εγχωρίως θα επιφέρει κι άμεσες θέσεις εργασίας, αύξηση του κύκλου εργασιών εμπελεκόμενων εταιρειών και παράλληλα θα αυξάνει και το εθνικό προϊόν. Θα επέλθουν έσοδα τόσο στο δημόσιο όσο και στα αντίστοιχα ασφαλιστικά ταμεία.

Όμως, αν τα παραπάνω είναι αρκετά σημαντικά, ένα επιπλέον μεγάλο όφελος που μπορεί να προκύψει είναι και η εκπαίδευση προσωπικού σε έναν τόσο σημαντικό τομέα της κατασκευής αγωγών μεταφοράς σήμερα φυσικού αερίου. Αύριο, κατά τη μετέβασή μας σε μια οικονομία που δεν θα χρησιμοποιεί ορυκτά καύσιμα τις οικονομίες μηδενικού άνθρακα, όπως λέμε, η αποκτηθείσα εμπειρία θα χρησιμοποιηθεί και στην κατασκευή των αναγκαίων υποδομών μεταφοράς εναλλακτικών καυσίμων, όπως παραδείγματος χάριν υδρογόνου.

Τέλος, πολύ σημαντικό πλεονέκτημα αποκτάται από την απευθείας μεταφορά στην ελληνική οικονομία σημαντικής τεχνογνωσίας σε έναν ολοένα εξελισσόμενο τεχνικά κι επιστημονικά τομέα της οικονομίας.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι η δημόσια συμμετοχή σε τέτοια έργα προφανώς φέρνει πολλά έμμεσα οφέλη, οφέλη που κυρίως προέρχονται από την ανάπτυξη των παράλληλων δραστηριοτήτων - κύρια στον τομέα των υπηρεσιών - οφέλη στην περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά και στον παραγωγικό ιστό της χώρας. Τέτοιες καινοτομίες για τη χώρα μας -οικονομικές δραστηριότητες- είναι αλήθεια ότι θα φέρουν θέσεις εργασίας, απασχόλησης, θέσεις σε μοντέρνες -θα έλεγα- τεχνολογίες, όπως η κατασκευή, έλεγχος και συντήρηση λογισμικού κατάλληλου για τη λειτουργία και τον έλεγχο της κατάστασης του έργου σε μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις, δίνοντας δουλειά σε νέους εξειδικευμένους, που σήμερα είτε υποαπασχολούνται είτε δυστυχώς έχουν φύγει στο εξωτερικό.

Η σύσταση και η δημιουργία μιας τέτοιας εταιρείας έρχεται σε

μια χρονική στιγμή που γίνονται σοβαρές συζητήσεις, διαπραγματεύσεις για τους αγωγούς στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα.

Το άρθρο στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, κατά τη γνώμη μου μπορούσε να περιλαμβάνει πολλά περισσότερα. Μπορεί να προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος, που με την τροπολογία τώρα μιλάμε για κοινή υπουργική απόφαση, για το καταστατικό της επιχείρησης που θα ρυθμίζονται θέματα όπως απαιτείται και από το εταιρικό δίκαιο της χώρας μας για ανώνυμες εταιρείες, όμως αυτό πρέπει να ετοιμαστεί μέσα από μια σοβαρή δημόσια συζήτηση τόσο για τη λεπτομερή εξήγηση σκοπών της εταιρείας όσο και για τις σχέσεις της με τα χρηματοδοτικά εργαλεία της εποχής μας, όπως παραδείγματος χάριν την αναπτυξιακή τράπεζα την οποία έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση.

Επίσης, θέματα στα οποία χρειάζεται να γίνει σοβαρή συζήτηση, είναι η σύσταση του μετοχικού κεφαλαίου. Ποιοι θα μπορούσαν να συμμετέχουν εκτός του δημοσίου; Για παράδειγμα, θα μπορούσαν φορείς του δημοσίου όπως παραδείγματος χάριν τα ασφαλιστικά ταμεία, ώστε να αποκτήσουν κάποια επιπλέον έσοδα μετά το καταστροφικό PSI; Θα μπορούσαν να συμμετέχουν με μειοψηφικά πακέτα και ιδιώτες, είτε φυσικά πρόσωπα είτε φορείς; Θα έχει δικαιώματα η επιχείρηση αυτή να συμπράττει με αλλοδαπές και ημεδαπές εταιρείες σε κοινοπραξίες με συναφές αντικείμενο και με ποιους όρους; Στους σκοπούς της επιχείρησης, που με λακωνικό τρόπο περιγράφονται τη σχετική παράγραφο, πρέπει να αποσαφηνιστεί ο χρησιμοποιούμενος όρος «συναφές αντικείμενο».

Τελειώνοντας, θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να γίνει μια ορθή στελέχωση του ΔΣ του οργανισμού όχι μόνο με μάντζερς αλλά και με πρόσωπα τα οποία ασχολούνται κι έχουν εμπειρία σε γεωπολιτικά θέματα -υπάρχει καθημερινή ενημέρωση- διότι αυτοί θα αποτελέσουν έναν από τους κύριους βραχίονες του ελληνικού κράτους που απαιτείται σήμερα σε αυτό που λέμε «ενεργητική, ενεργειακή διπλωματία» και θα αποτελούν τον καθρέφτη, έστω και έμμεσα της Κυβέρνησης στην άσκηση πολλών τομέων εξωτερικής πολιτικής της χώρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω για λόγους τάξης -επειδή έγιναν σχετικές παρατηρήσεις- ότι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, των ΑΝΕΛ και του Ποταμιού ενημέρωσαν το Προεδρείο ότι η απουσία τους έχει να κάνει με τη συνεδρίαση των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ψυχογιός για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποτελεί ένα σημαντικό βήμα τόσο για τη συντεταγμένη και με κριτήρια απόδοσης ιθαγένεια όσο και για την αποκατάσταση αδικιών του Μεταναστευτικού Κώδικα. Επίσης, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που κατά τη γνώμη μου έχει και ιδεολογικό πρόσημο. Ενσωματώνει πάγια αιτήματα και θέσεις των μεταναστευτικών οργανώσεων και της Αριστεράς και κοινοβουλευτικά και κινηματικά, όχι στον βαθμό που θα θέλαμε, αλλά σίγουρα αφουγκράζεται τις ανάγκες του πιο ευάλωτου ίσως κομματιού της χώρας που είναι οι πρόσφυγες και οι μεταναστες.

Με το παρόν γίνονται σημαντικές τροποποιήσεις και προσθήκες στον Μεταναστευτικό Κώδικα, σχετικά με τη δυνατότητα των γονέων, κατ' αρχάς να αιτηθούν νόμιμης άδειας παραμονής στη χώρα, η οποία μακροπρόθεσμα μπορεί να ανοίξει και το δρόμο στα παιδιά τους.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στα άρθρα τα οποία έχουν να κάνουν με τον Μεταναστευτικό Κώδικα και τα οποία ενσωματώνουν εκείνες τις τροποποιήσεις και προσθήκες, έτσι ώστε να αποκατασταθούν αδικίες χρόνων.

Πιο συγκεκριμένα, στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 επαναρυθμίζεται το πλαίσιο χορήγησης άδειας για εξαιρετικούς λόγους. Από δέκα χρόνια θα απαιτούνται πλέον επτά χρόνια συνεχούς διαμονής στη χώρα, προκειμένου να θεμελιωθεί δι-

καίωμα υποβολής της σχετικής αίτησης.

Επίσης, προβλέπεται η επαναφορά στη νομιμότητα με απλούστευση διαδικασιών για όσους κατέχουν άδεια διαμονής στην Ελλάδα για πέντε τουλάχιστον έτη κατά την τελευταία δεκαετία πριν την υποβολή της σχετικής αίτησης ως πάγιο σύστημα επαναφοράς στη νομιμότητα.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου 8 αποκεντρώνεται σημαντικά η διαδικασία υποβολής κι εξέτασης αιτήσεων που δίνει απάντηση στα ζητήματα συνωστισμού και φόρτου εργασίας των υπαλλήλων των αιτούντων, αλλά και των δικηγόρων, οι οποίοι ασχολούνται με αυτές τις υποθέσεις.

Με την παράγραφο 7 του άρθρου 8 ενσωματώνεται εκ νέου με κάποιες βελτιώσεις στον Κώδικα Μετανάστευσης η διάταξη για τους όρους χορήγησης της άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους σε μια σειρά από κατηγορίες πολιτών τρίτων χωρών, ενώ με τις παραγράφους 17 και 18 διευκολύνεται σημαντικά η οικογενειακή επανένωση για οικογένεια που δημιουργείται στη χώρα, ενώ εξορθολογίζεται η σχετική διαδικασία με την απάλειψη της καταχρηστικής προϋπόθεσης περί κάλυψης κριτηρίων ένταξης των μελών πρώτης εισόδου τους στη χώρα, πράγμα το οποίο φαινόταν σχεδόν παράλογο.

Το άρθρο 9 αντιμετωπίζει, επίσης, χρόνια προβλήματα της μεταναστευτικής και ενταξιακής πολιτικής, αφού ανατίθεται η διεύθυνση της διαχείρισης των ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών προγραμμάτων του Ταμείου Εσωτερικών Ασφάλειας και του Ταμείου Ασύλου Μετανάστευσης και Ένταξης στην κεντρική εποπτεία υπηρεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

Επίσης, στο άρθρο 9 θεσμοθετείται νέα υπηρεσία, η διαχειριστική αρχή -όπως λέμε- διαχείρισης ευρωπαϊκών προγραμμάτων ασύλου υποδοχής και ένταξης από τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

Ο στόχος όλων αυτών είναι να αντιμετωπιστούν οι πολυδιάσπαρτες αρμοδιότητες σχετικές με την μετανάστευση σε διαφορετικά Υπουργεία, καθώς ανέκαθεν δημιουργούσαν διοικητικές αρρυθμίες, δημοσιονομικές επιπλοκές, σπατάλη πόρων και καθυστέρηση υλοποίησης πολιτικών.

Είναι γνωστό, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, ότι σημαντικά κονδύλια, τα οποία είχαν δοθεί στην Ελλάδα προς αξιοποίηση είτε για κέντρα υποδοχής, δεν αξιοποιήθηκαν ποτέ και δεν πήγαν εκεί που έπρεπε.

Τέλος, πολύ σημαντικό κομμάτι είναι η αναφορά που υπάρχει μέσα στο νομοσχέδιο για τους εποχικούς εργάτες γης, πράγμα το οποίο αφορά και τη δική μου περιοχή και άλλες περιοχές και την Κορινθία και είναι ένα πάγιο αίτημα και των αγροτών και των μεταναστών να ρυθμιστεί το καθεστώς τους, προκειμένου να συμβάλουν όλοι σε αυτήν τη διαδικασία και να έχουν ασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω με απορία και έκπληξη αυτές τις ημέρες εκπροσώπους από την Αντιπολίτευση, η οποία είναι εκκωφαντικά άπουσα αυτήν τη στιγμή εκτός από τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος, οι οποίοι λένε ότι η απόδοση και απονομή ιθαγένειας στην Α' δημοτικού, με τις προϋποθέσεις οι οποίες υπάρχουν, είναι κάτι το οποίο είναι υπερβολικό ή δεν συνάδει ή δεν είναι αρκετό για να αποδοθεί. Και γνωρίζουν πολύ καλά την αντιμετώπιση που έχουν αυτά τα παιδιά όταν δεν έχουν χαρτιά ή ιθαγένεια, όταν δεν υπάρχει αυτό το στοιχείο.

Η ελληνική κοινωνία σαφέστατα έχει προχωρήσει και έχει μάθει να συνυπάρχει με αυτούς τους ανθρώπους. Όμως, δεν είναι μακριά και τα δικά μου μαθητικά χρόνια όπου ήταν δακτυλοδεικτούμενοι, τουλάχιστον από κάποιους εκ των συμμαθητών τους ή καθηγητών ή γονέων, άνθρωποι οι οποίοι όχι μόνο λόγω χρώματος αλλά και λόγω του γεγονότος ότι δεν είχαν υπεισέλθει σε αυτά τα δικαιώματα, περιθωριοποιούνταν.

Δεύτερον, ακούστηκε ότι στέλνουν τα παιδιά τους σε ξενόγλωσσα σχολεία και γι' αυτό δεν θέλουν να ενταχθούν. Εδώ υπάρχει ένας παραλογισμός, διότι από τη στιγμή που ένα παιδί θα έχει την ελληνική ιθαγένεια, με τις προϋποθέσεις που βάζει ο νόμος, θα είναι και ηθικά και διοικητικά πιθανό να έχει πρόσβαση σε όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις και επομένως να επιλέξει το ελληνικό σχολείο. Άρα, δεν ευσταθεί αυτό το επιχείρημα. Σίγουρα θα είναι κίνητρο η απονομή ιθαγένειας για να μην πηγαί-

νουν στα ξενόγλωσσα σχολεία και να διδάσκονται στα ελληνικά.

Αναρωτιέται κανείς, όταν τα παιδιά των Ελλήνων του εξωτερικού απολαμβάνουν αυτών των δικαιωμάτων, εκεί πρέπει και μας αρέσει να ισχύει το δίκαιο του εδάφους, αλλά στη χώρα μας δεν ισχύει; Αυτό προκαλεί και εύλογα ερωτηματικά διότι αρκετοί εκ της Αντιπολίτευσης και έχουν ζησει και έχουν ταξιθέσει στο εξωτερικό και καταψηφίζουν το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο είναι στοιχειώδες και το οποίο θέτει και αυστηρούς κανόνες.

Σε πρόσφατη αποστολή της Βουλής στο Λονδίνο για τις βρετανικές εκλογές, ως μέλος της Επιτροπής του ΟΑΣΕ, είδαμε σε ένα από τα σχολεία που λειτουργούσε ως εκλογικό κέντρο τη λέξη «καλημέρα» σε δεκατρείς γλώσσες, μεταξύ των οποίων και η δική μας. Το οικονομικό θαύμα του Λονδίνου, της Νέας Υόρκης, αλλά και η οικοδομική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας τα τελευταία είκοσι χρόνια οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στους μετανάστες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοσχέδια όπως το παρών, αλλά και αρκετά νομοσχέδια της Κυβέρνησης μέχρι τώρα, όπως της ανθρωπιστικής κρίσης για την προάσπιση κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων, της αποσυμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων από τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, της επαναλειτουργίας της ΕΡΤ, της διαταγής πληρωμής για διοικητικές συμβάσεις έναντι του δημοσίου διατηρούν τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως ισότιμο μέλος και την καθιστούν τέτοιο και όχι παρία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το «όχι» του ελληνικού λαού δείχνει ότι η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη και αποφασισμένη να συγκρουστεί, όχι μόνο με τη λιτότητα και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, αλλά και όλες τις παθογένειες και αδικίες των τελευταίων ετών. Δείχνει διατεθειμένη να αγωνιστεί για μια δικαιότερη κοινωνία, που θα εξασφαλίζει δουλειά και προκοπή σε όλους και σε όλες όσους ζουν σε αυτήν τη χώρα και όλοι μαζί να παλέψουμε για να γυρίσει ο ήλιος.

Όντως, όπως είπε και η εισηγήτριά μας, αυτό το «όχι» μάς υπερβαίνει, αλλά δεν μας υπερβαίνει διότι εμείς δεν μπορούμε να το διαχειριστούμε, αλλά γιατί ζητάει να προχωρήσουμε σε πρωτοβουλίες όπως αυτές του νομοσχεδίου αυτού, που αποκαθιστούν αδικίες χρόνων πολύ γρήγορα και αποφασιστικά. Να είστε σίγουροι ότι θα το κάνουμε και θα παλεύουμε όσο μπορούμε για μια ζωή με αξιοπρέπεια. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Ψυχogiό.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεωργαντάς, για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από μία ώρα περίπου σας ενημέρωσα ότι πρέπει να βρισκόμαι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είχαμε μια, θεωρώ, σημαντική συνεδρίαση για ενημέρωση και για αποφάσεις επί των εξελίξεων. Δυστυχώς, επαληθεύεται το γεγονός ότι έπρεπε η σημερινή συνεδρίαση να αναβληθεί, γιατί απαξιωνόμαστε και το ίδιο το νομοσχέδιο, που έχει πραγματικά τη σημαντικότητά του.

Επειδή συνάδελφοι, όπως με ενημέρωσαν, έκαναν παρατηρήσεις από του Βήματος για την απουσία της Αντιπολίτευσης, είναι μια απουσία η οποία δεν είναι επιλογή μας, αλλά είναι ανάγκη. Σας δηλώνω ότι και εγώ πρέπει πάλι να αποχωρήσω για την Κοινοβουλευτική Ομάδα και θα συνεχίσω. Απλά, νομίζω ότι επαληθεύονται οι χθεσινές αιτιάσεις μας για την αναβολή της συνεδρίασης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργαντά.

Ο κ. Χαρακίδης είναι απών. Τον λόγο έχει η κ. Κυρίτση για επτά λεπτά.

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΤΣΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου αρχίζοντας κι εγώ να πω ότι αυτές οι δύο συνεδριάσεις της Ολομέλειας του ελληνικού Κοινοβουλίου, η χθεσινή και η σημε-

ρινή, είναι ιστορικές. Είναι ιστορικές επειδή είναι οι πρώτες μετά το δημοψήφισμα, το οποίο έχει ήδη καταχωριστεί στην ιστορία ως η πλέον περήφανη, αντιστασιακή, ελπιδοφόρα πράξη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Μόλις πριν τρεις ημέρες ο ελληνικός λαός δίδαξε και άνοιξε δρόμους και για εμάς που είμαστε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα αλλά και για τους λαούς ολόκληρης της Ευρώπης. Παρά τη λυσσασιά επίθεση, παρά την προπαγάνδα, που θα τρώαζε και τον Γκέμπελς, παρά την τρομοκρατία και τις προκλητικές παρεμβάσεις, οι οποίες συνεχίζονται ακόμη και σήμερα, ο ελληνικός λαός όρθωσε το ανάστημά του και απαίτησε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο μια άλλη πορεία για τούτον εδώ τον τόπο.

Ύψωσε το ανάστημά του χωρίς όμως διχαστικές κραυγές, χωρίς διαιρετικές ή εκδικητικές διαθέσεις πριν και μετά το δημοψήφισμα. Χωρίς επικίνδυνους διαχωρισμούς και στεγανά, ο λαός, παραδίδοντας μαθήματα πολιτικής προσέγγισης των ζητημάτων, δεν φοβήθηκε, δεν κάμφθηκε, δεν λύγισε στον πρωτόγνωρο ψυχολογικό πόλεμο που εξαπολύθηκε από ένα ολόκληρο σύστημα. Δείχνοντας απόλυτη ψυχραιμία σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση για την Ελλάδα, με κλειστές τράπεζες και μέσα σε ένα σκληρό κυριολεκτικά τρομοκρατημένο, διατρέποντας τη θέλησή του και με την ψήφο του δέσμευσε τους πάντες.

Από αυτήν εδώ τη θέση θα ήθελα με τον πιο ειλικρινή τρόπο να ευχαριστήσω τον λαό για τη χειραφετημένη και άκρως πολιτική στάση του και να πω ότι η προηγούμενη Κυριακή του δημοψηφίσματος πρέπει να μας διδάξει όλους αποφασιστικότητα, καθαρότητα, ελευθερία και κυρίως πολιτική προσέγγιση στα μεγάλα ζητήματα, κόντρα στην οικονομίστικη, μεταμοντέρνα αντίληψη που ηγεμονεύει τα τελευταία χρόνια. Το αντιστασιακό πνεύμα του λαού μάς διδάσκει, μας εμπνέει και κυρίως -και το επισημαίνω αυτό- μας δεσμεύει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέληση του λαού μάς δεσμεύει εκτός των άλλων να επιμένουμε και στην προώθηση του νομοθετικού και κυβερνητικού έργου, που έχει στο επίκεντρό του τις ανάγκες της κοινωνίας.

Σήμερα το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια βρίσκεται στην τελική ευθεία για την ψήφισή του από την ελληνική Βουλή. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που έρχεται να ρυθμίσει μια ακόμη εκκρεμότητα που κληροδότησαν στη νέα Κυβέρνηση τα κόμματα της μνημονιακής συγκυβέρνησης, μια εκκρεμότητα που πρέπει να αντιμετωπίζει με ουσιαστικό τρόπο κάθε οργανωμένη πολιτεία η οποία δεν θέλει να κλείνει τα μάτια στην πραγματικότητα.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε έχει δύο μέρη. Θα αναφερθώ στο πρώτο, αυτό που επιχειρεί να ρυθμίσει την απονομή ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στη χώρα μας ή που κι αν ακόμη δεν γεννήθηκαν στην Ελλάδα, κοινωνικοποιήθηκαν από μικρή ηλικία μέσω του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Είναι η δεύτερη απόπειρα για να ρυθμιστεί το θέμα της απονομής ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών. Η πρώτη ματαιώθηκε με την απόφαση 460/2013 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η απόφαση αυτή ακύρωσε την αλλαγή που επέφερε ο επονομαζόμενος «νόμος Ραγκούση».

Παρ' ότι διαφωνώ πολιτικά με την άποψη που εκφράζεται στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα μου επιτρέψετε να εκφράσω την εκτίμησή ότι σε αυτήν ενυπάρχει και κάτι το θετικό. Η απόφαση σε καμία περίπτωση δεν αποκλείει νομοθετικές ρυθμίσεις για αυτοδίκαιη κτήση της ελληνικής ιθαγένειας λόγω γέννησης ή φοίτησης στην Ελλάδα. Κατ' επιταγήν της τα τυπικά κριτήρια θα πρέπει να συνδυάζονται και με ουσιαστικά, ώστε να τεκμηριώνεται ο γνήσιος δεσμός του αλλοδαπού με την Ελλάδα. Η απόφαση προσδιορίζει ότι το διακύβευμα είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική κοινωνία και η δημιουργία ενός γνήσιου δεσμού με τη χώρα μας.

Με τον τρόπο αυτό το Συμβούλιο της Επικρατείας δίνει ένα σαφές περίγραμμα για τη διεξαγωγή της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου. Έτσι μπορεί και πρέπει να αποφευχθεί η γενικόλογη κινδυνολογία που χαρακτήρισε περίπου πέντε χρόνια νωρίτερα τις συζητήσεις για τον ν. 3838/2010.

Το συγκεκριμένο πλέον πλαίσιο που μας επιβάλλεται από την ακυρωτική απόφαση μας επιτρέπει να δούμε το θέμα νηφάλια,

να μην το συναρτήσουμε με το προσφυγικό πρόβλημα, που όντως επιβαρύνει τις οργανωτικές δυνατότητες της χώρας μας, και να μην εξαντληθούμε ξανά σε μια στείρα συζήτηση αντιπαράθεσης.

Η χώρα μας κινδυνεύει από άλλες πολιτικές επιλογές και δεν χρειάζεται τούτη εδώ τη στιγμή να αναφερθώ σε αυτές. Ο κίνδυνος δεν προέρχεται από την παροχή προοπτικής σε παιδιά που δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα πέρα από τη δική μας, που μεγαλώνουν και παίζουν δίπλα στα δικά μας παιδιά και που μπορούν να σηκώνουν τη σημαία της αριστείας στα σχολεία μας.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία σε ένα ζήτημα που εύλογα θα έθεταν οι άνθρωποι τους οποίους αφορά το σχέδιο νόμου που συζητούμε, οι άνθρωποι που, έχοντας κάνει τη χώρα μας το κέντρο της ζωής τους, δείχνουν έμπρακτα την εμπιστοσύνη τους στην ελληνική πολιτεία. Οι συμπολίτες μας που προσπαθούν να παραμερίσουν τις συνθήκες βιοτικής ανασφάλειας που συνεπάγεται το καθεστώς του αλλοδαπού για τα παιδιά τους, μπορούν εύλογα να ρωτήσουν αν θεωρούμε τις διατάξεις του σχεδίου νόμου επαρκείς, ευνοϊκότερες ή δυσμενέστερες απ' αυτές που καταργήθηκαν από την απόφαση 460/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Θα απαντούσα τα εξής: Δεν πρόκειται μόνο για την επιμέρους γραμματική διατύπωση των άρθρων, για την οποία ήδη έχουν τοποθετηθεί το Υπουργείο και ο εισηγητής, πρόκειται για το όλο υποστηρικτικό πλέγμα, την υλικοτεχνική υποδομή και τη διοικητική πρακτική που τα πλαισιώνει και τον νέο άνεμο που πνέει με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Είναι αριστερή πολιτική η παράκαμψη αυτής της στείρας νομικής αντιπαράθεσης που χρησιμοποιούν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι προσχηματικά, αυτοί που θέλουν να μας εγκλωβίσουν σε ένα άκαμπτο σύστημα δικαίου καταγωγής για τα ζητήματα της ιθαγένειας. Όπως φαίνεται και από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία νομίζουν ότι τους δικαιώνει άπαξ διαπαντός, ζητούμενο είναι η ενσωμάτωση, ώστε να δημιουργηθεί ένας γνήσιος δεσμός με την Ελλάδα.

Αυτού του είδους η ενσωμάτωση περνά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά κύριο λόγο από το εκπαιδευτικό σύστημα. Η ψήφος εμπιστοσύνης στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ως φορέα κοινωνικοποίησης, έτσι όπως εμφανίζεται στο σχέδιο νόμου, νομίζω ότι αποτελεί και το κλειδί της επιτυχίας αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας και εκεί θα πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας, αίροντας οποιασδήποτε μορφής αγκυλώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε λίγα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να σας καλέσω να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο, αναφερόμενη σε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, στη Μυτιλήνη, που δέχεται καθημερινά έναν μεγάλο αριθμό προσφυγικών ρευμάτων, όπου πολλοί άνθρωποι περνούν αυτόφωρο, επειδή μαζεύουν με τα αυτοκίνητά τους από το δρόμο απελπισμένες μανάδες που με τα παιδιά τους περπατούν κάτω από τον καυτό ήλιο δεκάδες χιλιόμετρα μέχρι να φθάσουν στην πόλη. Μπορεί αυτό να συνεχιστεί; Είναι δυνατόν να ποινικοποιούνται η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά και αυτό εμείς να το ανεχόμαστε;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Κυρίτη.

Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο συνάδελφο, έχει ζητήσει τον λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ η κ. Γεροβασίλη, η οποία δεν έχει τοποθετηθεί και έχει όλο το δικαίωμα να τοποθετηθεί.

Κυρία Γεροβασίλη, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε πραγματικά σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή για τη χώρα. Είμαστε τρεις μέρες περίπου μετά το δημοψήφισμα και πέντε μέρες πριν από την επικείμενη συμφωνία.

Το «όχι» των Ελλήνων πολιτών έστειλε πολλαπλά μηνύματα με πολλαπλούς αποδέκτες μέσα και έξω από τη χώρα. Το «όχι» ήταν εκκωφαντικό και δημιούργησε μια καινούργια πολιτική πραγμα-

τικότητα. Θέλω, όμως, να αναφερθώ στο ποια μηνύματα έστειλε αυτό το δημοψήφισμα, γιατί, παρ' όλο που τα γεγονότα τρέχουν πάρα πολύ γρήγορα, θεωρώ ότι είναι αναγκαίο να μην τα ξεπεράσουμε.

Μήνυμα πρώτο: Ο ελληνικός λαός την Κυριακή έδωσε μάθημα δημοκρατίας, επιβεβαιώνοντας την πολιτική ωριμότητα και την ψυχραιμία του. Σαράντα ένα χρόνια δεν δόθηκε ο λόγος στον ελληνικό λαό να αποφασίσει για θέματα που αφορούσαν το μέλλον του. Μέσα σε μία εβδομάδα Έλληνες πολίτες δημοκρατικά, συνεταγμένα, χωρίς οπαδικούς φανατισμούς, πήγαν στην κάλπη μαζικά και εκφράστηκαν.

Μήνυμα δεύτερο: Το αποτέλεσμα είναι ένα καθαρό και εκκωφαντικό «όχι». Έχει ένα ενδιαφέρον να δει κανείς και τη στατιστική ανάλυση αυτής της ψήφου. Είναι ένα «όχι» που ακούστηκε από την επαρχία και από τα αστικά κέντρα, εξίσου από άντρες και από γυναίκες, από εργαζόμενους και ανέργους όλων των επαγγελματικών ομάδων, ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, από όλες τις ηλικιακές ομάδες, πολύ περισσότερο από τους νέους ανθρώπους, όπου το ποσοστό ήταν συντριπτικό.

Αναφέρω τα στοιχεία αυτά, για εκείνους που τα προηγούμενα χρόνια οικοδόμησαν τη στρατηγική τους στον κοινωνικό αυτοματισμό και στη διαίρεση των πολιτών, που προσπάθησαν ακόμα και με αφορμή το δημοψήφισμα να διχάσουν τον ελληνικό λαό, παραποιώντας ακόμα και αυτό καθ' αυτό το ερώτημα του δημοψηφίσματος.

Τρίτο: Οι Έλληνες πολίτες με το «όχι» έδωσαν το πιο ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια της Κυβέρνησης, ένα χαρτί που μόνο κυρίαρχο λαοί ξέρουν να δίνουν. Το αποτέλεσμα έδωσε στην Κυβέρνηση ακόμα πιο ισχυρή δύναμη να αγωνιστεί και να αποκαταστήσει την κοινωνική συνοχή και την οικονομική σταθερότητα. Ανεξάρτητα από το τι επέλεξε ο καθένας να ψηφίσει, το χρέος και η συλλογική ευθύνη είναι κοινή.

Τέταρτο: Το αποτέλεσμα της Κυριακής επιβεβαίωσε την ευρωπαϊκή προοπτική και πορεία της χώρας και μάλιστα στον σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης. Όχι, όμως, με όρους υποτέλειας, όχι σαν αποίκια χρέους, αλλά σαν ισότιμο μέλος, με σεβασμό στη δημοκρατία, τη λαϊκή κυριαρχία, αλλά και όλα όσα εκπορεύονται από τις καταστατικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς μέτρα λιτότητας που είχαν βάρβαρες συνέπειες για την Ελλάδα και αποδεδειγμένα έχουν αποτύχει.

Πέμπτο: Οι Έλληνες πολίτες είπαν όχι στο φόβο και τον επέστρεψαν σε εκείνους από τους οποίους εκπορεύεται. Για μια ολόκληρη εβδομάδα ζήσαμε μια απροκάλυπτη προπαγανδιστική επίθεση από τα συστημικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, χρησιμοποιώντας μάλιστα τις δημόσιες συχνότητες, τη χρήση των οποίων είχαν μάθει και να μην πληρώνουν. Τώρα που στάλθηκε ο λογαριασμός, δεν δίστασαν να παραβιάσουν κάθε κανόνα δεοντολογίας, κάθε νομοθεσία, προκειμένου να νοθεύσουν την ψήφο του ελληνικού λαού. Και δεν ήθελαν φυσικά να προστατεύσουν τα συμφέροντα του λαού, τα δικά τους επιχειρήσαν να διασώσουν και πλέον έχει παρέμβει η δικαιοσύνη και αναμένουμε τα αποτελέσματα.

Έκτο: Με αφορμή το δημοψήφισμα έπεσαν οι μάσκες. Αποκαλύφθηκε οικειοθελώς και σε δημόσια θέα όλο το μιντιακό, οικονομικό, συντεχνιακό και συνδικαλιστικό κατεστημένο της χώρας. Είδαμε ποιοί είναι αυτοί που αποτελούν το σύστημα. Ήταν η μάχη των μαχών για αυτούς, ήταν η ευκαιρία να τελειώνουν μια και καλή με την Αριστερά. Έκαναν, λοιπόν, την ευχή τους αλήθεια και αυτά τα μετέφεραν και τους Ευρωπαίους συμμάχους τους πολιτικούς. Τους είπαν να κάνουν λίγο υπομονή, να βάλουν και λίγο πλάτη την κατάλληλη στιγμή και από Δευτέρα όλα θα επανέλθουν στην κανονικότητα της λειτουργίας της ελληνικής αποικίας.

Την περασμένη εβδομάδα, όμως, ήταν η τελική ευθεία της στρατηγικής επίθεσης στη λαϊκή εντολή του Γενάρη. Γι' αυτό και επιστρατεύτηκε όλο τους το οπλοστάσιο, ντόπιο και ξένο, να εκτίθεται επί σκηνής, να παραπληροφορεί και να προπαγανδίζει, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να εκβάζει, μέσω του κλεισίματος των ελληνικών τραπεζών, με την ευρωπαϊκή πολιτική ελίτ να παρεμβαίνει στην ελληνική δημοκρατία, ωμά, καθημερινά, με απαράδεκτο τρόπο, με τη ΓΣΕΕ να συντάσσεται με το ΣΕΒ, ενώ

τα γαλλικά συνδικάτα διαδήλωναν στο πλευρό των Ελλήνων και του «όχι», με τους δήθεν ανεξάρτητους και ακομμάτιστους αυτοδιοικητικούς να μπαίνουν μπροστάρτηδες και να γίνονται κομματάρχες του «ναι», με εργοδότες να πιέζουν εργαζόμενους στα όρια του εκβιασμού ή και ξεπερνώντας τα, με τους υπεύθυνους των εργοταξίων της Ιονίας Οδού στην περιοχή μου, στην Άρτα, να ισχυρίζονται από την αρχή της εβδομάδας πως δεν έχουν πετρέλαιο για τα μηχανήματα, να τα κλείνουν, ανακοινώνοντας στους εργαζόμενους πως η επαναλειτουργία τους θα εξαρτηθεί από το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Έβδομο συμπέρασμα: Έκαναν λάθος να ανασύρουν όλο το παλιό κατεστημένο από τον τάφο της πολιτικής ιστορίας που τους είχε βάλει ο ελληνικός λαός. Βγήκαν να νουθετήσουν και να καθοδηγήσουν τους πολίτες όλοι εκείνοι που συνέβαλαν και τον καταδίκασαν σε αυτήν τη μοίρα. Το «όχι» της Κυριακής αποτέλεσε την καλύτερη επιμνημόσυνη δέηση για όλους αυτούς.

Όγδοο: Μετά το «όχι» της Κυριακής οι πολιτικοί Αρχηγοί βρέθηκαν στο ίδιο τραπέζι και αυτό γιατί ο ελληνικός λαός με την ψήφο του είχε επιβεβαιώσει όλα αυτά που ο ΣΥΡΙΖΑ εξαρχής υποστήριξε, ότι θα πρέπει να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος της χώρας και στα βάρη αυτοί που μπορούν να αντέξουν περισσότερο ότι χωρίς αναδιάρθρωση του χρέους και ένα αξιόπιστο αναπτυξιακό σχέδιο, δεν μπορεί να υπάρξει βιώσιμη λύση.

Ένατο, τέλος: Ο ελληνικός λαός έστειλε μήνυμα προς την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Μας έδωσε εντολή να προχωρήσουμε πιο δυνατά από εδώ και μπρος, να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο διαφθοράς των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των олигарχών, των τραπεζιτών, της εργοδοτικής τρομοκρατίας, να τους ταράξουμε στη νομιμότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μηνύματα φεύγουν, αλλά χρειάζονται και ευήκοα ώτα για να τα ακούσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Οι λαοί της Ευρώπης και αρκετοί οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες πήραν το μήνυμα και ανταποκρίθηκαν είτε με δηλώσεις είτε με κινητοποιήσεις αλληλεγγύης. Οι δανειστές μας έκαναν πως δεν το κατάλαβαν. Ο κ. Γιούνκερ είπε προχθές «δεν κατάλαβα τι ψήφισαν οι Έλληνες». Την επόμενη μέρα, χθες είπε «δεν σας το είχα πει, όμως; Το «όχι» δεν βοηθάει τη διαπραγματευτική θέση της χώρας και θα θέλαμε τώρα να σας τιμωρήσουμε γι' αυτό, αφού φροντίσουμε όμως για την ανθρωπιστική κρίση που θα προκύψει από την τιμωρία μας». Λες και σήμερα φυσικά δεν υπάρχει ανθρωπιστική κρίση. Είναι μια λέξη που αποτέλεσε ταμπού, τη λέγαμε μόνο εμείς στην Ελλάδα και δεν την ψέλλιζε κανένας.

Εδώ, λοιπόν, θα ήθελα να καλέσω και τις άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες της Αντιπολίτευσης, τους άλλους Βουλευτές να διατυπώσουν τη γνώμη τους για τη θέση του Γιούνκερ, για τη θέση του Βέμπερ σήμερα, για την τιμωρία με την οποία μας απειλούν, για τον πρωτόγνωρο κυνισμό που θέτουν το δίλημμα ή μνημόνιο και πλήρη υποταγή ή Grexit, αντίθετα και ενάντια στην ετυμολογία του λαού και παρά την προσπάθεια που έχουμε κάνει τόσα χρόνια.

Ακούστηκε μάλιστα το επιχείρημα ότι και στις άλλες χώρες -οι άλλες δεκαοκτώ- έχουν δημοκρατία και όχι μόνο στην Ελλάδα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς ψηφοφόρος στη Λιθουανία ή στη Φιλανδία δεν ψήφισε την κυβέρνηση του για να αποφασίσει για τον ΦΠΑ στα ελληνικά νησιά ούτε για να καταργήσει το ΕΚΑΣ, όπως και στην Ελλάδα δεν θα γινόταν ποτέ δημοψήφισμα για πολιτικές που αφορούν λαούς άλλους.

Η Ελλάδα δεν ζητάει νέα χρήματα από τους Ευρωπαίους φορολογούμενους. Ζητάει πολιτικές που να καθιστούν βιώσιμο το χρέος, ούτως ώστε να μπορέσει να αποπληρώσει τις οφειλές της προς τους πιστωτές.

Αυτή την ώρα διεξάγεται μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση στο Ευρωκοινοβούλιο, μια συζήτηση που άνοιξε όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για όλη την Ευρώπη. Αυτό οφείλεται στην Ελλάδα, οφείλεται στην προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης, στην

προσπάθεια να πάμε πάλι πίσω στις καταστατικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κανείς δεν μπορεί να κρυφτεί πια από τις ιστορικές του ευθύνες. Όπως είπε ο Πρωθυπουργός, σήμερα η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια ιστορία αντιπαραθέσεων, όπου στο τέλος όμως επικρατεί η συναίνεση μέσα από αμοιβαίες υποχωρήσεις.

Ελπίζουμε και πιστεύουμε ότι και τώρα θα πρυτανεύσει η σύνεση και θα δοθεί μια λύση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα άλλαξε και η Ευρώπη αλλάζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Γεροβασίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ένα λεπτό, κύριε Παφίλη. Έχουμε τον κ. Λάππα, που δεν του δώσαμε προηγουμένως τον λόγο.

Ο κ. Λάππας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Να τηρούμε τον χρόνο, όπως κάνουν οι περισσότεροι συνάδελφοι, για να μιλήσουν όλοι.

Κύριε Λάππα, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βγαίνοντας στον απόηχο του βροντερού «όχι» του ελληνικού λαού, σκέφτομαι τι προηγήθηκε από το δημοψήφισμα. Αναλογίζομαι τη συμπεριφορά των Ευρωπαίων πολιτικών ηγετών, που πλύναν, όπως είπαν όλοι, έπασαν οι μάσκες τους και εκείνο που επιδίωξαν με κάθε τρόπο ήταν η τρώση του κύρους του Πρωθυπουργού της Ελλάδας Αλέξη Τσίπρα και η πτώση -ει δυνατόν- της Κυβέρνησής του.

Με κάθε τρόπο επεδίωξαν αυτό που ειρυνικά είπε κάποτε ο Μπρέχτ, ότι αν ένας λαός ψηφίσει λάθος, οι κυρίαρχοι απλά θα ψηφίσουν άλλον λαό. Ε, σε αυτό ακριβώς ο ελληνικός λαός έδωσε ένα βροντερό «όχι» και είπε ότι αυτό είναι θέμα που αφορά μόνο τον ελληνικό λαό και είναι θέμα δημοκρατίας, είναι ζήτημα δημοκρατίας.

Ζήτημα δημοκρατίας βεβαίως είναι και το νομοσχέδιο που συζητάμε. Ο αγώνας για την ιθαγένεια είναι πράγματι αγώνας για τη δημοκρατία και ο αγώνας αυτός είναι για μας, για τον ΣΥΡΙΖΑ κυρίως και την προοδευτική παράταξη γενικότερα, ο εμβρυολογικός ιδεών και αντιλήψεων που συνθέτουν την πολιτική μας δύναμη.

Το ζήτημα της ιθαγένειας είναι, όπως λέγαμε και στη συζήτηση επί της αρχής, βασικά νομικό και πολιτικό. Και στα πλαίσια του δικαίου είχαμε πει ότι ιθαγένεια είναι ο δημοσίου δικαίου δεσμός ενός ατόμου προς μια πολιτεία στο λαό, της οποίας αυτός ανήκει. Αυτός είναι ο ορισμός, δεν υπάρχει κανένας άλλος.

Μάλιστα, αυτός ο ορισμός ενισχύεται και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την ιθαγένεια, που στο άρθρο 2 αναφέρει περίπου τα ίδια: «Ιθαγένεια είναι ο νομικός δεσμός που συνδέει το άτομο με το κράτος...» -προσέξτε, παρακαλώ- «...και δεν αποτελεί ένδειξη εθνικής καταγωγής του».

Στο άρθρο 5 της ίδιας σύμβασης λέει: «Οι κανόνες δικαίου των κρατών μελών που αφορούν την ιθαγένεια δεν πρέπει να περιλαμβάνουν διατάξεις ή οποιαδήποτε πρακτική που συνιστά διάκριση για λόγους φύλου, θρησκείας, φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής».

Έγινε πολύς λόγος στη συζήτηση επί της αρχής, επίσης, για την επιχειρηματολογία της πλειοψηφίας και μειοψηφίας της 360/2013 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τα είπαμε εκεί. Είπαμε τι είπε η πλειοψηφία. Βέβαια, δεν αποκλείστηκε η δυνατότητα από τη Βουλή να ορίζει τα κριτήρια και τα προσόντα κτήσης της ιθαγένειας, τα περιόρισε όμως, γιατί αξίωσε υπερβολικά πράγματα, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εκάστοτε κοινωνίας, όπως την κρίνει η Βουλή.

Έτσι, έλεγα τότε ότι κυριολεκτικά υπάρπαξε ένα ανώτατο δικαστήριο, μια δικαστική αρχή μια επίσης αποκλειστική αρμοδιότητα που ήταν της Βουλής. Τα είπα. Δεν θέλω να τα επαναλάβω.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι υπήρχε ισχυρότατη μειοψηφία στην απόφαση. Και όλοι οι νομικοί ξέρουμε ότι η νομολογία

δεν διαμορφώνεται μόνο από τις αποφάσεις της πλειοψηφίας των δικαστηρίων, αλλά έχουν σημασία και οι μειοψηφίες, όταν είναι ισχυρότατες, όπως εδώ είναι ισχυρή, δεκατριών συμβούλων με δύο, παρακαλώ Αντιπροέδρους των δύο δικαστηρίων.

Και η μειοψηφία –επαναλαμβάνω– αποφάνθηκε ότι αποκλειστική αρμοδιότητα για να καθορίζονται τα κριτήρια, τα προσόντα και οι προϋποθέσεις κτήσεις της ιθαγένειας είναι μόνο η Βουλή. Δηλαδή, η Βουλή είναι το αρμόδιο όργανο και κανένας άλλος. Αυτό είπε η μειοψηφία.

Εν πάση περιπτώσει, το παρόν νομοσχέδιο προσπαθεί να ισοροπήσει ανάμεσα στην αυστηρή αυτή απόφαση της μειοψηφίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και στις ανάγκες να υλοποιήσουμε μια λύση για το μεγάλο αυτό πρόβλημα της ιθαγένειας.

Σταχυολογώ μόνο μία φράση από τη μειοψηφία της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας: «Για την αναγνώριση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη...» –και δεν είναι κανένας μέσος στην Αίθουσα από τη Νέα Δημοκρατία να το ακούσει– «...και κατά τη συνεκδοχή την απονομή της ελληνικής ιθαγένειας, δηλαδή του νομικού δεσμού συγκεκριμένου προσώπου με το ελληνικό κράτος και όχι με το έθνος», λέει η μειοψηφία «...το Σύνταγμα διαλαμβάνει ειδική ρύθμιση στο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το οποίο ορίζει ακριβώς ότι Έλληνες πολίτες είναι όσοι έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος». Και ο νόμος είναι πάντα μια επιλογή της Βουλής.

Υπέρ της άποψης αυτής της μειοψηφίας συνηγορεί και η ιστορική καταγωγή της παραπάνω συνταγματικής διάταξης, αφού από τα Συντάγματα της Επιδαύρου του 1822, του Άστρους το 1823, της Τροιζήνας το 1827 και τα Συντάγματα αυτά της Επανάστασης ρητά αναγνώριζαν σε όσους έρχονταν από το εξωτερικό το δικαίωμα απόκτησης άμεσα της ελληνικής ιθαγένειας με δύο μοναδικές προϋποθέσεις: ή τριετή ή πενταετή παραμονή στη χώρα και απόκτηση ακινήτου. Καμμία άλλη προϋπόθεση δεν υπήρχε. Μάλιστα, δεν έθετε καμμία απολύτως προϋπόθεση σε σχέση με την εκπαίδευση.

Επειδή άκουσα κάποιον συνάδελφο από τους Ανεξάρτητους Έλληνες να μιλάει για το θέμα της υποχρεωτικής εννεαετούς εκπαίδευσης και αναφέρθηκε στον Γεώργιο Καραϊσκάκη ως ιστορική προσωπικότητα της Επανάστασης, θέλω να του πω ότι –δεν ξέρω αν μας ακούει– ο Γεώργιος Καραϊσκάκης δεν πήγε καθόλου σχολείο. Θα μπορούσε ποτέ κανείς να πει ότι δεν είναι Έλληνας πολίτης; Ας το διαβάσει κι ας το μελετήσει.

Κυρίως όμως από τα Συντάγματα αυτά αναφέρομαι στο Σύνταγμα του 1844, το οποίο σε διάταξή του ορίζει: «Πολίται είναι όσοι απέκτησαν ή θα αποκτήσουν τα χαρακτηριστικά του πολίτη κατά τους νόμους του κράτους» –καμμία αναφορά στο θέμα του έθνους– «προκειμένου, όπως προκύπτει από τα επίσημα πρακτικά, να αναγνωρισθεί στο νομοθέτη η ευρύτατη ευχέρεια να καθορίσει τα προσόντα του πολίτη κατ' εκτίμηση των εκάστοτε συνθηκών».

Έτσι, με την απονομή της ελληνικής ιθαγένειας –και πρέπει αυτό να το καταλάβουν όλοι άπαξ διά παντός– ένας αλλοδαπός καθίσταται Έλληνας πολίτης, δηλαδή συμπολίτης των λοιπών Ελλήνων πολιτών και όχι ομοεθνής τους, που πρέπει αναγκαία να έχει την ίδια εθνική συνείδηση με τους Έλληνες. Δηλαδή δεν του αναγνωρίζεται και η ελληνική εθνική ταυτότητα, παρά μόνο η ιθαγένεια, ως μια παραχώρηση αυστηρά νομικού χαρακτήρα.

Επίσης, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στις επιτροπές έγινε πάρα πολύς λόγος για το τι ισχύει στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταρχάς, επικαλούμαι την ίδια την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας στη μειοψηφία, η οποία αναφέρει τα εξής: Στη Γερμανία, αλλοδαποί αποκτούν τη γερμανική ιθαγένεια, με μόνη προϋπόθεση τη διαμονή του ενός από τους γονείς για οχτώ χρόνια. Καμμία άλλη προϋπόθεση δεν υπάρχει, παρά η οκταετής διαμονή. Στο Ηνωμένο Βασίλειο αποκτάται η βρετανική ιθαγένεια, με μόνη προϋπόθεση, εκτός της γέννησης, να είναι ο ένας από τους δύο γονείς απλά εγκατεστημένος στη χώρα. Στη Σουηδία αποκτάται από το ανήλικο η σουηδική ιθαγένεια με προϋπόθεση τη διαμονή για πέντε χρόνια, χωρίς καμμία άλλη προϋπόθεση. Το ίδιο συμβαίνει στη Γαλλία, στην Πορτογαλία και στην Ισπανία. Να μην τα αναφέρω αναλυτικά.

Έγινε πολύς λόγος περί των εννοιών του λαού και του έθνους. Αν σήμερα ασχοληθούμε με αυτό το θέμα, δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι το Σύνταγμά μας αναφέρεται στην έννοια του λαού ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας και αυτός είναι ο μοναδικός αρμόδιος ορισμός που δίνεται στα πλαίσια του Συνταγματικού Δικαίου. Καμμία αναφορά δεν γίνεται στο έθνος και δεν μπορεί ποτέ το έθνος, βέβαια, να έχει μία υπερνομοθετική αξία και σημασία παραπάνω από τη λαϊκή κυριαρχία, αφού το Σύνταγμά μας στη λαϊκή κυριαρχία και στον λαό στηρίζεται και αποφαίνεται.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, για να πάμε και στις ειδικές διατάξεις, κύριε Πρόεδρε –θα τα παραλείψω όλα τα άλλα– προβλέπει κτήση ιθαγένειας για τέκνο αλλοδαπών, με τις εξής προϋποθέσεις: Πρώτον, να έχει εγγραφεί στην πρώτη τάξη δημοτικού. Δεύτερον, να υπάρχει προηγούμενη συνεχής νόμιμη διαμονή ενός εκ των γονέων του για πέντε χρόνια. Τρίτον, ο ανήλικος αλλοδαπός να κατοικεί μόνιμα στην Ελλάδα και θεμελιώνει δικαίωμα, αν έχει ολοκληρώσει τις εννιά τάξεις του ελληνικού σχολείου ή τις έξι τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή αν έχει τελειώσει ΤΕΙ ή ΑΕΙ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω και λέω ότι η δεύτερη γενιά των μεταναστών ουσιαστικά στήνει το πρόγραμμα ζωής της συγκρινόμενη με τους συνομηλικούς της και όχι με τους γονείς της. Κατά κυριολεξία, η δεύτερη γενιά δεν είναι μετανάστες. Δεν έφυγαν από την πατρίδα τους όπως οι γονείς τους. Αντίθετα, ζουν σε μια άλλη πατρίδα. Μόνο αυτή γνωρίζουν και σταδιακά μόνο αυτή αναγνωρίζουν ως δική τους. Το ίδιο σε μεγάλο βαθμό ισχύει και για τα παιδιά που γεννήθηκαν στην πατρίδα των γονιών τους, αλλά μεγαλώνουν στη χώρα μας.

Παραβλέπω τα υπόλοιπα και τελειώνω.

Η μάχη για το δικό της ιθαγένειας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις τώρα αρχίζει, με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, και θα έχει επιτυχή αποτελέσματα αν ο δημοκρατικός κόσμος, η προοδευτική διάνοηση, οι προοδευτικοί άνθρωποι απαιτήσουν τεκμηρίωση, επιδείξουν εγρήγορση και εκδηλώσουν φρόνημα. Γιατί τίποτα στη χώρα μας δεν είναι αυτονόητο και πάντα στο κέντρο της πολιτικής μας είναι ο άνθρωπος.

Υλοποιήσω και καταναγκάζουμε την πρωταγόρια φιλοσοφία «πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος» και επίσης υπενθυμίζω τη ρήση του Αριστοτέλη, ότι: «Δυσιν τούτοις ισότητα δειν υπάρχουν ταις πόλεσιν, κτήσεως και παιδείας», δηλαδή ισότητα στην περιουσία, ισότητα στην παιδεία. Αυτά είναι τα βασικά πράγματα.

Και επειδή μερικοί επικαλούνται ελληνοχριστιανικά ιδεώδη θα τους θυμίσω μία ρήση, αγαπητέ κύριε Μηταφίδη, του Αποστόλου Παύλου. «Και έκαμεν εξ ενός αίματος παν γένος ανθρώπινον. Ουκ ένι Ιουδαίος, ουδέ Έλλην, ουκ ένι δούλος ή ελεύθερος. Πάντες εις εστέ».

Και τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήταν παράλειψη αν δεν ανέφερα σήμερα αυτά που είπε χθες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο Μανόλης Γλέζος, ο οποίος απευθυνόμενος προς τους Ευρωπαίους εταίρους, προς όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς και τον ελληνικό φυσικά, είπε τα εξής: «Πρώτα, πρώτα, ξένη» –τονίζω το «ξένη»– «άρχισες τον λόγο σου με ένα λάθος, όταν ζητάς δυνάστη. Εδώ η πόλη αυτή δεν εξουσιάζεται από έναν άντρα. Είναι ελεύθερη. Εδώ κυβερνούν οι πολλοί και εναλλάσσονται στα αξιώματα χρόνο με τον χρόνο. Δεν δίνουν πιο πολλά στον πλούτο, και ο φτωχός έχει τα ίδια».

Και τελειώσε θέλοντας να παραιτηθεί, με την υπόσχεση παραίτησης που έδωσε μετά από έναν χρόνο, αναφέροντας μία ρήση του Θωμά Ακινάτη: «Time hominem unius libri», δηλαδή «να φοβάσαι τον άνθρωπο του ενός βιβλίου», δηλαδή να τρέμεις και να τρομοκρατείσαι από την άποψη ενός, της μονολιθικότητας και της μονομέρειας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ο κ. Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, ζήτησε τον λόγο και τον έχει. Πόση ώρα θέλετε, κύριε Παφίλη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν έχω μιλήσει ούτε χθες. Δώστε

μου δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Δεν θα σας βάλω χρό-νο τότε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν μπαίνω στον πειρασμό, γιατί ήδη έχουμε αρχίσει με τα αρχαία ελληνικά τώρα εδώ και χρειάζεται και μετάφραση, γιατί δεν καταλαβαίνει ο κόσμος. Ωστόσο, ισό-τητα στην παιδεία και στη ζωή δεν μπορεί να υπάρξει όταν υπάρ-χουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενοι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Θα περιμένουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Λάππα, σε ποιον τα λέτε; Το ίδιο είναι το παιδί του εργάτη, του αυτοαπασχολούμενου, του ιδιωτι-κού υπάλληλου με το παιδί του βιομήχανου, με το παιδί του εφο-πλιστή και όλων των υπολοίπων; Μην φτάσουμε, δηλαδή, τώρα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό διεκδικούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εκτός αν είμαστε σε αταξική κοινωνία, αν ήταν σε αταξική κοινωνία αυτά που λέγατε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ως διεκδίκηση, λέω, κύριε Παφίλη. Δεν είναι αταξική.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως, όταν χρησιμοποιούμε ρή-σεις αρχαίων, πρέπει να θυμόμαστε ότι ήταν σε συγκεκριμένες εποχές, σε άλλες εποχές. Αν κάνετε μία αναγωγή στο σήμερα, δείτε πόσο ποσοστό παιδιών εγκαταλείπει το σχολείο. Δείτε πόσοι δουλεύουν και πόσοι δουλεύανε και δουλεύαμε από μικρά παιδιά, για να μπορέσουν να επιβιώσουν, όταν οι άλλοι είχαν εξ-ασφαλισμένα και τα τρισεγγόνά τους.

Αυτή την κοινωνία θέλουμε και πρέπει να ανατρέψουμε και τότε μπορεί να υπάρξει πραγματική ισότητα και όταν γεννιούνται τα παιδιά να έχουν τις ίδιες δυνατότητες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αν-τιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Δεν θέλω να μιλήσω αναλυτικά, ορισμένες επισημάνσεις θα κάνω. Πρώτον, όσον αφορά στο θέμα του δημοψηφίσματος, όπως τέθηκε με το κείμενο Γιούνκερ και με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, εμείς δεν ήμασταν σύμφωνοι. Καταθέσαμε πρό-ταση, η οποία αδικαιολόγητα διαδικαστικά, αλλά δικαιολογημένα πολιτικά από την Κυβέρνηση απορρίφθηκε. Δεν τολμάτε να βά-λετε τώρα τέτοιο ζήτημα -το αντιλαμβανόμαστε- να βάλετε δη-λαδή κι ένα ερώτημα στον ελληνικό λαό, να πει «όχι» και στην πρόταση που καταθέσατε και «όχι» στην αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το τολμάτε, για συγκεκριμένους λόγους. Μπορεί να λέτε ότι είναι λόγοι τακτικής, αλλά είναι ουσιαστικοί και βαθύτεροι.

Όμως, εδώ συγκρούστηκαν πράγματι δυνάμεις και το «όχι» την επόμενη μέρα κατέληξε σε ένα «ναι». Στο τραπέζι της δια-πραγμάτευσης, μαζί με όλες εκείνες οι δυνάμεις που τις περι-γράψατε, όπως τις περιγράψατε και που καταφέρατε να τις συσπειρώσετε, άσχετα από το εάν έπαθαν ναυάγιο και καλώς έπαθαν -δεν έχουμε κανένα πρόβλημα- την άλλη μέρα συμφω-νήσατε όλοι μαζί, πλην του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Τι συμφωνήσατε οι δυνάμεις του «ναι» και οι δυνάμεις του «όχι»; Και δεν εννοώ λαϊκές δυνάμεις του «όχι» κυρίως, αλλά και από την πλευρά του «ναι». Τι συμφώνησαν, λοιπόν, να κάνουν την άλλη μέρα; Συμφώνησαν, πρώτον, σε ένα: Ότι είναι μονόδρομος η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ευρώ κ.λπ.. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο. Σε αυτή τη βάση συμφώνησαν, ότι πάμε να διαπραγματευτούμε μέσα εκεί, σε αυτή τη «φωλιά» που καταγγέλλετε καθημερινά, για να φέρουμε μια λύση, η οποία περιγράφεται αδρά, αλλά έχει μια κατάληξη που λέγεται μνημόνιο. Όπως και να το πείτε, «μνη-μόνιο ένα», «δύο», «τρία», «τέσσερα» -θέλετε να το πείτε αλλιώς;- αυτό θα περιέχει σκληρά, αντιλαϊκά μέτρα, έτσι ή αλλιώς, εάν υπάρξει αυτή η συμφωνία.

Ουσιαστικά δηλαδή, αυτό που συνέβη είναι ότι την ψήφο του λαού και την καταδίκη αυτής της πολιτικής τελικά τη χρησιμο-ποιείτε σε άλλη κατεύθυνση από αυτό που εκφράστηκε. Και έχει και ένα κοινό: Στο όνομα της εθνικής ενότητας και του μη διχα-σμού καλείται ο λαός να υποταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα μονοπώλια, με αυτήν τη στάση που κρατάτε μέχρι τώρα.

Εμείς τι είπαμε; Ζητήσαμε να μπουκ και τα τρία ερωτήματα, αλλά δεν το δεχτήκατε. Και είπαμε να ψηφίσει άκυρο ο λαός, με την έννοια τού να ακυρώσει αυτά τα ψευδοδιλήμματα. Αυτή την πρόταση δεν την κάναμε για να μετρήσουμε κοινοτική επιρροή

ούτε για να μετράμε τις ψήφους. Άλλωστε, μέσα σε τρεις και τέσ-σερις μέρες ήταν αδύνατο να προωθηθεί αυτή η θέση, παρά μόνο από την αυτοθυσία χιλιάδων μελών και οπαδών του ΚΚΕ και άλλων ανθρώπων, οι οποίοι αντιλαμβάνονταν τη θέση που εί-χαμε, ανεξάρτητα από τις επιλογές τους. Η θέση αυτή ήταν «όχι στα ψευδοδιλήμματα».

ΘΩΜΑΣ ΚΩΤΣΙΑΣ: Όλοι το ίδιο κάναμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεστε και μη με γαργαλάτε!

Δεν ψηφίσαμε το ίδιο. Εσείς ψηφίσατε Ευρωπαϊκή Ένωση και ξερό ψωμί. Και σε αυτό καλέσατε τον λαό, εννοώ προσωπικά, δεν λέω για τον κόσμο. Ούτε θα ερμηνεύσουμε τις ψήφους όπως ήταν.

Ένα πράγμα όμως δεν ψήφισε ο λαός του «όχι», αλλά και ένα μέρος του «ναι», παρά την τρομοκρατία που ασκήθηκε, όπως έγινε γνωστό, στους χώρους δουλειάς κ.λπ.. Δεν έδωσε σε κα-νέναν εξουσιοδότηση να του χρησιμοποιήσει το «όχι» για να φέρει νέο μνημόνιο. Αυτό είναι καθαρό και το αντιλαμβάνονται όλοι.

Η στάση μας αυτή επιβεβαιώνεται; Θα πει κανείς «μα, πήραμε 62%». Αυτό ισχύει; Επιβεβαιώνουν δηλαδή την πολιτική στάση οι εκλογές ή η πραγματικότητα που διαμορφώνεται; Γιατί το 2009 το ΠΑΣΟΚ πήρε 44%, που ήταν ένα τεράστιο ποσοστό.

Εμείς είχαμε πει ότι έρχεται θύελλα, ότι έρχονται άγρια μέτρα, παρ' όλα αυτά όμως δεν εισακουστήκαμε. Αυτό που επιβεβαιώνει την πολιτική στάση είναι η ίδια η πραγματικότητα, όπως εξελίσ-σεται, πάντα με πρίσμα τα ίδια τα λαϊκά συμφέροντα. Αυτό μέχρι τώρα επιβεβαιώνεται από το κοινό ανακοινωθέν, όπου διαπραγ-ματεύονται όλοι μαζί σε κοινή βάση, με μέτρα που έχουν ως βάση το σχέδιο Γιούνκερ, το οποίο απορρίφθηκε από τον ελλη-νικό λαό.

Τι έχουμε εμείς αυτή τη στιγμή; Έχουν διαλυθεί όλα; Έχουμε δύο προτάσεις της Κυβέρνησης, οι οποίες είχαν κατατεθεί πριν το δημοψήφισμα. Η μία πρόταση, που ήταν σαράντα οκτώ σελί-δες, είχε κατατεθεί πιο πριν και η άλλη, που υπέγραψε ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός, κατατέθηκε αργότερα.

Οι διαφορές σε αυτές τις προτάσεις είναι ελάχιστες, σε επιμέ-ρους θέματα. Στρατηγικά είναι ίδιες: Όλες προβλέπουν άγρια μέτρα, για τα οποία μιλάτε και εσείς. Ήδη σήμερα προετοιμάζε-ται το έδαφος συνολικώς -να μην αρχίσω και ονοματίζω- για να αποδεχθεί ο λαός, μπροστά σε αυτόν τον πραγματικά απόλυτο, κυνικό, αισχρό εκβιασμό που γίνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από το κεφάλαιο, ένα μνημόνιο για να σωθεί!

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό επιβεβαιώνει αυτό που λέγαμε εμείς. Αυτό που νομίζουμε ότι πρέπει να μπει στο κέντρο της συζήτησης -είπα δύο πράγματα πριν- είναι ότι η στάση απο-δεικνύει...

ΘΩΜΑΣ ΚΩΤΣΙΑΣ: Τι σημαίνει για εσάς...;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακούστε να σας πω, μη με προκα-λείτε. Βγήκατε στον λαό και του είπατε ότι άμα πάρετε την κυ-βέρνηση, θα φέρετε φιλολαϊκή συμφωνία μέσα στη «λυκοσυμ-μαχία». Τη φέρατε; Όχι! Είπατε ψέματα; Τα ίδια που λέτε και σή-μερα. Θα φέρετε και μνημόνιο και θα λέτε «κερδίσαμε!». Αν φέ-ρετε. Δεν ξέρω, γιατί παίζουν άλλοι το παιχνίδι. Κανείς καταλαβαίνει τι λέω και θα τα πω παρακάτω.

Τι φαίνεται σήμερα και πού πρέπει να προβληματιστεί ο λαός; Είναι σωστό ότι δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος από την κρίση, δίκαιη, σε όφελος του λαού, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης; Ναι ή όχι; Δεν το απαν-τάω.

Δεύτερον, όποια κυβέρνηση, όπως και αν αυτοπροσδιορίζεται, όσες προθέσεις και να έχουν ορισμένοι, μπορεί σε καθεστώς εκ-μετάλλευσης και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να ακολουθήσει φιλολαϊκή πολιτική; Ναι ή όχι; Η πραγματικότητα τα δείχνει. Αυτές είναι οι θέσεις του ΚΚΕ.

Τρίτον, υπάρχει λαϊκή κυριαρχία; Γιατί έχετε ανάγει το δημο-ψήφισμα σε ύψιστη έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας. Εμείς δεν το υποτιμάμε. Λαϊκή κυριαρχία, όταν την εξουσία στην οικονομία την έχουν άλλοι; Λαϊκή κυριαρχία μπορεί να υπάρξει, όταν ο λαός έχει την εξουσία και τότε μπορεί να εκφράζεται, όχι όταν οι άλλοι κρατούν τα κλειδιά της οικονομίας και τον βάζουν πού και πού να ψηφίζει και «τον γράφουν και στα παλιά τους τα παπούτσια»,

σε τελευταία ανάλυση ή τον παγιδεύουν.

Τέταρτον, για ποια δημοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μιλάτε; Έλεος, δηλαδή! Μιλάτε για δημοκρατικές αρχές της Ευρώπης και όλα τα υπόλοιπα. Ποια άλλα; Δεν βλέπετε; Δεν τα ξέρετε τόσα χρόνια; Και δεν εννοώ εσάς -τα ξέρετε πολύ καλά- λέω για τον κόσμο αν βλέπει τι γίνεται. Ποια δημοκρατία είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πότε την είχε; Πότε, από τότε που έγινε μέχρι τώρα; Τι σημαίνει ακριβώς δημοκρατία; Υπηρετούσε τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Υποχρεώθηκε, γιατί ήταν άλλος ο συσχετισμός των δυνάμεων τότε, υπήρχε εργατικό κίνημα, υπήρχε Σοβιετική Ένωση, να κάνει υποχωρήσεις. Ο καπιταλισμός ήταν σε άλλη φάση. Όλα αυτά άλλαξαν άρδην. Έχει δημοκρατία; Σέβεται τίποτα ή σεβόταν τίποτα ποτέ; Εδώ σκότωνε, αφάνιζε ολόκληρους λαούς και ακόμα λέμε «η δημοκρατία» και «η δημοκρατία»; Τι τελεσίγραφο έδωσε χθες; Ή μνημόνιο ή φύγετε!

Φυσικά, εμείς θέλουμε να πούμε ότι αυτό δεν αφορά μόνο την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γίνεται μεγάλη διαπάλη και σε παγκόσμιο επίπεδο. Το αν θέλουν να διώξουν την Ελλάδα ή όχι, σε τελευταία ανάλυση, μπορεί να μην το αποφασίσει ούτε η ίδια η Κυβέρνηση ούτε κανένας. Είναι τα συμφέροντα που συγκρούονται, είναι οι δύο γραμμές που υπάρχουν μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι το τι ρόλο παίζουν οι άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις συνολικότερα και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θα καθορίσει αν θα είναι το ένα ή το άλλο.

Ωστόσο, με τα δικά σας δεδομένα, να πώς εξέλαβαν το δημοψήφισμα: Ή μνημόνιο ή Grexit! Αυτή ήταν η απάντηση.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε; Λέμε ότι είναι άλλο πράγμα να αποφασίζεις εσύ τον δρόμο που θα τραβήξεις, να προετοιμάζεις τον λαό και να του λες την αλήθεια, για να πάρει την εξουσία και να αποδεσμευτεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να οικοδομήσει σε αυτήν τη διάρκεια ισότιμες διεθνείς συμμαχίες -όσες μπορέσει- και άλλο πράγμα είναι να σε πετάνε, με τη μια ή την άλλη μορφή. Χρεοκοπία θα είναι και με μνημόνιο -χειρότερη για τον ελληνικό λαό- χρεοκοπία, επίσης άσχημη, θα είναι και με εθνικό νόμισμα, χωρίς να αλλάξει η εξουσία στην οικονομία.

Γι' αυτό, λοιπόν -και με αυτό θα τελειώσω- θεωρούμε ότι η οργάνωση της αντίστασης του λαού, πέρα από όλα τα υπόλοιπα και ανεξάρτητα από τις εξελίξεις, είναι άμεσο ζήτημα. Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να υποκύψει σε αυτά που λέγονται περί ομοψυχίας και διχασμού, διότι δεν είναι ίδια τα συμφέροντα των εργαζομένων, της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολούμενων, των φτωχών αγροτών με τα συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρηματιών και του μεγάλου κεφαλαίου. Είναι σε αντίθεση κατεύθυνση και σε σύγκρουση. Και αν κυριαρχεί αυτή η αντίληψη, θα είναι η υποταγή του λαού στα συμφέροντα των μεγάλων, γιατί αυτοί είναι μέσα στη σκακιέρα τώρα και παίζουν πάλι με πολλούς σκληρούς όρους και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Και αυτό φάνηκε από το ότι ήταν διαιρεμένοι και στο «ναι» και στο «όχι».

Επομένως, δεν πρέπει να μπει κάτω από ξένη σημαία. Πρέπει να οργανώσει την πάλη του, να μην υποταχθεί. Το ίδιο το εργατικό λαϊκό κίνημα πρέπει να πάρει αγωνιστικές πρωτοβουλίες διεκδίκησης, αλλά και στήριξης των ανήμπορων, με επιτροπές αγώνα παντού, με λαϊκές επιτροπές στις συνοικίες, που και θα παλεύουν και θα αντιμετωπίζουν προβλήματα. Ήδη έχει ξεκινήσει και από εργατικά κέντρα και απ' όπου τουλάχιστον εμείς -χωρίς να διεκδικούμε το μονοπώλιο- έχουμε μια πρόσβαση και μια πλειοψηφία, να διαμορφωθούν επιτροπές για τον έλεγχο της αισχροκέρδειας και, αν υπάρξουν οποιεσδήποτε ελλείψεις, να εμποδίσουν το να πεινάσουν τα λαϊκά στρώματα -λόγω των εξελίξεων που μπορεί να έχουμε- και να υπάρξει ένα κοινωνικό ταξικό μέτωπο.

Δεν πρέπει να κυριαρχήσει η λογική «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» -γιατί μπορεί να κυριαρχήσουν και τέτοια- αλλά όλοι μαζί ενωμένοι, εργάτες, αυτοαπασχολούμενοι, ο λαός του μόχθου δηλαδή, να φτιάξουν ένα κοινωνικό ταξικό μέτωπο, μια κοινωνική λαϊκή συμμαχία, που θα πάει στην πραγματική ρήξη, που σημαίνει λαϊκή εξουσία, έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με μονομερή διαγραφή του χρέους, για να ανοίξει ο δρόμος -έστω και μέσα από αυτές τις δυσκολίες που υπάρχουν- για τέτοια ρήξη και όχι για ψευτορήξεις που οδηγούν τον λαό στο να δένεται με αλυσί-

δες, για άλλη μια φορά.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Παππιάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι είτε αν κάποιοι «μένουνε Ευρώπη» είτε αν κάποιοι κηρύσσουν -τουλάχιστον στο εσωτερικό- την Οκτωβριανή Επανάσταση, η πραγματικότητα είναι η αυτή, δηλαδή πως όλοι σας -όλοι μαζί και εξίσου- κοροϊδεύετε τον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό.

Όλοι σας έχετε την ίδια εθνοκτόνο αντίληψη, τη λατρεία δηλαδή των αγορών, τη δουλική εξάρτηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το διευθυντήριο των Βρυξελλών, καθώς και την εμμονή και τη λατρεία του ευρώ, λες και δεν είναι το ίδιο το ευρώ το νόμισμα, που είναι μια κυριότερες αιτίες για τη σημερινή εικόνα δυστυχίας του λαού μας, λες και η απώλεια του εθνικού νομίσματος δεν έχει καμμία συνέπεια στην ταυτόχρονη απώλεια, έστω και ίχνους ελαχίστου της εθνικής ανεξαρτησίας.

Όλοι σας, πέρα από κάθε λογική, πέρα από κάθε ηθική, θα έλεγα, νομιμοποίηση, προσπαθείτε να ερμηνεύσετε κατά το δοκούν την ξεκάθαρη βούληση του ελληνικού λαού, να στρεβλώσετε δηλαδή το περήφανο «όχι» του ελληνικού λαού, το «όχι» στην υποταγή, το «όχι» στις πολιτικές της υποταγής, το ξεκάθαρο και περήφανο «όχι» στο νέο μνημόνιο.

Ο ελληνικός λαός απέδειξε για άλλη μια φορά στην τρισηχλιόχρονη ιστορία του με αυτό το 61%, παρ' όλη την αφόρητη πίεση και προπαγάνδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης και παρ' όλη τη συστράτευση των πολιτικών ζόμπι, των πολιτικών ζόμπι του «ναι» και του «μένουμε Ευρώπη», πως παραμένει ένας πατριωτικός λαός, με υψηλό φρόνημα, με υψηλά ιδανικά. Τι και αν βίωσε σαράντα ένα χρόνια κλεπτοκρατίας και ισοπέδωσης; Τι και αν βίωσε τριάντα πέντε χρόνια ευρωπαϊκής σκλαβιάς και εξάρτησης;

Η Ελλάδα, ως κράτος, είναι χώρα της Ευρώπης. Η Ευρώπη, όμως, είναι δημιούργημα της Ελλάδος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια διακρατική συμφωνία. Το ευρώ και η ευρωζώνη είναι ένα οικονομικό πείραμα, που πλήρωσε και πληρώνει ο ελληνικός λαός με θυσίες, δάκρυα και αίμα, χωρίς κανένα αντίκρισμα, χωρίς κανένα ανταποδοτικό αποτέλεσμα.

Η θέση των Ελλήνων εθνικιστών είναι ξεκάθαρη: «Όχι» σε όλα τα μνημόνια! «Όχι» στους εκβιασμούς! Η Ελλάς έζησε, μεγαλούργησε, πέρασε καλές και άσχημες στιγμές και χωρίς ευρώ. Δεν είναι πανάκεια το ευρώ.

Και ξέρετε κάτι; Σε τελική ανάλυση, γιατί να θεοποιήσει ο λαός το ευρώ, όταν έχει άδειες τσέπες και μηδενική εθνική παραγωγή; Η εξυπηρέτηση των στόχων της βρυξελλώτικης νομεικλατούρας και όσων την ακολουθούν έγινε ο κοινός στόχος των πολιτικών σας, πολιτικών του αντιλαϊκού τόξου, που έφεραν στην πατρίδα μας την οκνηρία και την πλήρη εγκατάλειψη της δημιουργικής παραγωγικότητας.

Κατασκευάσατε, δηλαδή, κύριοι, μια σχέση εξάρτησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, από την οποία είναι αντιληπτό ότι οι περισσότεροι από εσάς εντός Ελλάδος, αλλά και εκτός Ελλάδος -και εννοώ τα τοκογλυφικά «κοράκια»- έχουν άμεσο ίδιον όφελος, από τη συνέχισή της, από τη συνέχιση αυτού του καθεστώτος το οποίο κόπτεστε να διατηρηθεί.

Οι εθνικιστές της Χρυσής Αυγής, καθοδηγούμενοι από την πίστη στις εθνικές ταυτότητες, στα κράτη-έθνη της Ευρώπης, προειδοποιούν για τα ολέθρια αποτελέσματα των πολιτικών σας εδώ και χρόνια.

Δυστυχώς για την πατρίδα μας και τον λαό μας -και δεν είναι άμοιρος ο λαός των ευθυνών του- ιστορικά προηγήθηκαν οι καταστροφικές πολιτικές του Σημίτη, του Παπανδρέου, του Σαμαρά, καθώς και η έλλειψη πολιτικής και η οκνηρία Καραμανλή. Σήμερα, η αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να τιμήσει τη λαϊκή εντολή δίνει συνέχεια σε αυτές τις πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα αξίζει καλύτερη τύχη. Ο ελληνικός λαός παίρνει το πικρό αντίδωρο και το πικρό αντίδοτο για τις

προδοσίες, τις ολιγωρίες και την υποχωρητικότητα όσων των κυβέρνησαν, αλλά και για τη δική του ένοχη σιωπή. Σε αυτή την ένοχη σιωπή οι εθνικιστές δεν πρόκειται να συναινέσουν.

Αυτή την έννοια, λοιπόν, είχε το «όχι» της Κυριακής. Ήταν η καταγραφή της διαφωνίας μας με τις πολιτικές της υποταγής, της δουλοπρέπειας, της εξάρτησης. Απέναντι σε μνημόνια καπιταλιστών και μπολσεβίκων αντιτάσσουμε την απαίτησή μας, που είναι και απαίτηση ολόκληρου του έθνους, για εθνική αξιοπρέπεια και κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτές τις αρχές θα εξακολουθήσουμε να υπερασπιζόμαστε και να υπηρετούμε και χωρίς να φοβόμαστε διώξεις, δολοφονίες, τρομοκρατία.

Ο Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής Νικόλαος Μιχαλολιάκος αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών και η άρνησή του αυτή ήρθε να δικαιωθεί απόλυτα λίγες ώρες μετά, δηλαδή αργά το απόγευμα της προηγούμενης Δευτέρας.

Ο Νίκος Μιχαλολιάκος έγραψε προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας: «Η πρόταση της Κυβέρνησεως, η οποία εις το παρελθόν κατετέθη, είναι σαφές ότι ευρίσκεται μακράν των θέσεών μας και αποτελεί ένα νέο μνημόνιο. Η Χρυσή Αυγή δεν συμφωνεί με την οποιαδήποτε διαπραγμάτευση, η οποία δεν θέτει σαν προϋπόθεση τη μη εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας και αρνείται αυτή να διέπεται από το Αγγλικό Δίκαιο. Όσο η Κυβέρνηση δεν καταγγέλλει με τρόπο ξεκάθαρο τα μνημόνια και την πολιτική τους δεν επιθυμώ τη συμμετοχή μου στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών».

Κυρίες και κύριοι, στη Χρυσή Αυγή, εμείς οι εθνικιστές, δεν δι-
νουμε λευκή επιταγή στον ΣΥΡΙΖΑ να διαπραγματευτεί το μέλλον του έθνους, που απεδείχθη εθνικά επικίνδυνος και ανεύθυνος, με αποτέλεσμα να έχουμε κλειστές τράπεζες και μια οικονομία σε κατάρρευση. Συντελείται και βρίσκεται σε εξέλιξη μια νέα προδοσία.

Το «αντισυνταγματικό τόξο» υπογράφει νέο μνημόνιο ενάντια στη λαϊκή βούληση. Οι συριζαίοι και οι ΑΝΕΛ αποδεικνύονται εξίσου πολιτικοί απατεώνες, όσο και οι λοιποί συνδαιτηγμένοι τους στο Συμβούλιο, στο οποίο παρακάθισαν από κοινού Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και το δεκανίκι της πλουτοκρατίας, το ΚΚΕ.

Ο λαός τούς απηύθυνε σαφέστατη προειδοποίηση με το δημοψήφισμα να αφήσουν τις «κωλοτούμπες» και να προχωρήσουν άμεσα στην κατάργηση του μνημονίου, μια κατάργηση που είχαν και προεκλογικά υποσχεθεί. Η κοροϊδία, δε, ήταν τόσο μεγάλη, που ανάγκασε τον Θεοδωράκη του Μπόμπολα να προβεί σε κινήσεις αβρότητας προς τον Τσίπρα, κάνοντας αυτός την πρόταση να μη δημοσιοποιηθούν τα πρακτικά του Συμβουλίου των πολιτικών Αρχηγών.

Κι ερωτώ: Τι φοβούνται; Φοβούνται να γνωρίσει την αλήθεια ο ελληνικός λαός; Προσέξτε, γιατί η οργή του λαού θα είναι μη αναστρέψιμη, θα είναι καταλυτική. Όλοι αυτοί στο Συμβούλιο ασέλησαν στο σώμα της Ελλάδος και οι υπέρμαχοι του «να!», αλλά κυρίως οι υπέρμαχοι του «όχι». Μάλιστα δε, η ειρωνεία είναι ότι όλοι αυτοί κατηγορούσαν και κατηγορούν τη διαπλοκή, ενώ είναι οι ίδιοι διαπλεκόμενοι. Όλοι τους τρομοκρατούν τον λαό με το Grexit. Αν το Grexit δεν έχει επιπτώσεις για τους δανειστές, γιατί κάνουν έτσι;

Η Ελλάδα είτε εντός είτε εκτός ευρώ θα είναι χρεωμένη μέχρι το 2199 και θα πληρώνει με την κρατική της περιουσία. Και αν συνεχιστεί αυτή η εξαθλίωση του πληθυσμού, δεν θα μπορέσει όχι μόνο να δημιουργηθεί κέρδος και παραγωγικότητα, αλλά δεν θα υπάρχει κρατική περιουσία για να αποπληρώσει το χρέος. Θα υποβαθμιστεί η αξία της κρατικής περιουσίας. Το χρέος θα υφίσταται για αιώνες. Η χώρα είναι καταδικασμένη από τους διεθνείς επικυρίαρχους σε αφανισμό.

Αυτό θα είναι αναπόφευκτο, συνυπολογιζόμενου και του δημογραφικού προβλήματος, αν το συνδυάσουμε και με την ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση, δηλαδή τη λαθροεισβολή ανθρώπων αλλοεθνών, χωρίς καμμία φυλετική, ιδεολογική ή θρησκευτική συγγένεια με τον ελληνικό πληθυσμό και προερχομένων από χώρες καταγωγής όπου η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμμία αξία.

Η νομιμοποίηση, λοιπόν, αυτών των λαθρομεταναστών, η παροχή ιθαγενείας με τον συζητούμενο απαράδεκτο νόμο, τον

οποίο συμβολικά σκίσαμε και τον οποίο θα προσβάλουμε με κάθε νόμιμο, θεσμικό και νομικό τρόπο, ισοδυναμεί με χίλια μνημόνια, ισοδυναμεί με τον αφανισμό του ελληνικού έθνους.

Οι δυσμενείς καταστάσεις, κυρίες και κύριοι, δεν είναι πάντοτε αναστρέψιμες. Οι ελληνοποιηθέντες λαθρομετανάστες σε δέκα χρόνια θα ψηφίζουν και δεν θα απέχουν από τις ψηφοφορίες, αφού θα έχουν έλεγχο και καθοδήγηση από ξένα κέντρα, από κέντρα εκτός ελληνικής επικρατείας.

Τον νέο Πρόεδρο της Δημοκρατίας μπορεί να τον λένε Πάκι - το ι με «γιώτα» - και με συνήθειες που θα προκαλούν στους εναπομείναντες Έλληνες πολλές απορίες.

Η μεγάλη σημερινή νίκη του ανυπότακτου πνεύματος ελευθερίας των ψηφοφόρων του «όχι» αποτελεί εγγύηση για το μέλλον του τόπου. Εμείς είμαστε υπερήφανοι που, μη ενδίδοντας σε καμμία μικροκομματική σκοπιμότητα, συνεπείς, όπως πάντα, στις πολιτικές μας θέσεις και απόψεις, συντελέσαμε στο να εκφραστεί ο δοκιμαζόμενος ελληνικός λαός, να εκφράσει το πηγαίο και προαιώνιο ανυπότακτο πνεύμα του, το ελληνικό πνεύμα του «όχι».

Πριν από λίγη ώρα, κατά τη συζήτηση στο Ευρωκοινοβούλιο για το ελληνικό ζήτημα, εκεί όπου ο Έλληνας Πρωθυπουργός εξήγησε προς τους Ευρωβουλευτές πώς το «όχι» του ελληνικού λαού στην πρόταση Γιούνκερ προδόθηκε και γίνεται «να» με τη συναίνεση των πολιτικών κομμάτων πλην Χρυσής Αυγής, οι Ευρωβουλευτές της Χρυσής Αυγής ήταν οι μόνοι που εξέφρασαν εντός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τη θέση του ελληνικού λαού, διατρανώνοντας ότι το «όχι» αυτού ήταν η άρνηση να δεχθεί άλλα επαχθή μνημόνια και να δεχθεί την περαιτέρω εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας. Μάλιστα, η ομιλία του Ευρωβουλευτή μας, Στρατηγού Ελευθερίου Συναδινού, ήταν ένα ράπισμα προς τον Πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου, τον γνωστό ανθέλληνα Σουλτς.

Τελειώνω με μία κεντρική ιδέα, που είναι η κεντρική ιδέα του αγώνα μας και δεν είναι ένα απλό σύνθημα: Λευτεριά στην Ελλάδα, όχι στους τοκογλύφους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Παππά.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γεώργιος Ακριώτης και ακολουθεί η κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου.

Κυρίες Ακριώτη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση επί του νομοσχεδίου αυτού γίνεται μερικές μέρες μετά το ιστορικό «όχι» που είπε ο λαός μας. Υπάρχει μεγάλη συζήτηση για το τι σημαίνει αυτό το «όχι», που ταρακούνησε την Ευρώπη και τον κόσμο.

Θα μας επιτρέψετε, όμως, να θεωρούμε ότι εμείς που παλέψαμε γι' αυτό το αποτέλεσμα γνωρίζουμε καλύτερα τη σημασία του. Είναι ένα «όχι» της δημοκρατίας, αλλά είναι και ένα «όχι» της κοινωνικής δικαιοσύνης. Το δείχνουν, άλλωστε, τα ποσοστά στις εργατικές γειτονιές της χώρας. «Όχι» ψήφισαν κυρίως οι εργαζόμενοι και οι νέοι, οι άνεργοι και οι φτωχοποιημένοι.

Άραγε τους αφορά το σημερινό νομοσχέδιο; Αν ψήφιζαν πάλι σήμερα για το καινούργιο αυτό ζήτημα, τι θα ψήφιζαν; Τι θα έπρεπε να ψηφίσουν, αν ψήφιζαν με το κριτήριο που ψήφισαν αυτή την Κυριακή;

Αν ρωτήσουμε τα κόμματα της Δεξιάς, θα μας απαντήσουν ότι περισσότερα δικαιώματα για τους μετανάστες σημαίνει λιγότερα δικαιώματα για τους Έλληνες. Είναι έτσι, όμως;

Να φανταστούμε τα δικαιώματα σαν ένα πανέρι που δεν έχει αρκετό ψωμί για όλους; Για παράδειγμα, το δικαίωμά μας στην ελευθερία της γνώμης μας αφαιρεί από τους άλλους το δικαίωμα της δικής τους γνώμης ή το δικαίωμα των άλλων στη γνώμη τους μας αφαιρεί το δικαίωμά μας στη δική μας γνώμη;

Είναι προφανές ότι αυτό δεν ισχύει. Το αντίστροφο ισχύει. Έχουμε δικαίωμα στη γνώμη μας, όσο όλοι έχουν δικαίωμα στη γνώμη τους. Οι άλλοι έχουν δικαίωμα στη γνώμη τους, γιατί το ίδιο δικαίωμα έχουμε και εμείς. Το ίδιο ισχύει και για το δικαίωμα των παιδιών που γεννήθηκαν εδώ, να έχουν την ελληνική ιθαγένεια. Τα δικαίωμά τους είναι να κάνουν ισχυρότερα και τα δικαιώματα των δικών μας παιδιών. Αν παιδιά που γεννήθηκαν και μεγά-

λωσαν στην Ελλάδα και δεν έχουν άλλη πατρίδα και που μιλούν και τραγουδούν ελληνικά, θεωρούνται πολίτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας – αν δεν θεωρούνται καν πολίτες- τότε κάτι χάνει από την αξία του το να μιλάς και να τραγουδάς ελληνικά.

Εμένα, θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να νιώθω υπερήφανος όταν παιδιά με γονείς Αφρικανούς απαγγέλλουν «Αντιγόνη» και να συγκινούμαι πραγματικά όταν παιδιά με γονείς από την Αλβανία τραγουδούν λόγια του Σεφέρη και όχι να τα θυμόμαστε μόνο όταν καρφώνουν μία πορτοκαλί μπάλα στο NBA.

Ακόμα παραπέρα, αν Έλληνας γεννιέσαι και δεν γίνεσαι, αυτό σημαίνει γενικότερα ότι γεννιέσαι και δεν γίνεσαι, δηλαδή σημαίνει ότι δεν αλλάζει αυτό που γεννιέσαι. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι γεννιέσαι σε μία πλούσια οικογένεια και όχι σε μία φτωχή ή γεννιέσαι από τζάκι και όχι από λαϊκή οικογένεια. Αυτό μας λένε ότι δεν αλλάζει. Αλήθεια; Αυτό είναι το μεγάλο κόλπο.

Όταν μας λένε ότι κάποια παιδιά δεν γεννιούνται ίσα με τα δικά μας, αυτό που θέλουν να μας πουν είναι ότι τα παιδιά δεν γεννιούνται ίσα και ότι και τα δικά μας παιδιά δεν είναι ίσα με τα δικά τους. Για να δεχθούμε ότι τα δικαιώματα είναι ένα κεφάλαιο που κληρονομείται, πρέπει πρώτα να δεχθούμε ότι το κεφάλαιο πρέπει να κληρονομείται ή ότι η ανισότητα πρέπει να κληρονομείται.

Εμείς λέμε πως όχι, δεν πρέπει να κληρονομείται η ανισότητα. Όλα τα παιδιά πρέπει να γεννιούνται ίσα. Ενοούμε και τα παιδιά των μεταναστών και τα δικά μας και τα δικά σας παιδιά πρέπει να γεννιούνται ίσα.

Με το νομοσχέδιο αυτό κάνουμε κάποια βήματα προς την κατεύθυνση μιας κοινωνίας με ίσα δικαιώματα για όλα τα παιδιά, δηλαδή με ίσα δικαιώματα για όλους τους ανθρώπους. Κάποιοι τα θεωρούν ακραία. Είναι, λέει, κομμουνιστικά. Σας πληροφορώ ότι η καθολικότητα των δικαιωμάτων δεν είναι ιδέα των Αριστερών, αλλά του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού. Σας πληροφορώ ότι αυτός ο τρόπος στοχασμού για τη δικαιοσύνη, αυτή η ιδέα ότι η ανισότητα δεν πρέπει να κληρονομείται, δεν ανήκει μόνο στους σοσιαλιστές, αλλά και στους φιλελεύθερους.

Θέλω να πω, κοιτάζοντας προς την πλευρά της Δεξιάς, ότι καταψηφίζοντας το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύετε για μία ακόμα φορά ότι δεν είστε φιλελεύθεροι, αλλά ούτε και Ευρωπαίοι. Αυτό το νομοσχέδιο δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά προσπάθεια εναρμόνισης με τα αντίστοιχα νομικά πλαίσια των χωρών της Ευρώπης.

Αλήθεια, γιατί δεν κοιτάτε τι ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία; Στο ζήτημα αυτό δεν ανήκουμε στην Ευρώπη; Ανήκουμε στην Ευρώπη, μόνο όταν το θέμα είναι η μείωση των συντάξεων και δεν ανήκουμε στην Ευρώπη όταν το θέμα είναι η ζωή παιδιών που μεγαλώνουν δίπλα στα παιδιά μας; Ανήκουμε στην Ευρώπη όταν το θέμα είναι η απελευθέρωση των απολύσεων και δεν ανήκουμε στην Ευρώπη όταν το θέμα είναι τα προσφυγόπουλα από τη Συρία;

Όμως, το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Το πρόβλημά σας είναι ότι και αυτήν την Κυριακή ο κ. Μειμαράκης, αντί να σταθεί με σεβασμό στο 61,3% του ελληνικού λαού, απηύθυνε νέο τελεσίγραφο και μας απειλίζει ότι η αστική τάξη θα απαντήσει πολύ διαφορετικά.

Συνάδελφοι, θα ήθελα τέλος να αναφερθώ σε μία τροπολογία η οποία κατατέθηκε και αφορά το Υπουργείο Υγείας. Με αυτήν ζητά να του δοθεί η δυνατότητα να ελέγξει τη λειτουργία των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας. Όσον αφορά τα κέντρα υγείας, η μεταφορά των αρμοδιοτήτων έγινε απροετοίμαστα προς τις διευρυμένες περιφέρειες και δημιουργήθηκαν σοβαρότατα προβλήματα. Γι' αυτό, αυτή η παράταση που δίνεται, καλώς δίνεται, μέχρι να ρυθμιστεί το πρόβλημα οριστικά.

Όσον αφορά τις διοικήσεις των νοσοκομείων, γνωρίζω ότι πολλά νοσοκομεία είναι παρατημένα στην τύχη τους και η λειτουργία τους επαφίεται στο προσωπικό και μόνο, βρίσκοντας απέναντι διοικήσεις και διοικητές. Αυτό που όλοι οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία απαιτούν είναι αλλαγές στις διοικήσεις που δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους και ακόμα περισσότερο φέρνουν προσκόμματα και δυσκολίες στην προβληματική λειτουργία των υγειονομικών ιδρυμάτων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ακρίωτη.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αναγνωστοπούλου Αθανασία και μετά ο κ. Χρήστος Μαντάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, με κάποια χρόνια καθυστέρηση και με μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας να ρίχνει δεσμευτικά τον ίσκιό της σε οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία για την ιθαγένεια, ψηφίζεται στη Βουλή ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια της Μεταπολίτευσης.

Εάν δεν υπήρχε το ασφυκτικό κατεπείγον του παρόντος να μονοπωλεί το ενδιαφέρον κοινωνίας και μέσων ενημέρωσης, το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια θα έπρεπε να αποτελέσει το κορυφαίο σύνθημα συζήτησης για την ανάδειξη της ιστορικής τους σημασίας.

Πράγματι, το παρόν νομοσχέδιο προστίθεται στους μεγάλους σταθμούς που σηματοδοτούν τον ιστορικό χρόνο του ελληνικού κράτους, σταθμούς κατά τους οποίους διευρύνταν η έννοια του όρου «Έλληνας», προκειμένου να προσαρμοστεί στις νέες ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές πραγματικότητες κάθε φορά. Γύρω από το πώς και με ποια κριτήρια ορίζεται ο Έλληνας διεξήχθησαν σκληρές συγκρούσεις, διαμορφώθηκαν ιδεολογικά και ταξικά μέτωπα, συμπεριελήφθησαν ή αποκλείστηκαν Έλληνες ανάλογα με την πολιτική συγκυρία και τις πραγματικότητες της εποχής.

Αν σήμερα είναι οι μετανάστες, κάποτε ήταν οι ετερόχθονες, μετά οι Μικρασιάτες πρόσφυγες, μετά οι απάτριδες κομμουνιστές. Όλες αυτές οι περιπτώσεις, πολύ διαφορετικές μεταξύ τους και προϊόντα εντελώς διαφορετικών πολιτικών πραγματικότητων, δείχνουν ωστόσο κάτι κοινό: Το ελληνικό έθνος δεν ορίστηκε άπαξ δια παντός με βάση το αίμα μόνο, αλλά με βάση τις ανάγκες που κάθε εποχή αναδείκνυε.

Στα πρώτα χρόνια, λοιπόν, μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους, η συζήτηση, η μάχη για το ποιος είναι Έλληνας ή όχι επικεντρώθηκε στην εντοπιότητα. Ο φόβος των ντόπιων για τη διεύρυνση του έθνους σε ξένους, επομένως για το μοίρασμα της κοινωνικής και πολιτικής πίτας, οδήγησε στη σύγκρουση που έμεινε γνωστή στην ιστορία ως σύγκρουση ανάμεσα σε αυτόχθονες και ετερόχθονες.

Αυτή η δυσκολία για το ποιοι περιλαμβάνονται στους Έλληνες διήρκεσε αρκετά χρόνια, με τον όρο «Έλληνας» άλλοτε να διαστέλλεται και άλλοτε να συστέλλεται ανάλογα με τις συνθήκες και αυτό ανεξαρτήτως αίματος.

Η μεγάλη διεύρυνση, ωστόσο, του ελληνικού σώματος έγινε όταν ο Ελευθέριος Βενιζέλος παραχώρησε το δικαίωμα ψήφου στους Μικρασιάτες πρόσφυγες, διευρύνοντας έτσι το έθνος σ' αυτούς τους ξένους, πολλοί από τους οποίους δεν μιλούσαν ελληνικά, δεν είχαν ελληνική παιδεία και, επομένως, κατά κάποιους ούτε ελληνική συνείδηση. Για το δε αίμα τους, αυτό μόνο η θρησκεία δια της ιεράς οδού το πιστοποιούσε.

Ματαίως η εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» διερρήγγυε τότε τα ιμάτιά της ότι η ένταξη αυτών των ξένων -τους οποίους προέτρεπε να πάνε οίκαδε, να ξαναγυρίσουν δηλαδή στον τόπο τους- στο πολιτικό σώμα θα ήταν ολετήρας του έθνους. Τελικά, παρά τις αντιδράσεις, οι πρόσφυγες έγιναν Έλληνες μεταγγίζοντας στο ελληνικό έθνος ένα ξένο αίμα προς ωφέλεια των πάντων.

Ωστόσο, υπήρξαν και σταθμοί στην ελληνική ιστορία στους οποίους το αίμα του έθνους έπρεπε να καθαριστεί από τις μολύνσεις που είχε υποστεί. Ήταν η εποχή που Έλληνας γεννιόσουν, αλλά στην πορεία ξεγινόσουν δια πολιτικής απόφασης. Ένας μεγάλος αριθμός κομμουνιστών στερήθηκε -και αυτό παρά τις αιματολογικές πιστοποιήσεις- την ιθαγένειά του για λόγους φρονήματος, επειδή οι συνθήκες το απαιτούσαν.

Κανέναν από αυτούς τους αποσυνάγωγους δεν τους έσωσε το αίμα. Και αυτοί ήταν πολλοί. Δεν ήταν λίγοι. Μόνο το 1974 οι στερημένοι την ιθαγένειά τους Έλληνες επανεντάχθηκαν στο ελληνικό έθνος, τότε που το ελληνικό κράτος αποφάσισε ότι Έλληνας είναι όποιος σέβεται τους δημοκρατικούς θεσμούς και τους νόμους του κράτους, διευρύνοντας έτσι ξανά τα όρια του έθνους.

Με το προς ψήφιση νομοσχέδιο, το ελληνικό έθνος επαναο-

ριοθετείται, σε σχέση με τις πραγματικότητες που διαμορφώθηκαν τα τελευταία τριάντα χρόνια. Αυτοί οι ξένοι που κατοικούν εδώ, που ήλθαν και αγωνίζονται μαζί μας κατά τα επαναστατικά συντάγματα πληρώνουν φόρους, σέβονται τους δημοκρατικούς θεσμούς και τους νόμους του κράτους, μεγαλώνουν τα παιδιά τους στο ίδιο πολιτισμικό, εκπαιδευτικό περιβάλλον που μεγαλώνουν και τα εξ αίματος Ελληνόπουλα, αλλά δεν είχαν μέχρι σήμερα το δικαίωμα να γίνουν Έλληνες. Ακόμη και τα παιδιά που αποφοίτησαν από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα έπρεπε να είναι απάτριδες, επειδή είχαν λάθος αίμα, επομένως λόγω των ιδεολογικών αγκυλώσεων της πολιτείας.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι από τα πιο εκσυγχρονιστικά και μεταρρυθμιστικά νομοσχέδια που έχουν ψηφιστεί τις τελευταίες δεκαετίες, έτσι όπως μόνο η Αριστερά μπορεί να δώσει ανθρώπινο περιεχόμενο στους όρους «εκσυγχρονισμός» και «μεταρρύθμιση».

Έλληνας και γεννιέσαι και γίνεσαι. Δημοκράτης Έλληνας, όμως, μόνο γίνεσαι. Το μεγάλο στοίχημα σήμερα είναι οι δημοκράτες Έλληνες, οι δημοκράτες Ευρωπαίοι. Δημοκράτες, χωρίς διεκδίκηση κοινωνικής ισότητας και δικαιοσύνης και ελευθερίας για όλους, δεν υπάρχουν.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι σε ευθεία αναφορά και σύνδεση με ό,τι γίνεται στην Ευρώπη αυτήν τη στιγμή. Αυτό που παίζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι κατά πόσο το περιεχόμενο του όρου «Ευρωπαίος» θα ορίζεται μονοσήμαντα είτε εθνικά είτε ταξικά είτε ιδεολογικά. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε. Γι' αυτό ιθαγένεια και Ευρώπη πάνε μαζί.

Πριν κλείσω, θα ήθελα απ' αυτό το βήμα της δημοκρατίας να καταγγείλω –και περιμένα να το κάνουν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα– τη ρήξη ενός δημοκρατικού κώδικα που παρατηρήθηκε αυτές τις μέρες του δημοψηφίσματος, ενός κώδικα που είχαμε συνολοκληρώσει όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες μετά τη Μεταπολίτευση. Αυτό ήταν ότι, τουλάχιστον την τελευταία μέρα πριν από κάθε εκλογική αναμέτρηση, οι Έλληνες μένουν ελεύθεροι να αποφασίσουν ό,τι θέλουν. Τον κώδικα αυτόν τον έσπασαν τα μεγάλα συμφέροντα, η τάξη που φοβήθηκε ότι έχανε τον απόλυτο έλεγχο, έτσι όπως αυτή εκφράζεται από τα μεγάλα κανάλια.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν: Έλληνας και γεννιέσαι και γίνεσαι. Δημοκράτης Έλληνας μόνο γίνεσαι. Ευρωπαίος δεν γεννιέσαι, γίνεσαι. Δημοκράτης Ευρωπαίος γίνεσαι μέσα από ιδεολογική σύγκρουση, διάλογο και πάνω απ' όλα κοινωνική συναίνεση.

Σήμερα απειλούμαστε να πεταχτούμε έξω από την Ευρώπη, λόγω πολιτικών φρονημάτων. Το «όχι» του ελληνικού λαού την Κυριακή είχε και πολιτικό φρόνημα, είχε και ταξική τοποθέτηση και δημοκρατική διάθεση για σύγκρουση. Δημοκράτης, λοιπόν, γίνεσαι.

Κάποτε μας πέταξαν, αγαπητό ΚΚΕ, εκτός έθνους. Σήμερα θα δεχτούμε να μας πετάξουν και πάλι λόγω πολιτικών φρονημάτων εκτός Ευρώπης;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Αναγνωστοπούλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μαντάς, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, κύριε Μαντά, παρ' όλο που είστε Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Θα είμαι πιο σύντομος, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, νομίζω ότι σε λίγο ώρα θα έχουμε ολοκληρώσει, με αίσθημα ιστορικής ευθύνης, ένα δημοκρατικό και ανθρώπινο καθήκον. Θα έχουμε σφραγίσει με τον νόμο για την ελληνική ιθαγένεια ένα βήμα πολύ σημαντικό στην ελληνική κοινωνία, στην ελληνική πραγματικότητα, με όρους ελευθερίας, με όρους δυνατότητας που δίνουμε στους ανθρώπους που είναι γύρω μας, στα παιδιά που γεννιούνται στη χώρα, να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Είναι από τις σημαντικές στιγμές αυτής της Κυβέρνησης, έστω κι αν αυτές τις ώρες κι αυτές τις στιγμές μπορεί να κυριαρχούν άλλα στις σκέψεις μας, να έχουμε άλλες αγωνίες και άλλες ανησυχίες. Όμως, καταφέραμε –και αυτό είναι πολύ σημαντικό– μέσα σε αυτές τις πολύ δύσκολες στιγμές να κάνουμε αυτό το σημαν-

τικό βήμα, που το παλέψαμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια και σήμερα το πραγματοποιούμε.

Δεύτερον, έχω συνοπογράψει μαζί με άλλους συναδέλφους μια τροπολογία, που αφορά τις μετεγγραφές φοιτητών. Θέλω να πω δύο λόγια γι' αυτό, για να ξεκαθαριστεί το τοπίο γύρω από αυτήν την τροπολογία. Είναι μια επείγουσα τροπολογία για δύο λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι ότι ξεκαθαρίζει το τοπίο για την επόμενη χρονιά και πρέπει να γίνει αυτό τώρα, γιατί τώρα θα υποβληθούν τα αντίστοιχα αιτήματα. Συνεπώς, όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να γνωρίζουν το νέο πλαίσιο, που, όπως λέει και η αιτιολογική έκθεση, παίρνει πρωτίστως κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια, που είναι πολύ κρίσιμα σε αυτήν τη συγκυρία που ζούμε, λόγω της προφανούς αδυναμίας της πολιτείας να αντιμετωπίσει προβλήματα στίσης και στέγασης, όπως θα ήθελε να τα αντιμετωπίσει και παίρνοντας υπόψη και τη δυνατότητα των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων να λειτουργήσουν με όρους ουσιαστικούς.

Ταυτόχρονα, λύνει το πρόβλημα των φοιτητών της Αρχιτεκτονικής, τουλάχιστον στο μεγαλύτερο τμήμα, παίρνοντας υπόψη και την απόφαση του Σ.Τ.Ε. προσπαθώντας να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα για το οποίο πράγματι δεν ευθύνονται ούτε οι φοιτητές ούτε τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Βρεθήκαμε σε μια δύσκολη συγκυρία και με αυτήν την τροπολογία νομίζω ότι στο μεγαλύτερο μέρος του αντιμετωπίζεται.

Τέλος, θέλω να πω το εξής. Αναμφίβολα, είναι πάρα πολύ κρίσιμες οι στιγμές που ζούμε. Όμως, πρέπει να έχουμε πλήρη συνείδηση ότι αυτές οι στιγμές σφραγίζονται σε κάθε περίπτωση από τη βούληση του ελληνικού λαού και –να το πω και με έναν άλλο τρόπο– από τη βούληση του ευρωπαϊκού λαού.

Όσοι ονειρεύονται ότι η σημερινή πολύ σημαντική διαδικασία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα είναι μια αποχαιρετιστήρια εκδήλωση για τη χώρα μας, κάνουν λάθος. Παρά τις δυσκολίες, παρά τις πιέσεις, παρά τις απειλές έχουμε τη δυνατότητα, όχι μόνο επειδή έχουμε γενικά και αόριστα δίκιο, αλλά επειδή η λύση που προτείνουμε είναι λύση και για τη χώρα μας και για την Ευρώπη.

Χωρίς αμφιβολία, είναι μια δύσκολη λύση. Όμως, είναι μια λύση που μπορεί να δώσει διέξοδο και να ανοίξει προοπτικές. Και είμαι σίγουρος ότι υπάρχει δυνατότητα να επικρατήσει ο ρεαλισμός και να επικρατήσει η δυνατότητα που έχουν οι λαοί της Ευρώπης να λειτουργούν στη κάθε χώρα σε συνθήκες ελευθερίας, σε συνθήκες αλληλεγγύης, σε συνθήκες δικαιοσύνης. Δεν τα περιμένουμε άλλωστε αυτά από τις ελίτ και τους ορκισμένους εχθρούς των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Όμως, έχουμε τη δυνατότητα και με τη θέληση του ελληνικού λαού και με τη συνεννόηση των πολιτικών κομμάτων στη χώρα μας, να τα διεκδικήσουμε και να τα πετύχουμε.

Τέλος, για όσους νομίζουν ότι μέσα σε αυτό το πολύ σκληρό περιβάλλον, σε αυτήν την πολύ δύσκολη συνθήκη θα δημιουργήσουν ρήγματα στην Αριστερά, στο ΣΥΡΙΖΑ και στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα, είναι μακριά νυχτωμένοι. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποδείξει ότι σε πολύ δύσκολες συνθήκες έχει την ωριμότητα και τις συλλογικές διαδικασίες να ανταποκρίνεται, σε κάθε περίπτωση, σε αυτό που πάνω από όλα είναι προς το συμφέρον του ελληνικού λαού και στο συμφέρον της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, που είναι αυτά τα κοινωνικά στρώματα που εκπροσωπούμε και που σφράγισαν με τον πιο σαφή τρόπο και το δημοψήφισμα πριν από λίγες μέρες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαντά.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Γαλέος, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής.

Θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΛΕΟΣ: Συνήθως με ακούτε να μιλάω για οικονομικά θέματα. Μέχρι τώρα για κάποια άλλα θέματα δεν έχω αποταθεί στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Αλλά για το άρθρο 1 αυτού του

νομοσχεδίου, το οποίο είναι εθνοκτόνο, γι' αυτό το άρθρο ακριβώς θέλω να πάρω τον λόγο και να σας πω κάποια πράγματα.

Μας προβληματίζει αυτή τη στιγμή και όλος ο ελληνικός λαός είναι προβληματισμένος από την οικονομία. Τη θεωρεί το μεγαλύτερο πρόβλημα για την Ελλάδα. Εύλογο είναι, γιατί ο άλλος δεν έχει να φάει ή δεν έχει χρήματα να πληρώσει την εφορία του ή στερείται κάποιων βασικών αγαθών. Αλλά έχουμε όλοι μιλήσει για οικονομικούς κύκλους. Ένας κύκλος είναι κι αυτός, αν και πολύ επώδυνος. Κάποια στιγμή, ή έτσι ή αλλιώς, θα έρθει η έξοδος απ' αυτόν τον οικονομικό κύκλο και για την Ελλάδα.

Το μεγάλο πρόβλημα όμως για την Ελλάδα δεν είναι η οικονομία. Το μεγάλο πρόβλημα είναι το δημογραφικό. Υπογεννητικότητα, αμβλώσεις, πάνω από εξήντα χιλιάδες παιδιά αγέννητα το χρόνο, αυτοκτονίες. Πάνω από δέκα χιλιάδες άνθρωποι έχουν αυτοκτονήσει. Μετανάστευση. Κι αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Πάρα πολλοί μου έχουν πει ότι μεταναστεύουν οι νέοι. Αλλά μου έχουν πει και κάποιοι πιο ηλικιωμένοι ότι «εάν ήμουν κι εγώ νέος, θα είχα μεταναστεύσει κι εγώ». Έτσι είναι τα πράγματα.

Βέβαια, έχουμε και το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που είναι απόλυτα υπεύθυνοι γι' αυτό, να θεωρούν τα παιδιά τεκμήρια για τη φορολογία. Δεν φταίτε εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Έρχεστε όμως αυτή τη στιγμή και ξεπερνάτε κάθε νεοδημοκράτη και κάθε πασοκτζή και κάνετε αυτό το εθνοκτόνο νομοσχέδιο.

Ξέρω, κυρία Υπουργέ. Επειδή δεν θα έχετε επιχειρήματα, μόλις τελειώσω την ομιλία μου, εάν μου απαντήσετε, θα αρχίσετε αυτά τα ευτράπελα με τους ναζί, τα τάγματα εφόδου, που χρησιμοποιούν ορισμένοι -ευτυχώς μόνο ορισμένοι- από τους συναδέλφους σας. Πείτε ό,τι θέλετε. Δεν με ενδιαφέρει καθόλου. Αυτό το εθνοκτόνο νομοσχέδιο αποσύρετε για να σωθεί η Ελλάδα. Τίποτα άλλο δεν θέλω.

Κυρία Υπουργέ, κοιτάξτε με, σας παρακαλώ. Κοιτάξτε με καλά. Μοιάζω με Ελβετός ιθαγενής; Ελβετός υπήκοος είμαι. Ελβετός ιθαγενής είμαι; Ποιος μπορεί από εσάς να πει ότι είμαι Ελβετός ιθαγενής; Πήρα την υπηκοότητα στην Ελβετία. Και θα σας πω πώς την πήρα. Θα σας πω τι κάνουν τα προοδευμένα κράτη, τι κάνει το πρώτο κράτος στην Ευρώπη και παγκόσμια.

Πηγαίνει εσύ ενήλικας και κάνεις μια αίτηση για πάρεις την υπηκοότητα. Μετά μεσολαβεί ένας χρόνος για να αποφασίσουν ή για να κάνει κάποιες παρατηρήσεις ή σχόλια όλη η κοινότητα ή ο δήμος που κατοικείς. Και αν δεν υπάρξουν αυτά, σε βάζουν να δώσεις κάποιες εξετάσεις. Στις εξετάσεις πρέπει να ξέρεις τη γλώσσα, γραπτά και προφορικά. Πρέπει να ξέρεις βασικά θέματα της γεωγραφίας και της ιστορίας της Ελβετίας και πρέπει να μην χρωστάς ούτε στην εφορία, αλλά και να έχεις λευκό ποινικό μητρώο. Αυτά κάνουν τα προοδευμένα κράτη. Δεν δίνουν την ιθαγένεια δώρο σε κάποιους, οι οποίοι -να σας πω και κάτι, κυρία Υπουργέ;- ούτε το όνομά σας δεν ξέρουν και θα είναι Έλληνες ιθαγενείς. Αυτό γίνεται.

Θα σας κάνω και μια τελευταία ερώτηση: Μήπως ξέρετε γιατί οι δυτικές προοδευμένες χώρες, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Αμερική δεν κάνουν επενδύσεις στο Πακιστάν και στο Ιράκ; Ίσως μόνο για τα πετρέλαια να κάνουν στο Ιράκ.

Δεν σας έπιασα αδιάβατη ούτε κι εγώ το ξέρω. Αλλά αυτό που ξέρω είναι ότι δεν πρόκειται να κάνουν και στην Ελλάδα καμμία επένδυση, γιατί μέσα σε είκοσι χρόνια ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας θα είναι Πακιστανός.

Λοιπόν, σκεφτείτε σας παρακαλώ πάρα πολύ καλά. Δώστε την υπηκοότητα σε ανθρώπους που ζουν νόμιμα εδώ, αλλά όχι την ιθαγένεια. Η ιθαγένεια είναι κάτι το μοναδικό.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Γαλέο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Χατζηλάμπρου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί...

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Γεωργιάδης δεν είχατε πει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Με συγχωρείτε!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άμα βιάζεται, ας μιλήσει. Δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, κύριε Γεωργιάδη, με συγχωρείτε. Ακολουθεί ο κ. Χατζηλάμπρου.

Έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά, γιατί κάνετε χρήση της δευτερολογίας σας, κύριε Γεωργιάδη, χθες.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είχαμε ζητήσει χθες, συμφωνώντας με την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, να αναβληθεί η σχετική συζήτηση. Και είναι εδώ, σήμερα, κύριε Υπουργέ, παρ' όλο που το παρόν νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο εξαιρετικά ενδιαφέρον και μπορεί να αποτελέσει πεδίο σφοδράς ιδεολογικής σύγκρουσης -με την καλή έννοια, γιατί η Βουλή είναι ένας χώρος ιδεολογικής σύγκρουσης. Και εγώ δεν μπορούσα να παρίσταμαι γιατί ήμουν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στην πραγματικότητα η σχετική σημερινή συζήτηση έχει υποβαθμιστεί και κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να έχει γίνει δεκτό το σχετικό χθεσινό αίτημα. Άρα, δεν θα επεκταθώ επί του νομοσχεδίου.

Οι απόψεις μας είναι γνωστές, το καταψηφίζουμε και θεωρούμε ότι σε κάθε περίπτωση δεν είναι αυτή η πρώτη προτεραιότητα της Ελλάδας αυτήν τη στιγμή. Ακόμα κι αν δεχθούμε την επί της αρχής συζήτηση για το πώς θα βοηθήσουμε την ένταξη ορισμένων ανθρώπων, οι οποίοι νομίμως ζουν στην Ελλάδα, δεν είναι αυτό το νούμερο ένα ζήτημα για τη χώρα μας Τετάρτη μεσημέρι, όταν δεν ξέρουμε αν τη Δευτέρα το πρωί θα είμαστε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Νομίζουμε, δηλαδή, ότι αδικήσατε και τον εαυτό σας και το νομοσχέδιό σας με τη σημερινή συζήτηση στην παρούσα συγκυρία.

Θα μου επιτρέψετε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, να μιλήσουμε λίγο για τα μεγάλα, αυτά που πραγματικά κάνουν τους Έλληνες πολίτες να αγωνιούν.

Κύριε Υπουργέ, δεν διανοούμαι καν να πιστέψω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός δεν θα καταφέρει να κλείσει συμφωνία μέχρι την Κυριακή το βράδυ. Είναι απολύτως προφανές, βάσει των όσων είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην προεκλογική περίοδο του δημοψηφίσματος, αλλά και στην πρώτη του δήλωση το βράδυ του δημοψηφίσματος αλλά και στην κοινή δήλωση μετά το Συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών, ότι εσείς οι ίδιοι ερμηνεύετε το 62% της περασμένης Κυριακής όχι ως «όχι» στο ευρώ, και όχι ως «όχι» στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Άρα, αυτήν την εβδομάδα, ο κύριος Πρωθυπουργός υποχρεούται να έρθει με συμφωνία.

Δεν έχει εντολή από κανέναν -και σίγουρα όχι από τον ελληνικό λαό- για να συμβούν αυτά για τα οποία προειδοποιήσαμε χθες από το σύνολο των ευρωπαίων ηγετών. Γιατί ζούμε, πράγματι, ιστορικές στιγμές. Η Ελλάδα είναι η χώρα η οποία τα τελευταία χρόνια πρωτοστάτησε στο να γίνουν μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως χώρες όπως η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Κροατία, η Κυπριακή Δημοκρατία. Όλες αυτές οι χώρες είχαν ως προστάτη τους, ως εκπρόσωπό τους για χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ως βασικό τους υποστηρικτή στην ευρωπαϊκή τους πορεία την Ελλάδα. Και κινδυνεύουμε, σε λίγες μέρες η Ελλάδα να είναι έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αν ποτέ θέλουμε να ξαναπούμε μέσα, θα πρέπει να κάνουμε αίτηση πίσω από την Αλβανία και πίσω από τα Σκόπια. Θα πρόκειται περί εθνικής καταστροφής τεραστίου μεγέθους και απορώ και πώς σας περνάει από το μυαλό να πάρετε στις πλάτες σας τέτοιου μεγέθους ιστορική ευθύνη για την οποία σίγουρα δεν έχετε την εξουσιοδότηση του ελληνικού λαού.

Δεν είμαι βέβαιος ότι έχουν επαρκώς καταλάβει οι συμπολίτες μας -σίγουρα εσείς δεν τους το έχετε εξηγήσει- τί θα σήμαινε εάν την Κυριακή το βράδυ η Σύνοδος Κορυφής των είκοσι οκτώ κρατών-μελών έκανε χρήση του άρθρου 7 παραγράφου 2 της Συνθήκης της Λισαβόνας, για να ακυρώσει στην ουσία τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θα σήμαινε πρακτικά -και το λέω από εδώ για να το ακούσουν οι Έλληνες συμπολίτες μου- ότι το σύνολο των χρημάτων που αφορά σε αγροτικές επιδοτήσεις, το σύνολο των χρημάτων που αφορά στο ΕΣΠΑ, το σύνολο των χρημάτων που αφορά στα διαρθρωτικά ταμεία, το σύνολο των χρημάτων που αφορά ακόμα και σε εκπαιδευτικά

προγράμματα τύπου «ERASMUS» ή προγράμματα που έχουν να κάνουν με τα ερευνητικά προγράμματα των πανεπιστημίων, το σύνολο των χρημάτων που πρόκειται να λάβει η χώρα μας τα επόμενα χρόνια από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2020 είναι πάνω από 45 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να υπολογίζονται τα 35 δισεκατομμύρια ευρώ του πακέτου Γιούνκερ,

θα χαθεί σε ένα βράδυ και τα χρήματα θα δεσμευτούν υπέρ του ESM, προς τον οποίο χρωστάμε 131 δισεκατομμύρια.

Αντέχετε την ιστορική ευθύνη να κάνετε κάτι τέτοιο; Αντέχετε την ιστορική ευθύνη του ποια θα είναι η επίπτωση στα εθνικά μας θέματα, εάν η Ελλάδα βρεθεί ξαφνικά μόνη της ενάντια σε όλο το δυτικό κόσμο; Με ποια διεθνή συμμαχία; Ακόμα και η Ρωσία, στην οποία κάνατε τόσα ταξίδια, βγάζει εδώ και λίγες μέρες συνεχείς ανακοινώσεις με τους εκπροσώπους του Κρεμλίνου, του ιδίου δηλαδή του Προέδρου Πούτιν ή Υπουργών του, ότι η Ρωσία επιθυμεί την Ελλάδα ως χώρα-μέλος της Ευρωζώνης και καλεί την Ελλάδα να τα βρει με τους πιστωτές της. Ποια; Η Ρωσία που περίμεναν χιλιάδες συμπολίτες μας αυτήν την πενταετία ότι θα ήταν η χώρα που θα μας δάνειζε –λέει– για να βγούμε από το μνημόνιο.

Και έχετε τεράστια ευθύνη, κύριε Υπουργέ. Και ακώς ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα πήγε στο Στρασβούργο και έκανε μια ομιλία η οποία είναι σημείο των καιρών. Έλαβε τη σθεναρή, τη θερμή επιδοκιμασία της Λεπέν και του Φάρατζ. Σημεία των καιρών. Ο πρώτος Έλληνας Πρωθυπουργός της Αριστεράς καταχειροκροτείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από τη Λεπέν και τον Φάρατζ. Αυτό κάτι πρέπει να σας λέει. Κάτι δεν κάνετε καλά για να σας χειροκροτεί η κ. Λεπέν, κύριε Υπουργέ. Θα έπρεπε να σας προβληματίσει τι είναι αυτό που βλέπει η κ. Λεπέν στο πρόσωπο του Αλέξη Τσίπρα.

Είναι πράγματι τεράστια η ιστορική σας ευθύνη γι' αυτά τα πέντε χρόνια, σε όσες δύσκολες αποφάσεις έπρεπε να πάρουν οι ελληνικές κυβερνήσεις. Όχι μόνο ποτέ δεν βάλατε πλάτη σε καμμία μεταρρύθμιση, αλλά συνεχώς λέγατε στο λαό ότι υπήρχε ένας άλλος δρόμος εύκολος δρόμος, τον οποίο, αν εσείς ερχόσταν στην εξουσία, θα τον βγάλατε από τη μαγική σας τσέπη, για να γλιτώσετε τους Έλληνες συμπολίτες μας από τα βάσανα. Τέτοιος δρόμος όλοι ξέρουμε ότι σήμερα δεν υπάρχει. Και προ ολίγου μαθαίνουμε ότι κάνατε αίτηση για τρίτο μνημόνιο στον ESM ύψους 51 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από σήμερα έχουμε υπογεγραμμένη αίτηση του Αλέξη Τσίπρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τρίτο μνημόνιο.

Εμείς σας λέμε: Φέρτε συμφωνία. Εμείς δεν είμαστε σαν εσάς. Δεν θα κάνουμε εναντίον σας αυτά που κάνατε εσείς σ' εμάς όλα αυτά τα πέντε χρόνια, γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι το κοινό συμφέρον του τόπου μας είναι η ευρωπαϊκή πορεία, την οποία δεν έχει κανένας δικαίωμα να ανακόψει την Κυριακή το βράδυ. Δεν μιλάμε για την επόμενη δημοσκόπηση. Δεν μιλάμε για το ποιος θα έχει οφέλη, ακόμα και στις επόμενες εκλογές. Μιλάμε για τις επόμενες τουλάχιστον τρεις με τέσσερις γενεές των Ελλήνων και σε ποια Ελλάδα ζουν. Αυτήν την ιστορική ευθύνη δεν μπορεί να την πάρει ο κύριος Πρωθυπουργός και δεν έχει τέτοια πολιτική νομιμοποίηση.

Επαναλαμβάνω. Συνεχώς αναφέρεται ο κύριος Πρωθυπουργός στην κοινή απόφαση των πολιτικών Αρχηγών από το πολιτικό συμβούλιο της Δευτέρας. Για να είμαστε όλοι ξεκάθαροι, η κοινή αυτή δήλωση εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει μόνο ένα χαρακτηρισμό. Δεν μίσησαν οι πολιτικοί Αρχηγοί στα μέτρα ή τις λεπτομέρειες της συμφωνίας.

Η κοινή δήλωση λέει: «Κύριε Πρωθυπουργέ, εξουσιοδοτείστε να φέρετε συμφωνία». Τίποτα άλλο δεν έχει πει η Νέα Δημοκρατία και σε τίποτα άλλο δεν θα μας καταστήσετε συνενόχους, εάν πράγματι τελικώς επιβεβαιωθούν εκείνοι οι οποίοι ισχυρίζονται όλο αυτό το διάστημα –κι εγώ δεν θα το κρύψω, γιατί ήμουν εις εξ αυτών– ότι είχαν από την αρχή κρυφή ατζέντα και ότι στην πραγματικότητα η δήθεν διάσταση μεταξύ του κ. Λαφαζάνη και του κ. Τσίπρα, όπως παρουσιαζόταν από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας όλο αυτό το διάστημα, δεν ήταν παρά ένα καλά οργανωμένο θέατρο. Ο κ. Λαφαζάνης, για να μαζεύει την Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Τσίπρας με το γλυκό του χαμόγελο και τη λάμψη του να μπορεί να παίρνει εύκολα ψήφους από τον υπόλοιπο

αστικό χώρο για να δημιουργείται μία πλειοψηφία, που τελικός της στόχος της είναι από την αρχή να μας βγάλει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ελπίζω ότι τίποτα απ' αυτά δεν ισχύει. Το ξαναλέω, ελπίζω ότι τίποτα απ' αυτά δεν ισχύει και ότι πράγματι όλοι οι Έλληνες που σήμερα αγωνιούν, όλοι οι Έλληνες που σήμερα ανησυχούν, όλοι οι Έλληνες που σήμερα σκέπτονται ποια θα είναι η Ελλάδα τη Δευτέρα θα μπορούν να γνωρίζουν και να έχουν εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό, ότι δεν είναι Πρωθυπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά Πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων και θα πάρει πάνω στις πλάτες του την ευθύνη ως Πρωθυπουργός της χώρας να κρατήσει τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο επιστρέφοντας με συμφωνία, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: «Κυρία Υπουργέ».

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αναφέρομαι στον κ. Βούτση τώρα. «Κύριε και κυρία Υπουργέ». Δεν έχω καμμία αντίρρηση, μην σας στεναχωρήσω.

Είναι όμως μείζον, αφού σας αρέσει, κυρία Κατριβάνου, αυτή η έννοια της ισότητας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να σκεφτείτε ότι τέτοιου είδους ισότητα σήμερα υπάρχει κατά κύριο λόγο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ότι αν μας πάτε να γίνουμε Συρία ή Αλγερία ή Αίγυπτος, τέτοιου είδους ισότητα δεν θα απολαύσετε στο μέλλον. Άρα, να μην γελάτε και να παίρνετε πολύ στα σοβαρά την ευθύνη που αυτήν τη στιγμή έχετε πάρει πάνω στις πλάτες σας. Καταλάβετε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Άρα, θα το ψηφίσετε ως ευρωπαϊστής;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μέσα στην Ευρώπη υπάρχουν διαφωνίες σε τέτοια θέματα, αλλά σεβόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ισότητα. Εσείς θέλετε να μας κάνετε Συρία και σας χειροκροτεί η Λεπέν και δεν ντρέπεστε. Η Λεπέν αποθεώνει από σήμερα το πρωί τον Τσίπρα στις διαδοχικές της δηλώσεις. Σας αρέσει; Το ευχαριστήσατε; Συμφωνείτε; Καμαρώνετε που τη βλέπετε να σας αποθεώνει; Δεν ανησυχείτε γιατί η κ. Λεπέν ξαφνικά απέκτησε ως πολιτικό πρότυπο τον Αλέξη Τσίπρα;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εσείς κατηγορείτε την Λεπέν;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να το σκεφτείτε πολύ καλά, κυρία μου, πού πηγαίνετε την Ελλάδα.

Σίγουρα η Νέα Δημοκρατία ζητάει προ ημερησίας συζήτησης στη Βουλή άμεσα, όσο πιο γρήγορα γίνεται. Ζούμε ιστορικές στιγμές. Ο κύριος Πρωθυπουργός πρέπει να έρθει και να μας ενημερώσει, να ενημερώσει το Ελληνικό Κοινοβούλιο για το πού βρισκόμαστε, πόσο υπαρκτός είναι ο κίνδυνος, όπως τον ακούσαμε εχθές το βράδυ.

Δεν είναι η ώρα σήμερα να κάνω δηλώσεις και να υπενθυμίσω ότι την περασμένη εβδομάδα ο κύριος Πρωθυπουργός δήλωνε πως σε σαράντα οκτώ ώρες θα έχει συμφωνία. Παρ' ότι πέρασαν οι σαράντα οκτώ ώρες, εγώ θα σας πω ως γίνεις και σε εβδομήντα δύο, ως γίνεις και σε ενενήντα, αλλά πρέπει να γίνει συμφωνία, πριν οι είκοσι οκτώ χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή οι άλλες είκοσι επτά, λάβουν απόφαση, όπως μας προειδοποίησαν χθες το βράδυ, δηλαδή να μας θέσουν εκτός της ευρωπαϊκής μας πορείας. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ιστορική ευθύνη που αναλαμβάνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ασφαλώς, και η σημερινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σίγουρα δεν βοήθησε. Γιατί έκανε μία ομιλία σαν να μιλάει προεκλογικά, σαν να μιλάει για να τον ακούσουν μόνο οι ψηφοφόροι που στην Ελλάδα. Αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο. Εκεί δεν πάμε για να μας ακούσουν οι ψηφοφόροι μας στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι. Εκεί πάμε για να πείσουμε την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη και αυτό ο κ. Τσίπρας και σήμερα δεν το έπραξε, και σήμερα έχασε μία τόσο μεγάλη ευκαιρία να δείξει την πραγματικότητα στους ευρωπαίους ηγέτες που αγαπάνε την ιδέα της ενωμένης Ευρώπης. Αφησε και αυτήν τη σημερινή μέρα να περάσει σε καυγάδες μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και σφοδρές κατηγορίες εναντίον της χώρας μας.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω κλείνοντας ότι εάν η απόφαση της Κυβερνήσεως είναι να φέρει συμφωνία, η Νέα Δημοκρατία θα παίξει εποικοδομητικό ρόλο, ως εγγυητής της ευρωπαϊκής πορείας του τόπου, χωρίς να έχει συνενοχή για όσα λάθη έχετε

κάνει αυτούς τους τελευταίους πέντε μήνες, αλλά και χωρίς να κάνει όλα αυτά που κάνατε εσείς σε εμάς.

Εάν, όμως, κύριε και κυρία Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλάβετε την ιστορική ευθύνη να θέσετε την Ελλάδα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ξέρετε ότι αναλαμβάνετε και την ευθύνη για όσα θα επακολουθήσουν και σε κοινωνικό επίπεδο, με την απίστευτη φτώχεια που θα έρθει, που κανένας μας δεν την έχει φανταστεί, και όσον αφορά τα εθνικά μας θέματα, που ανοικτά όλα θα βρεθούν σε τρομερά μεγάλο κίνδυνο, αλλά και σε όποια άλλη συμφορά βρει τον τόπο μας από μία τέτοια άφρονα πολιτική.

Εύχομαι να πάρει ο Πρωθυπουργός τη σωστή απόφαση και να γυρίσει με συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πριν από δύο ώρες ένας γραφικός, τελικά, της πολιτικής, ο οποίος όμως ως Αρχηγός κόμματος είχε δηλώσει συμμετοχή στην επιτροπή του «ναι», χωρίς να έχει καμία ευθύνη γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία, έγραψε στο blog του κάτι απίστευτα πράγματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιος;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το γνωρίζετε πολύ καλά.

Έδωσε μάλιστα ραντεβού την Παρασκευή το πρωί στους πολίτες να μπουν στα Υπουργεία και στο Μαξίμου, για να μας πετάξουν έξω και να γλιτώσουν τη χώρα από το όνειδος να φύγει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μιλάω περί γραφικότητας. Αν ήταν αντίστροφα τα πράγματα, θα λέγαν: «Να η τάδε συνιστώσα σας, που είπε αυτά τα πράγματα κ.λπ.».

Δεν περίμενα, λοιπόν, μετά από δύο ώρες τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, πέραν ενός ρόλου που ενδεχομένως και να ήταν καλοδεχούμενος για να βοηθήσει στις δύσκολες, ταχύτερες διαπραγματεύσεις που γίνονται αυτές τις μέρες, να πάρει το ρόλο ενός πολιτικού τιμητή ή πολιτικού απολογητή ή πολιτικού εισαγγελέα σε μία τόσο κρίσιμη στιγμή.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ ευθύς. Προφανώς, δεν ακούσατε την ομιλία του Πρωθυπουργού στο Στρασβούργο, εκτός αν ακούσατε μόνο αυτούς που του απάντησαν. Διότι, αν την είχατε ακούσει, θα βλέπατε ότι με πάρα πολύ μεγάλη ευθύτητα, εκ μέρους όλων των Ελλήνων, έθεσε τα βασικά ζητήματα που έχουν σχέση με το τι έχει υποστεί η χώρα μας μετά από πέντε χρόνια αποτυχημένων παρεμβάσεων και θεραπειών και το πώς υπάρχει ένα μέτωπο απέναντι ακριβώς στη λιτότητα, στην ανθρωπιστική καταστροφή, στο να μη συνεχιστεί αυτή η κοινωνική απαξίωση που υπάρχει στη χώρα και άρα η αναζήτηση, και διά της κοινής προχθεσινής δήλωσης, μίας έντιμης και κοινωνικά και οικονομικά βιώσιμης συμφωνίας.

Γύρω από αυτό το μοτίβο ήταν η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού, η οποία βεβαίως απέναντί της βρήκε απίστευτες κατηγορίες, από τις οποίες επίσης δεν πήρατε καμμία απόσταση. Μας λέγατε εδώ για την κ. Λεπέν κ.λπ., που δεν αφορά εμάς αυτό το ζήτημα. Εσάς όμως σας αφορά το ότι ανήκετε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, όπου η ομιλία του κ. Βέμπερ, αν δεν κάνω λάθος, ήταν μνημείο υποκρισίας και πολιτικής αθλιότητας προς τη χώρα μας και προς όσα είπε ο Πρωθυπουργός. Ενδεχομένως -δεν τα έχετε πει εσείς αυτά εδώ στη Βουλή- σας εκφράζουν ή δεν πήρατε καμμία πρόνοια να πάρετε αποστάσεις από αυτά που ειπώθηκαν.

Επίσης, μέσα σε δώδεκα λεπτά δεν είπατε ούτε προσχηματικά τίποτα για το ότι αυτή τη στιγμή χρειάζεται να υποχωρήσουν οι ακραίες, ακρότατες φωνές μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έθεσαν τηλεσίγραφο και μάλιστα με ώρα, 8.30' το πρωί κάποιος μέρας προς την ελληνική Κυβέρνηση και προς τον ελληνικό λαό, κύριε Γεωργιάδη. Θα περίμενα, τουλάχιστον, να πείτε εκ μέρους

του κόμματός σας ότι εν πάση περιπτώσει, χρειάζεται μία καλύτερη άνεση για να συζητηθούν τα πράγματα, ότι δεν λύνονται με τηλεσίγραφα, ότι δεν είναι σωστό να τίθενται τόσο διχαστικά και κάθετα τα πράγματα, όταν έχετε τη διαβεβαίωση ότι κατετέθησαν ελληνικές προτάσεις και εχθές από τον Ευκλείδη Τσακαλώτο και ότι κατατίθεται και ένα σύνολο προτάσεων πάνω στην κεντρική κατεύθυνση, στην οποία υπήρξε και μια ευρεία επί των τίτλων -και συμφωνώ σε αυτό μαζί σας- συναίνεση στο Προεδρικό Μέγαρο. Άρα, δεν υπάρχει κάτι να επισημανθεί προς την ελληνική πλευρά, δηλαδή ότι δεν θέλαμε μία έντιμη -επαναλαμβάνω- και οικονομικά βιώσιμη συμφωνία.

Εσείς, από την πλευρά σας, με τη σημερινή σας ομιλία, που ελπίζω και πάλι -σας το είχα πει άλλη μία φορά- να μην εκφράζει και να μην χρεώνει το κόμμα σας, υπονομεύετε ευθέως τις δυνατότητες που υπάρχουν για να υπάρξει αυτές τις μέρες πραγματικά μία πολύ καλύτερη συμφωνία από αυτήν που θέλουν οι εταίροι δανειστές, ενώ βλέπετε -είμαι σίγουρος ότι είστε ενήμερος- ότι σε όλη την Ευρώπη και πέραν της Ευρώπης, στα μεγαλύτερα μέσα, αυτή τη στιγμή γίνεται μία πάρα πολύ σημαντική συζήτηση για το ποιος και πώς έθεσε ποια ζητήματα, τι προκύπτει, τι έχει να πάρει η Ελλάδα, πώς αξιοποιεί την απόφαση του ελληνικού λαού, τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή σε χρηματιστήρια και στις οικονομίες μεγίστων χωρών -αντιλαμβάνεστε τι λέω- παγκοσμίως -και όχι λόγω του ελληνικού προβλήματος, αλλά λόγω της γενικότερης κρίσης μέσα στον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό.

Θέματα δηλαδή τα οποία δημιουργούν ένα περιβάλλον για αξιοποίηση από την πλευρά της χώρας, ώστε να υπάρξει η καλύτερη δυνατή και οικονομικά βιώσιμη κυρίως συμφωνία, δεν σας απασχολούν καθόλου.

Δεν σας απασχολούν -σας επαναλαμβάνω- ούτε καν με την έννοια της υποκριτικής σύμπραξης, συμπαρατάξης, σπρωξίματος, προς αυτούς οι οποίοι θέτουν αυτά τα ζητήματα.

Δεν περίμενα δυστυχώς -σας το λέω ευθέως και με αυτό κλείνω- κάτι καλύτερο εκ μέρους σας, όταν εκτός απ' όλα αυτά που ξεχάσατε, δηλαδή από το τι είπε το κόμμα σας στην Ευρωβουλή, το τι γίνεται παγκοσμίως, το τι περιθώρια υπάρχουν, ξεχάσατε και μία λεπτομέρεια. Το 61% του ελληνικού λαού και της απόφασής του πριν από τρεις ημέρες. Ε, αυτό πια δεν το περιμένα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, με εντυπωσιάσατε. Και με εντυπωσιάσατε αρνητικά. Άκουσα πολύ προσεκτικά την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού. Την ξέρω σχεδόν απέξω. Την έχει πει εδώ τέσσερις φορές, την ίδια. Είμαι βέβαιος ότι μπορεί να έχει πει ακριβώς τις ίδιες λέξεις, είναι το ίδιο ακριβώς κείμενο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Τα ίδια μέσα και τα ίδια έξω, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λάθος για την Ελλάδα. Γιατί είναι άλλο κοινό και άλλο πάμε να κερδίσουμε.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, άκουσα και τον κ. Βέμπερ. Ακούστε τώρα τι γίνεται. Ο κ. Βέμπερ ξεκίνησε την ομιλία του και ζήτησε από τον κύριο Πρωθυπουργό ένα συγγνώμη για το ότι ο Υπουργός σας, ο κ. Βαρουφάκης, χαρακτήρισε όλες τις ευρωπαϊκές ηγεσίες τρομοκράτες και γιατί ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης και συνταίρος σας, ο κ. Καμμένος, έκανε διάφορους υβριστικούς χαρακτηρισμούς για την Ευρώπη.

Ήρθατε εσείς, κύριε Υπουργέ, εδώ και είπατε τον κ. Βέμπερ, αν κατάλαβα καλά, ως εκφραστή των άθλιων πολιτικών στην Ευρώπη και ακραίων κύκλων και κάτι τέτοια.

Ο κ. Βέμπερ, αν δεν το καταλάβατε, μίλησε εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Είναι η πλειοψηφία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για να πετύχετε συμφωνία ή ανάποδα, για να μας βγάλουν έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, άρθρο 7 παράγραφος 2, ψηφίζει και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Τι λέει, λοιπόν, ο Υπουργός της Ελληνικής Κυβερνήσεως στην Ελληνική Βουλή σήμερα, ο οποίος εκπροσωπεί μία Κυβέρνηση που υποτίθεται ότι θέλει να πετύχει μία συμφωνία; Ότι ο επικεφαλής της πλειοψηφίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι άθλιος, ακραίος, εκπρόσωπος των σκοτεινών κύκλων;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εσείς τα λέτε αυτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και αυτό πιστεύετε ότι, αν το πείτε εδώ στη Βουλή και το αφήσετε να περάσει έτσι, δεν θα φθάσει έξω, κύριε Υπουργέ; Δεν καταλαβαίνετε πόσο επικίνδυνη είναι η τακτική σας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Γεωργιάδη, δεν πρόκειται να προσχωρήσουμε, δεν θα σκύψουμε το κεφάλι. Το καταλάβατε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν θα σκύψουμε το κεφάλι, για να γίνουμε αρεστοί. Δεν θα γίνουμε αρεστοί. Καταλάβετε το.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ή σχεδιάζατε, κύριε Υπουργέ, από την αρχή τη ρήξη και απλώς θέλατε να πείτε στον ελληνικό λαό ένα ωραίο αφήγημα για τους κακούς ξένους που σας κυνηγούν; Γιατί ακούστε, κύριε Υπουργέ, αυτά τα επιχειρήματα για τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και διεθνή συζήτηση, μας τα λέτε εδώ και πεντέμισι μήνες. Με αυτή τη μεγάλη συζήτηση, αυτή που πετύχατε εδώ και πεντέμισι μήνες και την ονομάζατε διεθνοποίηση του ελληνικού ζητήματος, πήγατε το λογαριασμό του 1,5 δισεκατομμυρίου τον Ιανουάριο στα 8,5 δισεκατομμύρια και μετά, με το δημοψήφισμα, κανείς δεν ξέρει σήμερα πού είναι αυτός ο λογαριασμός και τι κινδύνους εγκυμονεί για τον ελληνικό λαό η ανευθυνότητά σας.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω, αντιστρέφοντας το επιχείρημα: Θέλετε να κάνετε συμφωνία; Αν δεν θέλετε, έπρεπε να το είχατε πει στον ελληνικό λαό πριν από το δημοψήφισμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, ολοκληρώστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί το 62% που αναφέρατε, σύμφωνα με τον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, είναι 62% «ναι» στην Ευρώπη και «ναι» στο ευρώ. Εκτός αν τώρα ο κ. Βούτσης μάς τα γυρίζει και μας λέει ότι ο κ. Τσίπρας την Κυριακή το βράδυ που είπε ότι «ερμηνεύω το 62% ως «ναι» στην Ευρώπη και ως «ναι» στο ευρώ» έχει δεύτερες σκέψεις και μπορεί αυτό το 62% να το ερμηνεύσετε ως «όχι» στην Ευρώπη και «όχι» στο ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όμως, δεν έχετε αυτό το δικαίωμα, γιατί, αν θέλετε να το κάνετε αυτό, θα έπρεπε να το είχατε πει στον ελληνικό λαό πριν από την κάλη της Κυριακής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το 62%, λοιπόν, σας είπε: Φέρτε μου καλύτερη συμφωνία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα στο ευρώ. Και προσέξτε, γιατί μένουν λίγες ώρες ακόμη, για να ξέρουμε τι πετύχατε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεχίζουμε τη διαδικασία.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Χατζηλάμπρου και να ετοιμάζεται η κ. Μαρία Θελερίτη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Να, που ήταν απαραίτητο να έχουμε ανοιχτές διαδικασίες τέτοιες ώρες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Γι' αυτό θέλουμε να γίνει συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως αύριο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Και με επίκαιρο νομοσχέδιο, που η γενίκευση της συζήτησης στο τι είναι Έλληνας μάς γυρίζει

να πούμε δύο πράγματα. Νομικά, θα γίνει διευθέτηση του ποιος θα πάρει ιθαγένεια για τον κόσμο που έχει μείνει εδώ. Έτσι γίνεσαι Έλληνας; Η ιστορία του ποιος γίνεται Έλληνας, Μωραΐτης, Αρβανίτης κ.λπ., έγινε στην κοινή συνείδηση ενός κοινού αγώνα.

Οι κοινοί αγώνες έφτιαξαν τη συλλογική συνείδηση εδώ. Δίνουμε κοινούς αγώνες αυτή τη στιγμή; Πώς υπερασπίζεται το Ελληνικό Κοινοβούλιο την απόφαση του δημοψηφίσματος; Πώς την υπερασπίζεται; Τι είπε το δημοψήφισμα; «Όχι» στο τελεσίγραφο αυτό, καλύτερη συμφωνία. Θέλουμε να το μεταφράσουμε έτσι. Και πριν δοθεί αυτή η μάχη, τι ερχόσαστε και λέτε; Τιμωρητική διάθεση απέναντι στην Ελλάδα, γιατί τόλμησε να πει «όχι» στο δωμάτιο και «όχι» στο δημοψήφισμα. Και προσέξτε, υπό συνθήκες εξαιρετικά δύσκολες για να πεις γνώμη, με κλειστές τράπεζες, οργανωμένο ένα πογκρόμ από κανάλια, που η Βουλή θα πρέπει να το ερευνήσει πώς γίνεται αυτό, πώς δίνονται οι χρόνοι, πώς γίνονται όλα αυτά. Υπό αυτές, λοιπόν, τις πολύ δύσκολες συνθήκες λέγεται ένα «όχι» και στο ένα τελεσίγραφο προστίθεται και ένα δεύτερο τελεσίγραφο και λέει «για ελάτε εδώ, είπατε «όχι»; Αυτό θα πρέπει να τιμωρηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Και αντί εσείς να σταθείτε δίπλα και να σεβαστείτε στοιχειωδώς την απόφαση, τι λέτε; Αυτοί ήταν με το «όχι», αυτούς τιμωρήστε. Εμείς πάντα ήμασταν πειθήνιοι και με το «ναι». Αυτό λέτε αυτή τη στιγμή, όταν βρίσκετε τα καλύτερα λόγια να πείτε για τους χειρότερους των δανειστών, για τους χειρότερους που σκέφτηκαν, τι; Ότι τιμωρούνται οι λαοί και ότι θα πρέπει να δοθεί ένα μέρος της κυριαρχίας. Ποιο κομμάτι της κυριαρχίας; Στο οικονομικό επίπεδο είναι καθαρό. Σε άλλα επίπεδα είναι καθαρό. Στο επίπεδο γνώμης είναι καθαρό για εσάς ότι πρέπει να δοθεί αυτό το κομμάτι κυριαρχίας; Άρα, ο κόσμος να μην ψηφίζει γνώμη, να βάλει δηλαδή σε αναστολή τη δημοκρατία, όσο είναι σε πρόγραμμα; Αυτό είναι το ερώτημα. Αυτό έχει να υποστηρίξει με κάθε τρόπο το Ελληνικό Κοινοβούλιο, ανεξαρτήτως της πτέρυγας του κάθε Βουλευτή.

Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία αυτό σήμαινε. Όταν έχεις μια αυθεντική λαϊκή έκφραση, μάλλον θα έπρεπε να ξεχωρίζουν εδώ οι γραμμές από το ποιος θα έτρεχε πιο πολύ να υποστηρίξει αυτή την αυθεντική λαϊκή έκφραση. Και αυτό θα είναι και το κριτήριο αύριο.

Καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει ένα διπλό τελεσίγραφο: Ή Grexit και καταστρέφουμε χίλια δύο πράγματα στην οικονομία ή ένα μνημόνιο, το οποίο δεν θα μπορεί να σηκωθεί, όχι από το Κοινοβούλιο –το Κοινοβούλιο είναι το λιγότερο– αλλά από την κοινωνία. Αν η φοροδοτική ικανότητα του Έλληνα έχει τελειώσει –και όταν λέω του Έλληνα εννοώ του επαγγελματία, του μισθωτού, πολύ δε περισσότερο του άνεργου– τι συζητάμε; Γι' αυτήν την καταστροφή που έγινε στην κοινωνία πέντε χρόνια; Συζητάμε για τη διαχείριση κρίσεων τούτη τη στιγμή;

Ήταν μία μικρή παρωνυχίδα το ότι διπλασιάστηκαν οι άνεργοι; Ένα μικρό σφάλμα υπολογισμού ότι κατέβηκε το ελληνικό ΑΕΠ 25%; Με αυτές τις πολιτικές θα πάτε να αντιμετωπίσετε μία σωρευτική παγκόσμια οικονομική κρίση, που με εργαλείο το χρέος και μόνο αυτό, με τα χρηματοδοτικά του κ.λπ. θέλει να υποτάξει λαούς;

Ποιο είναι το ανάστημα που έχει το Κοινοβούλιο; Πού θα σταθεί; Θα σταθεί δίπλα στον ελληνικό λαό να του πει, ότι παρά τον εκβιασμό των τραπεζών, παρά τον εκβιασμό που δέχεσαι, υπάρχει το Κοινοβούλιο σου να ακουμπήσεις πάνω του και όχι πρώτοι και καλύτεροι να πηγαίνετε να δίνετε τα διαπιστευτήρια στην από εκεί μεριά.

Γίνεται, λοιπόν, πολύ επίκαιρο τι εστί Έλληνας. Αν το καταλαβαίνετε, έχει μέσα στην ψυχρόσυνθεσή του την αντίσταση. Σήκωσε ανάστημα σε πολύ δύσκολες συγκυρίες, σε συσχετισμούς, που δεν μπορούσαν να ερμηνευτούν. Ιστορικά έγινε αυτό. Πάρτε όλη την ιστορία του.

Αυτό θέλουμε να τα μάθουμε στα παιδιά, που θα πάρουν την ιθαγένεια. Δεν θέλουμε να τους μάθουμε μόνο να έχουν κάρτα για την τράπεζα. Θέλουμε να τους δώσουμε συνείδηση, όχι κάρτα ή μόνο φορολογικές υποχρεώσεις. Έχουν ήδη από αυτές. Το κάτι παραπάνω είναι μία στάση της ελληνικής κοινωνίας απέναντί τους. Αυτό δεν είναι ευρωπαϊκό. Μαζεύετε από τα ευρωπαϊκά μόνο ό,τι έχει να κάνει με επιδοτήσεις ευρώ κλπ. και

νομίζετε ότι αυτό είναι το ευρωπαϊκό. Δεν είναι αυτό το ευρωπαϊκό. Αυτό είναι τελικά η υπόσταση συμφερόντων μιας ορισμένης ομάδας στην Ευρώπη. Δεν έχει να κάνει με τα εκατομμύρια των λαών.

Ας προχωρήσουμε σε ένα δημοψήφισμα, όπως λένε οι διάφορες οργανώσεις, για τη λιτότητα στη Γερμανία, στη Γαλλία. Είναι η απάντηση στην κρίση η λιτότητα για όλη την Ευρώπη; Κάποιοι που βλέπουν πιο μπροστά λένε «τούτος ο λαός σηκώνει αυτό το βάρος για όλους μας».

Θα ήθελα να παρουσιάσω μια τροπολογία που αφορά τις επιχειρήσεις, τις τεχνικές εταιρείες, προκειμένου –την υπογράψω εγώ και ο Χρήστος Μαντάς- να αυστηροποιηθεί η διαδικασία ένταξης -και αφορά το άρθρο 9 του ν. 4171- για να έχουν την υποχρέωση να παρουσιάζουν στοιχεία φορολογίας σε άλλη χώρα για κέρδη και δραστηριότητες στην αλλοδαπή και να κάνουν υπεύθυνη δήλωση ότι τίθεται εδώ στις υπηρεσίες των φορολογικών αρχών, για να ελέγχεται εάν πράγματι το έργο που παρήγαγαν σε άλλη χώρα έχει φορολογηθεί, ώστε να μην υπάρχει η διπλή μη φορολόγηση -διπλή, τριπλή ανάλογα σε πόσες χώρες δραστηριοποιούνται. Αυτήν την αυστηροποίηση νομίζω ότι τη βάζουμε με αυτήν την τροπολογία.

Τελειώνοντας, -ξαναφεύγω από την τροπολογία, θα μου επιτρέψετε- γίνεται επίκαιρο όχι το νομοσχέδιο μόνο αλλά και η συγκυρία στην οποία ο ελληνικός λαός βρίσκεται, ακριβώς γιατί τα μαντάτα και από την παγκόσμια οικονομία δείχνουν κάτι, δηλαδή ότι δεν μπορεί να μικραίνει η ομάδα που κερδίζει σε πλούτο, να διευρύνονται κατά εκατομμύρια οι φτωχοί και να θέλουμε να συντηρήσουμε με χίλιους δύο τρόπους ένα τέτοιο οικονομικό και κοινωνικό σύστημα. Μόνο του εργαλείου θα μείνει ο τρόμος. Μόνο του εργαλείου θα είναι η συναίνεση της κλειστής τράπεζας, η ανησυχία στον πολίτη.

Και το Κοινοβούλιο εκεί πρέπει να πάρει μια ξεκάθαρη στάση. Στηρίζει τον ελληνικό λαό στις αποφάσεις του, όταν μάλιστα αυτές είναι με αυθεντικό τρόπο βγαλμένες. Δεν πρέπει να λέει ούτε «αλλά» ούτε «μήπως». Πρέπει να τους στηρίζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαρχαλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηλάμπρου.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Θελερίτη.

Κυρία Τσανάκα, θα περιμένετε να τελειώσουμε με τους Βουλευτές. Ακολουθεί ο κ. Κοψαχείλης. Περνάμε στους προτασόμενους Βουλευτές. Υπάρχουν μόνο τρεις και έχουμε ολοκληρώσει σχεδόν.

Κυρία Θελερίτη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, με αφορμή αυτά τα συγκλονιστικά αποτελέσματα του δημοψηφίσματος της Κυριακής, δηλαδή το 62% του «όχι», θα ήθελα να αναφερθώ σε μια εξαιρετικά σημαντική διάσταση αυτής της πολιτικής τοποθέτησης του ελληνικού λαού.

Αυτό το «όχι» θέτει ένα νέο πλαίσιο για την υπεράσπιση των αξιών της δημοκρατίας, της αξιοπρέπειας και της αλληλεγγύης στην Ευρώπη. Το «όχι» ζητά από την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδείξει αλληλεγγύη στο προσφυγικό ζήτημα και στην εξελισσόμενη ανθρωπιστική κρίση, στην υποστήριξη και φροντίδα προσφύγων που φτάνουν στις εσχατιές της Ευρώπης και βέβαια στην Ελλάδα.

Οι αρχές αυτές δεν μπορεί να είναι επιλεκτικές και ad hoc. Θα πρέπει να ισχύουν ισότιμα για όλα τα κράτη-μέλη και για όλους τους λαούς. Το «όχι», λοιπόν, είναι η έκφραση της αντίθεσής μας στα κωφά ώτα των Ευρωπαίων εταίρων, που αρνούνται να υποδεχθούν και να μοιραστούν την υποστήριξη σαράντα χιλιάδων προσφύγων, ένας αριθμός που μπροστά στο σύνολο των προσφύγων παγκοσμίως, που είναι άνω των πενήντα εκατομμυρίων, είναι πραγματικά ελάχιστος. Με ποια αιτιολογία; Ότι δεν φτάνουν στα δικά τους σύνορα ή ότι η μεταναστευτική πολιτική είναι ζήτημα που αφορά αποκλειστικά τα κράτη-μέλη.

Άλλωστε, όπως πληροφορούμαστε από τη νέα έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας με τίτλο «Συννοριακές περιοχές της Ευρώπης. Παραβιάσεις κατά των μεταναστών και προσφύγων στα Βαλκά-

νια» και με βάση την έρευνα που διενεργήθηκε από τη Διεθνή Αμνηστία από τον Ιούνιο του 2014 έως το Μάρτιο του 2015, χιλιάδες πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο και μετανάστες και μετανάστριες, συμπεριλαμβανομένων παιδιών που κάνουν επικίνδυνα ταξίδια κατά μήκος των Βαλκανίων, υποφέρουν βίαιη κακοποίηση και εκβιασμούς στα χέρια των αρχών και των εγκληματικών συμμοριών, ενώ έχουν ντροπιαστικά εγκαταλειφθεί από την αποτυχία του συστήματος ασύλου και μετανάστευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τους αφήνει παγιδευμένους, χωρίς παρουσία στις παραπάνω χώρες.

Θεωρώ, λοιπόν, πως είναι σημαντικό να συμπεριλάβουμε αυτές τις εξελίξεις και διεκδικήσεις και να ξαναδούμε το θέμα της Ευρώπης στη σημερινή μας συζήτηση, επειδή αυτές οι εξελίξεις αφενός μεν προσδιορίζουν ουσιαστικές διαστάσεις της δημοκρατίας και του σύγχρονου κράτους δικαίου, που θα πρέπει να στοχεύει στην άρση κάθε είδους αποκλεισμού και αφετέρου επαναπροσδιορίζουν το σύγχρονο πολιτικό και ιδεολογικό πλαίσιο της μετανάστευσης και του τρόπου αντιμετώπισης των μεταναστών σήμερα.

Πριν αναφερθώ στο παρόν νομοσχέδιο θα ήθελα, επίσης, να αναδείξω κατά τη γνώμη μου, ένα άλλο πιο σύγχρονο, θα λέγαμε, ιδεολογικό πλαίσιο της μετανάστευσης. Και γι' αυτό θα ήθελα να ξεκινήσω με αυτό το απόσπασμα του Αμίν Μααλούφ από τις «Φωνικές Ταυτότητες». Αναφέρει λοιπόν, ο Μααλούφ: «Από τότε που εγκατέλειψα το Λίβανο το 1976 για να εγκατασταθώ στη Γαλλία δεν ξέρω κι εγώ πόσες φορές με έχουν ρωτήσει, με τις καλύτερες προθέσεις του κόσμου, αν νιώθω περισσότερο Γάλλος ή περισσότερο Λιβανέζος. Απαντώ με τον ίδιο πάντα τρόπο: Και το ένα και το άλλο. Δεν το κάνω για να κρατήσω τις αποστάσεις ή να φανώ ακριβοδίκαιος, αν, όμως, έδινα μια άλλη απάντηση θα έλεγα ψέματα. Ο λόγος για τον οποίο είμαι ο εαυτός μου και όχι κάποιος άλλος, είναι πως βρίσκομαι στις παρυφές δύο χωρών, δύο ή τριών γλωσσών, πολλών παραδόσεων. Αυτό ακριβώς ορίζει την ταυτότητά μου. Θα ήμουν άραγε πιο αυθεντικός αν ακρωτηρίαζα με τα ίδια μου τα χέρια ένα μέρος του εαυτού μου;». Αυτό εξηγεί ο Μααλούφ.

Δεν είναι, δηλαδή, ούτε μισός Γάλλος ούτε μισός Λιβανέζος, γιατί πολύ απλά η ταυτότητα δεν κατατέμενεται, δεν χωρίζεται στα δύο ή στα τρία ούτε σε περιφραγμένους τομείς. Μια ταυτότητα είναι μία και μόνη, φτιαγμένη από όλα τα στοιχεία που την έχουν διαμορφώσει σύμφωνα με μια δοσολογία που δεν είναι ποτέ η ίδια από τον ένα στον άλλο άνθρωπο.

Τι συμβαίνει, όμως, όταν κάποιος διεκδικεί μια πιο σύνθετη ταυτότητα; Αυτό που συμβαίνει τώρα χρόνια στον τόπο μας. Καταλήγει περιθωριοποιημένος, στο περιθώριο, δηλαδή, γιατί τίποτα ή σχεδόν τίποτα στους νόμους, στις πολιτικές ή τις νοοτροπίες δεν του επιτρέπει να ζήσει ολοκληρωμένα και αρμονικά σε αυτή την σύνθετη ταυτότητά του.

Εμείς αναγνωρίζουμε πως κάθε άτομο έχει δικαιώματα, όπως για παράδειγμα το δικαίωμα του ανήκειν σε μια κοινότητα και αξιοπρέπεια, η οποία δεν έχει εθνικότητα. Αναγνωρίζουμε, επίσης, ότι είναι ιστορικό μας καθήκον να προστατεύσουμε τα δικαιώματα παιδιών μεταναστευτικής καταγωγής, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα και ταύτισαν τη ζωή τους και την πορεία τους με αυτό τον τόπο, διεκδικώντας την ιδιότητα του πολίτη, ισότιμη συμμετοχή στην πολιτικότητα, όπως έλεγε ο Αλεφάντης.

Γιατί γνωρίζουμε πως ο φόβος δημιουργεί σύνορα και τα σύνορα μίσος και το μίσος εξυπηρετεί μόνο τους καταπιεστές και όχι τα κράτη δικαίου και τη δημοκρατία. Άρα, αυτή η αρμονική κοινή συνύπαρξη και η κοινωνική συνοχή μόνο μέσα σε δημοκρατία μπορεί να επιτευχθεί.

Επιπλέον, το σχέδιο νόμου αποκτά ένα ιδιαίτερο νόημα στη σημερινή εποχή, γιατί αναδεικνύει τις θυσίες της πρώτης γενιάς μεταναστών και μεταναστριών, που με το όνειρο μιας καλύτερης ζωής για τα παιδιά τους έβαλαν σε δεύτερη μοίρα τις προσωπικές τους ανάγκες και σχέδια, σε αρκετές μάλιστα περιπτώσεις και ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό ακριβώς έκαναν και οι παππούδες και οι γονείς μας που ξενητεύτηκαν, για να εξασφαλίσουν καλύτερους όρους ζωής στα παιδιά τους.

Κι εδώ δεν ξεχνώ -και θα πρέπει νομίζω να κάνω αναφορά- την

Ένωση Αφρικανίδων Γυναικών, που εδώ και δέκα χρόνια είναι αυτή που διεκδίκησε το «όχι ρατσισμό από την κούνια».

Και, τέλος, θεωρώ πως το παρόν σχέδιο νόμου δημιουργεί τις προϋποθέσεις που θα συμβάλουν στη διαμόρφωση μιας διαφορετικής συνείδησης, μιας συνείδησης που θα είναι επιστέγασμα μιας ανοικτής εξελικτικής πορείας κοινωνικής ένταξης, η οποία δεν συναρτάται από την εσωτερική συνοχή του εαυτού, αλλά από τους όρους πρόληψης της σχέσης κάθε ανθρώπου με τους άλλους, όπως λέει και ο συνάδελφος και καθηγητής Τσουκαλάς.

Επιπλέον, συμβάλλει τουλάχιστον εν δυνάμει στην ατομική ελευθερία, η οποία ως επιταγή καθορίζει και τις κοινωνικές προσλήψεις για την ταυτότητα, εφόσον «όποιος ελεύθερα συλλογάζεται, συλλογάζεται καλά», όπως λέει και ο Ρήγας Φεραίος.

Γι' αυτό το παρόν νομοσχέδιο έχει μεγάλη σημασία, γιατί ήρθε να καλύψει ένα κενό που δημιουργήθηκε με την απόφαση με αριθμό 460/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο ισορροπεί ανάμεσα στην ανάγκη αποκατάστασης κάποιων κανόνων για την απόδοση της ιθαγένειας στη δεύτερη γενιά και στον σεβασμό του σκεπτικού της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Αυτή η ισορροπία είναι απολύτως δικαιολογημένη, γιατί μια ίσως πιο ριζοσπαστική ρύθμιση μπορεί να μην πρόσφερε τίποτα περισσότερο και να είχε έναν αυξημένο κίνδυνο να καταπέσει εκ νέου στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Γι' αυτό, συνάδελφοι του ΚΚΕ, είναι απαραίτητο να το συλλογιστούμε αυτό. Γιατί, σε αυτήν την περίπτωση και η συμβολική και η πραγματική ήττα θα ήταν τεράστια. Και πόσο άλλωστε, αυτή η ματαίωση των παιδιών της δεύτερης γενιάς, που θα έβλεπαν για δεύτερη φορά τις αιτήσεις τους να μένουν μετέωρες και ανεξέταστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Θελερίτη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, με το σχέδιο νόμου ρυθμίζονται, εκτός από την ιθαγένεια και σημαντικές αλλαγές για τον Μεταναστευτικό Κώδικα και οι διατάξεις αυτές έχουν μεγάλη σημασία, γιατί επηρεάζουν τους όρους της ομαλής κοινωνικής ενσωμάτωσης του νόμιμου μεταναστευτικού πληθυσμού, που συνήθως βρίσκεται στο περιθώριο της πολιτικής ατζέντας και βέβαια, των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Τέλος, θεωρώ ότι η υιοθέτηση των τροπολογιών από τη μεριά της Υπουργού είναι πάρα πολύ σημαντική, γιατί ιδιαίτερα αυτή που αφορά τη μεταφορά των προσφύγων θα λύσει αρκετά από τα προβλήματα και τις διώξεις που υφίστανται συμπολίτες μας και μάλιστα κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου που είναι αλληλέγγυοι και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες που φθάνουν στον τόπο τους, παρέχοντας βοήθεια και μεταφέροντάς τους στο κέντρο των πόλεων, για να μην διώκονται ποινικά, επειδή είναι αλληλέγγυοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Θελερίτη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε!

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Τελειώνω, λέγοντας πως πραγματικά το «όχι» αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί ακριβώς η δημοκρατία και η αξιοπρέπεια είναι πάνω από όλα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν. Ολοκληρώνουμε με τον κύριο συνάδελφο τις πρωτολογίες και θα περάσουμε αμέσως μετά σε τέσσερις δευτερολογίες Βουλευτών, για τέσσερα λεπτά.

Σας παρακαλώ να ρυθμίσετε το χρόνο σας.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε αυτήν τη συνεδρίαση της Βουλής λίγες μόνο μέρες μετά την ισχυρή ετυμηγορία του ελληνικού λαού, με την απόφαση που πήραμε να δώσουμε τον λόγο άμεσα να αποφασίσει στον ελληνικό λαό και να τοποθετηθεί, ώστε να λάβει μέρος ενεργά στη διαπραγμάτευση που αφορά το μέλλον του, λίγες μέρες μετά την ισχυρή του ετυμηγορία, που μας έδωσε εντολή να ενισχύσουμε τις προσπάθειές μας για την επίτευξη μιας δίκαιης κοινωνικά και οικονομικά βιώσιμης λύσης στο ελληνικό

πρόβλημα, χωρίς τα λάθη του παρελθόντος, που καταδίκάζαν την ελληνική οικονομία και χωρίς την αδιέξοδη λιτότητα που εγκλωβίζει την οικονομία σε έναν υφεσιακό φαύλο κύκλο, αλλά και την κοινωνία σε μια διαρκή και βαθιά κατάθλιψη.

Η γενναία επιλογή του ελληνικού λαού έγινε σε συνθήκες πρωτοφανούς πίεσης με τις τράπεζες κλειστές, με την πλειοψηφία των μέσων μαζικής ενημέρωσης να τρομοκρατεί ότι η επιλογή του «όχι» είναι μια επιλογή ρήξης με την Ευρώπη.

Η Ευρώπη βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Αυτό που ονομάζουμε «ελληνική κρίση» δεν είναι παρά η συνολική αδυναμία της Ευρώζωνης να βρει μια οριστική λύση σε μια αυτοτροφοδοτούμενη κρίση χρέους. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα ευρωπαϊκό και όχι αποκλειστικά ελληνικό πρόβλημα. Και σε ένα ευρωπαϊκό πρόβλημα απαιτείται ευρωπαϊκή λύση.

Η ευρωπαϊκή ιστορία είναι μια ιστορία συγκρούσεων, αλλά στο τέλος συμβιβασμών. Μια ιστορία ενότητας και όχι διαίρεσης. Γι' αυτό άλλωστε μιλάμε για την «Ενωμένη Ευρώπη» και όχι για τη «διαίρεμένη Ευρώπη».

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για την Ευρώπη, γιατί βλέπω ότι οι δήθεν κατά τα άλλα ευρωπαίοι σε ζητήματα, όπως αυτό της ιθαγένειας, απέχουν πολύ από αυτό που ισχύει εδώ και δεκαετίες στην Ευρώπη.

Νιώθω σήμερα ότι εκπληρώνω ένα καθήκον απέναντι στη συνείδησή μου, αλλά και σε οικεία πρόσωπα. Καθήκον απέναντι σε γνωστούς και αγνώστους, απέναντι σε διάσημους και άσημους, σε δεκάδες χιλιάδες νέους και νέους, που μπορεί οι γονείς τους να γεννήθηκαν σε κάθε γωνιά της γης, αλλά οι ίδιοι δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα από την Ελλάδα.

Τα παιδιά αυτών που έφθασαν στην πατρίδα μας, ζητώντας ένα καλύτερο αύριο έχουν δικαιώματα, που στην ενιαία Ευρώπη γίνονται αποδεκτά. Δεν μπορεί να υπερασπιζόμαστε την οικονομική Ευρώπη και να αγνοούμε την Ευρώπη του ανθρωπισμού.

Πέρα δε από την ηθική και την ιδεολογική πλευρά, υπάρχει και η ρεαλιστική προσέγγιση. Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, ξανά ότι τα παιδιά που γεννήθηκαν στη χώρα μας δεν είναι μετανάστες, δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα, είναι γηγενείς. Έχουμε υποχρέωση να τους εντάξουμε κοινωνικά και οικονομικά, πάντα φυσικά ισότιμα με ίδιες υποχρεώσεις και δικαιώματα, με όφελι και για τους ίδιους, αλλά και για την ελληνική οικονομία και την κοινωνία.

Αυτά τα παιδιά δικαιούνται να γίνουν ισότιμοι πολίτες, οι οποίοι θα βελτιώσουν και την ηλικιακή πυραμίδα της χώρας, θα καλύψουν ανάγκες στην παραγωγή, ιδιαίτερα στην επαρχία, η οποία δυστυχώς εγκαταλείφθηκε για πολλά χρόνια. Μια ματιά στη σύνθεση των σχολείων -δημοτικών, γυμνασίων, λυκείων- θα μας πείσει για το επείγον του θέματος.

Επομένως, η απονομή της ιθαγένειας δεν είναι φιλανθρωπία ούτε προνόμιο. Είναι, κατά τη γνώμη μου, δικαίωμα για τα παιδιά που γεννιούνται και ανατρέφονται στην Ελλάδα, πηγαίνουν σχολείο εδώ, διαμορφώνουν την προσωπικότητα και τη συνείδησή τους ως μέλη της δικής μας κοινωνίας. Ξέρουμε πώς διαμορφώνεται η συνείδηση τα τρυφερά πρώτα χρόνια από τη γέννησή μας -όποιος δεν το ξέρει, ας μιλήσει με ψυχολόγους και άλλους επιστήμονες- ανεξάρτητα -επαναλαμβάνω- από την καταγωγή των γονέων τους.

Το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια ικανοποιεί το περί δικαίου αίσημα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών αλλά και εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις κοινωνικής συνοχής και ενσωμάτωσης.

Τελειώνοντας, η συσπείρωση και της κοινωνίας της Θράκης στο «όχι» προχθές, παρά την προσπάθεια χειραγώγησής της με εκβιασμούς, με εκφοβισμούς, με λόγια για προτάσεις σύστασης διακομματικών επιτροπών για τη Θράκη, κινδυνολογίες περί δημογραφικού προβλήματος στην περιοχή, ήταν ένα ηχηρό «όχι», ένα ηχηρό μήνυμα σε όλους αυτούς που θεωρούσαν και θεωρούν ακόμα και σήμερα πρόβata μερίδα της τοπικής κοινωνίας που λέγεται μειονότητα. Τις κοινωνίες τις δένουν κοινές δυσκολίες, κοινά προβλήματα και κοινές αξίες και όχι το κοινό DNA.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοψαχείλης και ακολουθεί η κ. Βαγενά.

Ορίστε, κύριε Κοψαχείλη, έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά.
ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ: Δώστε μου ένα λεπτό παραπάνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού αναφερθώ στα κατ' άρθρον σημεία, τα οποία δεν εξυπηρετούν -κατά την άποψή μας- την ένταξη και αφομοίωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στην αγωνία όλων μας, που είναι η διάσωση της οικονομίας και της χώρας και η παραμονή της στο ευρώ.

Θεωρώ ότι παρά την έκταση της μεγάλης πλειοψηφίας υπέρ του «όχι», η Κυβέρνηση επανέρχεται στις θέσεις μας και παρά το γεγονός ότι έχει ζητήσει καθυστερημένα τη στήριξη του εκλογικού σώματος και των πολιτικών Αρχηγών, κατόρθωσε να αποκτήσει δύο ισχυρά όπλα για τις διαπραγματεύσεις, τα οποία παραγράφουν τις αποτυχίες του προηγούμενου πενταμήνου και της δίνουν μια μεγάλη και ιστορική ευκαιρία να εγγυηθεί την οικονομική ασφάλεια της χώρας, παρά τα μέχρι τώρα λάθη της.

Εμείς ως παράταξη σηκώσαμε και σηκώνουμε το βάρος αυτής της κρίσης, χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος. Εύχομαι το ίδιο να κάνει και η Κυβέρνηση.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου, πρόκειται επίσης για ένα θέμα εθνικής σημασίας, που θα πρέπει να συζητηθεί σε ανώτατο επίπεδο μεταξύ των πολιτικών ηγετών και να χαραχθεί ένα μακρόπνοο εθνικό σχέδιο σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εν προκειμένω, χρησιμοποιείται η απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας ως μέσο ένταξης των μεταναστών στον κοινωνικό ιστό της χώρας μας, γεγονός που δεν λειτουργεί αποτελεσματικά για τη μεταναστευτική μας πολιτική. Διαπιστώνεται η αστοχία των διατάξεων ως μέσο προς την επίτευξη του αποδεκτού και κοινού μας σκοπού, που είναι η ενσωμάτωση της νέας γενιάς στον ελληνικό λαό.

Με το άρθρο 1 θεμελιώνεται μία διάταξη, η οποία αντιβαίνει στην απόφαση 460/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου ορίζεται ρητώς στο σημείο 10 ότι το κριτήριο της διαμονής των γονέων επί πενταετία δεν τεκμηριώνει την ουσιαστική ένταξη τους στην ελληνική κοινωνία, αφού δεν συνδυάζεται και με άλλα στοιχεία που θα προσέδιδαν στη διαμονή ουσιαστικά χαρακτηριστικά εντάξεως.

Υπάρχει εστίαση στον γονέα και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η ενσωμάτωση του παιδιού, το οποίο θα πρέπει να λάβει την ελληνική παιδεία, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ώστε να είναι σε θέση με ολοκληρωμένη συνείδηση να αποφασίσει μόνο του και αυτόβουλα την ένταξή του στην ελληνική κοινωνία, κορπώνοντας τη διαδικασία της ενσωμάτωσής του.

Επιπλέον, η αστοχία διευρύνεται με τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1β', όπου ο νομοθέτης περιπλέκει τις συνθήκες, κάνοντας πραγματικά διάκριση μεταξύ του συνόλου το οποίο υποτίθεται ότι θα ωφεληθεί.

Σε ό,τι αφορά τη μεταναστευτική πολιτική, στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 η διάταξη είναι άκαιρη, σύμφωνα με το διεθνές περιβάλλον και όσα εξελίσσονται στη διαπεριφέρειά μας, διότι στέλνονται λάθος μηνύματα προς πολλές κατευθύνσεις, τη στιγμή που η αύξηση των παρانونμως εισελθόντων στη χώρα μας είναι κατά πολύ περισσότερο αυξημένη. Δευτερευόντως, η παραβίαση της οδηγίας 203/86 για την οικογενειακή επανένωση δημιουργεί ένα εν δυνάμει νομικό κενό, αφού δεν προβλέπονται σημαντικά προαπαιτούμενα, όπως εστία, εισόδημα, ασφαλιστική κάλυψη για τις κατηγορίες αυτές.

Ορισμένα σημεία που, επίσης, προβληματίζουν είναι οι υπερεξουσίες που απονέμονται στον Υπουργό Εσωτερικών με βάση το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1Α, καθώς μπορεί κατά βούληση να αντικαθιστά, να καταργεί ή να τροποποιεί τους τίτλους άδειας διαμονής και να προσθέτει νέους.

Δεύτερον, η τροπολογία 176/65 και η τροποποίηση της παραγράφου 6 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014, που, πέραν των περιπτώσεων διάσωσης και μεταφοράς, βάσει του Διεθνούς Δικαίου, δεν επιβάλλονται κυρώσεις για την προώθηση στο εσωτερικό της χώρας ή για τη διευκόλυνση της μεταφοράς.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, παραλείποντας αρκετά.

Θα σταματήσω σε ένα σοβαρό ζήτημα, το οποίο πιστεύω ότι αποτελεί ύψιστο καθήκον για όλους μας. Πρέπει να καταπολε-

μήσουμε την υπογεννητικότητα. Ο ελληνικός λαός παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια μια σημαντική τάση γήρανσης και οι νέες και οι νέοι, τα νέα ζευγάρια, δεν έχουν τα εφόδια για να δημιουργήσουν οικογένειες και να κάνουν παιδιά, που είναι το μέλλον του λαού μας.

Στην τροπολογία 226/73 που κατατέθηκε, υπολείπονται δυστυχώς κατά πολύ τα μόρια τα οποία δίδονται σαν κίνητρο στους πολίτες μας. Εκτιμώ ότι η σημερινή σύμπνοια που προέκυψε με το Συμβούλιο Αρχηγών να μας ενώσει προς την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Μπορούμε όλοι μαζί να εργαστούμε για την παραχώρηση κινήτρων στις νέες οικογένειες, γιατί αυτό είναι στην πραγματικότητα το πιο κρίσιμο θέμα εθνικής ασφάλειας, το οποίο θα καθορίσει και την πορεία του έθνους μας στον 21^ο αιώνα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Κοψαχείλη.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Άννα Βαγενά και ακολουθεί ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Κατζησάββας.

Κυρία Βαγενά, έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Χρυσής Αυγής και κυρίως στον ομιλητή πριν, ο οποίος είπε ότι έτσι όπως πάμε, σε είκοσι χρόνια, ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας θα είναι Πακιστανός. Αν σκέφτονταν ή αν είχαν αυτή τη νομοθεσία στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ο Μπάρακ Ομπάμα δεν θα ήταν σήμερα Πρόεδρος.

Θέλω, επίσης, να σας πω, απευθυνόμενη και σε σας αλλά και στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, και να σας διαβεβαιώσω -πραγματικά το λέω και, αν θέλετε, μην κάνετε φασαρία και ακούστε με- ότι δεν αγαπάτε την πατρίδα μας, την Ελλάδα, περισσότερο από μας. Να είστε σίγουροι γι' αυτό.

Θέλω να σας πω με κίνδυνο να φανώ γραφική, ότι δακρύζω ακούγοντας τον Εθνικό μας Ύμνο, όπως σίγουρα πολλοί από εσάς, ότι κλαίω βλέποντας τη σημαία μας να κυματίζει στα ξωκλήσια του Αιγαίου. Άλλωστε, η πατρίδα και ο πατριωτισμός είναι έννοιες πολύ προσωπικές και αδιαπραγμάτευτες.

Κατά τη γνώμη μου, πατριώτης είναι αυτός που δεν βλάπτει συνειδητά, αλλά αντίθετα προσπαθεί να βοηθήσει με όλες του τις δυνάμεις τον τόπο όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε, δηλαδή τον τόπο του, δηλαδή την πατρίδα του. Και όπως έλεγε και ο ποιητής, «πατρίδα είναι τα παιδικά μας χρόνια».

Για μένα πατρίδα είναι η γειτονιά μου στη Λάρισα, οι παιδικοί μου φίλοι και οι γλάστρες με τα ανθισμένα λουλούδια της μάνας μου στην αυλή μας. Γι' αυτές τις μνήμες θα έδινα και τη ζωή μου. Για τη γειτονιά στη Λάρισα όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα, θα πήγαινα να πολεμήσω, αν χρειαζόταν. Δεν ξέρω αν αυτό θα γίνει, επειδή τρέχει στις φλέβες μου καθαρό ελληνικό αίμα.

Μάλιστα, θα σας εξομολογηθώ και κάτι. Η προγιαγιά μου, η μάνα της γιαγιάς μου, ήταν γύφτισσα. Ήταν ένα γυφτάκι που το άφησαν στο χωριό μου στη Ραψάνη του Κάτω Ολύμπου. Όταν έφυγαν από τον καταυλισμό, το ξέχασαν, το άφησαν αυτό το παιδάκι. Αυτό το παιδάκι το υιοθέτησαν εκεί στο χωριό. Αυτή είναι η προγιαγιά μου. Μήπως θα πρέπει να αμφιβάλλουμε και για τη δική μου ελληνικότητα; Να το δούμε αυτό.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Την πάτησες τώρα κι εσύ!

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Την πάτησα, αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

Θα σας μιλήσω τώρα για τον Ιμπραήμ. Θα ήθελα να είναι εδώ ο Ιμπραήμ να μιλήσει σήμερα αντί για μένα. Ο Ιμπραήμ είναι ένα παιδί δεκαέξι χρόνων, γεννημένο και μεγαλωμένο στην Ελλάδα από Αιγύπτιους γονείς. Πέρυσι έπαιζα ένα έργο στο θέατρο, το «Η ζωή μπροστά σου» του Ρομάν Γκαρί και ο Ιμπραήμ ήταν συμπρωταγωνιστής μου.

Είναι ένα παιδί που με εξέπληξε. Όταν ήρθε να τον δοκιμάσω, δεν φανταζόμουν ότι αυτό το παιδί θα μιλάει και θα γράφει τόσο άψογα τα ελληνικά, με άψογο συντακτικό και γραμματική. Σας το λέω αλήθεια. Έμεινα έκπληκτη απ' αυτό.

Εδώ πραγματικά θέλω να συγχαρώ τους δασκάλους και τους καθηγητές της δημόσιας εκπαίδευσής μας, οι οποίοι κάτω από φοβερά αντίξοες συνθήκες μαθαίνουν σ' αυτά τα παιδιά την ελληνική γλώσσα.

Ο Ιμπραήμ σε μία συνέντευξή του είπε: «Δεν έχω οριστικά χαρτιά που να αποδεικνύουν ποιος είμαι.»

Αυτό το νομοσχέδιο θα λύσει πολλά προβλήματα, καθώς ως τώρα κάποιοι που πλήρωναν αποκτούσαν ιθαγένεια, ενώ όσοι δεν ακολουθούσαν αυτόν τον τρόπο παρέμεναν χωρίς χαρτιά.

Έχει πει: «Περιμένω πως η ζωή μου θα αλλάξει πολύ και θέλω να προλάβω να πάρω την ιθαγένεια πριν από τα δεκαοκτώ. Δεν θέλω να γυρίσω στην Αίγυπτο, γιατί δεν γνωρίζω αραβικά και όσοι δεν γνωρίζουν αραβικά εκεί είναι δούλοι.»

Γιατί, λοιπόν, και ο Ιμπραήμ αυτό που αισθάνομαι εγώ για τη Λάρισα να μην το αισθάνεται για την Κυψέλη, τη γειτονιά που γεννήθηκε και μεγάλωσε; Γιατί να στερήσουμε από τον Ιμπραήμ και τον κάθε Ιμπραήμ τη δυνατότητα να λέει ότι η Ελλάδα είναι πατρίδα του; Έλληνας και γεννιέσαι και γίνεσαι, αν αγαπάς την Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα αναφερθώ τώρα σε ένα άλλο θέμα. Θα σας πω ότι πολλές φορές έχω πει ότι δέκα χρόνια μένω στο Μεταξουργείο και πολλές φορές έχω πάρει θέση για το μεταναστευτικό θέμα. Δεν την παίρνω πίσω αυτή τη θέση. Το Μεταξουργείο είναι μία γειτονιά που κατοικείται κυρίως από μετανάστες. Σας διαβεβαιώνω ότι όσοι από τους μετανάστες είναι ενταγμένοι, έχουν νόμιμα χαρτιά και δυνατότητα να εργάζονται, είναι απόλυτα νομοταγείς και δεν διαφέρουν σε τίποτα στη συμπεριφορά τους από εμάς τους άλλους. Αντίθετα, εύκολα λεία για κάθε είδους παραβατικότητα είναι όσοι ζουν στο περιθώριο, χωρίς νόμιμα χαρτιά.

Η σωστή μεταναστευτική πολιτική –που, δυστυχώς, ποτέ δεν εφαρμόστηκε μέχρι τώρα– είναι κατά τη γνώμη μου η πολιτική που ενσωματώνει και όχι αυτή που απομονώνει. Όταν αγκαλιάζεις κάποιον, τον κάνεις καλύτερο. Όταν τον κλοτσάς, του δημιουργείς θυμό. Και ο θυμός είναι κακός σύμβουλος.

Θα κλείσω διαβάζοντας τον όρκο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στην Ώπη της Ασίας το 324 π.Χ., ενώπιον εννέα χιλιάδων αξιωματούχων και προυχόντων κάθε φυλής Ελλήνων, Περσών και Μήδων.

«Σας εύχομαι τώρα που τελειώνουν οι πόλεμοι, να ευτυχίσετε με την ειρήνη. Όλοι οι θνητοί, από εδώ και πέρα να ζήσουν σαν ένας λαός, μονοιασμένοι για την κοινή προκοπή.

Να θεωρείτε την οικουμένη πατρίδα σας, με κοινούς νόμους, όπου θα κυβερνούν οι άριστοι, ανεξαρτήτως φυλής. Δεν χωρίζω τους ανθρώπους, όπως κάνουν οι στενόμυαλοι, σε Έλληνες και βαρβάρους. Δεν με ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών ούτε η ράτσα που γεννήθηκαν. Τους καταμερίζω με ένα μόνο κριτήριο, την αρετή. Για μένα, κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από bárβαρο.

Αν ποτέ σάς παρουσιαστούν διαφορές, δεν θα καταφύγετε στα όπλα, παρά θα τις λύσετε ειρηνικά. Στην ανάγκη θα σταθώ εγώ διαιτητής σας.

Τον θεό δεν πρέπει να τον νομίζετε ως αυταρχικό κυβερνήτη, αλλά ως κοινό πατέρα όλων μας, ώστε η διαγωγή σας να μοιάζει με τη ζωή που κάνουν τα αδέρφια στην οικογένεια.

Από μέρους μου, θεωρώ όλους ίσους, λευκούς και μελαμψούς και θα ήθελα να μην είστε μόνο υπήκοοι της κοινοπολιτείας μου, αλλά μέτοχοι, όλοι συνέταιροι.

Όσο περνάει από το χέρι μου, θα προσπαθήσω να συντελεσθούν αυτά που υπόσχομαι.»

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Βαγενά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα επί του προκειμένου να απαντήσω σε κάποια στοιχεία ιστορικά τα οποία αναφέρθηκαν, που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Πρώτον, ο όρκος της Ώπης του Αλεξάνδρου δεν αναφέρεται

πουθενά στον Αρριανό και σε καμία αρχαία πηγή, αλλά στον Ψευδο-Καλλισθένη. Εγράφη τον 3ο αιώνα μ.Χ.. Είναι το ίδιο κείμενο το οποίο μιλάει για ανθρώπους οι οποίοι είχαν φτερά και κεφάλια σκύλων. Δεν έχει καμία σχέση με την ιστορική αλήθεια ο περιφημος όρκος της Ώπης, τον οποίον εμφανίζουν ότι είπε δήθεν ο Μέγας Αλέξανδρος.

Είς ό,τι αφορά τον Ισοκράτη και τα περί «τους της στενής παιδείας μετέχοντες» αποτελούν μια πλήρη διαστρέβλωση του αρχαίου ρήτορα. Ήταν ένας λόγος, ο «Πανηγυρικός», ο οποίος εγράφη επί φορμής της εκατοστής Ολυμπιάδας, που καλούσε σε ενότητα όλους τους Έλληνες, προκειμένου να πολεμήσουν τους βαρβάρους.

Η δε συγκεκριμένη περικοπή αναφέρεται στην αττική παιδεία και λέει ότι φτάσαμε στο σημείο να θεωρούνται Έλληνες μόνο όσοι κατέχουν την αττική παιδεία.

Ας σταματήσει, επιτέλους, η διαστρέβλωση της ιστορίας!

Όσο για το πόσο διεθνιστής υπήρξε ο Ισοκράτης και πόσο είχε τη διάθεση να θεωρεί τους βαρβάρους που είχαν ελληνική παιδεία –που δεν υπήρχαν εκείνη την εποχή– Έλληνες, υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά του στον «Πανηγυρικό», σε παράγραφο παρακάτω, όπου χαρακτηριστικά αναφέρει ότι καλεί όλους τους Έλληνες σε ενότητα, προκειμένου να κάνουν τους βαρβάρους περίοικους. «Τους βαρβάρους ειλωτεύειν», λέει ο Ισοκράτης, τον οποίο επικαλείστε κάποιοι ως κήρυκα του αντιρατσισμού.

Μιλήσαμε για την ιθαγένεια. Η αξιότιμος κ. Βαγενά είπε προηγουμένως για τον Μπαράκ Ομπάμα. Ο Μπαράκ Ομπάμα θα έπρεπε να ξέρει ότι είναι αποτέλεσμα μιας απάνθρωπης πράξης αυτού που είναι ο ρατσισμός, δηλαδή εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, των δουλεμπόρων.

Όμως, λησμονήσατε και κάτι άλλο, ότι στην Αμερική υπάρχουν ιθαγενείς. Είναι οι Ινδιάνοι, που κάποιοι εισβολείς, λαθρομετανάστες, αν θέλετε, Αγγλοσάξονες, Γερμανοί και άλλοι, τους οδήγησαν συστηματικά στην εξόντωση. Εμείς οι σημερινοί Έλληνες είμαστε οι ιθαγενείς αυτής της χώρας και αυτό θέλουμε να προστατεύσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Επίσης, χθες στην ομιλία του ένας εκ των αγορητών της Συμπολιτεύσεως έκανε λόγο για ένα σημείο του Συντάγματος της Α' Εθνοσυνελεύσεως, όπου αναφέρεται ότι έχουν δικαίωμα στην ιθαγένεια αυτοί που έχουν γεννηθεί σε άλλον τόπο. Μα, σε ποιους αναφερόταν; Ποιους εννοούσε; Γνωρίζετε; Τους Έλληνες από τη Θεσσαλία, τη Μακεδονία, τη Θράκη! Αυτοί ήταν οι περίφημοι ετερόχθονες.

Και για όσους δεν το ξέρουν, όταν έγινε η Επανάσταση του 1909 και ορίστηκε να ορκιστεί Πρωθυπουργός ο Ελευθέριος Βενιζέλος, δεν μπορούσε να ορκιστεί γιατί δεν ήταν Έλληνας πολίτης και εδόθη πιστοποιητικό με μάρτυρες ότι είχε πολεμήσει ο πατέρας του στην Επανάσταση του 1821, στη μάχη των Μύλων, και έτσι πήρε την ελληνική υπηκοότητα και έγινε Πρωθυπουργός.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία κατήργησε τον νόμο Ραγκούση και η οποία χαρακτηριστικά έλεγε ότι δεν έχουν δικαίωμα οι Βουλευτές και δεν είναι ανεξέλεγκτοι για να καθορίζουν ποιο είναι το έθνος των Ελλήνων και να δίνουν την ιδιότητα του πολίτη αυτής της χώρας. Έλεγε ότι το έθνος είναι μια συγκεκριμένη οντότητα με παράδοση από γενεά σε γενεά.

Σε αντίθεση, λοιπόν, με όσα ελέγχθησαν, ελληνική ιθαγένεια δεν μπορεί να δώσει κανείς στην ουσία, στην πραγματικότητα, που αποτελεί η λέξη «ιθαγένεια», μια λέξη που εισήχθη το πρώτον –και το αναφέρει το «Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας» του Μπαμπινιώτη– το 1848 εκ μεταγραφής εκ της γαλλικής γλώσσας. Αντίθετα, η λέξη «ιθαγενής» είναι ομηρική και δείχνει ακριβώς την καταγωγή.

Έλληνες, λοιπόν, είναι όσοι γεννιούνται Έλληνες και αυτό δεν μπορείτε να το αλλάξετε με κανέναν νόμο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεχίζουμε με τον κ. Χατζησάββα.

Τελευταία θα λάβει τον λόγο η Βουλευτριά –έτσι θέλει να την

αποκαλούμε- κ. Σταμπουλή Αφροδίτη.

Έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά, κύριε Χατζησάββα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούσαμε από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να λένε ότι οι Μικρασιάτες, οι Αρβανίτες και οι Πόντιοι είναι αλλοδαποί και να τους συγκρίνουν με τους μετανάστες που έρχονται αυτή τη στιγμή στη χώρα μας. Δεν θα αναφερθώ σε αυτό, γιατί δεν προλαβαίνω σε τέσσερα λεπτά. Απλά θέλω να ρωτήσω κάτι άλλο.

Είπατε εχθές ότι επίκειται εξέγερση. Σε ποιες περιοχές επίκειται εξέγερση; Είπατε ότι θα τους ταΐσουμε και θα ηρεμήσουν. Αν αύριο, μεθαύριο, με αυτά που βιώνει ο ελληνικός λαός, δεν μπορούμε να τους ταΐσουμε τι θα γίνει; Το ξέρουν εκεί οι κάτοικοι των περιοχών ότι επίκειται εξέγερση; Μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Να το πούμε και να το μαρτυρήσουμε; Δεν μπορούμε να το πούμε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Η κυρία Υπουργός το είπε κι επείδη δεν μου απαντάει όταν κάνω ερωτήσεις, ρωτάω τώρα, μπας και απαντήσει.

Πρόφαση είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ανθρωπιστικό. Λέτε ψέματα και θα σας πω γιατί. Εδώ συζητάγατε σε κάποια φάση να αλλάξει το άρθρο 83 του ν. 3386/2005, που λέει για τη μεταφορά των μεταναστών με μέσα μαζικής μεταφοράς ή από αλληλέγγυους και θέλετε να μην υπάρχουν κυρώσεις.

Βέβαια, εδώ λέτε γι' αυτούς που είναι να πάνε προς το εσωτερικό της χώρας. Γιατί δεν το κάνετε και στους άλλους νομούς που είναι πύλες εξόδου, όπως είναι το Κιλκίς, να μπορούν να ανεβαίνουν στα τρένα, τα λεωφορεία και σε ό,τι βρίσκουν και να φύγουν από τη χώρα; Γιατί να σταματάει η Αστυνομία το τρένο, να τους κατεβάξει κάτω και να τους κρατάει στη χώρα μας;

Ξέρετε τι συμβαίνει στο Κιλκίς; Έξι χιλιάδες θα επαναπροωθηθούν τους επόμενους μήνες μόνο από τη Σερβία. Και κάνετε και το λάθος να βάζετε πρόσφυγες και μετανάστες στο ίδιο σακί και νομίζουν ότι κερδίζουν όλοι τα δικαιώματα των προσφύγων. Χάνουν, όμως, οι πρόσφυγες τα δικαιώματά τους.

Έχουν εκεί τους Σύρους, που η μαφία των Πακιστανών και των Αφγανών, οι οποίοι έχουν κατασκηνώσει και δεν θέλουν να φύγουν, τους ληστεύει. Θα γυρίσουν πίσω μετά αυτοί χωρίς λεφτά και θα δούμε τότε τι θα γίνει στο Κιλκίς. Θα δούμε τι θα γίνει όταν σε ένα χωριό με εβδομήντα πέντε κατοίκους θα πάνε πεντακόσιοι με εξακόσιοι μετανάστες -όπως περνούν και τώρα, αλλά τώρα έχουν λεφτά - χωρίς λεφτά και θα κατηγορούμε τους κατοίκους εκεί ότι είναι ξενόφοβοι και ρατσιστές!

Ακούσαμε φοβερά επιχειρήματα, ότι είναι οπαδοί της Εθνικής Ελλάδος και ότι έχουν γνήσιους δεσμούς. Ποιοι; Οι πρώτοι και δεύτερης γενιάς; Τρίτης γενιάς είναι οι τζιχαντιστές σε Αγγλία, Γαλλία και τις υπόλοιπες χώρες, που έχουν υπάρξει και παραδείγματα.

Δεν περίμενα βασικά να ακούσω από την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ τέτοιο ρατσιστικό λόγο και επιχειρήματα ότι θα τους δίνουμε το χαρτί της ιθαγένειας κι έτσι θα τους ωθούμε σε ευκολότερη ενσωμάτωση. Θα τους βάζουμε, δηλαδή, όλους μέσα σε μια μηχανή, θα καταργούμε κουλτούρες, πολιτισμούς και γλώσσες και θα γίνουν όλοι Έλληνες, θέλουν δεν θέλουν. Σε λίγο θα σας ακούσουμε να λέτε ότι πρέπει να απελευθερώσουμε και την Πόλη, για να έχουμε περισσότερο χώρο να βάλουμε αλλοδαπούς.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αυτά τα λέτε εσείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Περιμένω να το ακούσω και από εσάς. Μόνο αυτό δεν μας είπατε. Έθνος θυμηθήκατε, πατρίδες θυμηθήκατε.

Βέβαια, για να απαντήσω και στην κ. Βαγενά, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εκτός του παραδείγματος του Ομπάμα, μην ξεχνάμε ότι έβγαλαν δυο φορές τον πατέρα Μπους και δυο φορές τον γιο Μπους. Αυτό το συνονθύλευμα.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Τον Ομπάμα δεν θα τον είχαν βγάλει ποτέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Καλώς. Έτσι λέτε εσείς.

Βέβαια, ο στόχος σας, για να λέμε τώρα την αλήθεια, είναι η αλλαγή του εκλογικού σώματος. Στο Κιλκίς είχε γίνει παλαιότερα μια καταγγελία από τον δημοσιογράφο Τριανταφυλλόπουλο -βέβαια, τότε ήταν η πρώτη φορά που η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε

την κυβέρνηση αμαχητί στο ΠΑΣΟΚ και δεύτερη ήταν μετά με τον Γιωργάκη Παπανδρέου και το μνημόνιο - ότι στα εκλογικά τμήματα του Κιλκίς, όπου έγιναν όλες αυτές οι παράνομες ελληνοποιήσεις, όπως είχε καταγγελλθεί, έπαιρνε το ΠΑΣΟΚ 70% με 80%. Τώρα 70% με 80% παίρνει ο ΣΥΡΙΖΑ, οπότε είναι ευνόητο.

Βέβαια, είναι ευνόητο και κάτι ακόμη, που πολλοί δεν το ξέρουν, ότι κάποια συγκεκριμένα δικηγορικά γραφεία είναι έτοιμα να αντιμετωπίσουν τις τόσες χιλιάδες οι οποίοι θα χρειαστούν τις υπηρεσίες τους, αμειβόμενοι φυσικά αδρά.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι η θέση μας είναι υπέρ των Ελλήνων. Είμαστε κοντά στα προβλήματά τους. Όλα τα υπόλοιπα που δημιουργείτε θα τα βρείτε μπροστά σας, είτε σας αρέσει είτε όχι.

Δυστυχώς, όμως, Έλληνας τα τελευταία χρόνια με τις ειδοκτόνους πολιτικές σας ούτε γεννιέσαι ούτε γίνεσαι, μόνο πεθαίνεις. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζησάββα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΣΑΝΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σταμπουλή, δώστε μου μισό λεπτό μόνο.

Κυρία Τσανάκα, έχετε τον λόγο επί προσωπικού, όπως ζητήσατε, για ένα λεπτό μόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΣΑΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Για να καταγραφεί στα Πρακτικά και επειδή χθες το βράδυ δεν υπήρχαν πολλοί Βουλευτές εντός του Κοινοβουλίου και, επίσης, επειδή νομίζω ότι ο ρατσιστικός λόγος δεν επιτρέπεται εδώ μέσα, θέλω να σας αναφέρω ότι στα Πρακτικά της Βουλής στη σελίδα 245 φαίνεται ο κ. Παππάς να λέει στα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ τα εξής: «Τι χειροκροτάτε; Είστε σοβαροί; Ούτε άνθρωποι είστε!». Είναι φανερό για άλλη μια φορά πόσο ρατσιστικό και φασιστικό είναι το κόμμα της Χρυσής Αυγής.

Ζητώ να διαγραφεί από τα Πρακτικά αυτή η φράση, όπως και να ανακαλέσει ο εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ορίστε, κύριε Παππά, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εκτιμώ πάρα πολύ το έργο των στενογράφων και πρακτικογράφων.

Δεν είστε σοβαροί άνθρωποι, είπα. Τώρα, αν έχει γίνει λάθος και πιάνεστε από μία κουβέντα για να κάνετε κατάσταση μέσα εδώ, είναι δικαίωμά σας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Άρα να διορθωθεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Να διορθωθεί στα Πρακτικά και να καταγραφεί αυτό που δήλωσε ο κ. Παππάς. Τον λόγο έχει η κ. Σταμπουλή για τέσσερα λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, δεν σκόπευα να αναφερθώ στο δημοψήφισμα, αλλά η στάση των εκπροσώπων των νεοφιλελεύθερων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και η παραπομπή στον Μπρεχτ από προλαλήσαντα συνάδελφο, ωθεί και εμένα στη διαπίστωση ότι οι πρόεδροι της Κομισιόν, του Eurogroup, ακόμα και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου -αλήθεια, τι λένε οι υπόλοιποι σοσιαλδημοκράτες περί αυτού;- πολύ θα ήθελαν να καταργήσουν τον ελληνικό λαό και να εκλέξουν άλλον. Το ίδιο θα θέλουν και για τον ισπανικό, τον πορτογαλικό, τον ιρλανδικό και για όποιον άλλον λαό εκφράσει τη βούλησή του μέσα στους επόμενους μήνες. Μόνο που, όσο και να το θέλουν, δεν το μπορούν, ακόμα κι αν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας βαυκαλίζεται για το αντίθετο, πιστεύοντας ότι έτσι παίρνει συγχωροχάρτι η δική τους ενδοτικότητα, όπως πιστεύει ότι εκθέτει τον Πρωθυπουργό απαξιώνοντας την κ. Λεπέν και το πιθανό ή απίθανο χειροκροτήματά της.

Αλήθεια, ομογάλακτη του ΛΑΟΣ από τον οποίο προέρχεστε, δεν είναι, κύριε Γεωργιάδη; Τέτοιο φτύσιμο στην πολιτική σας καταγωγή; Μα, πόσο αντιαισθητικό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα απαντήσω σε όλα!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Το παρόν νομοσχέδιο διασφαλίζει με κάποιους όρους την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας από παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα ή έφτασαν εδώ αρκετά μικρά, ώστε να παρακολουθήσουν το ελληνικό σχολείο επιτυχώς, αναφέρει το κείμενο...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Καλά και πριν ζητούσατε τον λόγο. Περιμένετε να τελειώσω!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στην κυρία Πρόεδρο απευθύνομαι. Θέλω να απαντήσω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: ...του νόμου και δεν μπορώ να μη ζητήσω τη δέσμευση των αρμόδιων Υπουργών ότι αφού δεν παραλείφθηκε αυτό το «επιτυχώς», θα προσδιοριστεί με ερμηνευτική εγκύκλιο για παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες και παιδιά με αναπηρίες.

Δεν είναι η μόνη ατομία αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο, για να εναρμονιστεί με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, βρέθηκε πίσω από τις καλύτερες παραδόσεις αυτού του έθνους, το οποίο συγκροτήθηκε μέσα από την εξέγερση εκείνων των κατοίκων μιας θεοκρατικής αυτοκρατορίας, που δεν ήθελαν να είναι δεύτερης κατηγορίας υπήκοοι, αλλά πρώτης κατηγορίας πολίτες μιας ελεύθερης χώρας. Και γι' αυτό μάλλον αναγνωρίζαν πολύ εύκολα και γρήγορα αυτήν την ιδιότητα σε όποιον τη ζητούσε, όπως δηλώνεται και στο προδρομικό πολίτευμα του Ρήγα και στα Συντάγματα της Ελληνικής Επανάστασης.

Παρ' όλα αυτά, επικρίνεται το νομοσχέδιο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία επιδιώκει να βάλει προσκόμματα με πρόσχημα την προστασία από τη σχολική διαρροή, όταν ξέρουμε ότι η σχολική διαρροή σχετίζεται με φτώχεια και μετακινήσεις για ανεύρεση εργασίας και μάλλον γι' αυτό ελάχιστα τους έχει απασχολήσει η σχολική διαρροή συγκεκριμένων ομάδων Ελλήνων πολιτών.

Δεν θα άξιζε τον κόπο να αναφερθώ σε όσους επικαλούνται το δικαίο του αίματος, αντίληψη που αντιστοιχεί σε κοινωνική οργάνωση επιπέδου φυλής, φάρας ή έστω μεσαιωνικού φέουδου, αλλά όχι νεωτερικής κοινωνίας, αν δεν εννοούσαν το δικό τους αίμα, το καθαρό, εκλεκτό, μήπως και λίγο γαλάζιο; Διότι για το αίμα των άλλων, που έχυναν αφειδώς και χύνουν ακόμα αν βρουν ευκαιρία οι συμμορίες τους, περιμένω από την ελληνική δικαιοσύνη να αποδώσει ευθύνες προς κάθε κατεύθυνση.

Ασφαλώς και προτιμώ για συμπατριώτη μου τον Οδυσσέα, που το μείγμα ζήλειας και ρατσισμού μιας βορειοελλαδικής κωμόπολης τον ανάγκασε να καταπνιστεί για δεύτερη φορά σε μια χώρα, στην οποία, όσο στρεβλά κι αν θεωρούμε τα κριτήρια με τα οποία αξιολογούνται τα προσόντα κάθε κατοίκου της, μόνο με την κατ'αγωγή του δεν συσχετίζονται και όπου οι ιθύνοντες είναι σε θέση να δουν πέρα από την γκλαμουριά του NBA.

Όπως, επίσης, προτιμώ να έχω συμπατριώτισσά μου τη Σοφία, που υπέστη τα ίδια σε μια κωμόπολη της νότιας Ελλάδας και τη συνάντησα λίγα χρόνια μετά στο αντιρατσιστικό φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, φοιτήτρια στο ΠΑΜΑΚ. Είμαι σίγουρη ότι αυτήν την ώρα βιώνει τα ίδια προβλήματα και τις ίδιες ελπίδες με τις συνομήλικες και τους συνομήλικούς της σε όλη τη χώρα και θέλω από αυτό το Βήμα να της ευχηθώ το καλύτερο.

Ναι, προτιμώ αυτά τα παιδιά για συμπατριώτες και συμπατριώτισσές μου, παρά κάτι ανεκδιήγητους τύπους που κρῶζουν «εγέρθουτου», βρίζουν την Άννα Φρανκ, θαυμάζουν τον Νετανιάχου, τώρα τελευταία ψυχοπονούν και τους Ινδιάνους και έρχονται εδώ, με ύφος οσίας, να παραπονεθούν για τα δικαιώματά τους και μετά έχουν το θράσος να χλευάζουν και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Έλεος!

Οφείλω μια αναφορά στο πέμπτο μέρος του νομοσχεδίου, στο οποίο αποφασίζεται η σύσταση Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων, δηλαδή ενός πολύ χρήσιμου εργαλείου παρέμβασης σε έναν τομέα που αφορά την καθημερινότητα των κατοίκων της χώρας, την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και τις ισορροπίες διεθνών σχέσεων. Η προστασία ενός πόρου, όπως η καλλιέργισιμη γη υψηλής παραγωγικότητας, ακόμη και

αρδευόμενη με έργα χρηματοδοτημένα από το ΕΣΠΑ, από την καταστροφική όδευση του Διαδριατικού Αγωγού Φυσικού Αερίου, του γνωστού TAP, η προστασία των κατοίκων από την όχληση, τη ρύπανση και τον κίνδυνο ατυχήματος από τη χωροθέτηση του γιγάντιου συμπιεστή σε μικρή απόσταση από κατοικημένες περιοχές, δεν θα αγνοούνταν από μια δημόσια επιχείρηση, με την ελαφρότητα με την οποία αγνοούνται από τους κατασκευαστές του συγκεκριμένου αγωγού, μέχρι στιγμής τουλάχιστον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Επίσης, είμαι βέβαιη ότι μια δημόσια επιχείρηση δεν θα υπέβαλλε εκθέσεις διαβούλευσης, για τις οποίες, μόλις λάβουμε γνώση -η αίτηση κατάθεσης εγγράφων έχει γίνει εδώ και δύο εβδομάδες περίπου- θα μπορούμε να κρίνουμε κατά πόσον αποδίδουν τις έντονες αντιδράσεις των κατοίκων -τουλάχιστον των Περιφερειακών Ενοτήτων Σερρών και Καβάλας, των οποίων έχουμε άμεση αντίληψη οι παροικούντες και οι παροικούσες- ή κατά πόσον τις στρογγυλοποιούν, τις αποσιωπούν, παραπληροφορώντας τον αρμόδιο Υπουργό για να αποσπάσουν την αναγκαία έγκρισή του.

Και βέβαια, μια δημόσια επιχείρηση θα αντιμετώπιζε διαφορετικά την εναλλακτική πρόταση της σχετικής κίνησης πολιτών, που, υπερβαίνοντας εαυτούς, αντικατέστησαν ΤΕΕ, Υπηρεσίες και περιφέρειες που δεν τολμούν να ξεφύγουν από τις επιλογές των κατασκευαστών, με τιμητική εξαίρεση το ΓΕΩΤΕΕ Ανατολικής Μακεδονίας. Αποτελεί αναγκαίο εργαλείο, λοιπόν, που δίδει στην πολιτεία τη δυνατότητα να προδιαγράφει επιλογές, να καθορίζει εξελίξεις με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και όχι να τρέχει πίσω από μεθοδεύσεις που εξυπηρετούν στενά τα συμφέροντα αυτών που τις προωθούν. Και ως τέτοιο πρέπει να υπερψηφιστεί. Αν έτσι τσαλακώνονται οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες κάποιων, τόσο το χειρότερο γι' αυτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο κ. Γεωργιάδης έχει ζητήσει τον λόγο.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο, για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λιγότερο θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Να απαντήσω στο προσωπικό θέμα θέλω.

Η κυρία συνάδελφος δεν ξέρει καλά την πολιτική ιστορία ενός εκάστου στην Αίθουσα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν έχει καμμία σχέση με τον Λεπέν. Απολύτως καμμία. Είχε σχέση ο κ. Βορίδης, πριν έλθει στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και, για να έλθει στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, διέκοψε αυτές τις σχέσεις.

Σας υπενθυμίζω όμως ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ανήκε σε άλλη ομάδα, διαφορετική. Ποτέ δεν ήταν με τον Λεπέν, σας λέω. Ποτέ.

Είμαι βέβαιος πως ο κ. Βορίδης δεν απήλαυσε ποτέ το σημαντικό χειροκρότημα από την κ. Λεπέν. Ποτέ. Επειδή είπατε «το υποτιθέμενο», θα σας διαβάσω τι έγραψε στο twitter της η κ. Λεπέν. Το αφιερώνει στον κ. Αλέξη Τσίπρα, του έχει κάνει και hashtag: «Κύριοι, το δημοψήφισμα στην Ελλάδα για τη λιτότητα σηματοδοτεί την επιστροφή της πολιτικής στην πιο ευγενή της έννοια». Και το κάνει hashtag στον Αλέξη Τσίπρα.

Άρα, δεν είναι υποθετικό το χειροκρότημα. Είναι και οπτικό, είναι και γραπτό. Τώρα, αν εσείς δεν ανησυχείτε επειδή η κ. Λεπέν, όπως σας είπα πριν, σας χειροκροτεί με τόση θερμότητα, εγώ θα ανησυχούσα στη θέση σας. Κάτι δεν πάει καλά. Εκτός αν έγινε καλή ξαφνικά η κ. Λεπέν. Αν έγινε καλή η κ. Λεπέν γιατί κατηγορούσατε τόσα χρόνια τον Βορίδη; Δεν μπορώ να καταλάβω.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κουμπάροι δεν είναι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μου επιτρέψετε. Τώρα εσείς είστε πολιτικοί φίλοι και σύμμαχοι σκληροί. Τώρα εσείς εκπροσωπείτε τις ιδέες της Λεπέν, που στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριοι συνάδελφοι, αν αντιδράτε θα συνεχίζει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Βαγενά, απευθύνο-

μαι σε εσάς. Το έκανα και στην πρωτολογία μου. Ίσως δεν ήσαν εδώς. Και το λέω γιατί σας εκτιμώ πολύ σε προσωπικό επίπεδο. Την Αρχαία Ελλάδα αφήστε την έξω από τη συζήτηση.

Πρώτον, ο όρκος στην Ώπη είναι γνωστό σ' όλη τη φιλολογική επιστήμη ότι είναι πλαστός και δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Είναι πολύ ωραίος, όμως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αν σας αρέσει, είναι δικαίωμά σας. Το αν τον είπε ο Μέγας Αλέξανδρος είναι άλλο ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, ευχαριστούμε πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αντιθέτως, υπάρχει ολόκληρη μελέτη για τον όρκο στην Ώπη και δεν έχει καν αμφισβήτηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η διάκρισις λευκού και μαύρου ανθρώπου δεν υπήρχε καθόλου στην ελληνική αρχαιότητα. Ήταν άγνωστη ως διάκριση. Δεν υφίστατο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αντιθέτως, θα μπορούσα να σας φέρω εκατό χωρία. Θα αναφέρω μόνο ένα, για να μη φέρω εκατό: Διογένης Λαερτίου, «Βίοι Φιλοσόφων», Α' βιβλίο, ο διάλογος του Αναχάρσεως, του εκ Σκυθίας ορμωμένου, με τον Σόλωνα. Υπάρχει στις εκδόσεις «Κάκτος». Δείτε το, αν σας αρέσει. Εκεί ο Ανάχαρσις ζητάει από τον Σόλωνα να γίνει ξένος του, φιλοξενούμενός του δηλαδή στην Αθήνα. Του απαντάει ο Σόλων: «Ξένο», δηλαδή να έχεις χρεία του Ξενίου Διός, «μπορεί να έχει ο καθένας μόνο εντός της δικής του πατρίδος». Αυτές ήταν οι αντιλήψεις των αρχαίων Ελλήνων.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Όχι όλων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αν εσείς θέλετε να έχετε άλλες απόψεις, είναι δικαίωμά σας, αλλά μην τις φορτώνετε στην Αρχαία Ελλάδα.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Εκπροσωπείτε όλους τους αρχαίους Έλληνες; Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, ευχαριστούμε πάρα πολύ. Να είστε καλά.

Κυρία Υπουργέ, θέλετε τον λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τώρα που νομίζω ότι τελείωσαν όλοι οι ομιλητές και όλες οι ομιλήτριες, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Σώμα για τον διάλογο που αναπτύχθηκε αυτές τις μέρες αλλά και για τον διάλογο που αναπτύχθηκε στην επιτροπή, για τα επιχειρήματα που έχουν ανταλλαγή.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό, έτσι όπως κατάλαβα από την ψηφοφορία που έγινε επί της αρχής, θα γίνει νόμος. Αυτό που επιδιώκουμε μέσα από την απονομή της ιθαγένειας είναι να δώσουμε την ιδιότητα του πολίτη στα παιδιά δεύτερης γενιάς αλλά και στους αλλοδαπούς της πρώτης γενιάς που διεκδικούν την ιδιότητα αυτή μέσω της πολιτογράφησης.

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να τονίσω ότι όλοι αυτοί μέχρι αυτήν τη στιγμή είναι υπήκοοι στη χώρα μας, δηλαδή έχουν μόνο υποχρεώσεις και υποταγή στον ηγεμόνα, που είναι το ελληνικό κράτος, που τους αντιμετωπίζει όλον αυτόν τον καιρό με καχυποψία. Με την ιθαγένεια θα αποκτήσουν την ιδιότητα του πολίτη, γιατί μόνο αυτό αναγνωρίζει το Ελληνικό μας Δίκαιο, τον Κώδικα Ιθαγένειας. Δεν υπάρχει υπηκοότητα πια, γιατί υποτίθεται ότι έχουμε δημοκρατία και την έχουμε. Έχουμε ένα Σύνταγμα που τα προσδιορίζει όλα αυτά και όσους σέβονται το Σύνταγμα τους παραπέμπω στο άρθρο 4 παράγραφος 3, που λέει ότι η Βουλή είναι αρμόδια να κρίνει και να αποφασίζει με ποια προσόντα γίνεται κάποιος Έλληνας πολίτης.

Διευκλύνω όσο μπορούσα για να ψηφιστεί αυτή η διάταξη και θέλω να πω ότι το έκανα και χάρη στη συνεργασία και στην ευγένεια και στην ψυχραιμία που είχε ο κ. Γεωργιαντάς μέσα στην επιτροπή. Δεν θέλω να στερήσω από κανέναν την ικανοποίηση

να ψηφίσει το άρθρο 1, εφόσον διαφωνεί με την πρώτη εκδοχή, των παιδιών που γεννήθηκαν στη χώρα μας.

Τέλος, θεωρώ ότι πράγματι βρισκόμαστε σε μία κρίσιμη συγκυρία ως χώρα και αυτό που διεκδικούμε είναι να μας ακούσει η Ευρώπη ως πολίτες, είτε ψηφίσουμε «ναι» είτε ψηφίσουμε «όχι», γιατί θέλουμε να αποτελούμε τμήμα αυτής της Ευρώπης και δεν επιθυμούμε τον αποκλεισμό μας, όπως κι εμείς δεν θέλουμε να αποκλείουμε τους αδύναμους. Επειδή μας θεωρούν αδύναμη χώρα, θέλουν να μας αποκλείσουν. Θέλουμε, λοιπόν, μ' αυτήν την ευκαιρία να το συνδέσουμε αυτό και να πω ότι είναι εμβληματική και πάλι η μέρα που ψηφίζεται ο νόμος για την ιθαγένεια, γιατί συνδέεται μ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία που ο λαός είπε «όχι», που ο λαός διεκδικεί να πάρει την τύχη στα χέρια του και που εμείς όλοι διεκδικούμε να είμαστε πολίτες και να ακουγόμαστε, να μην αποφασίζουν άλλοι για λογαριασμό μας.

Σας ευχαριστώ και πάλι όλες και όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Κουτσούκος έχει τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως αυτό το νομοσχέδιο είναι μια προοδευτική τομή. Δυστυχώς επισκιάστηκε από τη συγκυρία, γιατί πράγματι οι ώρες είναι πάρα πολύ κρίσιμες. Θα έλεγα ότι ελάχιστοι από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας ασχολήθηκαν με το νομοσχέδιο. Για να μην αδικήσω κανέναν, να πω ότι δεν τους άκουσα όλους. Οι περισσότεροι όμως ασχολήθηκαν με το να χαιρετίσουν εδώ στην Αίθουσα την απόφαση του λαού την Κυριακή.

Ήθελα να ξεχωρίσω την τοποθέτηση του καθηγητή κ. Ζουράρη, ο οποίος μας μίλησε για το πώς διαπλάθεται ένα μικρό παιδί στην τάξη του σχολείου, ανεξάρτητα από το ποια εθνικότητα ή ποιο χρώμα έχουν οι γονείς του. Μας έδωσε ένα μάθημα. Θέλω να σας πω ότι το 2010, όταν εμείς εισαγάγαμε αυτόν τον νόμο και τον ψηφίσαμε στη Βουλή, αντιμετώπισαμε και τότε αυτή την ακροδεξιά και φασιστική ρητορεία, αυτό το μήνυμα του μίσους και του διχασμού. Πρέπει να ορθώσουμε όλοι ένα ανάστημα, ένα προοδευτικό μέτωπο, έναν άλλο πολιτισμό, μια άλλη κοινωνία αξιών απέναντι σ' αυτές τις λογικές που έχουν διχάσει και αιματοκυλίσουν τον κόσμο στο όνομα της καθαρότητας. Αυτό πρέπει να είναι ένα σαφές μήνυμα.

Μιας και ο παριστάμενος Υπουργός κ. Βούτσης αναφέρθηκε στη συγκυρία, όπως και η πλειοψηφία των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, υποβαθμίζοντας χωρίς να το θέλουν την αξία του νομοσχεδίου, θέλω κι εγώ να κάνω ορισμένες πολιτικές παρατηρήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαίωμά σας είναι να αναδεικνύετε τον χαρακτήρα της ψήφου του λαού την Κυριακή, όχι όμως με τον τρόπο που το κάνετε, με εμπάθεια και καταγγελίες, γιατί οι στιγμές απαιτούν συνεννόηση και εθνική ενότητα.

Εξάλλου ο κ. Τσίπρας την Κυριακή το βράδυ, αλλά και στη Σύσκεψη των Αρχηγών τη Δευτέρα, έδωσε το ακριβές περιεχόμενο της θέλησης του λαού, ότι το μήνυμα δεν είναι ρήξη, αλλά διαπραγμάτευση για μια συμφωνία που θα κρατήσει τη χώρα μας εντός της Ευρώπης και του ευρώ.

Δεχθήκαμε καλόπιστα και πιστεύουμε αυτή την τοποθέτησή του. Τον εξουσιοδοτήσαμε για τη διαπραγμάτευση και είπαμε ότι θα βοηθήσουμε με όσες δυνάμεις διαθέτουμε.

Πήγε η κ. Γενηματά χθες στη Σύνοδο των σοσιαλιστών ηγετών, που την κάλεσαν και ανέλυσε την πραγματικότητα στην Ελλάδα. Είπε για τις θυσίες του ελληνικού λαού στα πέντε αυτά χρόνια και ζήτησε να στηρίξουν την ελληνική Κυβέρνηση στην αναζήτηση μιας συμφωνίας που θα κρατήσει ζωντανή τη χώρα μας.

Ο κ. Τσίπρας έχει δεσμευθεί ότι θα φέρει συμφωνία εντός σαράντα οκτώ ωρών. Ίσως ήταν ένας λεκτικός ακροβατισμός. Δεν μας νοιάζει εμάς. Ας μην είναι σαράντα οκτώ, ας είναι εβδομήντα οκτώ. Πάντως δεν γύρισε με συμφωνία. Γύρισε με τελεσίγραφο. Και να μην αναζητούμε πάλι τις ευθύνες στους εταίρους μας, διότι είχε συνομιλήσει το προηγούμενο διάστημα μαζί τους, όπως ειπώθηκε χθες, και υπήρχε προεργασία. Εν πάση περιπτώσει, δεσμεύθηκε, όμως, να καταθέσει τις προτάσεις του. Έμαθα προ ολίγου ότι έστειλε την πρώτη επιστολή στον Μηχανισμό Στή-

ριξης, στον ESM.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι ώρες είναι κρίσιμες, επειδή η εντολή και το μήνυμα του ελληνικού λαού είναι πολύ καθαρό, απαιτούμε από τον Πρωθυπουργό, όπως δεσμεύθηκε στη Σύσκεψη των Αρχηγών, να ενημερώσει τα κόμματα αναλυτικά για τις προτάσεις της ελληνικής Κυβέρνησης και για τις εναλλακτικές λύσεις, γιατί δεν θέλουμε να οδηγηθούμε με τακτικισμούς και υπεκφυγές σε αδιέξοδο της τελευταίας στιγμής που θα μας στερεί τη δυνατότητα να πάρουμε οποιοσδήποτε πολιτικές αποφάσεις και να παρέμβουμε στις εξελίξεις. Να βρεθούμε, δηλαδή, στην έξοδο της χώρας από το ευρώ χωρίς να έχουμε καμμία δυνατότητα να παρέμβουμε, επειδή ακριβώς αναζητούνται συνεννοήσεις, είτε στη συμφωνία είτε στην έξοδο.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει δώσει λευκή επιταγή σε κανέναν. Συνένοχο στην έξοδο και στη ρήξη δεν μπορεί να είναι, γιατί πλήρωσε το κόστος των αποφάσεων του. Τη συνευθύνη για την απόφαση παραμονής της χώρας εντός του ευρώ την αναλαμβάνει.

Όμως πρώτα πρέπει να την αναλάβει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση και η Κυβερνητική ΠΚαι να είναι καθαρό το σχέδιο με το πώς πάμε για να επιτύχουμε αυτήν τη συμφωνία, διότι υπάρχουν πολλές τεχνικές και τακτικές για να πας και να χρεώσεις στους άλλους αυτό που εσύ ενδεχομένως να επιθυμείς.

Επαναλαμβάνω, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις: Δεχόμαστε αυτό που είπε ο κ. Τσίπρας, ότι θέλει συμφωνία. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, να μην παραγνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακραίοι εντός Ελλάδος, εντός ΣΥΡΙΖΑ κι εντός Ευρώπης.

Άκουσα τον κ. Βούτση νωρίτερα να αναφέρεται στη συγκλονιστική ομιλία του κ. Τσίπρα στο Ευρωκοινοβούλιο. Αρχηγός της παράταξης του είναι, έτσι έπρεπε να πράξει. Ο κ. Τσίπρας είχε μια υποχρέωση σήμερα όπως και ο κ. Βούτσης, φρόντισε να στείλει ορισμένα μηνύματα. Δεν έκανε, όμως, από αυτό το Βήμα, δεν το έκανε και ο κ. Τσίπρας, να πει στους ακραίους, να πει στην κ. Λεπέν, που χειροκροτούσε μαζί με τους άλλους, με τον Φάρατζ, ότι αν θέλουν να βγάλουν τις δικές τους χώρες από το ευρώ. Να βγάλει τη Γαλλία από το ευρώ η κ. Λεπέν και να μην κάνει υποδείξεις στην Ελλάδα.

Γιατί η παραμονή στο ευρώ είναι μια στρατηγική επιλογή της χώρας μας, την οποία ο λαός την έχει πληρώσει, είναι ένα κεκτημένο και αυτό το κεκτημένο δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να το αμφισβητήσει.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι κρυφές ατζέντες, όχι διπλά σχέδια. Να απομονώσουμε τα συμφέροντα που θέλουν να γυρίσουν τη χώρα μας στη δραχμή, για να κερδοσκοπήσουν σε βάρος του απλού, του φτωχού Έλληνα πολίτη. Γιατί οι πλούσιοι, οι βολεμένοι, αυτοί που έχουν τα κέρδη τους στο εξωτερικό και τις ζημιές στην Ελλάδα, είναι βέβαιο ότι θα είναι οι μόνοι ωφελημένοι αν συμβεί ένα «ατύχημα». Οι υπόλοιποι θα είναι εκείνοι που θα πληρώσουν πολύ βαρύ το τίμημα μιας εθνικής καταστροφής. Σε αυτό εμείς όχι απλώς δεν πρόκειται να συναινέσουμε, αλλά θα ασκήσουμε όση δύναμη μας δίνει ο ελληνικός λαός -με αυτήν τη μικρή κοινοβουλευτική δύναμη που έχουμε- για να το αποτρέψουμε.

Καλούμε, όμως, τον κ. Τσίπρα να μην παρατείνει άλλο την αγωγή του ελληνικού λαού, αλλά να παρουσιάσει καθαρά τις προτάσεις του, τις εναλλακτικές λύσεις και το τελικό του σχέδιο στον ελληνικό λαό και στα κόμματα που έχουν αποδεχθεί την ευθύνη να στηρίζουν την προοπτική μιας συμφωνίας που θα βγάλει τη χώρα από το τέλμα στο οποίο βυθίζεται κάθε μέρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρίες συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Θεοχάρης έχει τον λόγο.

Θα μου επιτρέψετε να επισημάνω, όσο πιο συγκρατημένα μπορώ, ότι έχουμε συγκεκριμένο θέμα σήμερα. Εάν το σύνολο του χρόνου αναλώνεται στο γενικότερο ζήτημα, με το νομοσχέδιο που συζητάμε τι γίνεται;

Ορίστε, κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαζευτήκαμε για να συζητήσουμε ένα σημαντικό, ένα θετικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που συμβολικά μάς δένει περισσότερο με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Είναι ένα νομοσχέδιο που βοηθάει να μπει τάξη σε έναν τομέα που πολλοί συμπολίτες μας, νέα παιδιά που μεγάλωσαν εδώ ή και γεννήθηκαν στη χώρα μας, αντιμετώπιζαν την άδικη και πολλές φορές στιγματική διάκριση της πολιτείας και της κοινωνίας. Κάναμε και κατά τη διαδικασία της συζήτησης και της επεξεργασίας στην επιτροπή συγκεκριμένες προτάσεις βελτίωσης -κάποιες έγιναν δεκτές- ιδιαίτερα, βέβαια, για το άρθρο 1, που περιγράφει τη διαδικασία απόδοσης ιθαγένειας σε τέκνα αλλοδαπών.

Είχαμε κι έχουμε αντιρρήσεις για τον τρόπο απόδοσης της ιθαγένειας αυτής, η οποία περιγράφεται στο άρθρο. Πιστεύουμε, εμείς στο Ποτάμι, πως η απλή εγγραφή στην Α' δημοτικού δεν αρκεί για την τεκμηρίωση της ιθαγένειας. Αντιθέτως, η ολοκλήρωση του δημοτικού σχολείου είναι μια σημαντική ένδειξη ένταξης του παιδιού στην ελληνική παιδεία και κοινωνία.

Επίσης, η πενταετής διαμονή των γονέων, που αναφέρεται ως προαπαιτούμενο για την ιθαγένεια, δεν αποτελεί ένδειξη για τον βαθμό ένταξης του παιδιού στην κοινωνία. Γι' αυτό, με την τροπολογία που είχαμε προτείνει ζητούσαμε την απαλοιφή της πενταετούς διαμονής του γονέα πριν από τη γέννηση του παιδιού ως προϋπόθεση κτήσης της ιθαγένειας του παιδιού.

Φυσικά η νόμιμη διαμονή ενός εκ των γονέων στη χώρα κατά τη γέννηση και τον χρόνο υποβολής της αίτησης παραμένει ως τέτοια και στη δική μας πρόταση.

Στην πρότασή μας, λοιπόν, θέτουμε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος το παιδί και την ένταξή του στην ελληνική κοινωνία -για εμάς αυτό είναι το σημαντικό- και βέβαια καλούμε και πάλι την Κυβέρνηση να αποδεχθεί αυτές τις αλλαγές που προτείνουμε. Όμως, στην περίπτωση που δεν το κάνετε, όπως είναι μάλλον η απόφασή σας, θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι θα ψηφίσουμε το άρθρο αυτό.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ και στο άρθρο 13 για τη σύσταση της Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων. Επισημαίνουμε ότι αφορά θέμα άσχετο με τη θεματολογία του νομοσχεδίου. Ο λόγος που προφασίστηκε ο Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης την περίληψή του στο παρόν νομοσχέδιο έχει πάψει να υφίσταται. Έπρεπε να μπει υποσδήποτε, καθώς το μνημόνιο συνεργασίας το χρειαζόταν. Όμως, το μνημόνιο συνεργασίας για τη δημιουργία του νότιου ευρωπαϊκού αγωγού έχει ήδη υπογραφεί από τις 18 Ιουνίου.

Επιπλέον, θέλουμε να τονίσουμε τη βαθύτατη αντίρρησή μας στη δημιουργία μιας ακόμα κρατικής εταιρείας, η οποία, καθώς φαίνεται στο άρθρο 13, θα είναι πλήρως ελεγχόμενη από το Υπουργείο και η οποία θα έρχεται να επιχειρήσει σε μια αγορά όπου υπάρχουν ήδη ιδιωτικές και μεικτές εταιρείες και γενικότερα μας γυρίζει πάλι στη σημασία του ρόλου του κράτους ως επιχειρηματία, ρόλος ο οποίος είναι αμφιλεγόμενος και πολλές φορές και στα προβλήματα συνεννόησης που έχουμε με τους Ευρωπαίους εταίρους μας για ένα πρόγραμμα στήριξης.

Η δημιουργία, λοιπόν, τέτοιων κρατικών εταιρειών είναι ένα δείγμα της νοοτροπίας της Μεταπολίτευσης, είναι ένα δείγμα της δικής σας νοοτροπίας, είναι ένα δείγμα της νοοτροπίας της πτώχευσης, της χρεοκοπίας, αυτής που μας οδήγησε εδώ.

Μας χρεοκοπήσατε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην το ξεχνάμε. Κι αν αυτή τη στιγμή η ΔΕΗ δεν εισάγει ρεύμα από τη Βουλγαρία, διότι ως συνδεδεμένη εταιρεία φοβάται να βγάλει τα χρήματά της στη Γερμανία, γιατί μπορεί να τα κάτσουν κάποιοι, αυτό είναι αποτέλεσμα της χρεοκοπίας, ότι από τις 30 Ιουνίου και μετά, από 1^η Ιουλίου, τα δικηγορικά γραφεία δουλεύουν για να βρουν πού υπάρχουν λογαριασμοί των ΕΛΠΕ και της ΔΕΗ και άλλων εταιρειών συνδεδεμένων με το δημόσιο στο εξωτερικό που είναι πιο εύκολο να τα αρπάξουν και να πάρουν τα χρήματα αυτά.

Ο EFSF ενεργοποίησε τις ρήτρες σταυροειδούς πτώχευσης -και πολλοί νομίζαμε ότι θα έπαιρνε έναν μήνα να γίνει αυτό, γιατί η κ. Λαγκάρντ θα ειδοποιούσε το διοικητικό συμβούλιο σε έναν μήνα-, τώρα έχει δικαίωμα να εκποιήσει περιουσία του ελληνικού δημοσίου, το ΤΑΙΠΕΔ. Αυτό δεν είναι αξιοπρέπεια για το κράτος.

Αυτό δεν είναι αξιοπρέπεια!

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Ποιος τα υπέγραψε αυτά;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Εσείς αφήσατε τη χρεοκοπία να ισχύει. Κι αυτό έχει τη σημασία του.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Εμείς το κάναμε αυτό;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κι αυτός που τα υπέγραψε έχει τη σημασία του, αλλά αυτός που τα υπέγραψε έφερε και 140 δισεκατομμύρια. Δεν ήμουν εγώ και δεν είμαι αυτός που θα απολογηθεί για λογαριασμό του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή): Εσύ δεν ήσουν πουθενά;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Πουθενά, σε καμμία πολιτική θέση δεν ήμουν στην προηγούμενη κυβέρνηση.

Έχει γίνει ζημιά στον τόπο. Ο κόσμος φοβάται. Αν δεν το ακούτε, κάνετε λάθος. Έχουν σπάσει τα τηλέφωνα αυτές τις μέρες: «Τι θα γίνει; Πού πάμε; Τι θα γίνει; Τι θα κάνουμε;». Σταματήστε! Δεν βλέπετε τον γκρεμό;

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Δεν τους είπατε γιατί ψήφισαν 61%.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Γιατί τους πείσατε ότι δεν θα τους πάτε στον γκρεμό. Σας πίστεψαν.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Σε δύο μέρες;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Θα το πληρώσουν κι αυτό; Θα πληρώσουν, γιατί πίστεψαν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν τους στέλνει στον γκρεμό;

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Να ξανακάνουμε δημοψήφισμα;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Αυτό είναι το αδίκημά τους; Θα τους ρίξετε, λοιπόν, με μια κλοτσιά να πέσουν στον Καϊάδα, επειδή σας πίστεψαν; Αυτή είναι η λογική;

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Τόσο εύκολα ξεγελάμε έναν ολόκληρο λαό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν κάνετε τώρα διάλογο, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Το δημοψήφισμα τελείωσε. Δεν κάνουμε τώρα προεκλογική εκστρατεία.

Πήρατε τη στήριξη που ζητήσατε. Ζητήσατε και τη στήριξη από τους πολιτικούς Αρχηγούς. Τη δώσαμε κι εμείς, όπως κι άλλοι. Δεν έχετε καμμία δικαιολογία.

Ο Έλληνας Πρωθυπουργός είπε: «Αν πάρω στήριξη από τον ελληνικό λαό, θα φέρω συμφωνία. Θα με ακούσουν. Αυτό μου έλειπε.».

Εάν δεν φέρει συμφωνία, είναι υπόλογος, γιατί αυτό ζήτησε στον ελληνικό λαό. Είπε ότι αυτό είναι αρκετό. Δεν είπε ότι «ενδεχομένως να φέρω, ανάλογα με το πώς θα το σκεφτούν οι Ευρωπαίοι». Είπε ότι το 62% ή το πάνω από 50% είναι αρκετό για να φέρει συμφωνία. Θα είναι υπόλογος και προς τον ελληνικό λαό και προς την ιστορία, η οποία θα είναι αμείλικτη.

Τι θα κάναμε, δηλαδή, εάν η απάντηση των Ευρωπαίων στο δημοψήφισμα ήταν ότι αποδέχονται πλήρως τις θέσεις της Κυβέρνησης και μας έδιναν λευκή κάρτα να γράψουμε μία συμφωνία, να την αποδεχούμε πλήρως και μετά να την πάνε σε δεκαοκτώ δημοψηφίσματα και εάν περάσει και τα δεκαοκτώ η δική μας συμφωνία, τότε θα μας την έδιναν; Θα περιμέναμε δεκαοκτώ δημοψηφίσματα, τρεις μήνες;

Οι τράπεζες που έκλεισαν και η ανείπωτη καταστροφή είναι ίδιας τάξης μεγέθους με το 13% ή 23% στον ΦΠΑ; Τα 30 ευρώ από την επικουρική σύνταξη που μπορεί να κοπούν σε κάποιον είναι το ίδιο με τον εξευτελισμό που έχει κάθε μέρα για να πάρει το πενήντάρι και το εξηντάρι; Είναι ίδιας τάξης μεγέθους; Το 20% φτώχεια είναι το ίδιο με το 80%; Δεν είναι το ίδιο.

Πρέπει με κάποιον τρόπο να επανέλθει η χώρα στην κανονικότητα. Εμείς σας στηρίζουμε και κάνουμε το καθετί για να συμβεί αυτό. Δεν μπορείτε να μας κατακρίνετε γι' αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγα δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή μας έρχονται καταγγελίες ότι έχετε έτοιμες και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου είτε σαν πλάνο Β', αν δεν πάνε καλά οι διαπραγματεύσεις, να δημιουργήσετε Γενική Γραμματεία Εισαγωγών, παρακαλώ να διαψευστούν. Όλοι οι άνθρωποι που θα θέλουν να εισάγουν κάτι, μια πρώτη ύλη να πρέπει να κάνουν αίτηση πριν την κάνουν. Και φυσικά κρατικοποίηση τραπεζών, κούρεμα καταθέσεων και όλα αυτά.

Έχουμε φτάσει στο χείλος του γκρεμού. Χθες δόθηκε το μήνυμα απ' όλους τους Πρωθυπουργούς, τους ομολόγους. Την Κυριακή κάνουμε σύνοδο με τους είκοσι οκτώ. Αυτή η σύνοδος δεν είναι σύνοδος καλή για τα συμφέροντα της χώρας. Είναι σύνοδος διαφύλαξης των παρενεργειών της εξόδου.

Δεν έχετε δικαίωμα να φύγετε από το ευρώ. Εάν δεν αντέχετε, παραιτηθείτε, κάντε άλλες κινήσεις, αλλά δεν έχετε δικαίωμα, είναι εθνική προδοσία να φύγουμε από το ευρώ! Δεν έχετε καμμία εξουσιοδότηση! Δεν μπορείτε να πάτε στη δραχμή!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΥΜΑΣ: Εθνική προδοσία; Τι είναι αυτά που λέτε;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ακόμα και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα πρέπει να αντιδράσει!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΥΜΑΣ: Από εκτροπή σε εκτροπή μάς απειλείτε!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν είχατε αξιοπιστία. Ευτυχώς διώξατε τον Υπουργό Οικονομικών μετά από απαίτηση των δανειστών. Ευτυχώς! Δείχνετε ότι προχωράτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώνουμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Τελειώνω.

Σήμερα κάνατε και την επιστολή στον ESM για το νέο πρόγραμμα, το νέο μνημόνιο. Ζητάτε 51 δισεκατομμύρια. Καλό είναι αυτό. Κάντε μικρά βήματα. Φέρτε μέτρα για χρηματοδότηση. Είπατε ότι την επόμενη εβδομάδα θα δούμε ΦΠΑ και τα υπόλοιπα. Σύντομης διάρκειας αρχικά και το μεγάλο πρόγραμμα της χρηματοδότησης.

Κάντε αυτά που πρέπει, για να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη και να κρατήσουμε τη χώρα από τον γκρεμό. Εδώ είμαστε να σας βοηθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις και με τις επαφές μας και ό,τι χρειάζεστε, ώστε να μπορέσουμε να μη φύγουμε προς το γκρεμό. Εκεί μας οδηγείτε.

Δεν θα το αφήσουμε αυτό! Δεν θα επιτρέψουμε η χώρα να φύγει! Θα είναι οι αρχές δύσκολων εποχών. Λάβετε το σοβαρά υπ' όψιν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακολουθούν οι εισηγητές.

Παρακαλώ θερμά να μείνουμε στο θέμα του νομοσχεδίου. Τουλάχιστον οι εισηγητές να μείνουν στο θέμα που συζητάμε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εμείς δεν θέλουμε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κι εμείς παραιτηθήκαμε από το δικαίωμα δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν θέλετε; Εδώ έχω τον κατάλογο των εισηγητών με την υποχρέωση να σας καλέσω. Εάν δεν θέλετε, ακόμα καλύτερα.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει τον λόγο, όταν απευθύνθηκε το Προεδρείο στους εισηγητές.

Θα ήθελα να τοποθετηθούμε για τις τροπολογίες, όχι για όλες, αλλά τουλάχιστον γι' αυτές που εμείς θεωρούμε πιο σημαντικές.

Πρώτον, είναι απαράδεκτο -το είπαμε και χθες- να έρχονται τελευταία στιγμή βουλευτικές, υπουργικές -κυρίως βουλευτικές αυτήν τη φορά- εκπρόθεσμες τροπολογίες. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση έχει τεράστιες ευθύνες, γιατί την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο την ίδια κατάσταση αντιμετωπίζαμε και από την προηγούμενη κυβέρνηση, την οποία και καταγγέλλαμε, καταγγέλλατε, κατήγγελλαν κ.λπ..

Την ίδια, όμως, ρότα ακολουθείτε κι εσείς ως Κυβέρνηση τώρα. Πολύ δε περισσότερο φέρντε σε νομοσχέδιο άσχετες τροπολογίες, για τις οποίες αποκλείετε τη δική μας τροπολογία, που πάει να λύσει ζητήματα διακοσίων πενήντα χιλιάδων και πλόνων αγροτών και η οποία, ναι, όντως δεν έχει σχέση με το νομοσχέδιο, ενώ οι άλλες -υποτίθεται- έχουν!

Κλείνω με αυτό. Σε ό,τι αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 172 και ειδικό 65 θέλω να πω ότι, αν και περιέχει ετερό-

κλητες ρυθμίσεις, διευκολύνει -έστω και ελάχιστα- κάποιους μετανάστες σε ορισμένα επιμέρους ζητήματα, με τα οποία μπαλώματα της τροπολογίας, που αφορούν την αντιμετώπιση των ιδιαίτερα οξυμένων, δραματικών προβλημάτων διαβίωσης των προσφύγων και μεταναστών που έρχονται στην Ελλάδα και εμείς θα είμαστε θετικοί.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για την εξόφληση των υποχρεώσεων των νοσοκομείων, κανένας λογικά δεν έχει αντίρρηση να εξοφληθούν οι δαπάνες αυτές. Αλλά για όποιον διάβασε την τροπολογία, θέλουμε σε αυτή την κατεύθυνση να επισημάνουμε κάποια θέματα.

Πρώτον, είναι η έβδομη ή όγδοη φορά που έρχονται τέτοιες τροπολογίες για δαπάνες νοσοκομείων, όχι από την παρούσα Κυβέρνηση, εννοώ κι από την προηγούμενη συγκυβέρνηση. Και βεβαίως ο ΣΥΡΙΖΑ ασκούσε κριτική στην τότε κυβέρνηση για τους διαγωνισμούς.

Μέσω της τροπολογίας, τώρα, όπως αναφέρεται κιόλας, λόγω έλλειψης δικαιολογητικών δίνεται η δυνατότητα κατ' εξαίρεση να ενταλματοποιηθούν και να πληρωθούν δαπάνες μόνο με το τιμολόγιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Εδώ υπάρχουν ορισμένα ερωτήματα: Πρώτον, καλούμαστε να πάρουμε ή όχι την ευθύνη διεκπεραίωσης ή πληρωμής, αν θέλετε, αυτών των δαπανών με αυτή τη μορφή, των τιμολογίων; Κι εδώ τώρα αφορά εξωσυμβατικές δαπάνες των νοσοκομείων. Και μπαίνει ένα ζήτημα από την ίδια την έκθεση του Λογιστηρίου του Κράτους, που αναφέρεται μέσα και λέει ότι συγκεκριμένα το ύψος της δαπάνης δεν μπορεί να προσδιοριστεί, καθόσον δεν προσκομίστηκαν τα απαιτούμενα στοιχεία από το αρμόδιο Υπουργείο.

Άρα εμείς καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα ποσό -τι πόσο δεν ξέρουμε-, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι αποπληρωμές των δαπανών των νοσοκομείων. Σε αυτό θα δηλώσουμε «παρών», για να μην κατηγορηθούμε με το «όχι» ότι δεν θέλουμε να πληρωθούν τα νοσοκομεία, γιατί τέτοια θα ακούμε. Όπως ακούγαμε όλο το προηγούμενο διάστημα τη σπέκουλα για την τοποθέτησή μας στο νομοσχέδιο, στον πυρήνα του νομοσχεδίου -να το πω έτσι- που συζητήσαμε και αυτές τις μέρες αλλά και επί της αρχής πριν από δύο εβδομάδες.

Σε ό,τι αφορά τη βουλευτική τροπολογία με γενικό αριθμό 163 και ειδικό 62, εμείς συμφωνούμε με την τροπολογία, διότι δεν θα εκδίδονται αποφάσεις απέλασης για μετανάστες-πρόσφυγες για τους οποίους ισχύει η λεγόμενη αρχή της μη επαναπροώθησης, αλλά θα παίρνουν κατευθείαν βεβαίωση, με την οποία δεν θα μπορούν να απελαθούν.

Προχωρώ εν τάχει στις τρεις, επίσης, βουλευτικές τροπολογίες. Την τροπολογία με γενικό αριθμό 226 και ειδικό αριθμό 73 για τις μετεγγραφές φοιτητών, η οποία ενσωματώνεται και σε άρθρο, βεβαίως, εμείς την καταψηφίζουμε, δεδομένου ότι είναι χειρότερη από το προϋφιστάμενο καθεστώς. Περιμέναμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Δεν κατετέθη και έχουμε συγκεκριμένη τροπολογία, που πιστεύουμε ότι λύνει αρκετά ζητήματα των μετεγγραφών των φοιτητών.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό αριθμό 72, εμείς, επίσης, την καταψηφίζουμε. Είναι σκέτη κοροϊδία, γιατί την ίδια στιγμή που βγαίνουν στα κεραμίδια όλοι ή, αν θέλετε, κόμματα μιλούν υπέρ των δικαιωμάτων των εργαζομένων κ.λπ., κ.λπ., την ίδια ώρα τι κάνετε με την τροπολογία; Στην πραγματικότητα -εμείς το λέμε ξεκάθαρα- πρόκειται για φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, στις μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες. Με ποιον τρόπο; Όπως λέει η τροπολογία.

Τι λέει; Λέει ότι παραβλέπουν -και εξάλλου η τροπολογία αυτό λέει αλλά και το άρθρο 9 του ν. 4171-, ότι αν αναλαμβάνεται έργο στο εξωτερικό από ελληνική εταιρεία, η μελετητική επιστημονική εργασία, ο σχεδιασμός του έργου και η προετοιμασία της εκτέλεσης γίνεται στην Ελλάδα, όταν λέτε ότι το έργο εκτελείται στο εξωτερικό. Αναλαμβάνει μία εταιρεία ένα έργο στο εξωτερικό, για το οποίο, όμως -μελέτη, επεξεργασία κ.λπ.- εδώ στην Ελλάδα δεν πληρώνει φορολογία, ενώ η εκτέλεση του έργου, βεβαίως, είναι στο εξωτερικό. Στο εξωτερικό φυσικά δεν φορο-

λογείται γι' αυτό το κομμάτι του έργου, δηλαδή για την εργασία που έχει προηγηθεί στην Ελλάδα.

Και εδώ λέμε ότι, εάν πραγματικά θέλετε να χτυπήσετε τη φοροδιαφυγή, χτυπήστε ή καταργήστε τις φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου. Εμείς αυτό σας βάζουμε.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό αριθμό 71, επίσης, την καταψηφίζουμε, διότι εντάσσεται στη λογική της παραχώρησης των αποθεματικών των ταμείων και πρόκειται για διαχείριση στο πλαίσιο αυτής της κατεύθυνσης. Είναι πάγια θέση μας να μη μπαίνουν τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων στον τζόγο. Επίσης, διεκδικούμε να επιστραφούν στο ακέραιο τα χρήματα των ταμείων.

Θέλω να κλείσω, κυρία Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή με το εξής: Ο ελληνικός λαός γνωρίζει πολύ καλά ποιο είναι δεκανίκι του συστήματος, ποιο είναι το δεκανίκι το οποίο δημιουργήθηκε και στηρίχθηκε από το ίδιο το σύστημα, για να τσακίσει τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα.

Σε ό,τι αφορά την κοινοβουλευτική διαδικασία, έχει αποδείξει η Χρυσή Αυγή ποιον στηρίζει με μια σειρά επερωτήσεων, αναφορών, ερωτήσεων της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου, που αφορούσαν το πώς θα βοηθηθούν, πώς θα ελαφρυνθούν οι εφοπλιστές, το εφοπλιστικό κεφάλαιο και μόνο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ να σταματήσουν οι φωνασκίες!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Πριν προχωρήσουμε στην ψήφιση των άρθρων, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή επί των άρθρων 1, 7, 8 και 10 του σχεδίου νόμου. Η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη 9 Ιουλίου 2015 και ώρα 13.00'.

Για το άρθρο 1 έχει κατατεθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1Α, όπως προστέθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει «ναι».

Η Νέα Δημοκρατία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Η Χρυσή Αυγή; **ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ:** Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όμως, κυρία Πρόεδρε, για το άρθρο 1 έχει κατατεθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Για το 1Α είπαμε.

Για το άρθρο 1 έχει κατατεθεί αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Έχει σπάσει το άρθρο, κυρία Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έσπασε, κυρία Πρόεδρε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έχουμε 1Α

και 1B.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Δεν είναι σωστό όπως το κάνατε. Με συγχωρείτε, αλλά τώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Αθανασίου, πείτε μου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Να βοηθήσω θέλω. Όπως είναι το άρθρο 1 τα περιλαμβάνει όλα. Συνεπώς η πρόταση της Χρυσής Αυγής είναι σωστή, όπως το βάζει. Το βάζει όλο το άρθρο. Εσείς σπάσατε το 1Α και το 1B, αλλά μέσα στο 1. Δεν το διευκρινίζετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν είναι μέσα στο 1. Είναι το άρθρο 1 του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Υπουργέ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Η ονομαστική πρέπει να είναι για 1Α ή 1B.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Η Χρυσή Αυγή, που έχει καταθέσει το αίτημα, θέλει κάτι να πει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Να τηλεφωνηθούμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Με συγχωρείτε! Η Χρυσή Αυγή, που έχει καταθέσει το αίτημα, πώς θέλει να γίνει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ψηφίσουμε αύριο για το άρθρο 1 ως σύνολο. Και για το 1Α και για το 1B.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Το άρθρο 1 ως σύνολο. Ωραία.

Προχωράμε στο άρθρο 2.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Για το άρθρο 7 έχει κατατεθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Για το άρθρο 8, επίσης.

Το άρθρο 9 διαγράφεται όλο και στη θέση του εντάσσεται η τροπολογία με γενικό αριθμό 173 και ειδικό αριθμό 66.

Για το άρθρο 10, επίσης, έχει κατατεθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Προχωράμε στο άρθρο 11.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Παρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Δεν περνάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Γιατί δεν περνάει;

Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Για να μην περάσει, πρέπει να καταψηφιστεί από όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Προχωρούμε στις τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Το 14;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Το άρθρο 14...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στο τέλος θα το πείτε, γιατί μπορεί να ενσωματωθεί κάποια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Για ποιο λέμε τώρα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Το άρθρο 14 του νομοσχεδίου θα το πείτε στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Θα το πω στο τέλος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Έτσι. Γιατί, αν γίνει μια τροπολογία δεκτή, παίρνει νούμερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Απλώς θα εξηγήσω, κύριε Αθανασίου, το εξής: Το άρθρο 14 είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 172 και ειδικό 65, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

Εμείς τώρα ψηφίζουμε την τροπολογία η οποία είναι το άρθρο 14 του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 172 και ειδικό 65, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 172 και ειδικό 65, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως άρθρο 14.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 173 και ειδικό 66, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, η οποία θα ενταχθεί στο νομοσχέδιο ως άρθρο 9;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι το άρθρο 9.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Λοιπόν, πάμε παρακάτω.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 178 και ειδικό 67; Είναι η τροπολογία την οποία παρουσίασε και επιχειρηματολόγησε ο κ. Ξανθός χθες. Είναι υπουργική τροπολογία και αφορά ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τη θητεία των διοικητών και των αναπληρωτών διοικητών των νοσοκομείων.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 178 και ειδικό 67 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία ως έχει και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, στην τροπολογία 173 που αντικατέστησε το άρθρο 9, δεν ψηφίσαμε εκεί. Σε αντικατάσταση του άρθρου 9 είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 173 και ειδικό 66. Την αναφέρατε, αλλά δεν ψηφίσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Θα την ψηφίσουμε στο τέλος. Το κρατάμε λίγο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 182 και ειδικό 69; Είναι η τροπολογία που αφορά ρύθμιση μεταβατικής ισχύος θεμάτων σχετικά με τη λειτουργία των πειθαρχικών συμβουλίων, τροποποίηση του ν. 4325/2015. Είναι η τροπολογία την οποία παρουσίασε χθες ο κ. Κατρούγκαλος.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 182 και ειδικό 69 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Θα παρακαλούσα να περάσουμε τώρα στο άρθρο 9.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 173 και ειδικό 66, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 173 και ειδικό 66 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως άρθρο 9.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, μία διευκρίνιση μπορώ να κάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Σε ποιο θέμα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σε ένα από τα άρθρα που είναι για ονομαστική ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Μετά, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Νόμιζα ότι τελειώσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, έχουμε κι άλλα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 209 και ειδικό 70; Είναι η τροπολογία την οποία εισήγαγε και ανέλυσε χθες ο κ. Ξανθός. Αφορά την τακτοποίηση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων ΔΥΠΕ και νοσοκομείων του ΕΣΥ και εφοδιασμό υλικών δημοσίων δομών παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του ΠΕΔΥ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 209 και ειδικό 70 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Πάμε στις βουλευτικές τροπολογίες.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 163 και ειδικό 62 ως έχει; Είναι τροπολογία την οποία έχουν καταθέσει η κ. Κατριβάνου, ο κ. Αραχωβίτης και άλλοι Βουλευτές. Η περιληψη είναι «προστασία από την απέλαση βάσει της αρχής της μη επαναπροώθησης».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 163 και ειδικό 62 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 71 ως έχει; Είναι τροπολογία που έχει κα-

ταθέσει ο Βουλευτής κ. Σταθάς και αφορά ζητήματα των Ταμείων Επικουρικής Επαγγελματικής Ασφάλισης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 71 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό 72 ως έχει; Είναι βουλευτική τροπολογία, που αφορά τους όρους υπαγωγής επιχειρήσεων στις ρυθμίσεις του άρθρου 9 του ν. 4171/1961.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό 72 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 226 και ειδικό 73 ως έχει; Είναι βουλευτική τροπολογία των κυρίων Μαντά, Βίτσα, Παπαδόπουλου και της κ. Κατριβάνου, που αναπτύχθηκε και σήμερα και αφορά τις μετεγγραφές των φοιτητών στα ΑΕΙ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 226 και ειδικό 73 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδια άρθρα.

Πριν προχωρήσουμε στη λύση της συνεδρίασης και πριν δώσω τον λόγο σε εσάς, κυρία Υπουργέ, για να κλείσετε, δίνω τον λόγο στον κ. Αθανασίου που θέλει να αναφερθεί στο άρθρο 16.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Απλώς είπα ότι πήρε αριθμό 16.

Θέλει μια επαναδιατύπωση το άρθρο 1. Πρέπει να σπάσει σε άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Πριν λύσουμε τη συνεδρίαση, να δώσουμε τον λόγο στην κυρία Υπουργό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κανονικά τώρα θα έπρεπε να πάμε σε ψηφοφορία για το άρθρο 1Α, δεδομένου ότι η αίτηση του κόμματος της Χρυσής Αυγής είναι για ονομαστική ψηφοφορία για το άρθρο 1.

Όπως θα δείτε –σας έχει διανεμηθεί– το άρθρο 1 εισάγει τη διάταξη 1Α του νομοσχεδίου και το άρθρο 1Α εισάγει τη διάταξη 1Β του νομοσχεδίου, που την κατέστησα για να την ψηφίσουν όσοι θέλουν και διαφωνούν με την πρώτη εκδοχή των παιδιών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα.

Εφόσον, λοιπόν, η αίτηση αφορά το άρθρο 1, αυτό σημαίνει ότι αφορά μόνο τα παιδιά δεύτερης γενιάς που γεννήθηκαν στη χώρα μας.

Άρα, εάν είναι έτσι διατυπωμένη η πρόταση, κυρία Πρόεδρε, μπορούμε να προχωρήσουμε κανονικά στην ψήφιση του επόμε-

νου άρθρου, που είναι το άρθρο 1Α που θα ψηφίσουν και άλλα κόμματα, που περιλαμβάνει τη ρύθμιση 1Β του νομοσχεδίου και του Κώδικα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Δεν σας έχω δώσει τον λόγο, κύριε Παππά. Μισό λεπτό, περιμένετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όσον αφορά το άρθρο 1, το όλο περιέχει και το μερικό, δηλαδή όταν λέμε άρθρο 1, εννοούμε και το 1Α και το 1Β. Τώρα, την αριθμητική της κ. Χριστοδουλοπούλου δεν μπορούμε να την κατανοήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κοιτάξτε λίγο, κύριε Παππά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αν θέλετε διόρθωση στην αίτηση, το γράφουμε και έτσι, για να ικανοποιήσουμε και την κυρία Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, δεν θα διορθώσουμε.

Κοιτάξτε λίγο, κύριε Παππά,...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι χωριστά άρθρα. Τα κατέστησα γι' αυτόν τον λόγο. Το είπα τρεις φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Το νομοσχέδιο, κύριε Παππά, το πήραν όλοι στα χέρια τους γύρω στις 15.00' με 15.30'. Άρα πριν να πάρουμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Μπορεί να φανεί και από τις οθόνες. Εδόθη αφού είχαμε κάνει την αίτηση από τον κύριο που φέρνει τα νερά εδώ. Δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή. Φωνάξτε τον λίγο απ' έξω. Έφυγε; Εδόθη αφού κάναμε την αίτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Παππά, ακούστε με λίγο, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Υπάρχει μαρτυρία και από τις κάμερες της Ολομέλειας. Αυτά τα κολπάκια εμείς δεν τα καταλαβαίνουμε. Αυτά είναι κολπάκια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Παππά, διορθώστε τη, δεν έχω πρόβλημα. Θα ψηφιστεί έτσι και αλλιώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Παππά, κατ' αρχάς, δεν θα αναφέρεστε στην Έδρα με εκφράσεις όπως «κολπάκια». Δεν το επιτρέπω.

Πρώτον, με συγχωρείτε, δεν σας έδωσα τον λόγο.

Δεύτερον, όπως οι κάμερες κατέγραψαν τότε διενεμήθη το σπλάχν, όπως το αναφέρουν οι Υπηρεσίες, έτσι οι κάμερες έχουν καταγράψει πολλές φορές –τρεις, αν θυμάμαι καλά, απ' όσο έχω παρακολουθήσει– ότι η κυρία Υπουργός έκανε ακριβώς τρεις φορές αυτήν την ανάλυση και εξήγησε ότι θα κάνει αυτήν την κατάτμηση του άρθρου.

Επομένως νομίζω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε στην ψήφιση του άρθρου 1Α, όπως προστέθηκε από την κυρία Υπουργό. Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1Α, όπως προστέθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Θα πείτε τη γνώμη σας.

Η Νέα Δημοκρατία...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, όπως επενέβη η κυρία Υπουργός...

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τόσο πολύ βιάζεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Δεν σας έδωσα τον λόγο.

Η Νέα Δημοκρατία, κύριε Γεωργαντά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εμείς αλλάζουμε τελευταία στιγμή, αν θέλετε, τη διατύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργαντά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρών.

Η Χρυσή Αυγή ψηφίζει «όχι». Το Ποτάμι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν ψηφίσαμε «όχι», κυρία Πρόεδρε. Δεν

το καταλάβατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Το ΚΚΕ;
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Παππά, δεν έχετε τον λόγο.

Οι ΑΝΕΛ;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, γιατί τέτοια βιασύνη;

Για ποιον λόγο, κυρία Υπουργέ;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πρεμούρα είναι!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, να σας πω κάτι νομοτεχνικό, αν μου επιτρέψετε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα μας δείρουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Αθανασίου, μισό λεπτό, δεν σας έχω δώσει τον λόγο. Έχω δώσει τον λόγο στον εκπρόσωπο των ΑΝΕΛ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, για ποιον λόγο τέτοια βιασύνη; Σήμερα ο Πρωθυπουργός μίλησε για έθνη-κράτη στην Ευρωζώνη. Για ποιον λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έτσι κι αλλιώς, αύριο θα ξαναγίνει η ψηφοφορία. Δεν έχω καμμία αντίρρηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, και αυτό αύριο στην ονομαστική μπορεί να πάει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για τους τύπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία. Οι ΑΝΕΛ λέγουν «όχι» επομένως.

Κύριε Αθανασίου, πείτε μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν λένε «όχι», κυρία Πρόεδρε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Άλλο λέει ο άνθρωπος!

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Δεν έχω καταλάβει γιατί φωνασκείτε. Δεν έχω καταλάβει γιατί φωνάζετε με τέτοιο τρόπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Γιατί κάνεις ό,τι θέλεις! Γι' αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Δεν έχω καταλάβει!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δεν έχετε καταλάβει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Και να μιλάτε λίγο καλύτερα! Και δεν σας έχω δώσει τον λόγο!

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)
Και δεν σας επιτρέπω! Εντάξει;

Κύριε Αθανασίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Με συγχωρείτε, κύριε Αθανασίου.

Δεν έχετε ολοκληρώσει, κύριε Κόκκαλη;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, για την ερμηνεία, όντως δεν είπα «όχι». Αύριο θα το πω το «όχι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Με συγχωρείτε. Ωραία.

Ορίστε, κύριε Αθανασίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη, όσον αφορά το άρθρο 1, βεβαίως η βούληση της κυρίας Υπουργού ήταν να «σπάσει» το άρθρο, δηλαδή το 1Α να γίνει 1Α και 1Β, αλλά με δυο διαφορετικές διατάξεις.

Όπως είναι διατυπωμένο, στην παρατήρηση που έχει κάνει ο κ. Παππάς της Χρυσής Αυγής έχει δίκιο, διότι είναι ως ενιαίο άρθρο.

Προσέξτε να δείτε, λέει «άρθρο 1» και κάτω από το άρθρο 1 αναφέρεται το 1Α και το 1Β. Είναι ενσωματωμένο στο άρθρο 1.

Όπως είναι, λοιπόν, έχουν δίκιο. Έτσι έπρεπε να είναι. Έπρεπε να γίνει διαμόρφωση και να διαχωριστεί από την αρχή σε δύο διαφορετικά άρθρα, άρθρο 1, 2 και το 2 να γίνει 3 κ.ο.κ., πράγμα που δεν έγινε. Αυτό ήθελα να σας πω, για να διευκολύνω τη διαδικασία. Αν το προσέξετε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία. Ευχαριστούμε τον κ. Αθανασίου.

Κυρία Υπουργέ, παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Αθανασίου, κάνετε λάθος. Είναι κανονικά τα άρθρα. Το βλέπετε. Ανοίξτε να δείτε. Άρθρο 1 και από κάτω άρθρο 1Α.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι μέσα στο 1.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχετε τοπ λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Ούτε. Για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Εδώ καταργείτε την αριθμητική. Το άρθρο 1 δεν περιέχει και το άρθρο 1Α και το 1Β; Ποια λογική είναι αυτή;

Όσο για την ορολογία «σπλάχνο Ολομελείας», δεν την καταλαβαίνω. Τι γλώσσα είναι αυτή; Μας καταργείτε τη λέξη «λαθρομετανάστης», γιατί είναι ρατσιστική. Βάζετε τώρα την έννοια «σπλάχνο Ολομελείας». Τι σημαίνει «σπλάχνο Ολομελείας»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Εγώ τον όρο «σπλάχνο» τον άκουσα στο κτήριο της Βουλής των Ελλήνων. Οι Υπηρεσίες αναφέρουν το σύνολο του νομοσχεδίου που έρχεται για ψήφιση ως «σπλάχνο» -«σπλάχνο νομοσχεδίου» είπα- και υιοθετήθηκε από όλους χωρίς κανένα πρόβλημα.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Είναι νομικά αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Εκαταργήσατε την ελληνική γλώσσα. Τι να πω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ, κύριε Μιχαλολιάκο.

Έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία. Είμαστε στο ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ λέγει για το άρθρο 1Α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ψηφίζουμε «ναι» στο άρθρο 1Α.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το άρθρο 1Α έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Προδότες! Ό,τι θέλετε κάνετε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Προδότες!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Δεν είναι δημοκρατία αυτό!

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Αυτή τα δικά της!

(Στο σημείο αυτό φωνασκούντες αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής)

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.08' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 9 Ιουλίου και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, ανακοίνωση αναφορών και συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 1, 7, 8 και 10 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας – Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με το κοινό σύνολο

δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με

σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ